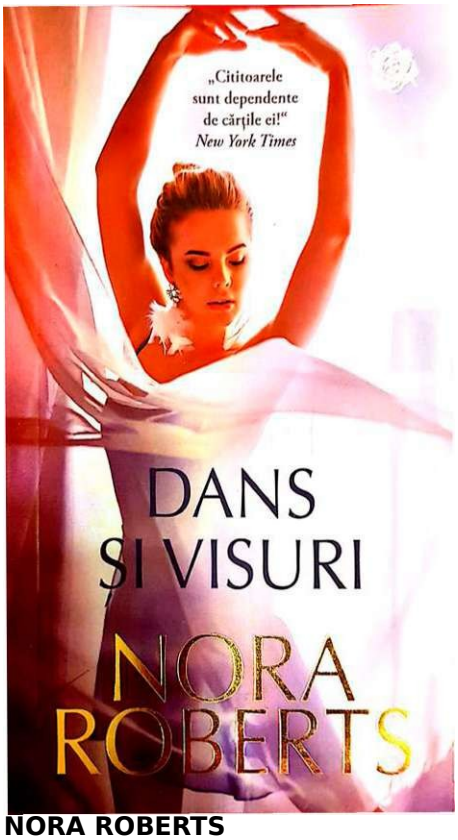

NORA ROBERTS
Dans si visuri
/
Traducere din limba engleză Adriana Dănilă
LITERA

Bucureşti 202

0capitolul 1

Vântul răcorise aerul. Adusese nori întunecaţi şi şuiera printre frunzele care cădeau. De-a lungul drumului, copacii păreau mai mult galbeni decât verzi, iar nuanţele de roşu şi stacojiu ieşeau încet-incet la suprafaţă. Era început de septembrie, iar vara tocmai se transforma în toamnă. Razele târzii ale soarelui de du- pă-amiază se strecuraseră printre nori, reuşind să ajungă pe şosea. în aer se simţea miros de ploaie. Lindsay mergea grăbită, ştiind prea bine că cerul putea să se dezlănţuie în orice moment. Vântul îi ridica şuviţele de păr blond-ce- nuşiu, iar ea le aşeza nervoasă înapoi. Ar fi fost mai bine dacă l-ar fi prins la ceafă, se gândi ea.

Dacă nu ar fi fost atât de presată de timp, Lindsay s-ar fi bucurat de plimbare şi ar fi fost încântată să admire semnele timpurii ale toamnei, dar şi pe cele ale furtunii ameninţătoare. Acum însă se grăbea de-a lungul şoselei, întrebându-se ce mai putea să meargă rău

.în cei trei ani de când se întorsese în Connecticut ca să predea, trecuse prin câteva momente dificile. Dar asta, decise ea, era cu siguranţă în topul celor mai frustrante zece experienţe. Ţevi înfundate la studio, o predică de 45 de minute de la un părinte mult prea entuziasmat despre abilităţile deosebite ale copilului său, două costume rupte şi o cursantă deranjată la stomac. Iar toate aceste situaţii iritante culminaseră cu maşina ei temperamentală, care pufnise şi gemuse ca, de obicei, când băgase cheia în **cont**$_{aci}$ dar apoi murise cu totul. Rămase locului, 2gâlţâind$_{u}$^ din toate încheieturile până când Lindsay acceptă, $_{i n}$ cele din urmă, că fusese învinsă. „Această maşină este la fel de

bătrână ca mine, iar amândouă am obosit", se gândi ea, zâmbind nostalgic.

După ce se uită lipsită de speranţă sub capotă, Lindsay strânse din dinţi şi începu plimbarea pe jos, mai bine de patru kilometri, de la studio spre casă.

Bineînţeles, recunoscu ea în timp ce înainta sub razele capricioase ale soarelui, ar fi putut suna pe cineva. Suspină, ştiind prea bine că temperamentul ei o pusese din nou pe jar. După zece minute de mers prin frig, îşi revenise. Emoţiile, îşi tot spunea. „Sunt doar neliniştită din pricina recitalului din această seară. De fapt, nu chiar din cauza recitalului - se corectă ea, vârându-şi mâinile în buzunare. Fetele sunt pregătite, repetiţiile au decurs perfect. Iar cele mici sunt atât de drăgălaşe încât greşelile lor nu o să conteze." Perioada dinainte şi de după recitaluri o neliniştea pe Lindsay. Şi părinţii.

Ştia că unii dintre ei aveau să fie nemulţumiţi de rolurile copiilor lor. Şi mai mulţi aveau să facă presiuni asupra ei pentru a grăbi pregătirea. De ce încă nu stăpâneau tehnica Pavlova pe poante? De ce balerina doamnei Jones avea un rol mai important decât cea a doamnei Smith? Nu ar fi fost cazul ca Sue să avanseze la clasa intermediară?

Cel mai adesea, explicaţiile lui Lindsay cu privire la anatomie, la viteza de creştere a oaselor, la rezistenţii şi coordonare erau primite doar cu mai multe sugestii. În mod normal, s*r fi folosit de un amestec de linRiişeala,

încăpăţânare şi intimidare pentni a le ţine piept. Se mândrea cu abilitatea ei de a-i ţine la distanţă pe părinţii prea zeloşi. Până la urmă, nu fusese şi mama ei exact la fel-

Mai mult decât orice, Mae Dunne îşi dorise să-şi vadă fiica pe scenă. Ea însăşi era mică de înălţime, cu un trup mic şi îndesat. Dar avusese suflet de balerină. Doar prin hotărâre şi pregătire reuşise să obţină un loc în corpul de balet al unei mici companii care făcea turnee.

Mae se căsătorise la 30 de ani. Resemnându-se că nu avea să fie niciodată balerină principală, o perioadă îşi concentrase atenţia asupra predării baletului, însă din cauza propriilor frustrări nu fusese o profesoară bună. Naşterea lui Lindsay schimbase totul. Ea nu mai putea fi prim-balerină, dar fiica ei putea.

Lecţiile lui Lindsay începuseră de la vârsta de cinci ani, iar Mae participa

mereu la ele. Din acel moment, viaţa ei nu fusese altceva decât o înşiruire de lecţii, recitaluri, pantofi de balet şi muzică clasică. Dieta ei era scrupulos monitorizată, iar înălţimea devenise un subiect agonizant, până când devenise clar că nu avea să crească mai mult de 1.57. Mae era mulţumită. Pantofii cu poante adăugau cincisprezece centimetri la înălţimea unui dansator, însă o balerină înaltă îşi găsea mai greu parteneri

.Lindsay moştenise înălţimea mamei sale, dar, spre bucuria lui Mae, avea un trup subţire şi delicat. După o scurtă şi ciudată perioadă, se transformase într-o adolescentă de o frumuseţe asemănătoare cu a unei căprioare: avea păr blond şi delicat, piele albă şi fină şi ochi albaştri de viking, cu sprâncene subţiri şi frumos arcuite. Structura ei osoasă era elegantă, mascând $_{Pu}$. terea pe care o dobândise ca urmare a anilor de $_{pr?}$. gătite. Braţele şi picioarele ci erau subţiri, dar $f_{etmţ}$ca ale unei balerine clasice. Toate rugăciunile lui M_{ac}
fuseseră ascultate.

Lindsay arăta ca o balerină şi, în plus, avea talent. Mac nu avea nevoie de un profesor care să-i spună ceea ce ea putea să vadă cu

ochiul liber. Fiica ei avea coordo- nare, tehnică, rezistenţă şi abilitate. Dar, mai important, avea suflet.

La 18 ani, Lindsay fusese acceptată într-o companie de balet din New York. Spre deosebire de mama ei, nu rămăsese în trupă. Avansase solo, apoi, în anul în care împlinise 20 de ani, devenise balerină principală.

Timp de aproape doi ani, se păruse că visurile lui Mae deveniseră realitate. Apoi, fără nici un fel de avertisment, Lindsay fusese forţată să renunţe la poziţia ei şi să se întoarcă în Connecticut.

Iar de trei ani era profesoară de dans. Deşi Mae era plină de amărăciune, Lindsay era o fire mai raţională. încă era dansatoare. Asta nu avea să se schimbe niciodată.

Norii se adunară din nou, acoperind iar soarele. Lindsay începu să tremure uşor şi îşi dori să nu-şi fi uitat jacheta. Era pe scaunul din faţă, unde o aruncase în febra momentului. Avea braţele goale, acoperite doar la umeri de costumul ei de balerină de albastru foarte deschis. îşi luase jeanşi şi avea jambiere, dar se gândea cu jind la jachetă. Dar cum gânditul nu alunga frigul, grăbi pasul şi începu să alerge uşor. Avea o fluiditate

aparte în mişcare, o graţie
mai mult Instinctivi decâ

tvoita. începuse să se bucure de alergat, ii stătea în fire să vâneze plăcerea şi să o găsească.

Brusc, ca şi cum cineva ar fi apăsat pe un întrerupător. începu să plouă. Lindsay se opri şi privi către cerul învolburat şi întunecat.

- Ce mai urmează? întrebă ea.

Bubuitul unui tunet îi răspunse. Zâmbind, clătină din cap. Casa Moorefield era de cealaltă parte a străzii. Hotărî să facă ceea ce ar fi trebuit să facă de la început: să-l roage pe Andy să o conducă acasă. Strângându-şi braţele la piept, ieşi în drum.

Sunetul asurzitor al unui claxon îi făcu inima să-i sară din piept. Întoarse capul şi abia întrezări forma unei maşini apropiindu-se prin ploaie. Se feri instinctiv, alunecă pe pavajul ud şi aterizâ zgomotos într-o băltoacă.

Lindsay închise ochii, simţind cum îi creşte pulsul. Auzi frâna şi scrâşnetul roţilor. Peste ani buni, se gândi ea, simţind cum apa rece îi pătrunde prin jeanşi, avea să rădă de asta. Dar acum dădu din mâini şi picioare, împrăştiind apa.

-Ai înnebunit.[7]

Lindsay auzi o voce prin ploaie şi deschise ochii. Deasupra

ei stătea un gigant ud şi furios. Sau poate că era diavolul, se gândi ea, uitându-se la el cu atenţie. Era îmbrăcat în negru. Avea şi părul negru, ud şi lipit de cap, care îi scotea în evidenţă chipul bronzat şi faţa frumos sculptată. Chipul lui ascundea ceva diabolic. Probabil din cauza sprâncenelor întunecate şi uşor ridicate la coadă. Sau din pricina contrastului produs de ochii lui de un verde pal, care aducea aminte de mare. în acel moment, avea o privire furioasă. Avea nasullung şi destul (Ic ascuţit, ceea ce dădea şi maj ^ _ profunzime chipului unghiular. Hainele ii era» de trup din cauza ploii, părând să aibă un corp şi bine proporţional. Dacă nu ar fi fost atât de ab,ₒr hită de chipul lui, **Lindsay** i ar fi admirat trupul djl) punct de vedere profesional. Uimită, ea doar se holba 1, faţa lui.

- Eşti rănită? o întrebă el, văzând că ea nu-i răspuns se la prima întrebare.

Nu era nici urmă de îngrijorare în vocea lui, ci doar furie pe care încerca să o ţină sub control. Lindsay clăti- nă din cap şi continuă să se holbeze. Suspinând exaspₑ. rat, el o prinse de braţe şi o ridică uşor, după care o aşează în picioare, pe pământ.

-Tu nu te uiţi pe unde mergi? întrebă el, scuturând-o uşor înainte de a o elibera.

Nu era gigantul pe care Lindsay şi-l imaginase la în- ceput. Era înalt, cu siguranţă - poate cu 30 de centimetri mai înalt decât ea -, dar nu era vreun sfarmă-oase sau vreo apariţie satanică. Începu să se simtă mai mult ruşinată decât înspăimântată.

- îmi pare teribil de rău, începu ea. Conştientă că era vina ei, vru să recunoască asta. M-am uitat dar nu am...

-Văzut? o întrerupse el. Nerăbdarea din vocea abia dacă reuşea să mascheze o furie adânci ţ' ' " nic controlată. Atunci poate că ar trebui să t PUter* porţi ochelarii. Sunt sigur că tarâl râu a ni«.;. i pi s5ₜt' H,ant "ani buni pentru ei.

nl

Fulgeră brusc, cerul fiind spintecat în nuanţe J Lindsay ii detestă mai mult tonul decât cuvi$_{nte}|_{e}$ '

- Eu nu port ochelari, replică ea.

- Poare că ar trebui.

-Nu am nici o problema cu văzul, adăugă şi împinse cătcva şuvițe dc păr de pe frunte.

-Atunci ar trebui să ştii că nu e bine să te plimbi pe mijlocul străzii.

Ploaia aluneca pe chipul ei în timp ce-l privea. Se întrebă de ce picăturile nu se transformaseră în abur.

-Ţi-am cerut scuze! pufni ea, punându-şi mâinile în şolduri. Sau am început înainte să sari la mine. Dacă te aştepţi să implor, uită de asta! Dacă nu ai fi apăsat atât de tare pe claxon, nu aş fi alunecat şi nu aş fi aterizat în balta aia stupidă. încercă zadarnic să se şteargă pe pantaloni. Nu cred că-ţi trece prin cap să-mi ceri scuze, nu-i aşa.'

-Nu, răspunse el. Chiar nu. Nu sunt vinovat pentru neîndemânarea ta.

-Neîndemânare? repetă Lindsay mijind ochii. *Neîndemânare!* Repetând cuvântul, îşi pierdu cumpătul. Pentru ea nu exista o insultă mai urâtă. Cum *îndrăzneşti.'* Suportase să cadă în apă, suportase neobrăzarea lui, dar nu avea să treacă asta cu vederea. Eşti cel mai deplorabil bărbat pe care l-am întâlnit! Era plină de vervă şi îşi împingea nerăbdătoare părul de pe faţă, pe care ploaia se încăpăţâna să i-l aducă peste ochii albaştri care străluceau puternic, contrastând cu chipul ei îmbujorat. Aproape că m-ai călcat, m-ai speriat de moarte, m-ai împins într-o baltă, mi-ai ţinut morală ca şi cum aş fi fost un copil cu probleme de vedere, iar *acum* îndrăzneşti să spui că sunt *neîndemânatică!* înflăcărată, ridică uşor din sprâncene. -Pentru că meriţi, murmură el, lăsând-o fără cuvinte când o prinse de braţ şi o trase după el.-Ce crezi că faci? întrebă Lindsay încercând sS fie „. toritară, însă abia articulând cuvintele.

-Mă ascund de ploaia asta blestemată. Deschise tiş, maşinii pe partea şoferului şi, lipsit de delicateţe, o îm. pinse în interior.

Brusc, Lindsay trecu pe celălalt scaun pentru a-i face loc.

- Nu te pot lăsa în ploaie, îi vorbi apăsat în timp ce se aşează la volan şi trânti portiera.

Furtuna lovea în geamuri. Îşi trecu cu degetele prin părul des, care acum era lipit de frunte. Lindsay rămase fascinată de mâna lui. Avea palma lată şi degetele lungi şi subţiri, ca de pianist. Aproape că îl compătimi pentru situaţia neplăcută în care se afla. Dar apoi el întoarse capul. Privirea lui îi ştersese orice urmă de empatie.

-Unde mergeai? o întrebă el tăios, ca şi cum vorbea cu un copil.

Lindsay îşi îndreptă umerii uzi şi reci.

-Acasă, la un kilometru şi jumătate tot înainte pe acest drum.

El ridică din sprâncene când o privi, cercetând-o cu atenţie. Avea părul ud, drept şi lipit de cap. Avea gene negre şi frumos curbate, fără să fi folosit rimei, care încadrau cei mai profunzi ochi albaştri pe care îi văzuse vreodată. Stătea bosumflată, dar era limpede că buzele ei nu aparţineau unui copil, aşa cum i se păruse iniţial. Fără ruj, se vedea că era gura unei femei. Faţa ei no machiată avea ceva mai mult decât o simplă frumuseţe, dar, înainte să aibă timp să-şi dea seama ce era, Lindsay tremură, distrăgându-i atenţia.

- Dacă ai de gând să ieşi pe ploaie, ii zise el cât de duios putu în timp ce se întinse spre bancheta din spate, awnci ar trebui să te îmbraci cu hainele potrivite. îi aruncă o jachetă în poală.

-Nu-mi trebuie... începu Lindsay, dar nu apucă să termine că strănută de două ori.

Clănţănind din dinţi, îşi puse jacheta în timp ce el porni motorul. Mergeau în linişte, ascultând ploaia care lovea plafonul maşinii.

Dintr-odată, Lindsay conştientiză că acest bărbat era un străin. îi cunoştea din vedere sau după nume pe toţi cei care locuiau în micul oraş de pe coastă, dar nu-l văzuse niciodată pe acest bărbat. Nu i-ar fi uitat chipul. Era foarte uşor să fii prietenos în liniştitul Cliffside, dar Lindsay trăise mulţi ani în New York. Cunoştea prea bine pericolele reale care te puteau paşte dacă acceptai să fii condusă de străini. Fără mişcări bruşte, se apropie mai mult de uşa pasagerului.

- E cam târziu să te gândeşti la asta acum, îi zise el încet.

Lindsay întoarse capul. I se păru că el surâse, dar nu era sigură. Ridică bărbia.

- Exact acolo, zise ea cu răceală, arătând către stânga. Casa din cedru cu ferestre mari.

Maşina se opri în faţa gardului din lemn vopsit în alb. Adunându-şi toată demnitatea, Lindsay se întoarse din nou către el. Intenţiona să-i mulţumească cu răceală.

-Ai face bine să scapi de hainele astea ude, o sfătui el înainte ca ea să apuce să vorbească. Şi data viitoare uite-te în ambele sensuri înainte să treci strada!

Nu reuşi să-i mai spună nimic, c. doar să-şi înăbuş furia în timp ce bâjbâi după butonul de deschidere, portierei. Ieşind, din nou, în ploaie, privi de-a l$_{un}$. gul scaunului.

-Mulţumesc mult, pufni ea şi trânti portiera cu putere.

Ţâşni în spatele maşinii şi apoi pe poartă, uitând că încă purta jacheta unui străin.

Lindsay intră valvârtej în casă. Deşi încă fumega, ră- mase locului, cu ochii închişi, încercând să se calmeze. Toată întâmplarea fusese enervantă, teribil de enervantă, dar ultimul lucru pe care şi-l dorea era să fie nevoită să-i povestească totul mamei sale. Lindsay era conştientă de faptul că avea un chip mult prea expresiv, că ochii ei spuneau prea multe. Tendinţa de a-şi exterioriza sen-timentele atât de clar fusese mereu un atu în carieră. Când dansa Giselle, se simţea ca Giselle. Publicul putea să vadă tragedia pe chipul lui Lindsay. Când dansa, se cufunda cu totul în poveste şi în muzică. Dar, când dădea jos pantofii de balet şi era din nou Lindsay Dunne, ştia că nu era înţelept să-şi lase gândurile să i se citească în privire.

Dacă avea să o vadă supărată, Mae avea să-i pună tot soiul de întrebări şi să-i ceară să-i povestească în detaliu ce se întâmplase doar ca să o poată critica la sfârşit. În acel moment, ultimul lucru de care Lindsay avea nevoie era o predică. Udă şi obosită, începu să urce leneş scările la etaj. Atunci auzi paşii înceţi şi inegali, o amintire constantă a accidentului care provocase moartea tatălui lui Lindsay.

- Bună! Tocmai urcam să mă schimb.

Lindsay îşi dădu pănil ud de pe faţă ca să-i zâmbească mamei sale, care se afla la capătul scărilor. Mac stătea cu mâna pe balustradă. Deşi avea părul strâns într-un coc atent coafat, de un blond-cenuşiu, şi machiajul bine

aplicat, efectul apariţiei lui Mae era diminuat de privirea ci etern nemulţumită.
-Maşina nu pornea, continuă Lindsay înainte să înceapă interogatoriul. M-a prins ploaia înainte de a fi fost adusă aici cu maşina. Andy va trebui să mă aducă înapoi în seara asta, adăugă ea gânditoare.
-Ai uitat să-i dai jacheta înapoi, observă Mae, sprijinindu-se de balustradă în timp ce o privea pe fiica ei.
Vremea umedă îi chinuia şoldul.
-Jacheta?
Perplexă, Lindsay privi în jos şi văzu mânecile ude şi mult prea lungi care îi acopereau braţele.
-Oh, nu!
-Hai, nu te panica aşa tare, îi zise Mae, mutându-şi greutatea de pe un picior pe celălalt. Andy se poate descurca fără ea până diseară.
-Andy? repetă Lindsay înţelegând ce fel de conexiune făcuse mama ei. Explicaţiile, decisese ea, erau mult prea complicate. Presupun că da, fu ea de acord. Apoi coborî o treaptă şi îşi duse mâna peste cea a mamei sale. Pari obosită, mamă. Te-ai odihnit astăzi?
-Nu mă trata ca pe un copil! pufni Mae.
Lindsay încremeni imediat. îşi retrase mâna.
-Îmi pare rău.
Glasul ei era reţinut, dar durerea i se putea citi în privire.

-O să urc să mă schimb înainte de cină.Ea vru să se întoarcă, clar Mae o prinse de mânj

- Lindsay! Femeia suspină, citind cu uşurinţă en)$_{0tjj}$, din ochii mari şi albaştri. îmi pare rău. Astăzi $_{nu}$ J simt bine. Ploaia mă deprimă.

-Ştiu, zise Lindsay pe un ton duios.

Combinaţia dintre ploaie şi cauciucuri proaste $_{era}$ responsabilă de accidentul părinţilor ei.

-Şi detest că trebuie să stai aici şi să ai grijă de mi$_{ne}$ când ar trebui să fii la New York.

-Mamă...

- Nu are rost, zise Mae din nou pe un ton tăios. Nimic nu o să fie cum trebuie până când nu eşti acolo unde ţi-e locul, acolo unde e destinul tău.

Mae se întoarse, pornind pe hol în pasul ei ciudat şi inegal. Lindsay o privi până când dispăru din raza ei vizuală şi apoi începu să urce scările. „Unde mi-e locul", se gândi când intră în camera ei. „Oare unde e asta?" închise uşa şi se sprijini cu spatele de ea.

Camera era mare şi aerisită, cu două ferestre late una lângă alta. Pe noptiera care fusese a bunicii ei era o colecţie de scoici adunate de pe o plajă aflată la mai puţin de doi kilometri de casă. într-un colţ era o mică bibliotecă plină cu cărţi din copilărie. Covorul oriental şters de timp, era o amintire pe care o adusese cu ea când îşi părăsise apartamentul din New York. Scaunul balansoar era de la piaţa de vechituri aflată la nici două cartiere distanţă, iar schiţa Renoir înrămată era de l$_{a}$ galerie de artă din Manhattan. Camera ei, credea ea înfăţişa clar cele două lumi în care trăise.

Deasupra patului erau atârnaţi pantofiorij roz $_{pe}$ care îi purtase la prima apariţie solo. Lindsay ¡ $_{najnK}$ către ei şi atinse uşor panglicile din satin. îşi aminti $_{cUm}$ îi cususe, îşi aminti emoţiile covârşitoare, dar palpitante, ¡şi aminti chipul încântat al mamei după spectacol şi de faţa uimită a tatălui ei.

Parcă totul se petrecuse cu o viaţă în urmă, se gândi ea, lăsând satinul să-i alunece printre degete. Pe atunci

crezuse că orice era posibil. Poate că, pentru o vreme,

chiar fusese aşa.

Zâmbind, Lindsay îşi permise să-şi amintească muzica, mişcarea, magia şi vremurile în care simţise că trupul ei nu avea limite, că era fluid şi liber. Realitatea o lovise după aceea, prin dureri musculare teribile, picioare însângerate, muşchi întinşi. Cum fusese posibil să-şi contorsioneze trupul iar şi iar pentru mişcările imposibile ale dansului? Dar o făcuse şi îşi depăşise limitele atât ca abilitate, cât şi ca rezistenţă. Se oferise complet, sacrificându-şi trupul şi anii. Nu existase altceva în afară de dans. O absorbise complet.

Clătinând din cap, Lindsay îşi reveni în fire. Asta, îşi aminti ea, fusese cu mult timp în urmă. Acum avea alte lucruri la care să se gândească. Se dezbrăcă de jacheta umedă şi se încruntă privind-o. „Ce naiba fac cu asta?"

Neobrăzarea proprietarului îi reveni în minte. Se încruntă mai tare. „Dacă o vrea înapoi, poate pur şi simplu să vină după ea." O ocheadă rapidă asupra materialului şi etichetei îi indică clar că nu era o piesă vestimentară care să fie abandonată prea uşor. Dar greşeala nu era a ei, îşi zise când înainta către dulap pentru a lua un umeraş. Dacă nu ar fi enervat-o atât de tare, ea nu ar fi uitat să i-o dea înapoi.

Atârnă jacheta în dulapul ei şi începu să se dezbrace de hainele ude. Se strecură uşor într-un halat gros, pufos, acoperindu-şi pielea tremurândă, şi închise uşile dulapului. îşi spuse că trebuia să uite de jachetă şi de omul căruia ii aparţinea. Nici unul, decise ea, nu avea legătură cu ea.capitolul 2

Două orc mai târziu, o altă Lindsay Dunnc saluta părinţii elevelor. Purta o cămaşă cu tunică şi guler înalt si o fustă cu pliuri, ambele tic un albastru-deschis. Avea părul împletit şi dat cu grijă după urcclii. Chipul ei emana calm şi stăpânire de sine. Orice asemănare cu femeia udă şi furioasă de mai devreme din acea seară dispăruse.

Preocupată de recital, Lindsay uitase complet de incidentul din ploaie.

Scaunele fuseseră aşezate în rânduri, ca fiecare părinte să-şi poată urmări copilul performanţi. în spatele publicului era o masă pe care erau aşezate cafea şi prăjituri asortate. Lindsay putea auzi prin toată încăperea murmurul conversaţiilor, iar asta o făcea să-şi amintească de nenumăratele recitaluri din trecutul ei. încercă să nu se grăbească cu strângerile de mână şi cu întrebările, dar gândurile ci zburau către camera vecină, unde 24 de fete se ocupau de tutuuri şi de poante.

Era neliniştită. Dincolo de exteriorul calm şi zâmbitor, Lindsay era la fel de agitată precum fusese înainte de oricare dintre recitalurile ei. Dar reuşi să răspundă cu diplomaţie la toate întrebările ca şi cum ar fi ştiut dinainte care aveau să fie acestea. Fusese în această situaţie ca preşcolar, ca junior, ca avansat şi ca balerină senioară. Acum

era instructorul. Lindsay simţea că nu ratase nici un aspect al vieţii de recital în toată existenţa ei. Cu toate acestea, era neliniştită

.Sonata liniştitoare dc Bcethovcn pe care o porni. Ş*»
se dc ₚc CD-player era o încercarc dc a-ş, calma pro ₚₜecu£
priilc emoţii, nu numai pentru a crea atmosferă. E,ₐ ᵥ ..
„„ „ un profesionist trecut prₘ 0ᵃʳ
prostesc, iş, tot repeta, **· ss flc neliniştit**
studio-
roate - un instructor de a -c- (^ ᵐᵘ ˢᶜ ᵖᵘ ^
şi agitat din cauza ᶜʳᵃ întru totul alături ^
tea abt ne. Inima lui Lindsay
de şcoala şi dc elevii ei. Îşi dorea foarte mult
"¿mbt strângând mâna unui tată cate sigur at fi ° În
preferat să stea acasă şi să urmăreasca un mec, de fo -
bal. Degetul cu care îşi lărgi un pic nodul de la cravată,
încercând să nu atragă atenţia, atâta clar ca se simţea
inconfortabil. Dacă Lindsay l-ar fi cunoscut mat bine, ptc
ar fi râs şi apoi i-ar fi şoptit să o scoată. De când în- pe
cepuse să organizeze recitaluri, cu mai bine de doi ani tă
în urmă, unul dintre obiectivele ei principale era sa-i
liniştească pe părinţi. Credea cu tărie că părinţii care se
simţeau mai relaxaţi formau un public mai entuziasmat, iar
un public entuziasmat putea să aducă mai mulţi elevi
pentru şcoală. Fondase şcoala răspândind vestea de la un
om la altul, iar recomandările vecinilor, ale părinţi
mulţumiţi făceau ca şcoala să funcţioneze în continuare.
Era afacerea ei acum, modul în care îşi câştiga traiul,
dar si dragostea ei. Se considera extrem de norocoasă
că **fusese capabilă să le** îmbine pe amândouă pentru a
doua

°ª r 'nstientă **că multe** familii ale dansatoarelor veniseră j**. ml datoriei,** Lindsay era hotărâtă să le facă să se [dm]iw U **fiecare** recital, încerca nu doar să varieze **simtă Cine-** " [c&] fiecare dansatoare avea

rfne[m]S[u]**peSal gândită** pentru talentul abilitatea ei

.Ştia că nu toate mamele aveau ambiţii pentru copiii lor precum Mae şi că taţii nu erau la fel de încurajatori precum fusese al ei.

Dar veneau oricum, privind în jur la grupul adunat în studio. Conduseseră prin ploaie, renunţând la serialul favorit sau la o moţăială după cină pe canapea. Lindsay zâmbi, emoţionată de altruismul perpetuu al părinţilor care nu păreau să conştientizeze cât de mult se implicau, de fapt, în viaţa copiilor lor.

în acel moment, conştientiză - la fel de puternic cum i se întâmpla din timp în timp - cât de bucuroasă era că venise acasă şi cât de mulţumită ar fi fost să rămână aici. Oh, iubise New Yorkul, ritmul alert al vieţii, provocările, suspansul incontestabil, însă mulţumirea pe care o simţea acum venea din spiritul unei comunităţi apropiate şi de pe străzile liniştite şi o satisfăcea întru totul.

Toată lumea din încăpere se cunoştea fie din vedere, fie după nume. Mama uneia dintre dansatoarele senioare fusese bona lui Lindsay cu aproape douăzeci de ani în urmă. Pe atunci, îşi purta părul în coadă de cal, îşi aminti Lindsay privind-o pe femeia cu păr scurt şi aranjat Avusese o coadă lungă legată cu funde colorate, care se legăna dintr-o parte în alta, iar Lindsay o găsise fascinantă. Acum amintirea o bucura şi o liniştea, cal- mându-i emoţiile. Poate că fiecare trebuia să plece la un moment dat, apoi să se întoarcă în oraşul natal ca adult, fie că se stabilea acolo, fie nu. Era o adevărată revelaţie să vezi prin ochi de adult locuri şi oameni pe care îi ştiai din copilărie.

-Lindsay

!Se întoarse pentru a-şi saluta o fostă colegă de şcoala, acum mama uneia dintre cele mai mici dansatoare.

- Bună. Jackie. Arăţi minunat!

Jackie era o brunetă tunsă scurt, foarte pricepută. Lindsay îşi aminti că în timpul liceului fusese într-un număr impresionant de comitete.

-Suntem teribil de neliniştiţi, mărturisi Jackie, refe- rindu-se la ea, la fiica şi la soţul ei, ca şi cum ar fi fost o singură persoană.

Lindsay urmări privirea lui Jackie de-a lungul camerei şi îl văzu pe fostul star de atletism, care se transformase în director executiv în asigurări, cu care Jackie se căsătorise la un an după absolvire. Vorbea cu două cupluri mai în vârstă. Toţi bunicii erau acolo, se gândi Lindsay zâmbind.

- Aşa trebuie să fiţi, îi zise Lindsay. E normal.

- Sper că ea o să se descurce, spuse Jackie, pentru bi- nele ei. Vrea atât de mult să-şi impresioneze tatăl!

-O să fie bine, îi zise Lindsay, strângându-i uşor mâna neliniştită. Toate arată minunat datorită ajutorului pe care mi l-ai dat cu costumele. Nu am apucat să-ti mulţumesc.

- Oh, a fost o mare plăcere! o asigură Jackie şi ¡şi privi din nou familia. Bunicii, zise ea şoptit, p_{o}t fj înspăimântători.

Lindsay râse încet, ştiind cât de mult o alintau aceşti bunici pe micuţa dansatoare.

Haide, râzi, li zise Jackie dispreţuitor, însă îi zâmb. Tu încă nu ai de ce să te preocupi de bunici. Sau de socri, adăugă ea pe un ton ameninţător. Apropo, conţi- nuă ea pe un ton care o nelinişti pe Lindsay, vărul m$_{eu}$ Tod... îţi aduci aminte?. Pa, zi«· prevăzătoare Lindsay când Jackie făcu o palizi.

-Vino În oraş pcnrru câteva săptămâni. Pentru o zi sau două. ii zâmbi sincer lui Lindsay. A întrebat de tine data trecută când a sunat.

-Jackie... începu Lindsay, vrând să fie fermi.

- De ce nu-l laşi să te invite la cină? continuă Jackie, intrerupând-o, lără a o lăsa să-i refuze propunerea. A tosr vrăjii de tine anul trecut. O să stea puţin în oraş. Are o afacere foarte bună în New Hampshire. Ştii, echipamen- te... ţi-am spus.

-îmi aduc aminte, îi zise Lindsay scurt.

Unul dintre dezavantajele de a locui într-un oraş mic în calitate de celibatară era nevoia de a scăpa de tot felul de planuri ale prietenilor care îi doreau binele, se gândi ea. Primea mai des acum aluzii şi sugestii de parteneri dat fiind că sănătatea lui Mae se îmbunătăţea încet şi sigur. Lindsay ştia că pentru a evita o avalanşă de propuneri trebuia să creeze un precedent. Trebuia să fie fermă.

-Jackie, ştii cât de ocupată sunt...

- Faci o treabă cu adevărat deosebită aici, Lindsay, zise Jackie repede. Toate fetele te iubesc, dar o femeie are nevoie din când în când şi de distracţie, nu? Nu e nimic serios intre tine şi Andy?

-Nu, bineînţeles că nu, dar...

-Atunci, cu siguranţă nu este nevoie să te îngropi în muncă.

-Mama mea...

-Arăta atât de bine când am lăsat costumele la voi acasă zilele trecute! continuă neobosită Jackie. A fost minunat să o văd mişcându-se dintr-o parte în alta.A început să pună un pic de carne pe ea, din Ce arr observat

-Da. dar...

-Tod vine în oraş de joi într-o săptămână. O să-i spUri să te sune, adăugă Jackie repede înainte să-şi croiasy amin prin mulţime către familia ei.

Lindsay o privi retrăgându-se, simţind un amestec de iritare şi de amuzant. „Niciodată să nu te aştepţi să câştigi, mai ales cu cineva care nu te lasă să termini măcar o propoziţie. Oh, prea bine, un văr cu o voce neliniştită şi cu palme uşor umede nu ar trebui să fie chiar un dezastru pentru o seară." Calendarul ei social nu deborda de întâlniri, iar bărbaţii fascinanţi nu făceau coadă la uşa ei.

Lindsay alungă gândurile despre viitoarea întâlnire. Nu era momentul potrivit să se îngrijoreze pentru asta. Acum trebuia să se gândească la elevele ei. înaintă de-a lungul studioului către garderobă. Acolo, cel puţin, autoritatea ei era absolută.

Odată intrată, se sprijini cu spatele de uşa închisă şi trase adânc aer în piept. Înaintea ei se dezlănţuise iadul dar era mult prea familiarizată şi imună în faţa acestui haos. Fetele pălăvrăgeau încântate, ajutându-se reciproc să intre În costume sau exersând paşii pentru ultima dată. O dansatoare din grupa de senioare repeta cu calm paşii de *plU* în timp ce o pereche de micuţe de cinci ani se luptau cu pantofii de balet. Peste tot în jur domnea agitaţia specifică din spatele cortinei.

Lindsay se îndreptă de spate, ridicând vocea od at à cu gesturile.-Vă rog, puţină atenţie! Tonul e. cald răsuni Peste zumzetul conversaţiilor, făcând ca toţi odw din Incâp«^ si se îndrepte cit re ea. O si începem în zece minute. Beth, Josey, se adresă celor doua dansatoare senioare,

încuviinţând din cap, aş aprecia daca le-aţi putea ajuta pe cele mici.
Lindsay se uită la ceas, întrebându-se de ce interpretul de la pian întârzia aşa de mult. Dacă avea să se întâmple ce era mai rău, intenţiona să folosească CD-playerul. Se aşeză în genunchi ca să-i îndrepte colanţii unei eleve mai tinere şi să răspundă întrebărilor şi emoţiilor celorlalte.
- Domnişoară Dunne, nu l-aţi lăsat pe fratele meu să se aşeze în primul rând, nu-i aşa? Se strâmbă groaznic!
- E în al doilea rând din spatele sălii, îi răspunse Lindsay cu gura plină de agrafe de păr în timp ce aranja o coafură răvăşită.
- Domnişoară Dunne, sunt îngrijorată în legătură cu a doua seric de *jetés*.
- Faci la fel ca la repetiţii. O să fii minunată.
- Domnişoară Dunne, Kate poartă ojă roşie.
-Hm...
Lindsay se uită din nou la ceas.
- Domnişoară Dunne, în legătură cu *fouetté...*
-Cinci, nu mai mult.
-Ar trebui să purtăm machiaj de scenă ca să nu părem şterse, adăugă o dansatoare minionă.
-Nu, zise Lindsay direct, înăbuşindu-şi un zâmbet. Monica, slavă Domnului! strigă Lindsay uşurată în timp ce o femeie tânără şi atrăgătoare Intră pe uşa clin spate. Eram pe cale să scot CD-playerul.

-Scuze că am întârziat, rânji Monica veselă în timp ce **închise** uşa în spatele ei

.Monica Andcrson, la cei 20 de ani ai săi, era să$_{n5}$. toasă şi avea tot ce trebuia. Părul ei blond, unduit în valuri,'încadra o faţă pistruiată, cu och, nun. căprui plini de speranţă. Era înaltă şi avea un trup atletic şi una dintre cele mai pure inimi pe care Lmdsay le cu. noscuse vreodată. Aduna pisici maidaneze, asculta a$_{m}$. bele părţi ale povestii în orice ceartă şi n.c.odată nu se aştepta la ce era mai rău din partea cuiva, chtar şi după ce se confrunta cu partea negativă. Lindsay o placea pen- tru bunătatea ei.

Monica era şi deosebit de talentată la pian. Ţinea tempoul, interpretându-i cu veridicitate pe clasici, fără tot soiul de floricele care să diminueze atenţia adresată balerinelor. Dar nu era, se gândi Lindsay oftând, deloc punctuală.

-Avem aproape cinci minute, îi aminti Lindsay Monicăi, care îşi mişca trupul cu forme frumoase dinspre uşă.

-Nici o problemă. O să ies într-o secundă. Ea este Ruth, continuă, făcând semn către o fată care stătea într-o parte a uşii. Este balerină.

Atenţia lui Lindsay se mută de la fată înaltă, blondă, **cu forme** generoase către o fată firavă şi osoasă. îi obser**vă imediat ochii** migdalaţi, exotici şi buzele pline, care **debordau de** senzualitate. Părul drept şi negru cu cărare **pe mijloc îi încadra** faţa mică şi triunghiulară, atârnân-**du-i până dincolo** de umeri. Avea trăsături aspre, care **orivite separat nu** ar fi fost remarcate, dar împreună îţi **tâiaurâsuflarea. Era** o fată aflată la pragul către fetvu.jj_ **Î niTpostura ei** era relaxată ş, plm ^ '"credere, ce.a rnSennchişiUculoatevorbeadespn^certUudin,.ne||.iftc. Ochii ei o înduioşară pe Lindsay, rare ii zâmbi «j ţi întinse mâna.

-Bună, Ruth.

_ ¡vj§ duc să le ofer o scurtă interpretare şi să liniştesc audienţa, interveni Monica, dar, când se întoarse, să ple- cc, Ruth o trase de mânecă.

- Dar, Monica... protestă Ruth.

-Oh, Ruth vrea să-ţi vorbească, Lindsay! Zâmbi larg cu voioşie şi se întoarse din nou către uşă. Nu te îngrijora, îi zise fetei mai tinere, Lindsay e foarte drăguţă, ţi-am spus. Ruth e un pic neliniştită, anunţă ea ieşind cu spatele pe uşa care dădea spre studio.

Amuzată, Lindsay clătină din cap, dar, când se întoarse o văzu pe Ruth toată roşie la faţă. Deşi ea se simţea relaxată în preajma străinilor, putea să recunoască imediat o persoană care simţea exact opusul. O atinse uşor pe braţ.

- E doar o singură Monica, zise ea zâmbind din nou. Acum, dacă mi-ai putea da o mână de ajutor cu alinierea primelor balerine, am putea vorbi.

-Nu vreau să vă încurc, domnişoară Dunne.

Drept răspuns, Lindsay îi făcu semn către hărmălaia din spatele ei.

-Mi-ar prinde bine un pic de ajutor.

Lindsay era capabilă să le organizeze pe fete, dar, văzând-o pe Ruth relaxându-se, ştia că luase decizia bună. Fascinată, o urmări pe fată mişcându-se, recunoscându-i graţia naturală şi eleganţa educată. Apoi se întoarse pentru a le oferi toată atenţia elevelor ei. în câteva clipe, un şâşâit general impuse liniştea în încăpere. După ce deschise uşa, îi făcu semn Monicăi. Muzica de introducereîncepuse, iar cea mai mică dintre elevele lui Lindsay ₐ|<j. necă în studio.

- Sunt atât de drăguţe la această vârstă! murmură ea Nu pot greşi.

Deja unele piruete stârniseră aplauze publicului

- Postura, şopti ea către balerinele mai mici. Apoi i se adresă lui Ruth: De cât timp studiezi?

-De la cinci ani.

Lindsay încuviinţă, uitându-se atentă în direcţia micuţelor performere. -Câţi ani ai? **-17.**

Rostise răspunsul cu atâta hotărâre încât o făcu pe Lindsay să ridice din sprâncene.

- împliniţi chiar luna trecută, adăugă Ruth pe un ton defensiv.

Lindsay zâmbi, dar continuă să le urmărească pe balerine.

- Şi eu aveam tot cinci ani. Mama încă păstrează prima mea pereche de pantofi de balet.

- V-am văzut dansând în Don Quijote, zise ea repede. **Lindsay se întoarse** şi o văzu pe Ruth holbându-se la **ea şi mușcându-şi buza de** jos. **-Da? Când? -Acum cinci ani, la New** York. Aţi fost minunată! **Ochii ei erau atât de plini** de uimire şi de admiraţie, **încât Lindsay ridică o mână** şi atinse uşor obrazul tetei. **Ruth încremeni, iar Lindsay, încurcată,** ii zâmbi. **-Mulţumesc. Întotdeauna** a fost baletul meu preferat. **Atât de plin de strălucire şi de** pasiune! **-Intr-o zi, o vo interpretez pe** Dulcineea.

O piitf4* din nelinişţea «lin vocea el ic domolite. ,Ai uni l^ith o privea fix În ochi pe l.imkny. Ccrcetând-o, l ¡ndsay se gAtidi că nu mal Întâlnise un chip mal potrivit pentru acel rol.

■ Vrei să continui pregătirea?

-Da.

Ruth îşi umezi buzele. înclină capul, încă privind-o cu atenţie.

-Cu mine?

Rurh încuviinţă înainte să găsească puterea de a vorbi.

-Da.

-Mâine e sâmbătă. Lindsay ridică mâna ca să intre următorul grup de balerine. Prima mea oră e la zece. Poţi să vii la nouă?

Preşcolarii învingători îşi croiseră drum înapoi în cabină.

-Aş vrea să văd care este nivelul pregătirii tale pentru a decide unde să te plasez. Adu-ţi pantofii de balet şi poantele.

Ochii lui Ruth debordau de încântare.

- Da, domnişoară Dunne. La nouă.

-Aş vrea să vorbesc şi cu părinţii tăi, Ruth, dacă ar putea veni unul din ei sau amândoi.

Monica schimbă tempoul pentru a introduce următorul grup.

-Părinţii mei au murit într-un accident acum câteva luni.

Lindsay auzi vorbele abia şoptite în timp ce încuviinţă din cap către grupul care urma să intre pe scenă. Deasupra capetelor lor, ochii ei îi întâlniră pe ai lui Ruth. Văzuse că lumina din ei se ştersese.

-Oh, Ruth, îmi pare teribil de râu!Compătimirea şi suferinţa se simţeai, profund în ta nul lui Lindsay. Ştia ce însemna o asemenea tragedie. Dar Ruth clătină scurt din cap şi evita sa fie ating. Suprimându-şi dorinţa instinctivă de a-i ofer. al.nare, Lindsay rămase tăcută în timp cc Ruth se aduna. Văzu în ea o persoană foarte închisă, care încă nu era în stare să-şi împărtăşească emoţiile.

-Locuiesc cu unchiul meu, continuă Ruth. Nu se putea desluşi vreo emoţie în glasul ei. Vorbea încet şi lin. Tocmai ne-am mutat la casa de la marginea oraşului.

-Casa Cliff. Ochii lui Lindsay străluceau cu interes. Am auzit că a fost vândută. E un loc minunat!

Ruth privea în gol. „Nu-i place", decise Lindsay, simţind din nou sentimente covârşitoare de compătimire. „Urăşte totul din acea casă." îi era greu să-şi menţină tonul obiectiv.

- Prea bine atunci, poate vine unchiul tău cu tine. Dacă nu se poate, roagă-l să mă sune. Sunt în cartea de telefoane. Este important să vorbesc cu el înainte să-ţi stabilesc programul.

Ruth zâmbi brusc.

- Mulţumesc, domnişoară Dunne.

Lindsay se întoarse pentru a linişti o pereche de **fetiţe. Când** reveni, Ruth dispăruse. O fată stranie, se **gândi ea, făcându-i** pe plac uneia dintre fetiţele m$_a$i mici **şi ridicând-o în** braţe. Singuratică. Cuvântul i $_{se\ po}$. **trivea foarte bine.** Lindsay sărută gâtul copil$_{ei\ pe\ care}$ **o ţinea. Nu avusese** mult timp pentru singurătate, dar o **recunoştea. O întrista** să o regăsească în privirea cuiva atât **de tânăr.** .

Se întrebă cum era oare unchiul în timp ce unn$_{ătea}$ **un grup de eleve senioare** executând o scurtă s«nj $_{din}$

Frumoasa din pădurea adormită. Oare era blând.' Oare era înţelegător? Se gândi din nou la ochii mari şi întunecaţi ,j oirá- Monica găsise încă un suflet rătăcit, iar Lindsay <tia ci deja se implicase. Zâmbind, o sărută pe mica balerină pe obraz şi apoi o aşeză jos. „Mâine o să vedem dacă poare dansa", decise Lindsay.

Lindsay începu să se întrebe dacă ploaia avea să ţină o veşnicie. Era cald, chiar plăcut în patul ei, dar noaptea nu se sfârşise, iar ea nu putea să adoarmă. Era straniu, pentru că de obicei sunetul ploii şi pătura moale o făceau să-i fie somn. Se gândi că poate o parte din tensiunea recitalului rămăsese vie în mintea ei.

Totul decursese bine, îşi aminti ea mulţumită. Cele mici, cu tot cu postura nesigură, fuseseră pe cât se aşteptase ea de fermecătoare, iar fetele mai mari dăduseră dovadă de calm şi de graţie, aşa cum sperase că aveau să facă. Dacă ar fi putut să ademenească şi nişte băieţi pentru program! Oftă. Trebuia să-şi scoată asta din minte. Recitalul fusese un succes, elevele ei c-rau fericite. Unele chiar aveau potenţial. Dar gândurile ei se îndreptară destul de repede spre fata cu păr negru, Ruth.

Lindsay văzuse ambiţie în ea, darse întreba dacă avea şi talent. Amintindu-şi de ochii lui Ruth, de suferinţa şi de vulnerabilitatea ei, spera că avea să găsească şi asta. Voia să o interpreteze pe Dulcineea, îşi aminti ea, zâmbind melancolic. Lindsay se simţi cuprinsă de durere, ştiind prea bine câte speranţe puteau fi distruse de la o secundă la alta în lumea dansului. Spera doar că ale lui Ruth nu aveau să fie distruse, căci ceva din acel chip tânăr şi trist îi atinsese o coardă sensibilă. Nu cu mult timp în urmă, visul de a o interpreta pe Dulcineea f_{IIS}t. se singura dorinţa pe care o avusese. Se gândi că p_{0att} acum trecuse prin toate şi se întoarse la acel început. Lj_{n}

cerc complet.

Lindsay închise ochii, dar mintea continuă să-i alerge.

Se gândi preţ de o clipă să coboare la bucătărie pen. tru un ceai sau ciocolată caldă. Suspină în întuneric. Zgomotul avea să o deranjeze pe mama ei. Mae dormea iepureşte, în special când ploua. Lindsay ştia cât de greu îi era mamei să se confrunte cu toate dezamăgirile pe care viaţa i le servise. Şi cu toată tragedia. Durerea acută de şold avea să fie o reamintire perpetuă a morţii soţului ei. Lindsay ştia că mama ei nu fusese mereu fericită, dar tatăl ei fusese mereu foarte atent cu ea şi o susţinuse. Pierderea lui o lovise puternic pe Mae, care se trezise din comă confuză şi în dureri, incapabilă să înţeleagă de ce el nu mai era lângă ea. Lindsay ştia că mama ei nu avea să uite niciodată moartea soţului, propriile răni şi terapia foarte dureroasă, precum şi sfârşitul brusc al carierei fiicei sale.

Iar acum, când Mae acceptase în cele din urmă moartea soţului şi se putea mişca mai bine, nu se gândea la altceva decât la întoarcerea lui Lindsay la viaţa profesională.Lindsay se întoarse pe o parte, strângând braţul pe sub **pernă. Ploaia lovea în geam,** împrăştiată de vânt. **Oare de ce anume ar fi fost nevoie** pentru ca mama ei să **accepte inevitabilul? Oare de ce** ar **fi** fost nevoie **ca** să facă **fericită? Oare avea să fie capabilă** vreodată să **l**e f acă pe **amândouă? Îi reveni În minte** privirea mamei în timp ce **stătea la capătul scărilor în acea** după-am,az^Od ată ou acea imagine reapăru şi sentimentul de neputinţă şi de vinovăţie.

Rostogolindu-se pe spate, Lindsay se holbă la tavan. Trebuia să nu se mai gândească la asta. Era din cau- -s ploii, decise ea, doar din cauza ploii. Pentru a-şi alunga insomnia, începu să se gândească la toate detaliile zilei.

Ce după-amiază avusese! Acum toate răsturnările de situaţie o făceau să zâmbească. Cu toate acestea, pentru o :i de vineri, în care fetele mai mari se gândeau la întâlnirile de sâmbătă, iar cele mai mici se gândeau doar la -iua de sâmbătă, fusese chiar foarte bine. Şi totul decursese bine, cu excepţia acelei maşini blestemate!

Amintirea maşinii avariate îi readuse în minte imaginea bărbatului din ploaie. încruntându-se, întoarse capul în aşa fel încât să se uite către dulap. în întunericul profund, era imposibil să vadă uşa dulapului, darămite ce era înăuntrul lui. Dar Lindsay continuă să se încrunte. „Mă întreb dacă o să se întoarcă după jachetă."

Fusese atât de necioplit! Starea de melancolie de mai devreme fu alungată de indignare. Prefera să fie aşa. Era atât de îngâmfat! „Dacă ai de gând să ieşi în ploaie..." îi imită în minte vocea joasă şi controlată.

O voce teribil de ademenitoare, se gândi ca. Păcat că ieşea dintr-un om atât de nesuferit. Neîndemânatică, se gândi ea, simţind că ia foc din nou. „A avut îndrăzneala să spună că sunt neîndemânatică!" Se întoarse pe burtă şi

bătu perna înainte de a şi-o aşeza peste creştet. «Sper că o să se întoarcă după jachetă. De această dată, o să fiu pregătită." Îi făcea plăcere să se gândească la toate scenariile în care ea avea să-i returneze jacheta împrumutat! Trufaşă, dispreţuitoare, binevoitoare... Avea să fie în avantaj şi să-l pună la puncr pe bărbatul ai cărui ochi şi pometi o bântuiau. Iar arunci nu avea să mai plouă. Ea nu mai avea

să fie udă leoarcă şi strănutând. Ci spirituală, echilibrară... devastatoare. Zâmbi şi adormi

.capitolul 3

Erau bălţi după ploaie. Soarele de dimineaţă se oglindea pe suprafaţa lor într-o marc de culori, în timp ce picături de apă rămăseseră încă agăţate de iarbă. Era şi o urmă de ceaţă care plutea deasupra pământului. Andy pornise încălzirea în maşină ca să mai alunge frigul în timp ce o urmărea pe Lindsay ieşind pe uşa principală a casei sale.

Pentru el, ea era cea mai frumoasă creatură din lume. Mai mult decât atât, Andy simţea că Lindsay era din cu totul altă lume. Era mult prea delicată, mult prea eterică pentru a fi pământeană. Iar frumuseţea ei era atât de pură şi de fragilă! Pur şi simplu simţea noduri în stomac când o privea. Aşa era de cincisprezece ani.

Lindsay zârnbi şi îşi flutură mâna în timp ce înainta pe aleea pavată către maşină. În zâmbetul ei, el vedea afecţiune şi prietenia pe care i-o oferise. Andy îi răspunse la salut la fel, zâmbindu-i şi fluturând din mână. Nu avea nici o iluzie legată de relaţia lui cu Lindsay. Era vorba doar de prietenie. Nu avea să fie niciodată mai mult. De când se cunoşteau, ea niciodată nu-l încurajase să depăşească graniţele prieteniei.

„Ea nu este pentru mine", se gândi Andy când Lindsay ieşi pe poartă. însă simţi aceeaşi căldură familiară când ea deschise portiera maşinii şi se strecură lângă el.

Avea acelaşi miros uşor şi proaspăt, dar oarecum misterios. Întotdeauna se simțea mult prea mare când ea era în preajma lui. Prea masiv, prea neîndemânatic.

Lindsay zâmbi către fața lui mare şi către maxil$_{ani}$| pătrățos şi îl sărută rapid pe obraz, cu prietenie.

- Andy, eşti un salvator! Ea îi cercetă fața, găsind^ plăcută, la fel ca întotdeauna - ochii întunecați, da, demni de încredere, oasele puternice, părul șaten-închis uşor răvăşit care îți aducea aminte de un cățel de familie. Şi, ca orice animăluț de familie, el o făcea să se simtă confortabil şi îi trezea instincte materne. Chiar apreciez că mă duci la studio.

El ridică din umerii mari şi lați. Deja acel val de căldură se transformase în toropeala pe care o simțea oti de câte ori ea era în apropiere.

-Ştii prea bine că nu mă deranjează.

-Ştiu, recunoscu ea când el porni maşina, îndepărtându-se de trotuar, aşa că apreciez asta şi mai mult. Aşa cum obişnuia, ea alunecă într-o parte în scaun în timp ce-i vorbea. Contactul personal era vital pentru ea. Astăzi mama ta vine să petreacă timp cu a mea.

- Da, ştiu.

Andy conducea cu atenția relaxată a cuiva care parcursese acelaşi traseu de nenumărate ori.

-Os-o bată la cap până când o s-o convingă să facă acea călătorie în California în această iarnă.

-Sper să facă asta. Pentru câteva momente, Lindsay îşi permise să se gândească la chipul nefericit şi neliniştit **al mamei sale.** I-ar prinde bine o schimbare.

-Cum se mai simte?

Lindsay suspină lung. Nu-i ascundea nimic lui Andy. **Nu avea alt prieten** atât de apropiat încă din copilărie.

- **Fizic e mult** mai bine. S-a văzut o îmbunătăţire ex**traordinară în aceste** ultime trei luni, dar altfel... Îşi ₁ₘ. **preună degetele,** apoi întoarse palmele în sus, un gest

arc ¡1 făcea aţa cum alţii ridicau din umeri. Frustrară, **nervoasă,** neliniştită. **Vrea să mă** întorc **la** New York ca

dansez. Nu vede şi altă cale, doar înainte, de parcă ^oartă ochelari de cal; refuză să accepte că practic este imposibil să reiau torul de unde am rămas. Au trecut trei ₐₙi, sunt cu trei ani mai în vârstă.

Ea clătină din cap şi se cufundă într-o tăcere adâncă, reflexivă- Andy îi oferi un minut de linişte.

_Ku vrei să te întorci.'

Ea îl privi şi, deşi era încruntată, expresia ei trăda mai mult concentrare decât enervare.

- Nu ştiu. Nu cred. Am făcut asta cândva. Acum sunt foarte mulţumită aici, dar...

Oftă.

-Dar...?

Andy coti la stânga şi le făcu absent un semn din **mână** unor tineri care mergeau pe biciclete.

-lubeam ce făceam, chiar dacă mare parte din acea viaţă este foarte crudă. lubeam asta. Ea zâmbi, relaxân- du-se în scaun din nou. în trecut. Dar mama continuă să aducă asta în prezent. Chiar dacă aş fi vrut - dacă aş fi vrut cu disperare -, şansa ca trupa să mă ia înapoi este foarte-foarte mică. Ochii ei urmăreau priveliştea caselor atât de familiare. Acum atât de mult din mine aparţine acestui loc. Aşa simt că trebuie să fie, că trebuie să fiu acasă. îţi aduci aminte de noaptea în care ne-am furişat în Casa Cliff? Ochii ei erau din nou plini de entuziasm, râzând. Andy răspunse cu un rânjet. - Eram speriat de moarte. Jur, continui să cred

că am văzut fantoma! Râsul lui Lindsay era uşor şi plăcut urechilor.

-Cu sau fără fantomă, e cel mai fantastic loc p$_{ecatt}$l-am văzut. Ştii că, în cele din urmă, a fost vândută.

-Am auzit. Andy ii aruncă o ochcadă. îmi aduc ami$_{n}$. te când ai jurat că într-o zi o să trăieşti acolo.

-Eram tineri, murmură ea, dar tristeţea pe care $_{0}$simţi aducându-şi aminte de acele momente era caldă şi plăcută. Voiam să mă înalţ deasupra oraşului şi să mă simt importantă. Toate acele cărţi minunate aşezate una peste alta şi toate acele coridoare fără sfârşit... îşi aminti ea cu voce tare.

- Locul e un labirint, remarcă el lipsit de romantismul ei. Sau efectuat multe lucrări acolo sus.

- Sper că nu au stricat atmosfera.

-Ce, pânzele de păianjeni şi şobolanii?

Lindsay strâmbă din nas.

-Nu, idiotule, grandoarea, splendoarea, aroganţa! întotdeauna mi-am imaginat locul acela cu grădini în floare şi cu ferestre mari, larg deschise pentru petreceri.

- Locul ăla nu a mai avut o fereastră deschisă de mai bine de un deceniu, iar grădina are cele mai încăpăţânate buruieni din New England.

-Tu, zise ea pe un ton grav, nu ai viziune deloc. Ştii, continuă ea, fata cu care mă văd în această dimineaţă este nepoata bărbatului care a cumpărat locul. Ştii ceva despre el?

- Nu. Mama s-ar putea să ştie; ea e mereu la curent cu toate bârfele oraşului.

-îmi place fata, murmură Lindsay, amintindu-şi de chipul trist **al acelei** frumuseţi. Are un chip cumva pierdut. Mi-ar plăcea să o ajut.

-Crezi că arc nevoie de ajutor!

- Mi 5-a părut că seamănă cu o pasăre care nu era toc-mai sigură dacă mâna întinsă să o ajute avea să o strângă ori să o alinte. Mă întreb cum e unchiul.

Andy trase maşina în parcarea studioului.

-Câte defecte i-ai găsi bărbatului care a cumpărat Casa Clitt?

- Foarte puţine, sunt sigură, recunoscu ea, trântind ₍₫a ¡n acelaşi timp în care Andy închise portiera din dreptul lui.

- O să mă uit la maşina ta, se oferi el şi porni spre ea, ridicând capota.

Lindsay înaintă ca să-i stea alături. Se strâmbă când se uită la motor.

- Arată oribil.

-Nu ar strica dacă ai duce-o la un service din când în când. El făcu o grimasă când privi motorul acoperit de funingine, apoi se uită dezgustat la bujii. Să ştii că sunt şi alte lucruri care trebuie înlocuite în afară de benzină.

-Sunt un mecanic jalnic, zise Lindsay nepăsătoare.

- Nu trebuie să fii mecanic pentru a avea grijă de o maşină, începu Andy, iar Lindsay oftă.

-O predică. E mai bine să pledez vinovată. îşi aruncă mâinile în jurul gâtului lui şi ii sărută ambii obraji. Sunt **o** incompetentă. lartă-mă!

Lindsay îi urmări rânjetul, iar în acelaşi moment auzi **altă** maşină intrând în parcare. Cu braţele încă în jurul gâtului lui Andy, întoarse capul.

-Asta trebuie să fie Ruth, gândi ea cu voce tare îna**inte** de a-l elibera. Chiar apreciez că îmi verifici maşina, **Andy.**

Dacă e ceva ce nu mai poate fi reparat, te rog **să**-mi dai vestea cu blândeţe.

întorcându-se să o s alutc pe Ruth, Lindsay rămase gura căscată.

Bărbatul carc se apropia împreună cu fata era înalt şi brunet. Lindsay ştia cum avea să sune vocea lui înainte ca el să deschidă gura. La fel cum îi ştia gusturile în materie de jachete.

- Minunat, mormăi ea.

Privirile li se întâlniră. Ha decise că el nu era un bărbat care să fie uşor de surprins.

- Domnişoară Dunne?

Se simţea o ezitare în glasul lui Ruth.

Şocul, neliniştea şi iritarea erau uşor de sesizat pe chipul lui Lindsay.

-Aţi spus să fiu aici la ora nouă, nu-i aşa?

- Poftim? Lindsay rămase blocată un moment. Oh, da! adăugă ea repede. Scuze, am avut nişte probleme cu maşina. Am fost un pic prinsă. Ruth, el este prietenul meu Andy Moorefield. Andy, ea e Ruth...

- Bannion, adăugă Ruth, relaxându-se vizibil. Iar acesta este unchiul meu, Seth Bannion.

Andy descurajă orice intenţie de a da mâna ridicând palmele murdare şi rânjind.

- Domnişoară Dunne.

Tonul lui Seth era atât de blând, încât T «>• lindsay se eân- di că poate nu o recunoscuse. Ceva însă de n ,u ■ , V -l..--X f^nrie. Anrecier« pul lui **alungă această** teorie. Aprecierea era amestecat! **jocura. Cu toate** acestea, strângerea de mână f ,CU bat" **clar un gest poliricos,** degetele lui atingându-l« J" mod **scurt pe ale ei. „O să** ţio plătesc!", deci se ea dar **-Domnule** Bannion. Tonul ei fu polricos **Apreciez că ai venit** cu Ruth în această dimine? f

Plăcerea mea,«
răspunse el

.Lindsay îl ccrcetă suspicioasă. .Hai să inrrăm, îi risc ea lui Ruth. înaintând către clădire, ii făcu scurt cu mana lui Andy în semn de la revedere şi apoi vâri mâna în buzunarul de la jachetă pentru a scoate cheile.

- Este drăguţ din partea dumneavoastră, domnişoară Dunne, să ne primiţi atât de devreme, începu Ruth.

Avea aceeaşi voce ca în seara trecută: joasă şi cu un «or tremur, care trăda emoţiile pe care abia reuşea să le controleze.

Lindsay observă că fata se agăţase de braţul unchiului. Ea zâmbi, atingându-i umărul lui Ruth.

- La început, e de ajutor întâlnirea individuală cu elevii. Ea simţi uşoara rezistenţă şi îşi ridică elegant mâna. Spune-mi, continuă ea când descuie uşa studioului, cu cine ai studiat?

-Am avut mai mulţi profesori. în timp ce răspunse, Ruth intră. Tatăl meu a fost jurnalist. Călătoream mereu.

-Am înţeles. Lindsay ridică privirea spre Seth, dar el nu trădă nici o emoţie.

-Te poţi face confortabil, domnule Bannion, zise ea, răspunzându-i cu aceeaşi politeţe. Eu şi Ruth o să lucrăm la bara de balet preţ de câteva momente.

Seth doar încuviinţă către Lindsay, dar ea observă că **el** îi atinse uşor mâna lui Ruth înainte de a se îndrepta către un scaun.

-Cursurile sunt puţine, începu ea în timp ce se dez**brăcă** de jachetă. într-un oraş atât de mic, presupun că **avem** un număr destul de bun de cursanţi, dar nici nu-i nmstrăm pentru că dau năvală.

li zâmbi lui Ruth, apoi trase jambierele albe „colanţii de un verde-închis. Purta o fustă dm şifonv^ marin. Lindsay îşi dădu seama brusc că avea aceeaşi loare ca ochii lui Seth. Se încruntă .n timp ce se înţ;nst după pantofii de balet. ;

-Dar vă place să predaţi, nu. Ruth era la nici un metru de ea. Lindsay ridică privirea şi o văzu - subţire ş, nesigu« în costumul ei mulat roz care îi scotea în evidenţă cu. loarea închisă a pielii. Lindsay îşi controla expresia feţei înainte de a se ridica.

-Da, îmi place. Prima dată exerciţii la bară, adăugi ea, făcându-i semn lui Ruth în timp ce se îndreptă către peretele de

oglinzi. Aşezându-şi mâna pe bară, îl indică lui Ruth să stea în faţa ei. Prima poziţie.

Ambele trupuri din oglindă se mişcară simultan. Ambele femei îşi menţineau echilibrul, având înălţimea si constituţia aproape identice. Una era doar lumină, iar cealaltă era precum o umbră, aşteptând.

- Grand *plié.*

Aproape fără efort, se aplecară extrem de mult, în- doind genunchii. Lindsay îi urmărea spatele, picioarele, postura picioarelor, poziţionarea şi stilul lui Ruth. încet, îi ceru lui Ruth să facă toate cele cinci poziţii, solicitând-o profund. Mişcările de *pliés* şi battement erau bine executate, observă ea. Lindsay putea să vadă clar din mişcările mâinii, din unduirea piciorului dragostea pe cate Ruth **o avea pentru balet.** îşi aminti de ea însăşi cu un deceniu **tn urmă, teribil de** tânără plină de vi$_{suri\ şi\ aspir}$ **Zâmbi când recunoscu** mult din ea în R$_{uth.\ It\ m\ w}$ **te uşor să simtă** empatie pentru fată, $_{iar\ prin}$ **comune** pe care le executau să uite de orice altceva.

¡n rimp ce trupul i sc întindea, mintea se mişca şi ea în complet armonie.

. Poanre, zise ea brusc şi apoi se duse să schimbe CD-ul. Când făcu asta, ochii ei trecură peste Seth. Când văzu ¿j o urmărea, se gândi că ar fi putut fi ceva liniştitor în privirea lui dacă nu ar fi fost atât de directă. Cu toate acestea, ea nu se feri sâ-l privească în timp ce introduse un CD cu Ceaikovski în player. O să mai dureze o jumătate de oră, domnule Bannion. Să fac nişte cafea?

El nu-i răspunse imediat, aşa cum se aştepta ea. Cele zece secunde de pauză o lăsară pe Lindsay, în mod curios, aproape fără respiraţie.

- Nu, mulţumesc, spuse el, iar ea îşi simţi pielea arzând.

Când se întoarse, muşchii pe care îi încălzise la bară erau încordaţi din nou. Ea înjură în barbă, neştiind dacă îl blestema pe Seth sau pe ea însăşi. După ce îi făcu semn lui Ruth să stea în mijlocul camerei, Lindsay porni înapoi către bară. Avea să înceapă în adagio, cu paşi înceţi şi susţinuţi, căutând echilibru, eleganţă şi implicare. Prea des descoperea în elevii ei doar dorinţa de a străluci, de a epata: *pirouette, fouetté, jeté.*

Frumuseţea unei mişcări lungi şi delicate era uitată. -Gata?

-Da, domnişoară Dunne.

Acum fata nu mai avea nimic timid, se gândi Lindsay. Surprinse lumina din ochii lui Ruth. -A patra poziţie, piruetă, a cincea. Execuţia era curată, linia era excelentă. -A patra poziţie, *pirouette, attitude*. încântată, Lindsay începu să se rotească încet în jurul lui Ruth. *Arabesque.* Din nou. *Attitude,* menţine! *Plié.*Lindsay putea să vadă că Ruth avea talent şi, maj portant, rezistenţă şi ambiţie. Mai mult, avea constjj"' şi chipul unei balerine clasice. Fiecare mişcare a fj' era o expresie a iubirii faţă de artă, iar Lindsay fu ' presionată dc dedicarea ei. Pe de o parte, o compâtj^ pentru sacrificiile care o aşteptau mai târziu pe dar bucuria ei trecea dincolo de asta. Avea în faţa ei balerină care urma să reuşească. încântarea începu sj curgă prin trupul lui Lindsay.

„lar eu o s-o ajut. Sunt multe lucruri pe care le mai are de învăţat. încă nu ştie să-şi folosească braţele şi mai. nile. Trebuie să înveţe să exprime mai mult prin chipul şi trupul ei. Dar e bună, foarte-foarte bună..."

Trecuseră aproape 45 de minute.

- Relaxează-te, zise Lindsay, apoi se duse să oprească CD-playerul. Profesorii tăi par să fi făcut o treabă bună. Intorcându-se, observă că neliniştea revenise în ochii lui Ruth. în mod instinctiv, porni spre ea, punându-şi mâinile pe umerii ei. Sentimentul de retragere nu fusese rostit, dar simţindu-l, Lindsay ridică mâinile.

- Nu trebuie să-ţi spun că eşti foarte talentată. Nu eşti o neştiutoare.

îi urmări reacţia. Tensiunea din trupul lui Ruth începu să dispară.

- Pentru mine înseamnă totul să vă aud spunând asta

Lindsay ridică surprinsă din sprâncene.

-De ce?

-Pentru că **sunteţi** cea mai bună dansatoare pe care am văzut-o vreodată. **Şi** ştiu că, dacă nu aţi fi renunţat aţi fi fost cea mai faimoasă balerină din ţară. Am citit articole care spuneau că sunteţi cea mai promiţătoare dansatoare americană din ultimul deceniu. Davidov

va al» 01 parteneră 5' 3 zis că a?' fost ca mai elegantă lulieta cu care a dansat vreodată şi...

Ea s° P brusc, punând stop discursului deosebit de lung şi deloc tipic ei. Se îmbujoră. Deşi Lindsay fu extrem de impresionată, îi vorbi calm pentru a o linişti a o face să nu se simtă ruşinată. -Sunt foarte flatată. Nu prea aud asemenea lucruri pe aici. Făcu o pauză, încercând să-şi controleze dorinţa

de ₐ-i atinge din nou umărul fetei. Celelalte fete o să-ţi spună că pot fi un profesor destul de dificil, foarte pretenţios şi strict cu elevele avansate. O să lucrezi din greu. -Nu mă deranjează. Strălucirea din ochii ei revenise. - Spune-mi Ruth, ce vrei?
-Să dansez. Să fiu faimoasă, răspunse ea imediat. Ca dumneavoastră!
Lindsay râse scurt şi clătină din cap. -Eu doar am vrut să dansez, îi zise ea. Pentru un moment, bucuria din ochi i se stinse. Mama a vrut să fiu faimoasă. Du-te să-ţi schimbi pantofii! zise ea scurt. Vreau să vorbesc cu unchiul tău. Clasa de avansaţi este sâmbăta la ora unu, iar ora de poante e la două şi jumătate. Sunt un demon când vine vorba de punctualitate. Se întoarse, concentrându-se asupra lui Seth. Domnule Bannion, mergem în biroul meu?
Fără să aştepte un răspuns, Lindsay porni către camera alăturată.

capitolul 4

Pentru că voia să-i transmită din start da deţin* controlul, Lindsay se aşeză în spatele biroului. Se simţ« îngrijită şi competentă, la ani distanţă de pr.ma „ₐᵢS când îl întâlnise pe Seth. îi făcu semn să o urmeze, iar ca se aşeză. Ignorându-i gestul, Setli rămase în pi- cioare, cercetând fotografiile de pe perete. Observă că îşi concentrase atenţia asupra uneia care o înfăţişa pe ea alături de Nick Davidov în scena finală din Romeo şi *lulieta.*
-Am reuşit să pun mâna pe un poster din acest balet şi să i-l trimit lui Ruth cu câţiva ani în urmă. încă îl are în camera ei. Se întoarse cu faţa către ea, dar nu înaintă. Te admiră foarte mult.
Deşi îi vorbea pe un ton lin, Lindsay înţelese că încerca să-i transmită că admiraţia implica responsabilitate. Ea se încruntă, nu pentru că voia să se opună, ci pentru că el ţinuse să sublinieze asta.
-în calitate de tutore al lui R_{uth}, ᵢncepu ^ ^^ du-i afirmaţia, simt că trebuie să ştii ₑₓₐct ₋ᵤ ce o să se ocupe aici, ce se aşteaptă de la ea, când ₐᵤ lₒc clas, • aşa mai departe. »
- Cred că eşti expertă în acest domeniu •
ⁿˡᵘ. domnişoară
Dunne. , . , .
Vocea lui Seth era joasă, dar $Lind_{say\ nu}$. cS mintea **lui era acolo,** la cuv,ntelₑ ᴾᵉ ᵉ "gură **!ase Ochii lui li cercetau** d.n nou ᶜʰⁱᵖᵘˡ * ' ᵉ *dre-
"centimetru. I - t"-«™« « ^'C^ |u, pute«» ft atât de formale, în timp ce privirea lui era ntAi tle personalii. Se foi în scaun, simţindu-se brusc
ⁱⁿᶜᵒⁿᶠᵒʳᵗⁿˡⁱⁱⁱˡ.
. În calitate de tutore al ei... - În calitate de tutore, o întrerupse Scth, conştientizez ,j pentru Ruth studiul baletului este la fel de necesar precum acrul. 1:1 înaintil, iar ca îşi înclină capul pentru n continua să-l privească în ochi. De asemenea, sunt conştient că trebuie să am încredere în tine... până la un punct.
Curioasă, Lindsay ridică din sprânceană. -Şi unde e această limită?
-O să-mi dau seama mai bine în câteva săptămâni, îmi place să am informaţii complete înainte de a lua o decizie. Ochii lui se fixară asupra ei. încă nu te cunosc.
Ea încuviinţă îmbufnată, deşi nu înţelegea de ce avea o asemenea reacţie. -Nici eu pe tine.
-Adevărat, rosti el fără a-şi schimba expresia. Presupun că aceasta este o problemă care o să se rezolve în timp. îmi este destul de greu să cred că acea Lindsay Dunne pe care am văzut-o interpretând-o pe Giselle este atât de neîndemânatică, încât să cadă în bălţi.
Ea rămase fără respiraţie, holbându-se la el uimită şi Iritată.
-Aproape că m-ai călcat! Toată reţinerea pe care o **afifase în acea** dimineaţă dispăru. Oricine conduce aşa **pe o stradă rezidenţială** în ploaie ar trebui arestat.

- 25 de km la oră nu e tocmai o depăşire de viteză, º

contracară el uşor. Dacă aş fi fost peste limita vite- **din acea «onă, atunci** te-aş fi călcat. Nu te uitai pe **"nue mergi.**-Majoritatea oamenilor sacrifică un pic de timpcs să înveţe străzile când se mută într-un cartier nou, ^
întoarse Lindsay.

-Majoritatea oamenilor nu ies la plimbare pe furtu. nă, îi răspunse el. în curând am o întâlnire, conţinu, el fără să-i ofere şansa să răspundă. Să îţi scriu un cec pentru taxa de şcolarizare a lui Ruth?

-O să-ţi trimit o factură, îi răspunse ea cu răceală, trecând de el pentru a deschide uşa.

Seth o urmări, apoi se opri, înghesuind-o în colţ în timp ce se întoarse pentru a o privi încă o dată. Trupurile lor se atinseră în trecere - o atingere uşoară, dar ameţitoare. Lui Lindsay fiecare gând coerent părea să-i fi ieşit din minte. înclinându-şi capul, se uită la el, surprinsă şi întrebătoare, în timp ce trupul ei reacţio- nă instinctiv.

Pentru un moment, el rămase locului, ochii lui alunecând încet peste ea înainte să se întoarcă şi să pornească spre Ruth.

De-a lungul zilei, din când în când, gândurile lui Lindsay se întorceau la Seth Bannion. Ce fel de bărbat era? La suprafaţă părea să fie suficient de convenţional. Dar era ceva mai mult dedesubt, mult mai mult. Şi nu era vorba doar despre frânturile din temperamentul lui pe care le observase la prima lor întâlnire. Văzuse ceva în ochii lui, simţise ceva în atingerea trupului lui. Era o energie care trecea dmcolo de fi$_{zlc}$. Ea ştia orea bine **că** vulcanii erau calmi ş, liniştiţi l$_{a}$ suprafaţă, dar **dedesubt** întotdeauna ascundeau ceva $_{P}$e$_{ricul}$l$_{os}$ **şi arzător.**Nu înseamnă nimic pentru mine", îşi tot aminti ea. dar gândurile ei alunecară către el de mai multe ori decât şi-ar fi dorit. Era interesată de el. Şi de nepoata lui.

Lindsay o urmări pe Ruth în primele ei două ore, căutând ceva mai mult decât tehnică şi mişcare. Voia să descopere atitudine şi personalitate. Fiind o fire deschisă, lui Lindsay ii era greu să înţeleagă barierele pe care fata le ridicase. Nu făcea nici un gest prin care să ceară ajutor de la celelalte eleve şi nici nu accepta vreun gest binevoitor care îi era adresat. Nu era nici neprietenoasă şi nici nepoliticoasă, ci pur şi simplu distantă. Era destinul ei, intuise Lindsay, să fie etichetată drept snoabă. Dar nu era vorba de asta, se gândi Lindsay în timp ce-şi instruia clasa să facă *glissade.* Era mai mult o nesiguranţă copleşitoare. Lindsay îşi aminti de retragerea bruscă pe care o simţise când îşi aşezase mâinile pe umerii lui Ruth. îşi aminti cum Ruth se agăţase de Seth înaintea întrevederii de dimineaţă. „Pentru moment, el e ancora ei. Mă întreb dacă el ştie asta. Cât de mult ştie el despre îndoielile şi temerile ei şi despre motivul din spatele lor? Cât de mult îi pasă?"

Lindsay exemplifică o mişcare, trupul ei ridicându-se **fără** efort în poante, braţele ei înălţându-se încet. îndoielile **lui despre** pregătirea ei îi păreau lui Lindsay contradic**torii cu** răbdarea de care dăduse dovadă când aşteptase **ca ele să** termine acea încălzire de dimineaţă.

O irita teribil că el se strecurase din nou în gânduri**le ei.** Alungându-l, Lindsay se concentră în totalitate la **restul orelor.** Dar, exact când ultima elevă ieşi pe uşă, **lăsând-o** singură, apărarea ei slăbi. îşi aminti de modul **curios în** care o privise şi de glasul lui molcom.

Probleme, se gândi ea în timp ce aşeză CD-uri|$_{e}$ „Încurcate. începe să-mi placă viaţa fără probleme." p$_{ij}$j$_{vj}$ în jur, zâmbind satisfăcută.

„Studioul mew", se gândi ea mândră. „Chiar fac ceva din el. Poate că e mic şi plin de fete care nu o să mai danseze altceva în afară de muzică rock de top după ce ajung la vârsta de 16 ani, dar e al meu. îmi câştig traiul făcând ceva ce îmi place. Ce altceva să-mi doresc?" Fără să se poată abţine, privirea i se opri asupra CD-ului pe care îl ţinea în mână. Fără să ezite îl băgă în player.

îşi iubea elevele şi îi plăcea să le predea, dar îi plăcea şi un studio gol. Se simţise împlinită în aceşti trei ani în care profesase, dar era ceva intim - ceva hrănitor - în a dansa de dragul dansului. Era ceva ce mama ei nu înţelesese niciodată. Pentru Mae, dansul însemna angajament şi obsesie. Pentru Lindsay însemna bucurie, iubire.

Ruth o făcuse să-şi aducă aminte de Dulcineea. Fusese dintotdeauna rolul preferat al lui Lindsay datorită entuziasmului şi puterii de care trebuia să dea dovadă în interpretare. Acum, când muzica umplu încăperea, îşi aminti cu exactitate fluiditatea mişcărilor şi puterea lor.

Muzica era foarte alertă şi întru totul spaniolă, iar ea **îi răspundea** cu **toată** verva. Trupul ei se trezise la viaţă, **înfometat de dans. îşi** aminti cât de provocatoare era **povestea şi se exprimă cu** mişcări rapide şi cu *soubresaut*. **Erau multă energie şi tinereţe în** paşii scurţi şi rapizi.

în timp ce dansa, văzu în oglindă rochia din şif$_{on}$, **însă în mintea ei ea purta** tutuul rigid cu dantelă nea- **r$_{ai}$ otin roşu. în spatele** urechii, avea un trandafir **f înflorit şi ta păr P"™** un pieptin spaniol. Ha **frumos înflorit** [1] £ [P] rnesSrPe'mă^ « [mu,ka " aPro'Pta ∗] [re, cu e]ncrn„a de a dansa Lindsay începu paşii de *fnuette*. Se rori cu viteza şi eleganţă. Sc părea că putea continua la nesfârşit, precum balerina din celebra cutie muzicală din lemn, rotindu-se fără efort în ritmul muzicii. Şi, cum jucăria se oprea odată cu muzica, aşa făcu şi ea. Aruncă o mână peste cap şi cealaltă pe talie, alunecând cu eleganţă către final.

- Bravo!

Duse ambele mâini la inima care i-o luase la goană şi se întoarse. Acolo, încălecând unul dintre scaunele ei mici din lemn, era Seth Bannion. Ea respira sacadat atât din cauza efortului depus în timpul dansului, cât şi din cauza şocului descoperirii că nu fusese singură. Avea ochii mari, încă plini de entuziasm şi pielea teribil de roşie.

Dansul fusese numai pentru ea, dar nu se simţea de-ranjată de încălcarea intimităţii. Nu avea nici o urmă de

resentiment că împărtăşise asta cu el. Chiar şi surprinderea ei iniţială începea să fie înlocuită de sentimentul că el avea să înţeleagă ce făcuse şi de ce. Nu se gândi prea mult de ce simţea asta, ci pur şi simplu se ridică şi aşteptă în timp ce el înaintă către ea.

Pentru că nu-şi luă privirea de la ea, se simţi teribil de copleşită. Privirea era lungă şi personală. Sângele care i se înfierbântase deja datorită dansului se încinse şi mai mult. Simţea cum o ciupeşte pe sub piele. îşi simţea gâtul uscat. Ridică o mână care încă se odihnea pe piept şi o duse la buze.

-Magnific! murmură el, fără să-şi fi luat privirea de la ea. Luă mâna pe care ea o duse la buze şi o sărută. Pulsul îi gonea nebunește la încheietură, iar degetul lui mare o atinse uşor exact acolo. Faci ca totul să pară atât de simplu! comentă el. Aproape că nu mă aştept să fii obosită. Zâmbetul pe care i-l oferi era atât de neaşteptat!

Simt că ar trebui să-ţi mulţumesc, deşi dansul nu a fo,, pentru mine.

-Eu nu am... Eu nu aşteptam pe nimeni. Vocea îi era la fel de alertă precum nervii, iar Lindsay voia să alunge această stare. începu să-şi retragă mâna dintr-a lui şi rămase surprinsă când Seth păru să-i reziste, ţinându-i degetele un moment înainte de a o elibera.

-Am văzut că nu aşteptai pe nimeni. Îi cercetă di„ nou chipul cu aceeaşi atenţie. Ţi-aş cere scuze pentru că ţi-am invadat intimitatea, dar nu-mi pare rău deloc că am fost audienţa ta.

Avea mai mult şarm decât crezuse Lindsay. îi era greu să îşi dea seama dacă reacţia lui era provocată de dansul ei sau de prezenţa ei. Credea că arcuirea uşoară a sprâncenelor lui era fascinantă. Doar când el ridică din sprânceana stângă ea conştientiză că se holbase şi că el era amuzat de asta.

Iritată de propria lipsă de rafinament, se întoarse către CD-player.

-Nu mă deranjează, îi zise ea nepăsătoare. Mereu am lucrat mai bine cu public. Voiai să vorbeşti cu mine despre ceva anume?

-Cunoştinţele mele de balet sunt limitate. Din ce piesă era?

-Don Quijote. Lindsay puse CD-ul înapoi în carcasă. Ruth mi-a amintit de ea seara trecută. Se întoars pentru a-l înfrunta pe

Seth din nou, cu CD-ul între Intenţionează să o interpreteze pe Dulcineea într-o ^ -Şi os-o facă?
Seth luă CD-ul din mâinile ei, punându-l deop₀ ca şi cum ar fi fost deranjat de acea barieră.

Cred că da. Este extraordinar de talentată. Lindsay ¡1 ₙivi fix. De ce te-ai întors?

El îi :âmbi din nou încet - un zâmbet fermecător în t'aţa căruia ea ştia că femeilor le era greu să reziste.

- Ca să te văd. zise el şi continuă să zâmbească, citind uimirea de pe chipul ei. Şi să vorbim despre Ruth. Pur «i simplu nu a fost posibil în această dimineaţă.

-înţeleg, încuviinţă Lindsay, pregătită să reintre în rolul de instructor.

-Avem multe de discutat. Mă tem că de dimineaţă nu erai prea interesată.

-Sunt foarte interesată.
Ochii lui o priveau din nou.
- la cina cu mine!
Lindsay avu nevoie de un moment pentru a reacţiona, căci mintea ei se concentrase asupra planurilor pe care le avea pentru Ruth.
- Cina? îl privi ca şi cum nu-i venea să creadă, încercând să decidă ce simţea la gândul de a fi cu el. Nu ştiu dacă vreau să fac asta.
El ridică din sprâncene când auzi cât de sinceră fusese, dar încuviinţă din cap.
-Atunci, se pare că nu prea ai scuze bune. Te iau la şapte. înainte ca ea să apuce să obiecteze, Seth ieşi pe uşa din spate. Deja ştiu adresa.
Când o cumpărase, Lindsay ştiuse că rochia gri pelican avea să-i dea un aspect îngrijit şi sofisticat. Era din lână moale şi subţire, fiind atent croită cu un guler scurt, la baza gâtului. Uitându-se critic la ea, fu mulţumită. Era o imagine cu totul diferită de persoana udă şi tânguitoare care şezuse în balta din drum şi foarte diferită

Nn m KnbrrIn

^htovW.ou.oşlprooi Mp.HI femela«,,^
«« ncr.-rilroar, ,1 rfWIJrj
Se simţea conlor.flhll cu n. -i.sli »»»«'•»«■ i
im r|>(r1|(ml» njurr|c cl.l)«iHC ci H^tUin.W,
Punne avea «M fncft fnţA cel ."«I l»"'<"l<" ** B™""*. Lindsay îşi pieptăn» pirul lung, «dunincM pe un urni, Şi impletimlu-l În timp ce se gândea la el.

UI o fascina, poate pentru cil ca nu fusese În «ar< să-l citcască, aşa cum i se Întâmpla dc obicei cu oarn<, nii pe care îi cunoştea. Simţea ci era complex, iar lu- crurilc complexe o atrăgeau. Sau poate că, se gândi ea, încheindu-şi cerceii în formă dc cercuri groase, o fascina pentru că achiziţionase Casa Cliff.

Înaintând către dulap, Lindsay scoase jacheta lui şi o împături. Dintr-odată, îşi dădu seama că trecuse destul de mult timp de la ultima ei întâlnire. Mai mersese la film sau luase cine scurte cu Andy, dar, gândindu-se la ele, decise că acele momente nu se puteau numi întâlniri. „Andy c precum fratele meu", se gândi ea, jucân- du-se fără sâ-şi dea seama cu gulerul jachetei lui Seth. Încă avea mirosul lui fad, dar fără îndoială masculin.

„Cât timp a trecut de când am ieşit cu un bărbat? Trei luni? Patru? Şase", hotărî ea şi suspină. Iar în ultimii trei ani ieşise doar de câteva ori. Înainte de asta? Lindsay râse şi clătină din cap. înainte de asta, o întâlnire era programarea următoarei performanţe.

Regreta asta! Pentru o clipă, se analiză atentă în **oglindă. Era o** femeie tânără al cărei aspect f$_{ragil\ era}$ **înșelător, cu o guri** generoasă. Nu, nu avea $_{i4\ r}$ **niciodată.** Cum **ar** fi putut? Avea ceea ce își $_{dorea}$ **Z pierduse câștigase** prin ce făcuse. Ridicând $_{privirea}$ **Si $_{to}$ oglindă imaginea** pantofilor ei de ^•leasupra patului. Gânditoare, mângâie șuierul jachetei ț$_{u}$j Seth din nou, ridicând-o odată cu poșeta.

Tocurile ei scoteau un sunet cristalin pe scări în timp $_{ce}$ cobora. După ce aruncă o ocheadă scurtă la ceas și *vizu* că mai avea timp. așeză jacheta și poșeta și porni cjtre camerele mamei sale. De când se întorsese din spital. Mae se limitase să locuiască la panerul casei. Scările erau prea mult pentru $_{ea}$ si se obișnuise să le evite. Aranjamentul le oferea ambelor femei intimitate. Două dintre încăperile destinate bucătăriei fuseseră transformate în dormitorul și camera de oaspeți a lui Mae. În primul an, Lindsay dormise pe canapea în salon pentru a-i fi aproape. Chiar și acum dormea iepurește, mereu în alertă la orice mișcare din noapte.

Se opri în fața camerei mamei sale, auzind zgomotul televizorului. După ce bătu ușor, deschise ușa.

-Mamă, eu...Se opri când o văzu pe Mae pe scaun. Stătea cu picioarele proptite și cu fața spre televizor, dar atenția ei era concentrată asupra albumului din poală. Lindsay știa cartea prea bine. Era lungă, lată și cu copertă din piele ca să reziste în timp. Mai mult de jumătate din pagini erau pline de tăieturi din ziare și de fotografii. Erau critici profesionale, coloane de zvonuri și interviuri, **toate** despre cariera de balerină a lui Lindsay Dunne. **Acolo se** găseau toate, de la cel mai vechi articol des- **pre ea** din *Cliffside Daily* până la recenzia finală din *New York Times*. Viața ei profesională - o bună parte și **din cea** personală - erau în acel album. Ca de obicei, **când o** vedea pe mama ei uitându-se cu nesaț în acel **album,** Lindsay se simțea cuprinsă de valuri de vinovăție ii dc un sentiment de neajutorarc. Simți cum frii$_{W\ „rti}$ crește când intră În cameră.

-Mamă!

De această dată, Mae ridică privirea. Avea ochii ei plini dc entuziasm și obrajii îmbujorați.

-O dansatoare lirică, cită ca, uitându-se la tăieturadt ziar, cu frumusețea și grația desprinse dintro poveste. Îți taie respirația. Clifford James, continuă Mae urmă- rind-o pe Lindsay traversând camera, unul dintre cei mai duri critici. Aveai doar 19 ani.

-M-am simţit copleşită de acea recenzie, îşi aminti Lindsay, zâmbind în timp ce-şi aşează mâna pe umărul mamei sale. Cred că am fost cu capul în nori mai bine de o săptămână.

- Ar spune acelaşi lucru dacă te-ai întoarce astăzi.

Lindsay îşi mută atenţia de la tăietura de ziar către ochii mamei sale. Simţi o uşoară tensiune în gât.

-Astăzi am 25 de ani, ii aminti ea cu blândeţe.

-Ar face-o, insistă Mae. Amândouă o ştim. Tu...

- Mamă, i-o tăie scurt Lindsay, îngrozită de propriul ton, îngenunchind lângă scaun. îmi pare rău, nu vreau să vorbesc despre asta acum. Te rog! Ridică degetele lor împreunate şi le duse la obraz oftând, dorindu-şi să fi fost şi altceva între ele în afară de dans. Nu am decât un minut sau două.

Mae cercetă ochii întunecaţi şi foarte expresivi ai fiicei **sale şi citi în ei** rugămintea nespusă. Se mişcă neliniştită **în scaun.**

-Carol nu a zis nimic despre vreo .eş.re in seara asta.

Amintindu-şi că mama lu, Andy î,i petrecuse mai **bi„e de jumătate de** zi ciima™ e, Lindsay sc ridică şi, precaută, începu să dea expheat"^ _ Nn I« i Amly, ii«· </i Îţi netezi rochia.

. Nii.' Mae ne încrunţi. Alunei cu cine.'

.Cu unchiul linei noi eleve. Limhay Iniiţă capul y [ntilnl privirea lui Mae. Îi:i arc potenţial, uri talent cu adevărat înnăscut. Aş vrea să o vezi.

-Şi el?

Mae alungi gândul legat de eleva lui Lindsay şi privi albumul deschis.

-Nu-I cunosc prea bine. A cumpărat Casa Cliff.

-Oh!

Atenţia lui Mae reveni, lira conştientă de fascinaţia lui Lindsay pentru acea casă.

- Da, s-au mutat recent. Se parc că Ruth a rămas orfană cu câteva luni în urmă. Făcu o pauză, gândindu-se la ochii trişti ai fetei. Ruth mă interesează foarte mult. Vreau să vorbesc cu unchiul ei despre ea.

-Aşa că luaţi cina.

-Da.

Iritată că trebuia să dea explicaţii pentru o simplă cină, Lindsay porni către uşă.

-Nu cred că stau prea mult. Ai nevoie de ceva înainte să ies?

- Nu sunt oloagă.

Lindsay o privi pe mama ei. Mae părea hotărâtă, **strângând cu** putere marginea albumului.

-Ştiu.

Se lăsă **o** liniște pe care Lindsay nu se simțea capabilă **să o** rupă. **„Oare** de ce cu cât trăiesc mai mult alături de ea cu atât golul dintre noi se adâncește?" Soneria se auzi puternic în tăcerea din interior. Cercetându-și fiica, **Mae** îi recunoscu nehotărârea și își mută privirea către Paginile din poala ei.

-Noapte bună. Lindsay.

Ea simți gustul eșecului în timp ce se întoarse ^ tre ușă.

-Noapte bună.

Cu pași repezi. Lindsay traversă holul, încercând scape de proasta dispoziție. „Nu puteam face nimic & ferit. Nu puteam să schimb nimic." Dintr-odată, își d_{o_r} să evadeze, să deschidă ușa principală, să iasă afară și g meargă până când avea să ajungă în altă parte. Oriunde în altă parte. Undeva unde putea să-și ia timp pentm ea pentru a-și da seama ce își dorea cu adevărat. Ușor agitată, Lindsay deschise ușa.

-Bună.

îl salută pe Seth și făcu un pas în spate pentru a-l invita înăuntru. Costumul negru era perfect pentru constituția lui zveltă și elegantă. Cu toate acestea, era ceva ușor păcătos la chipul lui. Era măsliniu, prelung și misterios. Lindsay descoperi că îi plăcea acest contrast.

- Presupun că am nevoie de o haină. Sa făcur rece.

înainta către dulapul de pe hol și scoase o haină neagră din piele. Seth i-o luă din mână.

Fără să scoată un cuvânt, îi permise să o ajute să se îmbrace în timp ce se gândi la atracția instinctuală. Era straniu că o persoană putea să aibă o reacție fizică atât de puternică față de altă persoană. Nu era ciudat că apropierea, o **atingere** sau doar o privire putea să-i crească bătăile inimii sau tensiunea?

Nu era nevoie de altceva - nu era nevoie să se cu- noască ori de amabilităţi -, ci pur şi simplu de chimie. Lindsay nu se opuse nici când Seth o întoarse cu f_{afa} către el. Stăteau foarte

aproape, privindu-se în ochi, ¡n timp ce el ridică mâna şi îi aşează gulerul de la haină

- .Crezi că e straniu. întrebă ea gânditoare. că sunt atât di

Dsnş if riruri

atrasă de rine chiar dacă prima dată când ne-am întâlnit am crezut câ eşti o persoană oribilă şi încă nu sunt complet sieură că nu eşti?

Rânjetul lui era atât de diferit de zâmbetul lui! Zâmbetul era leneş. în timp ce rânjetul părea fulgerător. Brusc, chipul lui ii răspunse întru totul.

-Toate frazele tale sunt întotdeauna atât de oneste şi de întortocheate?

-Probabil.

Lindsay se întoarse, mulţumită că îl văruse zâmbind.

- N'u prea mă pricep la disimulat şi presupun că spun ce gândesc. Uite jacheta ta! Io întinse, uscată şi atent împăturită. îi zâmbi sincer. Nu m-am aşteptat să ţi-o retumez în asemenea circumstanţe.

Seth o luă, uitându-se la ea scurt înainte ca ochii lui să se concentreze din nou asupra ei.

-Aveai altfel de circumstanţe în minte?

-Mai multe, îi răspunse Lindsay imediat în timp ce-şi ridică geanta. Iar tu te simţeai teribil de inconfortabil în toate. într-una executai o sentinţă de zece ani pentru că insultai balerinii în dupâ-amiezile ploioase. Suntem gata? întrebă ea, întinzându-i mâna cu familiaritate.

El ezită preţ de o secundă, aproape insesizabil, înainte de a o accepta. Degetele lor se împreunară. | -Nu eşti deloc cum mă aşteptam, îi zise Seth când ieşiră în frigul nopţii.

-Nu? Lindsay trase aer în piept, ridicându-şi capul pentru a privi toate stelele deodată. La ce te aşteptai? [înaintară către maşină în tăcere, iar Lindsay simţi mirosul înţepător, uşor picant al frunzelor şi al ierbii care putrezea. Odată ajunşi în maşină, Seth se întoarse sâ-i arunce încă o privire lungă şi iscoditoare, aşa cu$_{mcj}$ obişnuise deja.

- Imaginea de dimineaţă este mai aproape de $_{ccr}$, ce-mi închipuisem despre tine, zise el. Profesionala, f^ te rece şi detaşată.

-Chiar intenţionasem să continui aşa în aceasti seară, îl informă Lindsay. Apoi am uitat.

-O să-mi spui de ce arătai ca şi cum erai în stare si fugi când ai deschis uşa?

Ea ridică din sprâncene.

- Eşti foarte intuitiv. Oftând, Lindsay se lăsă pe spate. Are legătură cu mama mea şi cu un sentiment constant de neputinţă. întoarse capul ca ochii lor să se întâlnească. Poate că într-o zi o să-ţi povestesc, murmură ea, fără a face pauză pentru a se întreba de ce simţea că putea să-i spună asemenea lucruri. Dar nu în seara asta. Acum nu vreau să mă mai gândesc la asta.
- Prea bine. Seth porni maşina. Atunci poate o să-i povesteşti unui nou rezident din Cliffside despre locuitorii oraşului.

Lindsay se relaxă, recunoscătoare.

- Cât de departe e restaurantul?
- La aproximativ douăzeci de minute, îi răspunse el.

E suficient, decise ea şi începu să-i povestească.capit"'11' 5
Lindsay se simţea confortabil cu Seth. Îi tot spunea poveşti amuzante pentnj că ii plăcea sunetul rasului său. Scăpase de dispoziţia de panică şi disperare. În maşină, ca decise că îşi dorea să-l cunoască mai bine. Era fascinată şi atrasă, iar dacă avea să se întâmple ceva vulcanic, îşi asuma acest risc. Dezastrele naturale nu erau niciodată plictisitoare.
Lindsay cunoştea restaurantul. Mai mersese acolo o dată sau de două ori când un pretendent îşi propusese să o impresioneze. Ştia că Seth Bannion nu simţea această nevoie de a impresiona pe cineva. Era pur şi simplu genul de restaurant pe care el îl prefera: liniştit, elegant, cu mâncare şi servicii de calitate.
-Tata m-a adus o dată aici, îşi aminti Lindsay când coborî din maşină. La aniversarea mea de 16 ani. .Aşteptă ca Seth să i se alăture, apoi îi oferi mâna. Nu avusesem voie să ies la întâlniri până atunci, aşa că m-a scos în oraş de ziua mea. Mi-a spus că voia ca el să fie prima mea întâlnire. Zâmbi, gândindu-se la acea amintire. întotdeauna făcea gesturi de acest fel - mărunte, dar incredibile. Intorcându-se, îl găsi pe Seth privind-o. Lumina lunii dansa pe chipurile lor. Mă bucur că am venit. Mă bucur că am venit cu tine.
El o privi curios, apoi coborî cu degetul pe coada ei împletită. -Şi eu mă bucur.

Urcară împreună scările care duceau către uşa de l$_a$
'"TnTnterior, Lindsay se simţi atrasă de fereastra lungă, latâ care dezvăluia o priveliştе nesfârş.tă a estuarului Long Island Sound. Din restaurantul călduros, la lumi- na lumânărilor, putea să vadă totul şi aproape să audă sunetul valurilor lovind rocile. Aproape că putea să simtă frigul şi stropii de apă.

- E un loc minunat! zise ea entuziasmată când se aşeză la masă. Atât de elegant, atât de discret şi în acelaşi cu atâta energie! Ea zâmbi, întorcându-se către Seth. îmi plac contrastele, ţie nu? Lumina lumânărilor se reflecta în cerceii ei, care străluceau. Cât de plictisitoare ar fi viaţa dacă totul şi-ar găsi locul potrivit!

-Mă întrebam, zise Seth, mutându-şi privirea de la cercurile groase din urechile ei la trăsăturile delicate ale feţei, dacă tu ţi-ai găsit locul potrivit.

După ce clătină uşor din cap, Lindsay privi din nou pe fereastră.

- De multe ori, şi eu mă întreb asta. Tu te cunoşti bine, cred. Se vede.

-Aţi vrea ceva de băut?

Lindsay întoarse capul în direcţia lui Seth şi văzu un **chelner făcându-şi de lucru** lângă cotul lui.

- **Da. Ea îi zâmbi înainte** de a-şi îndrepta toată atenţia **înapoi la Seth. Nişte vin alb** ar fi bine-venit, cred Ceva **rece şi sec.**

El rămase cu privirea asupra ei în timp co Coman i - **„E ceva stăruitor în modul în** care se uită la mine ^, !•' **se Lindsay, precum un bărbat** care a termi$_{nat\ u\ p}$ 'V;⁰'" **dintr-o carte şi intenţionează** să o citească $_{pa„a\ u\ f}$. ª **Când rămaseră singuri, tăcerea** continuă. K$_{a\ siinţCa\ f}$ ' ;,. vina spinării şi trase adânc ¡ier în piept. I-ra timpul să ImbilM«* priorităţile.

Trebuie să vorbim despre Ruth. -Da.

_Serii! Pusă în încurcătură de faptul că nu o slăbea j$_{in}$ priviri. Lindsay adăugă cu autoritate în glas: Trebuie să încetezi să mă mai priveşri aşa. -Nn cred, o contrazise el încet. Ea ridică din sprâncene, dar era clar că se simţea arau- xată de situaţie.

- Iar eu credeam că eşti scrupulos de politicos. -Sunt adaptabil, îi zise el. Stătea relaxat pe scaun, cu un braţ odihnindu-se pe spătar în timp ce o cerceta. Eşti frumoasă. Şi mie îmi place foarte mult să mă uit la lucruri frumoase.

-Mulţumesc. Lindsay decise că se putea obişnui cu privirea lui directă până când această seară avea să se sfârşească. Seth, zise şi se aplecă în faţă, alungându-şi propriile gânduri, în această dimineaţă, când am urmărit-o pe Rutb, am văzut că are talent. La ora de după-a- miază am fost şi mai impresionată.

- Este foarte important pentru ea să studieze cu tine. -Dar nu ar trebui, continuă Lindsay, observând cum ochii lui se îngustară. Nu sunt capabilă să-i dau tot ce are nevoie. Şcoala mea e destul de limitată, în special pentru o fată ca Ruth. Ar trebui să fie la New York, într-o şcoală în care pregătirea ei să fie mai concentrată, mai intensă.

Seth aşteptă cât timp chelnerul deschise sticla şi turnă **vinul. Ridică** paharul, analizându-i cu atenţie conţinutul înainte de a vorbi.

-Şi tu nu eşti capabilă să o instruieşti pe Ruth?Lindsay ridică din sprâncene auzind tonul pe Cjtt îi adresase întrebarea. Când răspunse, vocea ei nu era călduroasă.

-Sunt un instructor capabil. Ruth însă are nevoie de disciplină şi de avantajele disponibile în altă parte.

- Eşti uşor de enervat, comentă Seth, apoi sorbi din vin.

- Da? Lindsay sorbi şi ea, încercând să rămână prag. matică, la fel ca el. Poate că sunt doar temperamentală, zise, simţindu-se mulţumită de răceala din propriul ton. Probabil ai auzit că dansatorii exagerează.

Seth ridică din umeri.

Ruth vrea mai mult de cincisprezece ore de pregăti- re pe săptămână cu tine. Nu e suficient.7-Nu. Lindsay puse paharul pe masă şi se apropie din nou. Dacă punea întrebări, nu era complet nerezonabil. Ar trebui să urmeze cursuri în fiecare zi, clase mult mai specializate decât pot eu să ofer, pentru că pur şi simplu nu am alte eleve cu abilităţile ei. Chiar dacă aş instrui-o unu la unu, tot nu ar fi suficient. Are nevoie de parteneri la clasă. Am patru studenţi băieţi, dar toţi vin o singură dată pe săptămână pentru a-şi perfecţiona mişcările de fotbal. Nu vor să participe la recitaluri. îi scăpă un sunet plin de frustrare. Vocea ei deveni joasă **şi intensă din** dorinţa de a-l face să înţeleagă. Cliffside nu este centrul **cultural al** coastei de est. E doar un oraş mic de yankei. Era o frumuseţe inerentă, naturală în modul în care gesticula pentru a-şi acc eiitUa cu, vintele. Mişcările ei **erau** precum muzica, di SCrete şi suave. Oamenii de **aici** sunt simph, nu .sunt vi sătod continuă ea. Dansul **nu are** nici un scop practic. P Catc ti un hobbv. **poate** fi ceva distractiv, dar nu »te văzut ca , carieră. Nu perceput drept un mod de viaţă.

.Cu toate acestea, tu ai crescut aici, evidenţie Seth, 3poi turnă mai mult vin în pahare. Strălucea, aruncând -3-e aurii în lumina lumânării. Tu ai făcut carieră.

- E adevărat. Lindsay îşi alunecă degetul pe marginea paharului, desenând un cerc. Ezită, dorind să-ţi aleagă cuvintele cu atenţie. Mama a fost balerină profesionistă şi ea a fost foarte strictă cu pregătirea mea. Am mers la o ¿coală aflată la peste o mie de kilometri de aici. O bună parte din timp ne-am petrecut-o în maşină, mergând şi intorcându-ne de acolo. Il privi din nou pe Seth, iar un zâmbet începu să-i înflorească pe buze. Profesoara

mea a fost o minune, o femeie extraordinară, jumătate franţuzoaică, jumătate rusoaică. Acum are aproape 70 de ani şi nu mai acceptă elevi, altfel te-aş fi implorat să o trimiţi pe Ruth la ea.

Tonul lui Seth era calm şi neschimbat, aşa cum fusese la debutul conversaţiei.

- Ruth vrea să studieze cu tine.

Lindsay voia să urle de frustrare. Sorbi o nouă înghiţitură de vin până când sentimentul o părăsi.

-Eu aveam 17 ani, vârsta lui Ruth, când am plecat la New York. Şi aveam deja opt ani de studiu intens Într-o şcoală mai mare. La 18 ani am început să lucrez într-o companie. Competiţia pentru locuri este brutală, iv pregătirea este... Lindsay făcu o pauză, apoi râse şi clătină din cap. Este de nedescris. Ruth are nevoie de

0 meritâ- Şi cât mai repede posibil dacă vrea să fie o dansatoare serioasă. Talentul ei o cere.

Seth nu se grăbi să răspundă.

- Ruth nu e derílt un copil care tocmai a trecut \„\h vr-o scrie de evenimente nefericite, li făcu v.im, chcltiţ, rului pentru meniuri. New Yorkul »să fie acolo ţi trei sau patru ani,

- Trei sau patru ani! Lindsay aşează meniul firi« măcar să se uite la el. îl privea pe Serh, nevenindu-i *m* creadă. O să aibă 20 de ani!

-O vilrstă avansată, rosti el sec.

- Pentru un dansator chiar este, i-o întoarse Lindsay. Foarte rar mai dansează vreunul dintre noi după 30 de ani. Oh, bărbaţii mai fură câţiva ani cu rolul de personaj sau, din când în când, e cineva spectaculos precum Fonteyn! Dar astea sunt excepţiile, nu regula.

- De asta nu vrei să te întorci? Gândurile lui Lindsay se opriră brusc la acea întrebare. -Simţi că cariera ta s-a terminat la 25 de ani? Ea ridică paharul, apoi îl aşeză la loc. -Vorbim despre Ruth, li aminti ea, nu despre mine. - Misterele sunt incitante, Lindsay. Seth o prinse de mână, întorcându-i-o pentru a o studia înainte de a se uita din nou în ochii ei. Iar o femeie frumoasă cu secrete este irezistibilă. Te-ai gândit vreodată că unele mâini sunt create pentru a fi sărutate? Aceasta este una dintre ele.

îi duse palma la buze. Muşchii lui Lindsay păreau să se fi topit la atingerea lui. Ea îl studie, fascinată de acele «Pnzatii Se Întrebă cum ar fi fost să-, simtă buzele peste I ei ferme şi calde, li

plăceau forma gurii |ui şi fe|u, atent în care zâmbea. Brusc, se trezi
di n visu, în Trei'* Emisese să intre. ,,»^ia minti.

" SgatdeRuth-'ncepue

,Deşi încercă să-ţi tragă mana dintr-a lui, Scth io ţinu în loc-
. Părinţii lui Ruth au murit într-un accident de tren cu nici şase luni în urmă, în Italia.
Su-i strânse mâna mai tare, dar vocea lui se înăspri. Ochii i se întunecară. Lindsay îşi aminti cum arătase când stătuse deasupra ei în ploaie.
-Ruth era neobişnuit de apropiată de ei, poate pentru că ei călătoreau atât de mult. Era greu pentru ea să lege altfel de ataşamente. Îţi poţi imagina ce a însemnat pentru o fată de 16 ani să se trezească dintr-odată orfană într-o ţară străină, într-un oraş în care era doar de două
săptămâni.
Ochii lui Lindsay se umplură de compătimire, dar el continuă înainte ca ea să poată vorbi.
-Nu ştia pe nimeni, iar eu eram la un sit în Africa de Sud, aşa că a durat zile bune până când a reuşit să ia legătura cu mine. A fost singură aproape o săptămână până să ajung la ea. Fratele meu şi soţia lui erau deja îngropaţi când am ajuns acolo.
-Seth, îmi pare rău. îmi pare atât de rău!
Nevoia de a alina era instinctivă. Lindsay îi strânse uşor degetele şi ridică cealaltă mână pentru a acoperi mâinile lor împreunate de pe masă. Ceva străluci în ochii lui, dar ea era prea copleşită pentru a observa.
-Cred că a fost groaznic pentru tine.
El rămase tăcut câteva momente, dar o privi şi mai pătrunzător.
- Da, zise el, a fost. Am adus-o pe Ruth înapoi, dar New Yorkul era foarte alert, iar ea părea foarte fragilă.
-Aşa că ai găsit Casa Cliff, murmură Lindsay.
: \>ni Ki^hrrfs
¿(a sprAncene când o auii, da_t.
" -Ain vrut sâ-i ofer ce« stabil pentru o vreme, ^ î=u si nu esx tocmai încântată de ideea de a se stabil ir-ccass **dintr-un** mic oraş. Seamănă prea mult cu tatii **«. Dar pentru** moment, simt că de asta are nevoie.

- Cric d înţeles ce încerci să taci, :ise Lindsay încet Rijrecr asta. dar Ruth are şi alte nevoi.

-O să vorbim desrre ele peste şase luni.

Tonul lui era atât de hotărât şi de autoritar încă, liMsar închise gura fără să-şi dea seama. Iritarea se pu- sa cin pe faţa ei.

- Eşti foarte autoritar, nu-i aşa?

mi s-a spus. Dispoziţia lui păru să se schimbe îr. timp ce ea îl privi. Nu ţi-e foame? o întrebă şi schiţă un zâmbet.

-Un pic, recunoscu ea, dar se încruntă când deschise meniuL Homarul umplut este foarte bun aici.

în timp ce Seth comandă, Lindsay îşi lăsă ochii să plu- tească spre priveliştea de afară, către Sound. în mod clar, o putea vedea pe Ruth singură, înspăimântată, amorţită de durere, forţată să se confrunte cu pierderea părinţilor • cu detaliile îngrozitoare care trebuie să *fi* urmat. îşi amintea prea bine panica pe care o simţise ea însăşi când aflase de accidentul părinţilor ei. Nu avea cum să Hte vreodată teroarea pe care o simţise pe drumul de T New York la Connecticut, unde descoperise că tatăl ei era mort, iar mama, în comă.

Iar eu eram adultă, de,a traiam smgură de mai bine , : ani. Am fost în oraşul meu natal, înconjurată de Jri«eni" Mai mult ca niciodată, ş>mţea nevoia de a o ajuta pe R"th'

Sase luni. Dacă pot să lucrez cu ea individual, nu fi chiar timp pierdut. Şi poate, doar poate, l-aş putea învinge pe Seth mai repede. Trebuie să înţeleagă cât Jc important este pentru ea. Dacă îmi pierd cumpătul, '1 o să ajun S nicăier' cu un asemenea bărbat, aşa că ¡¡buie să găsesc altă cale."

La un sit în Africa de Sud, se gândi Lindsay, reluând • minte conversaţia lor. Oare ce făcuse în Africa de Sud' înainte să aibă timp să analizeze toate posibilităţile, -umzetul unei amintiri îi bâzâia deja în minte.

- Bannion, zise ea cu voce tare, făcându-l să ridice din sprâncene. S.N. Bannion, arhitectul. Tocmai mi-am dat seama!

- Da? zise el uşor surprins, apoi rupse o chiflă în două. li oferi ei o bucată. Sunt surprins că ai avut timp să studiezi şi arhitectura.

-Ar fi trebuit să trăiesc într-o peşteră în ultimii zece ani ca să nu-ţi ştiu numele. Unde era... În Newsview? Da, în Newsview, cu un an în urmă. Era un articol despre tine cu poze de la cele mai cunoscute clădiri. Trade Center din Zürich, clădirea McAfee din San Diego.

-Ai o memorie excelentă, comentă Seth.

Lumina lumânării strălucea pe pielea ei. Arăta la fel de fragilă precum porţelanul cu ochii întunecaţi şi vii. Păreau să-i zâmbească lui Seth.

-Impecabilă, recunoscu Lindsay. îmi amintesc şi nişte poveşti despre tine şi o mare parte din populaţia feminină. îmi aduc aminte în mod special ceva despre moştenitoarea unui imperiu de modă, de o tenismenă australiană şi de o cântăreaţă de operă spaniolă. Nu ai fost logodit cu Billie Marshall, prezentatoarea de ştiri, cu câteva luni în urmă?Seth roti paharul între degete, învârtind conţinutul -Nu am fost niciodată logodit, zise el simplu, căci J aici există tendinţa de a te îndrepta către căsătorie.

- Înţeleg. Ea mesteca absentă din bucata de pâine Si acesta nu este unul dintre scopurile tale?

- E unul dintre scopurile tale? o contracara el. Lindsay făcu o pauză, încruntându-se. Luase foarte în serios răspunsul lui evaziv.

-Nu ştiu, murmură ea. Presupun că nu m-am gândit niciodată la asta. De fapt, nu am avut prea mult timp să mă gândesc la aşa ceva. Ar trebui să fie un scop.' gândi ea cu voce tare. Sau ar trebui să fie mai mult o surpriză, o aventură?

-Acum vorbeşte Lindsay romantica, observă Seth -Da , sunt, admise Lindsay fără ruşine. Dar şi cu eşti altfel nu ai fi cumpărat Casa Cliff.

-Alegerea mea în domeniul imobiliar mă face romantic? Lindsay se sprijini de spătar, încă ronţăind din pâine.

- E mai mult decât o proprietate şi nu mă îndoiesc că şi tu simţi asta. Ai fi putut cumpăra orice altă casă mai bine amplasată şi care să nu necesite atâtea reparaţii

-Şi de ce nu am făcut-o? întrebă Seth atras de teoria ei. Lindsay îi permise să-i umple din nou paharul dar nu se atinse de el. Efectele vinului se simţeau deja teribil de plăcut în mintea ei.

- Pentru că ai recunoscut şarmul, unicitatea. Dacă ' fi fost cinic, ai fi cumpărat unul dintre ap«** aflate la 35 de kilometri mai departe, pe coastă, ^ oferă o adevărată privelişte spre New En$_{g}$l$_{and\ şi}$ J

^plasate la o distanţi convenabili, de numai cincispre- j$_{cc}$t minute, de Yankce Trader Mall.

5<.,h râse, sorbind-o din priviri în timp ce masa lor era serviţi-

-Si înţeleg ci nu-ţi plac apartamentele.

- Le detest, admise Lindsay imediat. Nu îmi plac, dar $_{m}$j tem ci c ceva personal. Sunt perfecte pentru mulţi oameni- Mie nu-mi place... începu ea şi se opri, gesticulând $_{ca}$ şi cum ar fi

încercat să culeagă cuvântul din aer. Regularitatea, decise ea în cele din urmi. E straniu, presupun, pentru ca e destulă înregimentare în cariera mea. Eu văd lucrurile altfel. Exprimarea individualităţii este vitală. Îmi place mai mult când cineva îmi spune că sunt diferită decât când îmi declară că sunt frumoasă. Privi în jos către homarul enorm din farfurie, inotariv e un cuvânt minunat, zise ea. Am auzit că ţi s-a spus şi ţie aşa.

- De asta ai devenit balerină? Seth întinse o bucăţică dintr-un homar în unt topit. Ca să te exprimi?

-Cred că datorită faptului că am devenit balerină tânjeam după exprimarea sinelui. Lindsay alese lâmâia în locul untului. De fapt, eu nu mă analizez prea des, doar alţi oameni fac asta. Casa este bântuită, ştiai?

-Nu, rânji el. Nu s-a adus în discuţie asta în timpul negocierilor.

-Pentru că le era teamă că o să te retragi.

Lindsay atacă altă bucată de homar.

-Oricum, e prea târziu acum. Cred că ţie ţi-ar plăcea lăaio fantomă. Aşa e?

-Oh, da, mi-ar plăcea! Teribil de mult. Ea vâri o bu**cată de** homar în gură, aplecându-se în faţă. Fantoma de **latine** de acasă e o creatură romantică, deznădăjduită, **«re a** fost răpusă de un soţ cu minte îngustă cu mai bine de un secol în urmă. Se furişase să-şi vadă iubitul şi pt{ supun că nu a mai fost atentă. În orice caz, el a scăpa^ de la balcon direct pe pietre.

-Asta cred că i-a descurajat tendinţa adulterină, comentă Seth.

-Mm, admise ea, încuviinţând cu gura plină. Dar, din când în când, ea se întoarce ca să se plimbe prin grădină. Acolo o aştepta iubitul ei.

- Pari destul de încântată de crimă şi de înşelăciune.

- O sută de ani pot să transforme orice în romantism, îţi dai seama că multe dintre cele mai cunoscute piese de balet au de-a face cu moartea şi totuşi rămân romantice? Giselle şi *Romeo şi Julieta* sunt doar două.

-Şi tu ai jucat în ambele în rolul principal, zise Seth. Poate de asta empatizezi cu o fantomă care şi-a pierdut strălucirea.

- Oh, dar am avut de-a face cu fantoma ta înainte să fi dansat Giselle sau Julieta, oftă Lindsay, urmărind licăririle strălucitoare de pe suprafaţa apei. Casa aceea m-a fascinat de când mă ştiu. Când eram copil, mi-am jurat că o să locuiesc acolo cândva. Aveam să replantez grădinile şi toate ferestrele

aveau să strălucească în lumina razelor de soare. Se întoarse către Seth. De aceea mă bucur că ai cumpărat-o.

-Te bucuri? Ochii lui o cercetară atent, de la gâtul fin până la gulerul rochiei. De ce?

-Pentru ***ci*** tu o s-o apreciezi. Tu o să ştii ce să faci cu ea ca să trăiască din nou.

Privirea lui se opri preţ de câteva clipe asupra gurii ei înainte de a se concentra asupra ochilor. Lindsay se înfiorâ. Se îndreptă în scaun.-Sriu că ai făcut ceva reparaţii, continua ea. simţind ₍- subiectul legat de Casa Cliff era potrivit pentru cina. Cred că ai un plan pentru schimbări.

.Ti-ar plăcea să vezi ce s-a făcut.'

-Da. răspunse ea imediat, incapabilă să pretindă altceva.

-O să te iau mâine după-amiază. O privi curios. Şeii că ai un apetit incredibil pentru cineva atât de subţire?

Lindsay râse, liniştită din nou, în timp ce unse un corn cu unt. Cerul era de un albastru-închis, pătrunzător. Stelele păreau mai aproape de pământ, strălucitoare, licărind pe cerul înnorat. Lindsay putea să simtă vântul de toamnă mişcând maşina în timp ce Seth conducea pe coastă. Adăuga un sentiment de incitare atmosferei romantice create de lumina lunii şi de vinul băut.

Seara, decise ea, fusese mult mai plăcută decât se aşteptase. Din primul moment îi plăcuse să fie cu el. O surprinsese faptul că el putea să o facă să râdă. Lindsay ştia că de multe ori, din cauza serviciului ei şi a mamei sale, avea tendinţa de a deveni mult prea serioasă, prea emotivă. Era minunat să aibă pe cineva cu care să poată râde.

Printr-o înţelegere nerostită, se ţinuseră departe de subiecte controversate, menţinând conversaţia relaxată şi plăcută precum cina. Ea ştia deja că aveau să se contrazică din nou din cauza lui Ruth; era inevitabil. Dorinţele lor rau atât de diferite, încât nu aveau să găsească o soluţie fără o luptă. Sau două. Dar pentru moment Lindsay se simţea calmă. Chiar în timp ce se întreba cum avea să fie furtuna, o acceptase.

-Iubesc nopţile acestea, zise ea suspinând. care stelele coboară mai aproape de noi şi în care vi» vorbeşte prin copaci. Stai să auri apa din partea d»*,. a casei. Se întoarse către el. Ai ocupat dormitorul ts balcon care dă exact spre Sound.' Cel care are un drs=. sing alăturat.[7]

Seth se întoarse brusc spre ea.

-Se pare că ştii casa destul de bine.

Lindsay râse.

- Doar nu te aşteptai să nu o explore: când locul pu; şi simplu cerea să o fac.

în faţă, câteva lumini care licăreau conturau CliAide în întuneric.

-Aceea este camera pe care ai luat-o? Şemineul uriaş din piatră şi tavanul antic şi înalt ar fi fost suficiente a puncte de interes,

dar balconul... Ai stat acolo pe timp de furtună? întrebă ea. Cred că e incredibil cu valurile care se lovesc, cu vântul şi cu fulgerul atât de aproape.

Ea îl sorbea din priviri, aşa că nu ratã surâsul lui.

- îţi place să trăieşti periculos.

Ea se întrebă cum ar fi fost să-şi treacă degetele prin părul lui. Miji ochii, conştientizând încotro alergau gândurile ei. Prudentă, îşi împreună degetele în poală.

- Presupun, rosti ea, întorcându-se la comentariul lui. Poate că nu am făcut-o niciodată sau poate că am făcut-o foarte rar. Cliffside nu e tocmai înţesat de pericole.

- Spune-i asta fantomei tale!

Lindsay chicoti.

- Fantomei ***tale,*** îl corectă când opri în faţa casei ei. Acum tu eşti stăpânul ei absolut. În timp ce îi vorbi, Lindsay cobori din maşină. Vântul îi mângâia chipul. E toamnă deja, murmură ea, uitându -sc în jur către casa . q ₅S ¡ˌᵛᶜni un foc dc tabără în piaţă. Marshall

k o să-si aducă vioara şi o să fie muzică până la

ᴺ ''-ui nopţii- Ea zâmbi. E un eveniment mare pentru ⁿ¹ˡᶜᵗ ᵖᵣ(ˌ,ₑᵤpun că pare foarte plictisitor pentru cineva oraş-¹¹ '

ᴷ ᵃ călătorit atât dc mult ca tine.

' Am crescut într-un loc din lowa de care n-a auzit multă lume, îi spuse el când trecură de poartă.

_Da? Lindsay se gândi la acea informaţie. Cumva,

j ʳᵉ·ᵃᵐ imaginat crescând la oraş, foarte urban, foarte sofisticat. De ce nu te-ai întors?

Era pe prima treaptă a terasei când se întoarse cu faţa spre el.

-Prea multe amintiri.

Datorită primei trepte şi a pantofilor de seară, Lindsay era aproape la aceeaşi înălţime cu el. Simţi un val de bucurie văzând că se putea uita direct în ochii lui şi că buzele lor erau la acelaşi nivel. în ochii lui putea să vadă mici străluciri de chihlimbar. Fără să se gândească, le numără.

-Sunt treisprezece, murmură ea. Şase într-unui şi şapte în celălalt. Mă întreb dacă aduce ghinion.

- Ce să aducă ghinion?

Ochii ei erau aţintiţi asupra lui, dar el îşi dădu seama că mintea îi zburase în altă parte, apoi revenise la întrebarea lui.

-Oh, nimic, evită Lindsay întrebarea, ruşinată de rătăcirea ei. Am tendinţa de a visa cu ochii deschişi.

Seth se simţea amuzat.

-De ce zâmbeşti?

- Mă gândeam la când am condus ultima dată o fată acasă la uşa ei, cu lumina de la terasă aprinsă şi cu mama ei în interior. Cred că aveam 18 ani.

Ochii lui Lindsay spuneau clar ci era pu.,j ^, - F. liniştitor să ştiu ci ai avut 18 ani. Ai '.Snj^ noapte bună?

-în mod clar. În timp ce mama ci pândea pᵣj... draperiile salonului.

Încet, Lindsay întoarse capul şi privi către fer«;»'. întunecate şi goale. Ridicând din sprâncene, se intoary -A mea probabil a adormit, decise ea. Punându-şi mâinile pe umerii lui, Lindsay se apitei în faţă şi îi atinse repede buzele cu ale ei.

Într-o secundă, totul se schimbă. Atingerea uşceri. a buzelor avu efectul unui cataclism, care curgea prin ea cu atâta viteză încât suspină. Prudentă, se îndeparti încă ţinându-şi mâinile pe umerii lui în timp ce se studiau unul pe celălalt.

Inima i se zbătea în piept, lovindu-se cu forţă de coaste, aşa cum se simţise când fusese pe scenă în faţa unui dificil *pas de deux.* Anticiparea curgea prin ea. Dar acest duet nu era repetat şi era mai vechi decât însuşi timpul. Ea îi privi gura şi simţi o foame fizică.

Se întâlniră încet, ca şi cum timpul avea să se oprească pentru ei. Avură un sentiment de certitudine când alunecară unul în braţele celuilalt, ca şi cum erau iubiţi vechi care se reîntâlneau, nu unii care abia se văzuseră pentru prima dată. Buzele lor se întâlniră şi se despărţiră, apoi o făcură din nou. Mâinile lui se strecu- rară pe sub haina ei, iar ale ei pe sub jacheta lui. Căldura dintre ei creştea În timp ce vântul rotea câteva frunze de toamnă În jurul lor.

Seth li prinse buza de jos Între dinţi pentru a-i opri gura înfometată. Gestul o făcu să simtă fiori de plăcere peste tot. Pasiunea ardea. Sărutul lent, care testa,^ anţforma^e într-o foame disperaţi. Limba ei se ociati 03 3 ıUi• Fo3me3 CTe?tea_ Promiţând si mai '' <că. Lindsay ridică mâinile pe spatele lui până când vT,in<e de umeri. Se apasă tare în el în timp ce el în- " Pu să-ţi mişte buzele către arcuirea gâtului ei. Părul « gâdila obrazul. Era moale şi rece. contrastând cu ^Idura gurii lui, şi părea să-i ademenească degetele "ti s'"1?1 cum e• trage ^ermoarul rochiei. îi simţi ~2inile pe pielea goală de pe spate. Călătoreau în jos ^`tre talie şi în sus spre ceafă, trezind scântei de-a lungul rei spinării- Dorinţa de a-l avea era atât de presantă, ¡ncât Lindsay începu să tremure până când îi simţi din nou buzele peste ale ei.

Emoţiile ei începură să se învolbureze, crescându-i dorinţa fizică. Asaltul o ameţi şi o înspăimântă cu intensitatea lui. Descoperea slăbiciuni pe care nu ştia că le posedă. încercând să-şi revină, Lindsay îşi puse palmele pe pieptul lui, pentru a se îndepărta. Seth îi eliberă buzele, dar o ţinu strâns în braţe. -Nu, eu... Lindsay închise brusc ochii, îmbărbătân- du-se cu puterea pe care mereu o găsea. A fost o seară minunată, Seth. Apreciez. El o urmări în tăcere câteva momente. -Nu crezi că acest discurs nu-şi mai are locul acum? Abia mişcându-se, îşi frecă buzele de ale ei. -Da, ai dreptate, dar... Lindsay întoarse capul şi inspiră profund aerul rece al serii. Trebuie să intru. Mi-am ieşit din mână?

Seth îi cuprinse bărbia cu mâna, întorcându-i faţa către a lui. -
Din mână?Lindsay înghiţi în sec, ştiind că permisese ca situaţi, să avanseze, speriată că nu avea nici cea mai mică id$_{et}$ cum să-şi recapete controlul.
-Te rog, nu m-ara priceput niciodată la asemenea lucruri şi...
- La ce fel de lucruri te referi? o întrebă el.
Nu avea de gând sâ-i dea drumul, o strângea în continuare cu forţă, iar ochii lui nu o slăbeau.
- Seth! Inima îi bătea nebunește. Te rog, dă-mi drumul înainte să mă fac complet de râs!
în privirea ei se citea nesiguranţa. Văzu furie în ochii lui preţ de o secundă, înainte ca el sâ-i mai posede gura o dată cu un sărut apăsat, rapid şi puternic.
- Mâine, zise el şi o eliberă.
Cu respiraţia întretăiată, Lindsay îşi trecu mâna prin păr.
- Cred că e mai bine să nu...
- Mâine, repetă el înainte de a se întoarce şi de a porni spre maşină.
Lindsay urmări farurile dispărând în noapte.
„Mâine", se gândi ea şi tremură din nou în aerul rece al serii.

capitolul 6

pentru *ci* se trezise târziu, trec inc de prânz tind yndsay termini încălzirea ţi se <xhimU. Era h-'/tifiri să aibă un aer relaxat în timpul vizitei la Ca».a C.'.ff, a« ă sc îmbrăcă în costumul dc alergat de culoarea ruginii Aruncându-şi jacheta de aceeaşi culoare pc.te bra5, Lindsay porni pe scări în acelaşi moment în care Cir-,. Moorefield intră În casă.

Nici că se putea ca doamna Moorefield >i fie mai diferită de fiul ei. Era minionă şi subţire, cu păr negr. şi drept şi cu o înfăţişare sofisticată, ce nu părea *vi* îmbătrânească niciodată. Andy moştenise înfăţişarea, în mod clar, de la tatăl său, un bărbat pe care Lindsay îl văzuse doar în fotografii, Carol fiind văduvă de aproape douăzeci de ani.

După moartea soţului, ea îi preluase afacerea, o florărie, şi o conducea cu un simţ al businessului foarte dezvoltat. Era o femeie generoasă, iar părerea ei conta mult pentru Lindsay.

-Pare că te-ai echipat pentru o sesiune de alergat, comentă Carol, închizând uşa de la intrare. Credeam că o •i te odihneşti după întâlnirea de seara trecută, ii Lindsay îl gărutâ obrazul pudrat.

-De unde ştii că am avut o întâlnire? Te-a sunat mama?

Carol râse, trecând cu mâna prin părul lui Lindsay pe '"ati lungimea lui.

- Firește, dar aș fi putut să-i zic eu. Hattie MacD$_{Qr}$, zise ea înclinând din cap către casa de vizavi, U * **când** te-a luat şi deja mi-a dat vestea.
- Cât de drăguţ că am ajuns la ştirile de sâmbătă ra! zise Lindsay sec.

Carol se duse către salon pentru a-şi lăsa poşeta şi jacheta pe canapea. -Te-ai simţit bine?

- Da, eu... Da.

Lindsay simţi dintr-odată nevoia să-şi lege din nou şireturile de la pantofii de tenis.
Carol îi cercetă creştetul, dar nu spuse nimic. -Am luat cina pe coastă. -Ce fel de bărbate?
Lindsay ridică privirea, apoi începu să-şi lege încet şi celălalt pantof.
- Nu sunt sigură, murmură ea. Interesant, cu siguranţă.
Destul de impunător şi sigur pe el, un pic formal din când în când, şi totuşi... Îşi aminti atitudinea faţă de Ruth. Şi totuşi, cred că poate fi foarte răbdător şi sensibil.
Auzindu-i tonul vocii, Carol oftă. Deşi ştia că Lindsay nu era pentru Andy, o parte din inima ei încă spera.
- Pare să-ţi placă de el.
-Da... zise ea lungind cuvântul. Râzând, Lindsay se ridică. Cel puţin, cred că îmi place. Ştii cât e vorba despre S.N. Bannion, arhitectul?
Carol ridică din sprâncene, iar Lindsay înţelese că **asta era o noutate** pentru ea.
- **Da? Am crezut că era** pe cale să se însoare cu **ţuzoaică, pilot de curse.**
-Separecânu.
_E interesant, decise Carol. îşi puse mâinile în şold, - cum tăcea când era cu adevărat impresionată. Mama ta ştie-
.Nu. ea- Lindsay privi peste umăr către camerele
. -mei sale. Nu, repetă ea, intorcându-se. Mă tem că am
virat-o seara trecută. Nu prea am vorbit de dimineaţă.
' .Lindsay! Carol îi atinse obrazul, observându-i
neliniştea. Nu ar trebui să laşi ca astfel de lucruri să
Lindsay miji ochii, în ei citindu-se vulnerabilitate.
-Niciodată nu reuşesc să fac ce trebuie, zise ea pe nerăsuflate. îi datorez...
- Opreşte-te! Carol o prinse de umeri şi o scuturâ vioi, bărbăteşte. E ridicol să crezi că toţi copiii trebuie să treacă prin viaţă încercând să-şi răsplătească părinţii. Singurul lucru pe care i-l datorezi lui Mae sunt dragostea şi respectul tău. Dacă îţi trăieşti viaţa încercând să faci pe plac altcuiva, atunci o să faci doi oameni nefericiţi. îi mângâie părul din nou şi zâmbi. Acesta este singurul sfat pe care îl am pentru tine azi. încerc să o conving pe Mae să facem o plimbare.
Lindsay îşi aruncă braţele în jurul gâtului lui Carol şi o strânse cu putere.
- Eşti atât de bună cu noi! încântată, Carol o strânse înapoi.

-Vrei să vii? o invită ea. Putem să conducem o vreme şi să luăm prânzul undeva.

- Nu, nu pot. Se retrase. Seth mă ia în curând ca să-mi arate casa.

-Ah, Casa Cliff, casa ta. Carol încuviinţă atotştiutoare.

H2 *Num Hoherii*

De data asta, o s-o poţi explora pe timp de zi. Lindsay râNji.- Crezi că o sJ-şi piardă din farmec?

-Mă îndoiesc. Carol se întoarse şi porni Distrează-te şi nu tc agita ca sâ ajungi acasă pcmrij ^ Eu şi mama ta o să mâncăm în oraş.

înainte ca Lindsay să apuce să spună ceva, soneria.

-A venit tânărul tău, anunţă Carol şi dispăru dijpij colţ.

Lindsay porni neliniştită către uşă. îşi tot spusese ci modul în care reacţionase faţă de Seth seara trecută fo. sese efectul dispoziţiei joviale. Mai erau faptul că ea nu mai avusese un însoţitor bărbat de ceva vreme, dar şi priceperea şi experienţa lui. Fusese doar un moment, nimic mai mult. îşi tot spunea că acum era foarte important să nu uite cine era el şi cât de uşor ademenea femeile. Şi cât de repede le părăsea.

Era important să devină prieteni chiar de la început. Trebuia să se gândească la Ruth. Lindsay ştia că, pentru a face ceva pentru fată, trebuia să aibă o relaţie amicală cu unchiul ei. O relaţie de business, decise ea, punându-şi o mână pe stomac pentru a-şi potoli nervii. Prietenoasă, fără obligaţii, nimic personal. Simţindu-se mai liniştită, Lindsay deschise uşa.

Purta pantaloni maro-închis şi un pulover crem, la baza gâtului. Sexualitatea lui brută o tulbură pe Lindsay. Cunoscuse doar un bărbat sau doi care să aibă un asemenea magnetism. Nick Davidov era unul dintre ei, iar celălalt era un coregraf cu care lucrase în cadrul com. paniei. îşi aminti că f™â mu,te femd _ n

o

femeie -*» lor grıjă! A₁ fa,rte «"»« grijă!", tot auzea în minte.Zâmbetul

ei era prietenos, dar în ochi i se ci-
. ₍₁₁₋jdena- i⁵· ^^ ⁰ e⁶²ᴴ^ rnică din pânză pe umâr ^
_____ ₍₀e închise uşa în urma ei. Din obişnuinţă, ii
_ , ı¿ıaltă mână. Ce mai faci?
.Bine-
c^-rându-i uşor degetele, el o opri când cobora ^jţtle. Stăteau exact în acelaşi loc în care fuseseră sea-
₍₀ trecută.
Lindsay putea să simtă energia în aer. Privindu-l, .j aruncându-i una dintre acele priviri lungi, iscoditoare.
.Tu ce mai faci?
.Bine, reuşi ea să zică, simţindu-se stupid.
-Sigur?
El o cercetă atent, profund. Lindsay simţea cum îi creştea pulsul.
.Da, bineînţeles. Iritarea înlocui precauţia din ochii ei. De ce nu aş fi?
Ca şi cum ar fi fost satisfăcut de răspunsul ei, Seth se întoarse. înaintară împreună către maşina lui. Era un bărbat uimitor, decise Lindsay, evident mai fascinată ca niciodată. Zâmbind, ea clătină din cap. Un bărbat d&a dreptul uimitor.
în timp ce se îndrepta spre maşină, văzu pe cer trei păsări mici fugărind o cioară. Amuzată, le urmări, ascul- tându-le pălăvrăgeala. Cioara coti spre est şi la tel tăcură cele trei păsărele. Râzând, ea se întoarse, trezindu-se în braţele lui Seth. Pentru un moment, Lindsay nu mai văzu altceva în afară de chipul lui. însăşi existenţa ei părea să depindă de asta. Gura ei părea să ia foc în timp ce el o privea. Ca Şi cum l-ar fi invitat, buzele ei se întredeschiserâ, iar
pleoapele îi deveniră grele. Brusc, îşi aminti ce ■ • misese. îşi drese glasul şi se retrase. Se urca în ₘ' apoi aşteptă ca Seth să închidă uşa, după care ^ lung şi tremurat.
Ea îl urmări îndreptându-se către locul şofer^ „Trebuie să am controlul asupra situaţiei şi să conţinu' aşa", decise ea. Se întoarse spre el şi preferă să deschidă alt subiect de conversaţie.
- Ai idee câţi ochi sunt pe noi în acest moment.' ¡| întrebă ea.
Seth porni motorul, dar nu demară.
- Nu, sunt mulţi?
-O duzină. Deşi uşile maşinii erau închise, ea îi vorbi în şoaptă. Fiecare draperie din cartier e cu ochii pe noi. După cum vezi, eu sunt total neafectată de toată atenţia, dar sunt un performer

profesionist obişnuit să se afle pe scenă. în ochii ei se putea citi faptul că era pusă pe şotii. Sper că asta nu te neliniştește.

- Deloc, îi răspunse Seth.

Dintr-o mişcare, o lipi de spătarul scaunului, pose- dându-i gura cu un sărut rapid şi incitant. Deşi scurt, sărutul fusese pătrunzător, explorându-i fiecare parte a gurii. Când se retrase, Lindsay avea respiraţia întretăiată şi rămase perplexă. Nimeni, era sigură, nu simţise ce simţea ea în acel moment.

-îmi place să ofer un spectacol adevărat, să nu fie nimic plictisitor. Ţie?

Vorbise **pe** un ton jos şi intim, trezind adevărate emoţii în interiorul lui Lindsay.

- Mm, răspunse ea evaziv şi încercă să iasă din mrejele lui. Cu siguranţă, aşa nu avea să rămână în control.

- Cliff[era ta mtfi putin

cinci kilometri de casa | indsay, d[ar era la inS.ţime, deasupra oraşului, dea- '"' [ra] stâncilor şi deasupra lacului. Era făcută din granit, ¡"mintea lui Lindsay, părea cioplită chiar din stâncă de [n.jnj] uriaşe. Avea un aspect impunător şi neînfricat, ca [IT1'] castel misterios la marginea pământului. Avea şi mul- '"coşuri de fum, uşi şi ferestre, dată fiind mărimea. Dar, [,cum,] pentru prima dată după ani buni, Lindsay vedea [*aa] prinzând viaţă. Ferestrele străluceau, reflectând lumina soarelui şi jucându-se cu ea de-a v-aţi ascunselea. [încă] nu erau plantate flori care să înveselească faţada serioasă a casei, dar peluza era atent îngrijită. Şi, spre bu[curia] ei, se vedea fum ieşind şi încolăcindu-se în aer din mai multe coşuri. Drumul era abrupt şi lung, pornind de la şoseaua principală, cu multe curbe şi oprindu-se fix în faţa casei.

-E minunat, nu-i aşa? murmură Lindsay. îmi place că e poziţionată cu spatele către mare, ca şi cum nu ar putea fi impresionată de altă putere în afară de a ei.

Seth opri maşina la capătul aleii, apoi se întoarse către ea.

-Asta e un gând tare fantezist!

- Eu sunt o persoană destul de fantezistă.

- Da, ştiu, observă Seth şi, întinzându-se peste ea, des- chise portiera. Rămase un moment în aşa fel încât cea mai mică mişcare a ei le-ar fi adus buzele împreună. În

mod straniu, la tine acest lucru e atrăgător.

întotdeauna am preferat femeile practice. -Da?
Lindsay simţea că se schimba ceva în interiorul ei ori câte °ri el era aproape. Era ca şi cum o mare de fire •Ubţiri, dar apăsător de puternice o înconjurau până
cand ajuneea cede:e. ca şi cum era neajuto rati. faţa lui.
- Eu niciodată nu m-am priceput la lucruri p rac:itţ Mă pricep mai bine ia visat.
El se jucă cu una dintTe şuviţele ei.
-Ce fel de visuri?
- Prosteşti majoritatea, presupun. Acelea su ri cele mai atrăgătoare. împinse repede uşa şi ieşi afaj Închise ochii şi aşteptă ca pulsul să-şi revină la normal. Când auzi cealaltă portieră închizându-se, deschise ochii pentru a cerceta casa. Relaxată, prietenoasă, îşi aminti ea şi trase adânc aer în piept. Ştii că, începu ea, ultima dată când am fost aici era, cred, miezul nopţii şi aveam 16 ani. Ea zâmbi când îşi aminti în timp ce înaintau pe aleea îngustă către terasă. L-am cărat pe sărmanul Andy după mine şi ne-am strecurat printT-o fereastră laterală.
-Andy. Seth se opri la uşa de la intrare. E bărbatul voinic pe care îl sărutai în faţa studioului tău.
Lindsay ridică din sprâncene, recunoscând descrierea lui Andy. Nu spuse nimic.
-Prietenul tău? întrebă Seth aparent relaxat, jucân- du-se cu cheile în timp ce se uita la ea.
Lindsay nu trădă nici o emoţie.
- Am trecut de perioada aceea, dar da, este un prieten.
- Eşti un prieten foarte afectuos.
. Da, sunt, recunoscu ea. Mereu am crezut că aceste **cuvinte sunt sinonime.**
-Ce perspectivă interesanţi, murmură Seth şi des chise uşa. De data asta, nu mai e nevoie 5j ^^ pe fereastră.

li făcu semn să intre.g,a la fel [de] 'n[citant] Precum îşi amintea

Dar,': cj viţ,ur;

Lindsay. -.^nul din hol era înalt. la aproximativ şase metri, cu la vedere. O scară foarte lată se curba către stânga. ***se*** împărţea în două şi urca în direcţii diferite, insă ajun?«[în acelaı',0C' U" ba'COn 5USpendat]- Balustrada atât de lustruită incât iţi puteai «dea reflexia în ea. iar treptele nu erau acoperite de mochetă. " Tapetul jerpelit şi plin de praf pe care Lindsay şi-l amintea fusese îndepărtat şi înlocuit cu unul nou de calitate. Un covor persan îngust şi lung era întins pe podeaua din stejar. Soarele nu se vedea, dar lumina lui se reflecta în ornamentele candeiabrului suspendat.

Fără să scoată un cuvânt, înaintă pe hol către prima intrare. Salonul fusese restaurat complet. Pe un perete se vedea un imprimeu floral îndrăzneţ, bine echilibrat *de* ceilalţi, care erau lăcuiţi în tonuri de culoarea perlelor. Lindsay făcu încet turul camerei. Se opri lângă o măsuţă din secolul al XVIII-lea, atingând-o uşor cu vârful degetelor.

- E minunat! Privi către materialul dungat al canapelei. Ai ştiut exact de ce era nevoie. Aproape că îmi imaginam această cameră cu o păstoriţă din Dresda pe şemineu şi iat-o! înainta să o studieze, impresionată de delicateţea ei. Şi covoare franţuzeşti pe podea...

Lindsay se întoarse zâmbind - un zâmbet care emana toată plăcerea pe care o simţea văzând camera. Frumuseţea ei era fragilă, eternă, potrivită pentru toate antichităţile, mătăsurile şi materialele care o înconjurau. Seth se apropie. Ea îi simţi parfumul. -Ruth e aici? întrebă ea.

-Nu, acum nu e. O surprinse si se surprinse şi pe

-Nu, acum nu e. O surprinse şi se surprinse şi pe [sin]« atingându-i delicat obrazul cu vârful degetului.

r j

IE la Monica. E prima oară când te văd cu părul liber, murmură el, mişcându-şi degetele de pe p^ către păr, trecând prin el. Ţi se potriveşte.

Lindsay simţi fiorii dorinţei şi făcu un pas în spat„ -L-am avut desfăcut şi prima dată când ne-am ^ tâlnit. Ea zâmbi, poruncindu-şi să nu se comp0ttt prostească. Ploua, din ce îmi aduc aminte.

Seth îi zâmbi înapoi mai întâi cu ochii, apoi cu buzele. -Aşa e. Se apropie de ea din nou, de această data atingându-i gâtul cu degetul. Lindsay tremură involuntar. - Eşti impresionant de receptivă, zise el încet. Se întâmplă mereu asta?

Valuri de căldură alergau prin ea, arzând acolo unde el o atingea. Clătinând din cap, se întoarse. -Nu e o întrebare rezonabilă. -Eu nu sunt un bărbat rezonabil. - Nu, admise Lindsay şi se întoarse din nou către el. Nu cred că eşti, cel puţin nu în ceea ce priveşte interacţiunile cu femeile. Am venit să văd casa, Seth, îi aminti ea vioi. Mi-o arăţi?

El vru să se apropie din nou de ea, dar brusc fu întrerupt. Un bărbat scund, îngrijit, cu barbă neagră grizo- nantă apăru în prag. Barba generoasă, frumos aranjată cobora de la urechi, îi înconjura gura şi îi acoperea bărbia. Era cu atât mai impresionantă cu cât era singurul păr de pe capul bărbatului. Purta un costum negru, din trei piese, cu cămaşă albă, apretată şi cravată neagră. Avea o postură perfectă, nulitărească, cu mâinile relaxate într-o Darte şi cealaltă. Lindsay simţi brusc că avea de-a face cu o persoană foarte eficientă. -Domnule.

<; fh .«" int"arse rStrC C*' ▾ar tcns¡.Jnca PSrl1 sS ,c "ii- • ᶦV Muşchii lui Lindsay se relaxară, pcns"'- ' .Worrn-

incuviinţă din cap în nmp cc o luă dc braţ pe

' " l indsay, Worth. Worth, domnişoara Dunne. I încântat, domnişoară!

Reverenţa din cap era europeană, accentul părea britanic. Lindsay era captivată, -încântată, domnule Worth. [i zâmbi spontan, deschis şi prietenos în timp ce-i întinse mâna.

Worth ezită, aruncându-i o privire rapidă lui Seth înainte de a-i accepta mâna. Atingerea lui era uşoară.

-Aţi primit un telefon, domnule, zise el, întorcându-şi atenţia către angajatorul lui. De la domnul Johnston din New York. A zis că e destul de important.

- Prea bine, sună-l înapoi. O să vin şi eu imediat. Se întoarse către Lindsay în timp ce Worth ieşi din cameră, îmi pare rău, nu ar trebui să dureze mult. Ai vrea ceva de băut în timp ce aştepţi?

-Nu. Privi înapoi către locul în care Worth fusese mai devreme. Era mult mai uşor, decise ea, să îi facă faţă lui Seth când îşi relua dispoziţia formală. Zâmbind, ea porni înapoi către fereastră. Du-te! Eu o să aştept aici.

Murmurând că era de acord, Seth o părăsi, în mai puţin de zece minute, curiozitatea lui Lindsay întrecu simţul bunelor maniere. Aceasta era casa pe care 0 explorase în miez de noapte când era plină de Pânze de păianjen şi de praf. îi era imposibil să nu o ®ploreze când soarele strălucea pe podeaua lustruită.

wpio

începu să cutreiere, intenţionând să-şi limiteze r,Jr, holui principal.

Erau tablouri şi tapiţerii care îi tăiau respi$_{ratij}$ ^ masă se afla un set de ceai japonez atât de fin, avea impresia că se putea sparge doar din cauza p^ rii ei. Mult prea fascinată de ceea ce descoperea p^ tru a-şi mai aduce aminte de promisiunea de a exp|$_{otj}$ doar holul, împinse uşa de la capătul acestuia şi $_{se}$ t^ în bucătărie.

Era un amestec straniu, atrăgător de eficienţă minuţioasă şi şarm de modă veche. Electrocasnicele erau încorporate, oţelul inoxidabil şi cromul strălucind peste tot. Tejghelele erau din lemn lăcuit. Maşina de spălat vase zumzăia în timp ce un foc mic trosnea în şemineul înalt. Lumina inunda ferestrele, luminând pereţii acoperiţi cu vinii şi podelele din scândură. Lindsay suspină impresionată.

Worth lăsă deoparte carnea pe care o tranşa. îşi scosese jacheta, înlocuind-o cu un şorţ lung, alb. Timp de câteva clipe, pe chipul lui se citi o expresie de uimire înainte să revină la expresia care nu trăda nimic.

-Vă pot ajuta, domnişoară?

-Ce bucătărie minunată! exclamă Lindsay şi lăsă uşa să se închidă în spatele ei.

Se întoarse uşor, zâmbind când văzu ceainicele strălucitoare cu fund de cupru şi oalele atârnate deasupra capului lui Worth.

-Cât de inteligent trebuie să fie Seth dacă a reuşit să combine cele două lumi într-una perfectă!

-Da, domnişoară, admise Worth tăios! V-ati rătăcit' întrebă el, ştergându^i mâinile cu atenţie cu o cârpă

- Nu, doar cutreieram ui^ic.

Lindsay continuă să facă asta în bucătărie în timp ce h îndreptase ^{s}P$^{ater^{e}}$ 5' ^{0} urmărea. ^Cred că bucătăriile sunt locuri fascinante. De fapt, ~$_{t}$ baza casei. întotdeauna mi-a părut rău că

nu am sU ,să gătesc bine. îşi aminti foarte bine de iaur- '"rÎle Şi salatele din cariera de balerină profesionistă, jU răsfăţuri^ ocazionale la restaurante italieneşti sau ■C anţuzeşti sau de frigiderul din apartamentul ei fo- 1 „it foarte rar. Mâncatul era un obicei, de multe ori, uitat în timpul unei zile foarte aglomerate. Gătitul w fusese niciodată o opţiune. Sunt mereu uimită ¿e orice e mai complicat decât o cutie de ton. Se întoarse către Worth zâmbind. Sunt sigură că eşti un bucătar minunat.

Lindsay stătea într-o parte, lângă fereastră. Soarele de după-amiază strălucea puternic pe chipul ei, accentuân- du-i pometii fini şi pielea delicată.

.0 să fac tot ce pot, domnişoară. Să vă servesc cu o cafea în salon? Lindsay se abţinu să nu suspine. -Nu, mulţumesc, domnule Worth. Presupun că o să mă duc înapoi, să văd dacă Seth mai e ocupat, în timp ce vorbea, uşa se deschise şi intră Seth. -îmi pare rău că a durat atât de mult. Uşa se închise fără zgomot în urma lui. -Am dat năvală în bucătăria ta fără să mă gândesc. După ce îi aruncă o privire scurtă lui Worth, îşi concentră atenţia asupra lui Seth. Lucrurile s-au schimbat un j pic faţă de ultima dată când am fost aici.

Pe deasupra capului ei, Seth schimbă o privire cu Worth înainte de a o prinde de braţ pentru a o conduce

-Şi aprobi cc am făcut? Ea îşi dădu părul pe spate în timp ce se spre el.

-Ar trebui să mă abţin de la a face comentarii p^ cc nu văd şi restul casei, dar deja sunt captivată. Şi N pare rău, continuă ea, că am intrat în bucătărie aşa c-jm am făcut-o. M-am lăsat dusă de val.

-Worth are o politică strictă legată de prezenţa fe rat. ilor în bucătărie, îi explică Seth.

- Da, admise Lindsay sec. Cred că ştiu care este acea politică. Intrarea interzisă.

- Ce spirit de observaţie ai!

Se plimbară prin camerele de jos - biblioteca, unde lambriul original fusese restaurat şi lustruit impecabil, un salon cu tapetul scos şi încă neterminat, camerele lui Worth de o curăţenie impecabilă.

- Restul acestui nivel ar trebui să fie gata la iarnă, comentă Seth în timp ce porniră pe scară.

Lindsay atingea cu vârful degetelor balustrada. „Cum poate fi lemnul atât de fin?"

- Casa a fost construită pe un fundament solid şi, în general, doar porţiuni mici trebuie reparate şi rearanja- te, continuă Seth.

Balustrada, se gândi ea, cunoscuse, fără îndoială, atingerea multor palme şi, ocazional, a unui fund. Rânji, gândindu-se ce palpitant ar fi fost să alunece pe lemn de sus de la etaj.

-Tu iubeşti acest loc, zise Seth, oprindu-se pe prima treaptă,

Încolţind* pe lindsay intre balustradă şi trupul lui. Erau foarte apropiaţi, .ar ea ş, înclină Capul pe până ce îi întâlni privirea. De ce.Era limpede că îşi dorea un răspuns clar, nu unul vag.

dsay se ',inc înainte de a-i răspunde. Un Cred că se datorează faptului că acest loc mi s-a -nit mereu atât de rezistent, nemuritor. Pare desprins j'ntr-o poveste. Generaţie după generaţie, eră după eră, rezistat. întorcându-se, Lindsay urcă treptele până la * '¡mul etaj. Dedesubt se vedea în paralel holul princi- pg] Crezi că Ruth o să se obişnuiască să trăiască aici? Că p - orreote să stea într-un singur loc?

_ De ce întrebi:

Ridicând din umeri, Lindsay se întoarse şi începu să meargă alături de el pe hol.

.Ruth mă interesează.

. Profesional.

-Şi personal, se grăbi Lindsay să adauge, judecându-i tonul. Eşti împotriva pasiunii ei pentru dans?

El se opri în prag şi îi aruncă una dintre privirile lui lungi-

-Nu sunt deloc sigur că definiţia ta dată dansului e aceeaşi cu a mea.

- Poate că nu, recunoscu ea. Dar poate că definiţia lui Ruth este aproape de adevăr.

- Ea este foarte tânără. Şi, adăugă el înainte ca Lindsay să poată reacţiona, este responsabilitatea mea.

Deschise uşa şi o invită în interior. Camera cu siguranţă era feminină. Draperii de un albastru marin pur fluturau la fereastră, asortându-se cu nuanţa cuverturilor. Era şi un şemineu din cărămidă albă în faţa căruia stătea un paravan din alamă în formă de evantai. Un vas cu iederă englezească care îşi întindea crenguţele în afara marginii de alamă era aşezat pe p masă cu trei picioare. De-a lungul pereţilor erau

înrămare imagini cu vedete de tale?. Lmd?*,. posterul despre cart ii povesti.« Seth, aaia fusese Julieta pentru Romeo interpretai j» ; O cuprinse nostalgia.

-Nu încape îndoială a cui este aceasti murmuri ea, uitându-se la fundiţele roz din . ' pe birou.

Ea ridică privirea, cercetând cu atenţie chip,; mos sculptat a] lui Seth. „Este obişnuit *vi* vadă *;* rile exclusiv din perspectiva unui bărtat-" Ar fi . cu uşurinţă să se asigure că Ruth mergea la o ysĂi tip internat şi să-i fi trimis un cec generos. Osrt

ii f> sese greu să-şi reorganizeze viaţa în aşa fei încât =â loc pentru o fată în ea, mai ales ci această fată nevoi speciale?

-Tu eşti un om generos întru totul, Seth, întrsii a curioasă, sau e ceva selectiv?

Îl văzu ridicând din sprâncene.

-Ai obiceiul de a pune întrebări neobişnuite, risc tL apoi o luă de braţ şi o conduse înapoi pe hol.

- Şi tu ai talentul de a le evita.

-Aceasta este camera de care ar trebui să fie interesată fantoma ta, schimbă el delicat subiectul.

Lindsay aşteptă ca Seth să deschidă uşa, apoi păşi în interior.

-Oh, da! înaintă către mijlocul camerei şi se învârti în cerc. Părul îi flutură uşor. E perfect!

La fereastra curbată erau banchete acoperite cu catifea vişinie, în aceeaşi nuanţă cu modelul covorului oriental de dimensiuni impresionante. Mobila era veche în stil victorian, însă strălucea - cu siguranţă, re2ultaaj atenţiei lui Worth. Nimic nu s^fi potrivjt ^ ^

¡naltă şi spaţioasă. La capătul patului cu bal- in C2- er3 un cufăr cu pături, iar de o parte şi de alta, d¹2ute, era câte un sfeşnic.

P® £.reJ că as.ta se datorează faptului că eşti arhitect de . ,Jse Lindsay cu admiraţie. Se pare că ştii exact profes|e> !je ce este nevoie. _

Semineul era masiv, din piatra şi trezea în mintea lui •, toc sOiul de imagini cu flăcări impunătoare. în .' | unej nopţi lungi şi întunecate, focul ar fi trosnit, ° ' ar fi sfârâit odată cu trecerea orelor. Brusc, se imaginâ ghemuită în braţele lui Seth într-un pat uriaş, trupul lui încălzindu-l pe al ei. Uimită de claritatea acelei viziuni se întoarse pornită să cerceteze camera.

Prea devreme. Prea repede. Adu-ţi aminte cine e!" Dintr-odată, se trezi jonglând cu emoţiile neaşteptate şi nedorite. Se opri în faţa uşilor în stil franţuzesc, împingându-le pentru a ieşi. O întâmpină o adiere de vânt

în aerul rece se auzea sunetul valurilor lovind stânca şi se simţea miros de sare. Lindsay urmări norii împleti- cindu-se pe cer, fugăriţi de vânt. înaintă către marginea balconului şi privi în jos. Căderea era sigură şi mortală. Valurile neînfricate se loveau de stâncile ascuţite, retrăgându-se doar pentru a-şi aduna din nou forţele. Copleşită de acele emoţii sălbatice, Lindsay nu îşi dădu seama că Seth era în spatele ei. Când o întoarse cu faţa către el, ea îi răspunse la fel de necontrolat şi inevitabil precum norii care pluteau deasupra, precum valurile care spumegau dedesubt.

Eî ridică braţele pentru a-i cuprinde gâtul în timp ce $ o trase

mai aproape. Se contopiră. Gura ei o cuprin- P[e a] lui, simţind instantaneu dorinţa. Ea nu ezită.ci îi răspunse cu acceaşi înverşunare, expl[o] • limba până când nu mai putu să distingă într"^^ ei şi al lui. Când el o atinse, ea începu să trem[u] [?U"il] însă nu de teamă sau pentru că voia să i [se] opu^' de plăcere. ['11]
Mâna lui alunecă sub cămaşa ei, atingând-o [Sor. ij] cuprinse sânul mic în mana lui mare. Încet, cândsărunj| deveni mai adânc, îşi trecu un deget peste pântecul q,. pulsa. Aşa cum tânjise să facă, ea îşi împleti degetele i[R] părul lui. Dorinţa era imposibil de negat. O cupri[nst] rapid, precum un râu care îşi schimba cursul. Curentul era irezistibil, ademenind-o în cele mai periculoase ape. Degetele lui îi făceau pielea să ardă, trezind fiori de plăcere.

Când începu să-i sărute gâtul, Lindsay îşi simţi trupul inundat de o căldură îmbietoare. Răceala vântului cate ii lovea faţa o uimi, însă asta doar mări entuziasmul. Dinţii lui stârneau valuri de durere care se amestecau plăcut cu valuri de plăcere.

Sunetul valurilor care se loveau de stâncă răsuna în mintea ei, dar cumva îl auzi murmurându-i numele. Când el o sărută din nou, ea îl primi cu bucurie. Niciodată nu simţise dorinţa atât de arzător.

Seth abia reuşi să-şi desprindă buzele de ale ei şi ¥ puse mâinile pe umerii ei pentru a o ţine aproape. Se priveau ochi în ochi. în privirea lui, Lindsay recunosc" furia fi pasiunea. Noi fiori de entuziasm o cuprinseri. S-ar fi topit din nou În braţele lui dacă el nu ar fi ţinu«' la distanţă.

«Te vreau.Vântul Îi ficea pirul să iboare dintr-o parte în alta [3] chipul"'- Avea sprâncenele lăsate, fapt ce îi scotea [cvi]dcnţă frumoasa arcuire de ia capere. Lindsay cum inima ei pulsa aproape la fel de nebuneşte valurile de dedesubt. Începuse să se joace cu focul [C]- d» asra. dar abia în acel moment conştientiza gravitatea situaţiei-

.Mu-

Clătină din cap, deşi simţea că se înroşise din pricina valului de dorinţă. Nu. Nu mai simţea pământul sub pi- cioare. Se îndepărtă şi se sprijini de balustradă, trăgând puternic în piept aerul rece, de mare. îşi simţea gâtul uscat şi p"[n] de furnicături.

Brusc, Seth o prinse de mână şi o întoarse.

.Cum naiba nu? întrebă el încet şi apăsat.

Lindsay clătină din nou din cap. Vântul îi flutură părul, iar ea şi-l

dădu la o parte, dorindu-şi să-l vadă dar. Ceva din postura ei era la fel de neîmblânzit şi de neînfricat precum valurile de jos. Acesta era vulcanul. 0 atrăgea, o tenta.

-Nu, zise ea. Ce s-a întâmplat acum nu putea fi evitat, dar nu o să se ajungă la mai mult.

Seth se apropie mai mult. O mână puternică o prinse de ceafă. Lindsay putea să simtă greutatea şi textura fiecărui deget în parte.

- Nu crezi asta.

Coborî buzele repede către ale ei, dar, în loc să-i po- runceascâ încercă să o convingă delicat. îşi lăsă limba mtre buzele ei până când se despărţiră cu un oftat. OP netra cu delicateţe, devastator. Lindsay îl prin-

.»cum ᵖ/T ³ nUʲşi Pierde echilibruᵢ>- Aspira LZl " ' fäCUtʲº d3Cä " fi căzut peste margi-

Club", ' ʳoᵢindUᵢSe fträ Cätri <

-Vreau să fac dragoste cu tine.

Mişcarea buzelor lui contra buzelor ei o excita pe dureros. Lindsay se luptă să se elibereze, p^""' câteva momente, rămase tăcută, trăgându-şj şi urmărindu-l.

-Trebuie să înţelegi, începu ea, apoi făcu o pau^ să-şi controleze vocea tremurândă. Trebuie să înţeU ce fel de persoană sunt. Nu sunt capabilă de aventuri de-, noapte sau de lucruri pasagere. Din nou îşi dădu pj^i la o parte. Am nevoie de mai mult. Nu sunt la fel dₑ sofisticată ca tine, Seth, eu nu pot, nu vreau să concute; cu femeile care au fost în viaţa ta.

Se întoarse, dar el o prinse din nou de braţ, forţând-o să-l privească.

-Crezi că putem să trecem peste ceea ce tocmai s-a întâmplat?

- Da, zise ea tăios, inundată de îndoieli. Este necesar.

-Vreau să te văd în seara asta.

-Nu, categoric nu!

El se apropiase mai mult, obligând-o să meargă cu spatele.

- Lindsay, eu nu am de gând să renunţ.

Ea clătină din cap.

- Singurul lucru care există între noi este Ruth. Lucrurile ar fi mai simple dacă amândoi ne-am concentra la asta.

-Simple?

El îi prinse o şuviţă de păr între degete. Un surâs i se citi pe buze.

-Nu cred că eşti genul de femeie care s-ar mulţumi cu lucruri simple.

-Nu mă cunoşti, replică ea.
Dm S şi visuri

El li zâmbi *larg şi, elihcrindu-i* psn.i fj o conduse cu fermitate ln casă ° Pnnse de braţ
' .Poare că nu, Lindsay, admisc , .
recunosc. ncanr3r. dar o să
Ea simp imediat hotărârea *din gl asu , uj*

capitolul 7

Trecuse aproape o lună de când Ruth începuse scu**. diile la şcoala lui Lindsay. Vremea se răcise destul d**e **repede, iar iarna începea să se simtă în aer. Lindsaţ făcea tot posibilul să se asigure că vechea instalaţie de încălzite a şcolii funcţiona la capacitate maximă. Cu o cămaşă legată lejer în jurul mijlocului peste costumul ei mulat de dans, reuşise să predea ultimul curs al zilei.**

-Glissade, glissade. Arabestjue pe poante. În timp ce vorbea, Lindsay mergea înainte şi înapoi, de-a lungul liniei de eleve înşirate, analizând critic forma şi postura fiecăreia. Era foarte încântată de clasa de fete avansate care stăpâneau paşii pe poante. Fetele erau bune şi aveau o viziune clară, fermă asupra muzicii şi mişcării. Dar cu cât Ruth rămânea mai mult în clasă, cu atât ieşea în evidenţă faţă de celelalte.

„Talentul ei este ieşit din comun - se gândi Lindsay, urmărindu-i postura şi mişcarea. Se irosește aici." O cuprinse frustrarea deja familiară, aproape transformăn- du<e în furie. „lar privirea ei - se gândi ea în timp ce ii făcu semn uneia dintre fete să-şi ţină bărbia ridicată - parei spune «Eu vreau.. Cum să-t conving pe Seth să-i dea O şansă - «»•^^ ^ 5^^ aiun>, înainte ca momen-
tul sS se piardă!"

Gtadindiwe U Seth, Undwy tş. pi$ au concentrare... Se gândi când îl vâiu.c ultima dată. Daci era sincer, cu ea insăşi, trebui» să lecunoască f ătul cj sc

• continuu În ultimele săptămâni. Işi tot spunea *ci* Cl i fizică pe care o simţea faţă de el avea să dispari. .rri,Cr,n Jiat ce îşi amintea de forţa lui, îşi dădea scama Dar, "11Lo"
^^Tcniu, instrlli Lindsay' 'netucişăndu-şi braţele
la Q^toatc acestea, amintirile atingerii şi ale gusmlui ¡¡mâneau. Dc multe ori, se trezea întrebându-se ce 'ul ^ - când bea cafeaua dimineaţa, când era singuri în sear a, când se trezea fără motiv în miez de noapte, încercase din răsputeri să nu o întrebe pe Ruth. Su am de gând să mă fac de râs din cauza acestui bărbat." -Brenda, mâinile!

Lindsay îi făcu o demonstraţie, degetele ei mişcăn- du-se armonios odată cu încheietura. Sunetul telefonului o surprinse. Privi încruntată spre ceas. Nimeni nu suna la studio în timpul orelor de curs. Brusc, gândul se ¡vi în mintea ei: mama.

-Te rog, preia tu, Brenda. Fără să aştepte un răspuns, se grăbi către birou şi apucă telefonul. Da. Şcoala de dans Cliffside, zise ea, simţindu-şi inima cât un purice.

- Lindsay? Lindsay, tu eşti?

-Da, eu... Mâna ei rămase suspendată în aer în timp ce o mişca spre buze. Nicky! Acel accent rusesc era inconfundabil. Oh, Nick, cât de minunat este să-ţi aud vocea!

Monica nu se opri şi continuă să cânte suav la pian. în timp ce se aşeză, Lindsay îşi acoperi o ureche cu mâna.

- Unde eşti?

- tn New York, Miioinţclos. Aven acelaşi ,„n ^ | c.uv îi plăcuse întotdeauna. Cum merge cu ?c,,,,(.,," '"'•

- Foarte bine. Am lucrai cu nişte ilansntoi, , re bune. De tapt. este una pe care vremi ncap,i$_{n1t\ v}$, trimit la tine. 1: specială. Nick, cu o construcţie moaşă şi...

-Mai târziu, mai târziu.

în timp ce el întrerupse povestea animată a lni l_i$_{nj}$. say despre Ruth, ea avu impresia că-i redea aievea gestul din mână care ar ti însoţit acele cuvinte.

-Te-am sunat ca să vorbim despre tine. Mama ta e bine?

Lindsay ezită, oftând uşor.

-Mult mai bine. De ceva timp, se plimbă singură din- tr-o parte în alta.

- Bine. Foarte bine. Atunci când te întorci?

-Nick... Lindsay ridică din umeri, apoi privi către peretele pe care era înrămată fotografia cu ea dansând alături de bărbatul de la celălalt capăt al firului. Trei ani, se gândi ea. Puteau la fel de bine să fie treizeci. A trecut prea mult timp, Nick.

-Prostii. E nevoie de tine.

Ea clătină din cap. întotdeauna avusese un ton autoritar. „Poate că soarta mea este să mă învârt în jurul bărbaţilor despotici."

-Nu

sunt în formă, Nick, nu pentru ce e nevoie Sunt atâtea tinere talentate care vin din urmă! Mintea ei alunecă din nou către Ruth. De ele este nevoie

- De când te temi tu de muncă multă ,i d$_c$ compctiţie.'

Provocarea din (¡laşul lui era un vechi şiretlic pe $_{C\ Ire}$ Lindsay îi cunoştea prea bine şl care o făcu sa «inibcasc-l

Anîndoi ştim prea bine că a preda balet timp de 'ani e cu totul diferit de interpretare vreme de trei trCl Timpul nu stă în loc, Nick, nici măcar pentru tine. '"'-Te temi? .Da. Un pic-

£1 râse când o auzi recunoscând. , Bine, frica te face să dansezi mai bine. Ea începu - râdă exasperată, dar el continuă: Am nevoie de tine, MicWifl'i mica mea pasăre! Aproape că am terminat de
scris primul meu balet.
-Nick, e minunat! Nu ştiam că lucrezi la ceva. -Mai am un an, poate doi de dansat. Nu am nici un
interes să preiau roluri.

Pe durata scurtei pauze pe care o făcu, Lindsay le auzi pe fete şuşotind în timp ce se schimbau în pantofii de exterior.
- Mi s-a oferit postul de director al companiei. -Nu pot să spun că sunt surprinsă, îi răspunse Lindsay cu căldură. Dar sunt încântată pentru tine şi pentru ei.
-Te vreau înapoi, Lindsay, înapoi în companie! Se poate aranja, doar trebuie câteva sfori pe ici, pe colo. -Eu nu vreau asta. Nu, eu... -Nimeni nu poate dansa baletul meu în afară de tine. Ea este Ariei, iar Ariei eşti tu.
-Oh, Nick, te rog! Ridicând mâna, îşi prinse podul nasului între degetul mare şi arătător.
Lăsase în urmă lumea pe care el io oferea, fe- "Nu, nu ai nici un argument, nu la telefon. Ba clătină uşor din cap şi închise ochii.
^Cându să termin baletul, vin la Cliffdrop.

- Aducere dln liml>a rusă. P"chka înseamnă pasăre, (n.red.)Cliff'.ide, ¡1 corecfâ Und»ay.

[Jcv.hi<it ochii ţi *e trezi zâmbind.

-în plus, «.unt rus. E de aşteptat. O vi fii. . ianuarie, continui el, ca să-ţi arăt baletul. Atunci r, u.. întorci cu mine.

-Nick, când vorbeşti aşa faci ca totul îi par; ițfc de simplu!

- Pentru că este, ***ptichka!*** în ianuarie.

Lindsay cobori receptorul mut de la ureche şi * hei. ***hi*** la el. Tipic pentru Nick. Era faimos pentru gesturi impresionante, impulsive, pentru devotamentul lui a-, plet faţă de dans. Era genial, se gândi ea, punând rece:- torul jos. Atât de încrezător! Dar nu putea să înţeleg câ unele lucruri puteau fi aşezate În cutia amintirile,:, păstrându-şi valoarea pentru eternitate. Pentru Nidctotul era atât de simplu!

Se ridică şi inaintă sâ vadă fotografia. „Compania de balet, prima şi ultima Întotdeauna. Dar pentru mine mai sunt atâţia factori de luat în considerare, atâtea nevoi! Nici măcar nu ştiu care sunt, dar ştiu câ există." îşi încrucişă braţele la piept. Poate că acesta era momentul pentru o decizie. Dintr-odată, se simţi cuprinsă de fiorii neliniştii. „Am stat prea mult timp deoparte", se acuză ea. Adunându-se, **Lindsay intră** în studio. Elevele **încă mişunau dintr-o parte în alta,** ezitând să iasă afarâ în frig ţi >ˢ părăsească **şcoala** îmbietor de caldă. Ruth te întorsese **singură** la bara **de balet** pentru **a** exersa în **continuare. în oglindă, ochii ei** o urmăreau pe Lindsay **în** partea **opusă a** camerei. Monica ridică privirea şi **zâmbi** vesel.

_ EU »i R"tb me2£ü ° pi2za «' un film- Vrei să vii?.„» bine, însă vreau să

mai lucrez un pic |a atanja.

" ,e pentru *Spărgătoml de nuci.* Crăciunul o să vină f»cp să ne dăm scama. ina'prt. se ţntinse şi îi atinse mâna.

^"crezi prea mult, Lindsay.

îi strânse mâna Monicăi, uitându-se în ochii ei

■L şi vădit îngrijoraţi. ^Tocmai nii-a zis asta şi altcineva.

Ambele femei ridicară privirea către uşa care se des- chise Un val rece de aer intră în încăpere odată cu Andy. Faţa lui[care în m0<1 obiąnuit era a"3a acum cr]a roşie din cauza frigului, iar umerii lui uriaşi erau încovoiaţi.

-Bună!

Lindsav întinse ambele mâini pentru a le cuprinde pe ale lui. Se strâmbă uşor când le simţi reci.

- Nu mă aşteptam să te văd aici astă-seară.
- Pare că am venit la momentul potrivit.

Aruncă o privire către elevele care îşi trăgeau pulovere şi pantaloni largi peste costumele de balet. O salută relaxat pe Monica, ia ea încuviinţă din cap către Andy, plină de speranţă.

-Bună, Andy, se bâlbâi ea în cele din urmă.

Ruth urmări schimbul de replici din cealaltă parte a camerei. Era atât de evident pentru toată lumea, cu excepţia lor. El era înnebunit după Lindsay, iar Monica era înnebunită după el. O observase pe Monica îmbu-

ându-se în momentul în care Andy intrase în studio. ®> Pe de altă parte, o văzuse doar pe Lindsay. Cât de B^nii erau oamenii, se gândi ea în timp ce execută un *Pani ¡¡fa*

Iar Lindsay... Lindsay era tot ce Ruth fie: o balerină adevărată, încrezătoare, cchili^"' frumoasă, cu ceva misterios în mişcările ei. r că Lindsay se mişca precum un nor, nu ca u^ re sau o pasăre. Avea ceva uşor, eliberator în f pas, în fiecare gest. Nu o privea cu invidie, ci cu dorin,/ Şi o urmărea mereu îndeaproape. Iar pentru că fă. asta, simţea că începea să o cunoască destul de bij pe Lindsay.

Ruth admira sinceritatea lui Lindsay, modul lifcer î care îşi exprima emoţiile. Avea o căldură aparte, care îi atrăgea pe oameni. Dar Ruth simţea că dincolo de suprafaţă era mult mai mult decât obişnuia să arate. Se îndoia că acele pasiuni ascunse erau frecvent eliberate. Era nevoie de ceva puternic, precum dansul însuşi, ca să fie eliberate.

în timp ce Ruth avea asemenea gânduri, uşa se deschise din nou, iar unchiul ei intră în studio.

Ruth zâmbi şi în acelaşi moment se gândi sâ-l salute, însă se opri, continuând să joace din nou rolul observatorului.

Schimbul de priviri dintre Seth şi Lindsay se deruli rapid şi vulcanic. Flacăra din privirile lor se aprinse şi se stinse atât de repede încât, dacă nu i-ar fi urmărit cu intensitate, nu ar fi observat-o. Dar era reală şi puternică. Ea făcu o pauză, încruntându-se îngândurată către mentorul şi către **unchiul ei. Nu** se aşteptase la aşa cert şi nu ştia ce **simţea În privinţa** asta. Atracţia dintre ei era foarte evidentă **pentru ea precum era cea** a Monicăi faţă de Andy şi a **lui Andy faţă de Lindsay.**

Era incredibil, se gândi ea, că nici unul dintre ei nu părea să fie conşt.ent de emoţiile celuilalt. îşi aminti,ₐᵢᵢ-a pl'n* ᶜ·ᶜ ᵢnᵥᵢcᵢcRcrr ᵃ Părinţilor ci când P"^ |ₐ nitul. Amintirea ii atlusc atât un sentiment
'ihirS, 5' ᵐnuᵢ ᵢ×C ,ris,ct0_ ᴿᴵᴵᵗʰ dorea cri div d< ᶠˢ ¹ \ ₛj',ₘt5 din noii acel gen de iuliirc. Fără să----------
scoată
r^'¹" ˢᵉ îndreptă către colţul camerei pentru a-şi iin ci'"
ˢʟ.₀atc poantele.
Încă din momentul în care Lindsay îl privise pe h simţise puterea. O cuprinse întru totul, apoi •ni răştiase în interiorul ei, fiind sigură că picioarele ⁰ topiseră sub genunchi. Nu, atracţia nu dispăruse. Se dublase. Totul despre el îi rămăsese în minte: părul răvăşit de vânt, modul în care îşi lăsase geaca desfăcută ₍ⱼᵤda frigului, felul în care ochii lui păreau să o înghită în clipa în care intrase.
1 se părea incredibil de uşor faptul că, fără efort, putea să-i şteargă pe toţi din mintea ei, mai puţin pe el. Ceilalţi puteau la fel de bine să stea singuri pe o insulă, pe un vârf de munte, iar ea nu i-ar fi observat, atât de absorbită era de Seth.
„Mi-a fost foarte dor de el", conştientiză ea brusc. Au trecut 26 de zile de când nu l-am văzut, de când nu am mai vorbit cu el. În urmă cu o lună, nici nu ştiam că există, iar acum mă gândesc la el în tot felul de momente stranii, neaşteptate. Îi zâmbi involuntar. Deşi Seth nu-i răspunse la fel, Lindsay înaintă, întinzân- du-şi mâinile.
- Bună. Mi-a fost dor să te văd, zise ea spontan şi tără "denie.
Il prinse pe Seth de mâini în timp ce el îi cercetă chipul.
■VCTİ *P.r* ierí=
- Dï.' o întrebi încet, insă tonul lui íj -... Ur.d;-.- îi fie precaută. """r-
- *Di.* recunoscu ea- îşi luă mâinile de p. întoarse. îi ştii pe Monica îi pe Andy, nu.' ᵛ"
Monica era ir. apropierea pianului, ivsâr.d le, dar Lindsay ;e îndreptă spre es, preluându*:
- Su trebuie să te ocupi de a.;ta, ii zise ea. Ruth cred ca sunteţi înfometate şi o să pierişi mul dacă mai staţi mult pe aici, trăncăni ea. iriatăp. sine însăşi.
„De ce nu gândesc înainte de a '.orbi'" Ridici rrăa în semn de la revedere, salutandu-ie pe elevele care ss zăboviseră şi care acum plecau.
-Tu ai mâncat, Andy?

- Păi, nu, am venit penmj asta. Îl privi pe Seth. Mim gândit ***ci*** poate ţi-ar plăcea să mâncăm un hambuişerş: apoi să mergem la film.

-Oh, ***ct*** drăguţ din partea ta! Ea se opri din aranjaşi partiturii pentru a-i zâmbi. însă am lucruri de terminai. Tocmai am refuzat o invitaţie similară făcută de Monica şi Ruth. Dacă vrei o pizza, poţi să mergi cu ele.

- Sigur, Andy, zise Monica iute, apoi ridică din umeri, îmbujorată. Ar fi distractiv, nu, Ruth?

Citind îndemnul de rugăminte din ochii căprui ai Monicăi, **Ruth** zâmbi şi încuviinţă.

-Nu ai venit după mine, nu-i aşa, unchiule Seth?

Ruth se **ridică, trâgându-şi** jeanşi.

-Nu. Îşi urmări nepoata dispărând sub un pulover larg, **apoi scoţându-şi capul prin** deschizătura de la gât. **Am venit ca să schimb câteva** cuvinte cu Lindsay.

Prea bine, atunci ar trebui să nu-ţi stăm în cale.,ni ica s^ m^ici c" ° grație nea5teprarii Pentru o fată voluptoase. Avea un mers arleric, rafinat de c" 'or carc ¡j petrecuse la bara de balet. Luându-şi hai- ^H în spaK către Andy. îi zâmbi larg, dar ezitant.

naiv>? .

ţa observă privirea rapida pe care el i-o aruncă lui dsay. **Inima** i se prăbuşi.

Sigur. El o atinse pe Lindsay pe umăr. Ne vedem

""-Noapte bună, Andy! Ridicându-se pe vârfuri, îl să- ij uşor. Să vă distraţi! le zise celor trei. Andy şi Monica ieşiră pe uşă, amândoi luptându-se cu dezamăgirea. Ruth era în spatele lor, zâmbind şiret. -Noapte bună, unchiule Seth, domnişoară Dunne! închise uşa studioului cu fermitate în urma ei. Lindsay privi câteva clipe uşa închisă, încrebându-se de ce ochii lui Ruth străluciseră. Era pusă pe şotii, era clar şi simplu de înţeles, şi, deşi o bucura să vadă asta, Lindsay nu putea să nu se întrebe care era cauza. Clătinând din cap, se întoarse către Seth.

-Bine, începu ea vesel, presupun că vrei să discutăm despre Ruth. Eu cred că... -Nu.

Gândurile lui Lindsay încremeniră, apoi ea îşi reveni.

-Nu? repetă ea. Expresia ei emană uimire până când Seth făcu un pas în direcţia ei. Apoi înţelese. Trebuie să vorbim despre ea! întorcându-se, porni către mijlocul tinerei, fn peretele de oglinzi se vedeau amândoi. Este ■ţiuit mai avansată decât oricare dintre elevele mele, dă flovads de mai mult devotament şi este mult mai talen-
Unele se nasc ca să danseze, Seth. Ruth este una dintre ele.

- Poate.

Relaxat, îşi scoase haina şi o aşeză pe pi3n r . lese instinctiv ca în seara aceea avea să-i fie grej., înţeleagă cu el. începu să se joace cu funda dc la cărr, ■*

- Dar abia a trecut o lună, nu şase. O să vorbim C pre Ruth vara viitoare.

- E absurd! Iritată, Lindsay se întoarse ca să-l ¡-frunte. Dar imediat descoperi că făcuse o greşeală, căci înfăţişarea lui era mult mai puternică decât imaginea reflectată în oglindă. Se întoarse repede la loc şi începu să se plimbe. Când vorbeşti aşa, pare că vorbeşti despre un moft de care ea o să se plictisească. E pur şi simplu nerealist. Ea e balerină, Seth! Şi în cinci luni de acum tot balerină o să fie.

-Atunci aşteptarea nu ar trebui să fie o problemă aşa mare.

Logica lui o făcu pe Lindsay să închidă ochii din cauza furiei pe care i-o provoca. îşi dorea cu disperare să discute cu el calm.

-Timp pierdut, zise ea încet, controlându-se. Iar în această situaţie, timpul pierdut este un păcat. Ea are nevoie de mai mult, de mult mai mult decât îi pot oferi eu aici.

-Are nevoie destabditate. Tonul lui avea o notă iritată. O« md* perfect sentimentele l$_{ui\ Lind\ cum}$ oglinda le reflecta trupurile.

Are ceva special, replică ea ri$_{dicând\ fr}$ nile. De ce refun să vcii ana.» E ceva t a r 1 j

trebuie să fie hrânit, disciplinat. E mai difid'Î defâcui asta odată cu trecerea timpului.•p-arn M.JW> R...t0 rcspiinsahilirartra n 'c) cl«r.mi, «lar iii'«. Şi ţi-am spus ci nu ,(n Wn)t'j3 . ,, despre Rmli. Nu în scara asta. |nruifia o făcu pe Undsay sil nu-, răspundă. Nu avea j ajung« nicăicri aşa, nu În acest mod, fiindcă era po- 'ıbj| să alunge orice şansă dc a discuta pe viitor. Ca si clşrigc pentru Rutli, avea nevoie de răbdare. c'_ Prea bine. Trase puternic aer în piept şi îşi controla temperamentul. Dc ce ai venit?

pj înainta către ca, prinzând-o ferm dc umeri înainte ca ea să apuce să se mişte.

_Ţi-a fost dor de mine? o întrebă el în timp ce ochii lui se fixară asupra ci în oglindă.

-într-un oraş arăt de mic ca acesta, se întâmplă foarte rar să treacă o lună fără să vezi pe cineva.

Ha încercă să se îndepărteze, dar el o strânse cu degetele.

-Am lucrat la un proiect, un centru medical care o să fie construit în Noua Zeelandă. Schiţele sunt aproape gata. Pentru că ideea o fascina, Lindsay se relaxă. -Cât de palpitant trebuie să fie să creezi ceva în mintea ta şi apoi oamenii să intre acolo, să locuiască acolo, să lucreze acolo. Ceva solid şi etern. Dar de ce ai devenit arhitect?

-M-au fascinat clădirile. El începu să-i maseze umerii, darea era interesată de cuvintele lui. M-am tot întrebat de ce erau construite într-un anume mod, de ce oamenii alegeau stiluri diferite. Am vrut să le fac funcţionale l'plăcute ochiului. îi urmări linia gâtului cu degetul trezindu-i tot soiul de senzaţii. Am o slăbiciune l*ntru frumusețe.Încet, în timp ce ochii lui Lindsay erau lipjtj ^ da, el cobori butele peste pielea ei excitată pent^ tachina. Ea suspină. -Seth...

-Tu de ce ai devenit balerină? întrebarea lui ii opri încercarea de a protesta. El ¡, masă mușchii cu degetele şi o urmări în oglindă. Vă, dorința care pulsa în ochii ei.

- Nu a existat altceva pentru mine. Lindsay îi vorbi răguşit, ameţită de pasiunea pe care încerca să o con- troleze. li era greu să se concentreze asupra propriilor cuvinte. De când m-am născut, mama nu mi-a vorbit de altceva.

- Deci ai devenit balerină pentru ea.

El întinse o mână către părul ei şi îi scoase o agrafă. -Nu, unele lucruri pur şi simplu sunt menite să fie. Asta a fost menit pentru mine.

Mâna lui urcă de-a lungul gâtului ei, îngropându-se în părul ei. li mai scoase o agrafă.

-Aş fi dansat indiferent de voința mamei. Ea doar a făcut ca dansul să fie important mai devreme. Ce faci?

Ea îşi puse o mână peste mâna lui când el începuse să-i scoată altă agrafă.

- imi place mult cum iți stă cu părul liber, ¡mi place să-l simt.

- Seth, nu...

- Mereu ll porți strâns cind predai, nu? -Da, eu... Greutatea părului începu să «pe[c pe nodul] alunec[par] până când toate câiurâ pe podea. P[ar][,, alunec[a ,]par]În valuri de blond-deschis.

j« curs s-a terminat, murmură el, apoi îşi ingro f']n grosimea părului ei. pa 'ata ,jnt(jă) reflexiile lor evidenţiau contrastul puter- 'rntre părul ei şi al lui, dintre degetele lui bronzate n'C "lea gâtului ei albă ca fildeşul. Era ceva magic în ^JTl în care el " aran'a părul pe spate' coborându-şi 111 buzele şi atingând-o cu degetele. Fascinată, ea ur- ar_01 a cuplul din peretele de oglinzi. Când o întoarse cu f ^spre el, ea simţi acelaşi magnetism. Total cuprinsă

Omagia momentului, îl privi

El îşi coborî gura şi, deşi buzele ei erau flămânde jupă atingerea

lui, o umplu de sărutări de-a lungul mandibulei. Mâinile lui se mişcau cu patimă prin părul ei în nmp ce o tachina cu promisiuni de sărut. Lindsay începu să tânjească după intimitatea şi extazul care veneau din sărutat. Dar, chiar când întoarse capul în căutarea buzelor lui, el se retrase.

Valuri de plăcere curgeau prin ea, ridicându-se din vârful degetelor şi adunându-se în plămâni, încât fu aproape sigură că avea să explodeze datorită extazului. Cu ochii fixaţi asupra ochilor ei, Seth începu să-i desfacă încet funda de la cămaşă. Abia atingând-o, îşi trecu degetele_peste umerii ei, zăbovind doar o clipă asupra sânilor. încet, împinse cămaşa până când aceasta ateriză fără zgomot pe podea.

Era ceva incredibil de intim în acel gest. Lindsay se simţea goală în faţa lui. îi distrusese toate barierele. Nu ■»ai era loc de iluzii. înaintând, se ridică pe vârfuri pen- a-l săruta. Y&rutul începu lent, adânc, cu răbdarea a doi oameni Ştiau câtă plăcere îşi pot oferi unul altuia. Gura era (îustat, iar ei încercau să potolească o foame care
crescuse rapid şi profund odată cu distanţa. St fără grabă, ca şi cum îşi doreau să prelungească J mult momentul de deplina satisfacţie.

Lindsay se opri pentru a-l explora. Faţa lui era uv.-ţ. pră din cauza părului nebârbierit de cel puţin o zL Av~ pometi lungi şi frumos sculptări. Sub ureche, gustul era misterios de masculin. Ea zăbovi acolo, savurând f; ecare clipă.

Mâinile lui erau pe şoldurile ei, iar degetele: se jucau de-a lungul coapselor ei. Ea se mişcă, permiţând;;-! si o atingă cu mai multă uşurinţă. După o călătorie lungă, el îşi puse mâna pe sânul ei. Costumul ei era mulat, dar asta nu reprezenta o piedică între palma lui şi carnea ei.

Buzele lor se unirâ arzător şi cu disperare în timp ce trupurile se unduirâ unul peste celălalt. El o trase mai aproape în braţe, aproape ridicând-o cu totul. Nu mai era timp de confort, nici de relaxare, însă durerea era delicioasă. Ca şi cum ar fi fost la capătul unui tunel lung, Lindsay auzi sunetul telefonului. Se aruncă în braţele lui Seth. Sunetul se auzi din nou şi din nou, până când ea ¡1 percepu. Se foi, dar el doar o trase mai aproape.

- Lasă-l să sune, la naiba! îi zise, **înghiţindu-i cuvintele** cu un sărut.

-Seth, nu pot. Lindsay se lupta cu ceața din mintea **ei.**

Nu pot., mama.

El înjură cu amărăciune, dar slăbi **srrănsoarea. înde-părtându-se, Lindsay se grăbi** să răspundă.

- **Da? Trecându**-și o mână prin păr, încercă sâ se adune **suficient de mult** pentru a-și aminti unde se afla.
- **Domnișoară Dunne?**

Da. Da, Lindsay Dunne, la telefon.c$_e$ aşează pe marginea biroului, căci ii tremurau
$^{pC}j_m$j pare rău să vă deranjez, domnişoară Dunne.

Worth. Domnul Bannion e cumva acolo? ^{U}?Worth? Lindsay expiră încet. Oh, da! Da, este aici.
y_n moment.

5e mişcă încet în timp ce aşează receptorul lângă telefon şi se ridică. Pentru un moment, rămase în pragul $_{U}$şii biroului. El era cu faţa spre ea, iar ochii lui se fixară ^{Într}-ai ei ca şi cum aşteptau ca ea să se întoarcă. Lindsay intră în studio, abia abţinându-se să nu-şi împreuneze mâinile.

_ Domnule Worth.

Seth încuviinţă din cap, însă nu era nimic dezinvolt în felul în care el o prinse de umeri în timp ce trecu pe lângă ea. Preţ de o clipă, fuseseră umăr la umăr.

-Nu o să dureze mult.

Lindsay rămase locului până când îi auzi murmurul vocii la telefon. Ori de câte ori termina un dans dificil, îşi lua câteva momente pentru a-şi trage răsuflarea. Era un exerciţiu de respiraţie, de inspiraţie şi expiraţie profund şi lent, nu mişcarea inconştientă a aerului care circula prin plămâni. îşi oferi timp să facă acelaşi lucru acum. încet, simţi cum tensiunea i se stabiliza şi pulsul încetinea. Furnicăturile de sub piele începuseră să dis- **parã.** Mulţumită de faptul că trupul o asculta, Lindsay aşteptă ca mintea ei să facă acelaşi lucru.

Chiar şi pentru o femeie căreia îi plăcea să îşi asume riscuri, Lindsay ştia cât de stupid era comportamen- **Wei. Cu** Seth Bannion, şansele erau din start împo- Şi începea să înţeleagă că şi ea contribuia la Situaţie. Era mult prea atrasă de el, mult prea
vulnerabilă în faţa lui. Nu părea să conteze deloc f, că îl cunoştea doar dc câteva săptămâni.

încet, înainta către cămaşa care era pe podea. Se $_{r}$O mişcare în oglindă îi atrase atenţia. Din nou, se întâlni cu ai lui Seth în oglindă. Simţi fiori i_{nlotj}porii. Lindsay se ridică şi se întoarse. Acum, ştia« $_{nu}$ era timpul pentru fantezii şi iluzii.

- A apărut o problemă la sit, zise el scurt. Trebuie s) verific nişte cifre acasă. înaintă către ea. Hai cu mine!

Nu avea cum să nu înţeleagă la ce se referea. Pentru Lindsay, simplitatea şi modul lui direct de a fi etan copleşitor de seducătoare. Cu mişcări atente, ea se im- brăcă înapoi cu cămaşa.

-Nu, nu pot. Am de lucru şi apoi...

- Lindsay! O opri şi îi atinse obrazul cu mâna. Vreau să dorm cu tine. Vreau să mă trezesc lângă tine.

Ea expiră lung.

- Nu sunt deloc obişnuită să fac faţă unor asemenea lucruri, murmură ea. îşi trecu o mână prin părul desfăcut, apoi ridică privirea şi îl înfruntă. Mă simt foarte atrasă de tine. E mult peste ceea ce am simţit vreodată şi nu ştiu sigur ce ar trebui să fac în privinţa asta.

Mâna lui Seth se mută de pe obrazul pe gâtul ei.

- Crezi că poţi să-mi spui asta şi apoi să te aştepţi să mă duc singur acasă?

Lindsay clătină din cap şi îşi puse hotărâtă o mână peste pieptul lui.

-Cred că îţi spun asta pentru că nu sunt suficient de **sofisticată încât să păstrez** totul ¡11 mine Nu cred ¡11 **minciuni şi În prefăcătorie. Se** încruntă u?<>, ^ coni. nuă: **Şi nu cred nici În a face** ceva ce nu sunt sigură că **îmi doresc. Nu o** să **mă culc cu** dne.

£1 puse mâna peste a ei, prinzând-o în acelaşi i irâ Dacă nu în seara asta, mâine; dacă nu „ de ceala'ta-" atunci poimâine.

ttiâin¹;' ^ ^ a(..t jg ţnfurnurat dacă aş fi în locul tău.

. injepărtă mâinile. Nu sunt deloc ascultătoare Lin^ »e ce să f$_{ac}$ e$_{u}$ hotărăsc pentru mine. ^^Thotărât deja asta, zise Seth cu uşurinţă, deşi în lui se puteau vedea flăcări. încă de prima dată ^d'te-am sărutat. Ipocrizia nu ţi se potriveşte. că° ¡p$_{oc}$rizie?

Lindsay se abţinu un moment, ştiind prea bine că avea să se bâlbâie. Preţiosul ego masculin! Dacă refuz o propunere, devin ipocrită.

-Nu cred că *propunere* este chiar termenul potrivit.

-încetează cu lecţia de semantică! zise ea. Fă-o în altă parte! Am de lucru.

El se mişcă repede. O prinse de braţ, lipind-o de el înainte ca ea să îşi dea seama ce se întâmplase.

-Nu mă provoca, Lindsay!

Ea îşi smuci braţul, însă nu reuşi să se elibereze.

-Tu eşti cel care mă enervează, nu vezi?

-Se pare că avem o problemă.

-*Tu* ai o problemă, îi răspunse ea. Eu nu am de gând să fiu doar o altă schiţă în dosarele tale. Dacă o să decid să mă culc cu tine, o să te anunţ. între timp, principalul nostru subiect de conversaţie este Ruth.

S«h îi cercetă chipul cu atenţie. Avea obrajii roşii din cauza furiei şi respira precipitat. Pe buzele lui se vedea “n surâs.

krAcum arăţi cam cum arătai când te-am urmărit în- **0 Î*^** PC Durcineea> Pnină de pasiune şi de spirit, bvânt l,Vorblrn_ ^ainte ca Lindsay să mai scoată vreun nt1 o sărută lung. în curând.Ea reuşi să se adune, în timp ce el fnc pian pentru a-şi recupera haina.

- Despre Ruth...

El îşi puse haina fără a o slăbi din **priviri.**

În curând, repetă el şi pomi câne uşi.capitolul 8

Duminica, Lindsay nu avea program fix. Şase zile . săptâmână, timpul ei era foarte bine stabilit, oferit u totul orelor, hârtiilor şi mamei sale. Duminica a liberă.

Trecuse bine de primele ore ale dimineţii când coborî parter. Mirosul de cafea se simţea foarte puternic în •r atrăgând-o în bucătărie. Auzi mişcările încete şi ine- mamei înainte de a deschide uşa.

gale ale

-Bună dimineaţa. Lindsay traversă podeaua de linoleum şi o sărută pe obraz pe Mae, apoi îi cercetă atentă costumul dichisit, din trei piese. Dar ce aranjată eşti! zise ea pe un ton afectuos. Arăţi foarte bine.

Mae îi zâmbi în timp ce-şi atinse părul neliniştită.

-Carol a vrut să servim prânzul la club. Crezi că părul meu arată bine?

- E frumos. Lindsay îşi simţi inima mai uşoară urmărind-o pe mama ei aranjându-se din nou. Dar ştii prea bine că toată lumea se uită la picioarele tale. Ai picioare foarte frumoase.

Mae râse, un sunet pe care Lindsay aşteptase mult ca să-l audă.

-Tatăl tău a crezut asta mereu.

Tonul ei era trist din nou. Lindsay o cuprinse în braţe.

-Nu, te rog nu! O ţinu aproape câteva clipe, dorin- du-şi să-i alunge întristarea. E atât de bine să te văd zâm- b'nd! Tata ar fi vrut să zâmbeşti

.Când o simţi pe Mae suspinând, o strânse m„ Dacă ar ti tbst posibil, i-ar fi transferat o p$_{arle\ (j}$! tcrea ei. Mae o bătu cu mâna pe

spate, apoi $_{se}$ ret^' -Hai să bem cafea! Se mişcă, indreptându^^ masă. Picioarele mele poate că încă arată bine, d,$_{r\ ^{i}}$ ataşate de acest şold şi obosesc repede.

Lindsay o urmări pe mama ei aşezându-se cu atenţi» apoi se întoarse către dulăpior. Era important $_{c,}$ dispoziţia lui Mae să fie bună.

-Ieri am lucrat până târziu cu fata despre care ţi-a$_{m}$ povestit, Ruth Bannion. Lindsay turnă două cești de cafea înainte de a se îndrepta către frigider pentru lapte. Tumă o porţie generoasă pentru mama ei şi îşi lăsă propria ceaşcă cu cafea neagră. E excepţională, cu adevărat excepţională, continuă ea în timp ce i se alătura lui Mae. Am distribuit-o deja în rolul Cariei din Spărgătorul *ii* nuci. E timidă, o fată introvertită care pare încrezătoare doar când dansează. Gânditoare, Lindsay urmări aburii ieşind din cafea. Vreau să o trimit la New York, la Nick. Dar unchiul ei nici nu vrea să audă. „încă patru luni şi jumătate. încăpăţânat, de neclintit", se gândi ea încrun**tată. Top bărbaţii sunt nişte** catâri? întrebă Lindsay, apoi **injură căci se fripse ia limbă** încercând să ia o gură de **cafea caldă.**

-Majoritatea, îi răspunse Mae. în faţa ei, ceaşca rămă- **sese neclintită, răcindu-se.** Iar în majoritatea situaţiilor, **femeile par să fie atrase de** catâri. Eşti atrasă de el.

Lindsay ridică privirea, apoi se uită înapoi în cafea.

- Ei bine, da. E un pic diferit faţă d$_{e\ toţi\ bjrbaţii\ pe}$ **care ¡-am cunoscut. Viaţa lu,** nu se învârte î$_{n}$ jurul dan**sului. A călătorit aproape** peste tot. E foarte $_{sigur\ pe\ e}$l **şi arogant Într-un mod foarte** controlat. Si$_{ngunil\ bărbat}$

0/«i< *fi visuri* **|,m** $_{cunoscut}$ **care are acela,; r,$_{r\ de}$,**

plutească odată cu vorbele. Dar Nicky $_{w}$ „J, r" $_{fra}$mcnt pasional de rus. Aruncă lucruri, of$_{tc,,,}$.

""f '¿iar fi dările lui sunt elab„$_{rnt\ ()c\ orchcsr}$^$_{r}$ Kc di**-$_{\ SCth\ SUrpnnde\ Chiar}$?f (*r*

scoată pron

^'ire $_{ctiv}$'inK-

lar ru respecţi pentru asta.

nndsay n^dici din noU privirea» ^P^i Era pen- jnia dată în viaţa ei când ea şi mama ei aveau o ^Jersaţie profundă despre ceva care nu avea legături ctă ^u dansul.

.Da, adm'«« ea. Oricât de ridicol pare, da. E genul de yrbat care impune respect fără să-l ceară, daca înţelegi a vTeau să spun. Lindsay sorbi din cafea cu mai multă atenpe. Ruth îl adoră. Se vede pe chipul ei ori de câte ori *¡¿priveşte-* Privirea singuratică dispare de pe faţa ei şi sunt sigură că e meritul lui. Vocea ei se îndulci. E foarte sensibil, cred eu, şi îşi controlează foarte bine emoţiile. *Cred* că, dacă ar iubi pe cineva, ar fi foarte impunător pentru că nu ar investi emoţii cu uşurinţă. Cu toate acestea, dacă nu ar fi atât de încăpăţânat, aş trimite-o pe Ruth la Nick. După un an de pregătire în New York, sunt sigură că ar *fi* selecţionată pentru balet, l-am spus despre ea, dar... -Lui Nick.' Mae o întrerupse pe Lindsay. Când.' Îşi reveni în fire, înjurându-se în gând. Nu fusese o gfcjeală că uitase să-i povestească despre apelul lui Nick. t «ă evite un subiect care le făcea pe amândouă să P™re. Acum ridică din umeri şi începu să vorbească P«nt relaxat printre înghiţituri. •Oh, cu câteva zile în urmă! A sunat la studio.

-De ce.⁷

întrebarea lui Mae se subînţelegea şi nu puti evitată.

-Să vadă ce mai tac şi să întrebe de tine.

Florile pe care Carol le adusese cu o săptămâni-, urmă se ofileau într-un vas pe masă. Ea se ridică şi |e |ui

- I-ai fost foarte dragă.

Mae o urmări pe fiica ei aruncând florile la gunoi.

-Ţi-a cerut să te întorci.

Lindsay aşeză vasul în chiuvetă şi începu să-l spele.

- E încântat că a scris un balet nou.

-Şi vrea ca tu să fii în el.

Lindsay continuă să spele vasul.

-Ce i-ai spus?

Ea clătină din cap, dorindu-şi să evite o ceartă.

-Mamă, te rog!

Se aşternu tăcerea, timp în care se auzi doar sunetul apei care curgea în chiuvetă şi îi încălzea mâinile lui Lindsay.

- M-am gândit să mă duc în California cu Carol.

Uimită atât de afirmaţia mamei, cât şi de tonul cald, Lindsay se întoarse fără să închidă robinetul.

-Ar fi minunat pentru tine. Ai scăpa de cea mai urâtă şi dură iarnă.
-Nu pe timp de iamă, li răspunse Mae. Ci definitiv.

Confuzia se citea pe chipul lui Lindsay. în spatele ei, vasul se umpluse, iar apa curgea în continuare, întinzându-se, roti robinetul.
-Nu înţeleg.

Ea are oameni acolo, doar ştii. Mae se ridică să aducă mai multă cafea, protestând cu mâinile când Lindsav vru să o ajute. Unul dintre ei, unvâr, a găsit un fl₀rar^ i.₁ vindea afacerea. O locaţie foarte buna. Carnl

' Uimit5_ Undsa>'5e a§e:ă la loc. Dar

\Ţu a spus nici un cuvânt. Nici Andy nu a :i, ₙi- *Toctnai* l-am văzut...

"^Uii întâ' a vrut să aranjeze totul, o întrerupse Mae "₀U ^ Lindsay. căreia nu-i venea să creadă. Vrea ca fiu parteneră. ᶜᵁ 'parteneră.'

Lindsay clătină din cap, apoi îşi duse

-inile la tâmple. în California? ᵖᵃ' şŢ₀ mai putem continua aşa, Lindsay. Mae şchiopătă ₚₙᵦ'poi la masă cu cafeaua. Fizic, nu o să fiu mai bine de '„.¿i Nu am nevoie să fiu menajată şi nici tu nu trebuie ᵣₑ mai ocupi de mine. Da, faci asta, continuă ea când Lindsay deschise gura pentru a obiecta. Am progresat ₘult faţă de cum eram când am ieşit din spital.

-Ştiu. Ştiu asta, dar California... îi aruncă o privire neajutorată lui Mae. E atât de departe!

-E ceea ce avem nevoie amândouă. Carol mi-a spus *ă* pun presiune pe tine şi are dreptate. -Mamă...

-Chiar asta fac şi o s-o fac atât timp cât locuim la o aruncătură de băţ. După ce trase adânc aer în piept, Mae îşi umezi buzele. E timpul... pentru amândouă. Eu mereu am vrut un singur lucru pentru tine. Şi nu m-am oprit din a mi-l dori. îi cuprinse mâinile lui Lindsay, ultându-se către degetele ei lungi şi elegante. Visurile «unt lucruri încăpăţânate. Eu am avut unul singur toa- ^Jiaţa - prima dată pentru mine, apoi pentru tine. P®® Că e greşit. Poate că te foloseşti de mine ca o scuză nu te întorci. în timp ce Lindsay clătină din cap, ™ Mta¹ea continuă: Tu ai avut grijă de mine când am avut nevoie şi iţi sunt recunoscătoare v

arătat asta pentru că visul mi-a stat în cale'"^'¹ S ultimă rugăminte.

^iţ,

Lindsay rămase tăcută, aşteptând.

-Gândeşte-tc la ce ai, la cine eşti. Gân,L ., ᵘᵉ?te-te« întorci!

Lindsay nu putea să facă altceva decât să iₙcuviin din cap. Ea se gândise la asta, îndelung şi suferind'^ doi ani în urmă, dar nu avea să închidă uşa care toc^' se deschisese între ea şi mama ei.

- Când ai de gând să pleci?

-în trei săptămâni.

Lindsay răsuflă repede şi se ridică.

-Tu şi Carol o să faceţi o echipă grozavă. Dintr-oda- tă, se simţea părăsită, singură şi abandonată. O să ies la o plimbare, zise ea repede înainte ca emoţiile să o copleşească complet. Acum simt nevoia să-mi limpezesc gândurile.

Lindsay iubea plaja când în aer se simţea miros de iarnă. Purta un palton vechi şi avea mâinile în buzunare în timp ce se plimba pe coasta joasă, stâncoasă şi nisipoasă. Deasupra, cerul era calm şi de un albastru uluitor. Valurile alergau cu sălbăticie. Era mai mult decât miros **de mare, era gust de mare.** Aici, vântul sufla liber, iar ea **simţea că asta avea să o ajute** să-şi limpezească mintea.

N.u se gândise niciodată că mama ei putea să se mute **definitiv din Cliffside. Nu** ştia exact ce simţea după ce **aflase asta. Când un pescăruş** ii trecu pe deasupra ca**pului, Lindsay se opri ca să-l** urmărească zburând pes**te roci. Trei ani,** *se* **gândi ea.** Trei ani ¡11 care se lăsase **prinsă în rutină.** Nu era **sigură** că putea continua altfel.

ridi^{că} o piatră plată, fină. Era de culoarea AP^{lcciim} Stropi^{1}* cu nuanţe de negru, de dimensiunea „isiP^{ulU}'' ¿$_{e}$ argint. Lindsay o curăţă bine, apoi o vâri iin"' * Sp iucă absentă cu ea, încălzind-o în timp ce ^{rTierf}C jj ia fiecare etapă din viaţa ei de când se întor- ^ ^rl'fftide. Aruncându-se şi mai mult în trecut, îşi $^{se5C'n}$ de'anii din New York. Două vieţi atât de diferi- a"$^{1"10}$. Lindsay, încovoindu-şi umerii. „Poate că în ^{se} j$_{0}$j oameni." Când lăsă capul pe spate, văzu """"cliff $^{Era\ cu\ mu't}$ deasupra ei şi poate la mai bine ^400 de metri depărtare, dar ea se simţi protejată, aşa şi ea protejase piatra.

Şi asta pentru că e întotdeauna acolo, pentru că te ri baza pe ea. Când totul se duce naibii, ea rămâne ia fel de statornică." Ferestrele ei străluceau în soare. Smocuri de fum ieşeau din hornuri, aşa cum trebuia să fie. Lindsay suspină, încrucişând braţele la piept. De la depărtare, pe plajă, o mişcare îi atrase atenţia. Seth mergea către ea. Probabil coborâse treptele casei care duceau spre plajă. Folosindu-şi palmele pe post de paravan, îl urmări. Zâmbea fără să-şi dea seama. „De ce are un asemenea efect asupra mea - se întrebă ea, clătinând din cap -, de ce mă bucur atât de mult să-l văd? Merge cu atâta încredere! Nu pierde nici o mişcare, nici o mişcare nu e de prisos. Aş vrea să dansez cu el ceva lent, ceva de vis." Ea simţi apăsarea şi oftă. „Ar trebui să •"ginainte ca el să ajungă mai aproape." ii chiar începu să fugă. Către el. V$_{ă}$ °,$^{Urmări\ venind}$_

Cu Părul zburându-i în spa- aibă " îmbujorase obra)ii- Ţrupul ei părea să nu sărind peste nisip. El îşi aminti de seara în care o văzuse dansând singură. Nu conştje se oprise. ^^a Când ajunse lângă el, avea un zâmbet ferme^ semn de salut, întinse mâinile. '"• it

-Bună! Ridicându-se pe vârful picioarelor ¡1 uşor şi repede. Mă bucur să re văd. Mă simţeam si^" ''

Degetele ei se împreunară cu ale lui.

-Te-am văzut din casă.

- Da? Ea se gândea că el arăta mai tânăr cu părul ciu fulit de vânt. De unde ai ştiut că sunt eu?

El se încruntă aproape imperceptibil, însă păstră acelaşi ton.

- Din modul în care te mişti.

- Nu există compliment mai mare pentru un dansa- tor. De asta ai coborât? Se simţea bine atingându-i mâinile din nou, văzându-i privirea gravă, studioasă. Casa stai cu mine?

Doar una dintre sprâncene se mişcă uşor în sus înainte ca el să răspundă.

-Da.

-Mă bucur. Ea îi zâmbi călduros, fără rezerve. Simt nevoia să discut cu cineva. O să mă asculţi?

- Prea bine.

Ca şi cum deja se înţeleseseră, începură să meargă.

- Dansul a fost întotdeauna o prezenţă sigură în viaţa mea, începu Lindsay. Nu-mi aduc aminte să fi avut vreu zi fără dans, vreo dimineaţă fără bara de balet. Era vital pentru mama, care a avut anumite limite ca dansatoare, ca eu să merg mai departe, să ajung mai departe. A fost i> bucurie pentru toată lumea că eu am vrut să dansez şi că am putut. A fost important pentru noi în moduri diferite, însă ne-a legat. Vocea ei era molcomă, dar clară

bietului mării. Eram doar un pic mai mar(! în '' Riith când m-am alăturat companici; e o viată l,fc5t comPenpire• oreie• presiunea• 0h_ Dumnezeule. C" ' '„a' începe dimineaţa din momentul în care des-,<H. Bară de balet, ore. repetiţii, mai multe ore. chi:' % din şapte- E viaţa ta; şi nimic nu se schimbă. *3pte *,u poate fi altceva. Nici după ce afli care este 5' ''L| companiei nu re poţi relaxa. întotdeauna e cine- "ierSU te care îşi doreşte locul tău. Dacă ratezi o oră. o '"ir! oră, trupul tău ştie şi te torturează. Te doare tot - ^Îchii, tendoanele, picioarele. Este preţul pe care îl "|U? ţti pentru a-ţi menţine flexibilitatea nenaturală. Ea ^permiţând vântului să-i lovească faţa. Eu am iubit ° Fiecare moment. Este aproape imposibil de descris K simţi când stai singură pe scenă, în costumul cu aripi, realizând primul solo. Un alt dansator ştie. Iar când dansezi, nu mai simţi durerea. Uiţi de ea pentru că trebuie. Apoi, în următoarea zi începi din nou. Cât timp am tost în trupa de balet, am fost complet absorbită de mine ¡„sămi, de munca mea. Rareori mă gândeam la Cliffside sau la cineva de aici. Tocmai începusem repetiţiile pentru *Pasărea de foc* când părinţii mei au ax'ut accidentul. Ea făcu o pauză şi, deşi vocea i se îngroşă un pic, tonul ii rămase la fel. Mi-am iubit tatăl. A fost un bărbat simplu }i generos. Şi mă îndoiesc că m-am gândit la el de mai mult de vreo douăsprezece ori în acel ultim an în care am stat în New York. Ai făcut vreodată sau nu ai făcut ceva pentru care să te deteşti tor timpul.[7] Ceva ce nu "ai Poţi schimba niciodată.[7] Ceva care să te trezească dimineaţa la ora trei.[7]

. ^ Puse un braţ peste umerii lui Lindsav şi o ma' aproape de el.

- De câteva ori.
- Mama a stat în spital foarte mult timp p teva momente, ea se întoarse cu faţa spre umj"*1'1 cufundându-seinel. Era mai greu decât îşi ¡mj/j""'' vorbească despre asta. A fost în comă şi a suferit^ * operaţii, a fost nevoie de terapie. A fost un procj?"' şi dureros pentru ea. A trebuit să fac foarte multe'.[1]'' jámente, să completez multe hârtii. Aşa am aflat*'/" luaseră a doua ipotecă pentru casă pentru a-mi íitz-' studiile din primii doi ani în Nev/ York. Inspiri adí-* şi reuşi să ţină lacrimile la distanţă. Eu fusesem acolr' complet absorbită de mine, prinsă de propriile ambiţ- iar ei îşi puseseră casa la bătaie.

-Cu siguranţă a fost ceva ce au vrut să facă, Linda-, Şi tu ai reuşit în mod clar, erau mândri de tine.

- Da, dar cu doar am luat de la ei fără să mă gândesc, fără să le mulţumesc.

- Dar cum să mulţumeşti pentru ceva despre care na-bar nu aveai? sublinie el.

- Logic, murmură Lindsay în timp ce un pescăruş trecu peste capetele lor. imi doresc să gândesc logic. În orice caz, continuă ea, când m-am întors, am deschis şcoala pentru a mă menţine sănătoasă şi pentru a câştiga bani până când mama avea să se simtă mai bine ca eu sá **pot pleca. În acel** moment, nu aveam nici un plan, nici un gând să rămân.

- **Dar planurile sau** schimbat.

Ea Încetini ritmul paşilor, iar Seth o urmă.

Lunile «e adunaseră. Absentă, Lindsay îndepărtă **părul pe care vântul i-l** arunca În fajá. În cele din urmă, **când mama a ieşit din** spital, tnci avea nevoie de foarte **multă îngrijire. Iar mama** lui Andy a fost ca un înger.. timpul intre maţizinul ei ţi vtM ca «u ii *¡r1*[lt>pi] *„jj de* Apoi a venit un [jn]

*** jLt a mi confrunt cu lucrurile aw cum erau. cj*[3] ^ [4 m]ult timp, iar eu nu vedeam un final. fr[tcu!i] w, inain«[5] în «¿«re-încetat si mai C*[9] ^ întoarcerea în Ne-*- York. Cliffside era vwţa ^[e5]l[ε2m] prieteni aici. Şi aveam şcoala. Vieţile dan- V* !L profesionişti sunt milităreşti. Ei fac ore riinic, ^ diferit de a preda. Mănâncă doar într-un singur - Îndese într-un singur mod. Eu pur şi simplu am , mai fiu balerină profesionistă. [1] Dar mama ta nu putea să accepte asta. Surprinsă, Lindsay se opri şi îl privi .De unde ai ştiut'

B ii aşează părul care îi năvălise pe obraz. -Nu e greu de dedus. -Trei ani, Seth. Ea ridică din umeri. Nu este deloc realistă. în curând, o să împlinesc 26 de ani; cum să mă întorc şi să concurez cu fete de vârsta lui Ruth.' Şi, chiar lui aş putea, de ce să-mi torturez muşchii, să-mi distrug picioarele şi să mă înfometez pentru a doua oară.' Nici nu ştiu dacă mai sunt în stare. Am iubit totul cât am fost icolo... şi iubesc totul aici. Se întoarse şi văzu valurile kvindu-se de stânci. Acum, mama plănuieşte să se mute definitiv, să o ia de la început şi ştiu prea bine că o să mi forţeze să iau o decizie. O decizie pe care credeam [d] deja am luat-o.

Wputet[UPrmSe U?0f de Ume» CU degetele↑ dar 0 ţinu ""grijă"6 Ti" ^ S£ mUtă undeva unde nu mai P[pŷ] W foarte perspicace!Lindsay sc sprijini de cl un moment. S[c si] confortabil.

-Vreau ca ca să fie fericită din nou - [cl], [a{!{-v], fericită. O iubesc, nu aşa detaşat cum l-am iubit p[e] meu, dar o iubesc. Doar că nu sunt sigură că [Potss] ^ ceea ce vrea ca să fiu.

- Dacă tu crezi că fiind ceea ce îşi doreşte ea [s5 fij] o s-o răsplăteşti pentru eforturile ei, te înşeli. Viaţa nu merge aşa simplu.

- Ar trebui. Lindsay se încruntă uitându-se la valurile spumegânde. Ar trebui.

-Nu crezi că ar fi plictisitor?

Vocea lui era calmă şi controlată şi se auzea în ciu- da ţipetelor scoase de pescăruşi şi de răgetul valurilor. Lindsay era bucuroasă, foarte bucuroasă, că fugise în întâmpinarea lui, nu de el.

- Când pleacă mama ta?
- în trei săptămâni.

-Atunci, oferă-ţi timp după ce pleacă pentru a decide încotro se îndreaptă viaţa ta. Acum e prea multă presiune pe tine.

-Ar fi trebuit să ştiu că tu gândeşti logic. Se întoarse către el şi îi zâmbi. în mod obişnuit, detest acest tip de sfat, dar de această dată e o uşurare. îl cuprinse de mijloc şi îşi cufundă faţa în pieptul lui. Vrei să mă strângi în braţe? E un sentiment atât de plăcut să depinzi de altcineva fie şi pentru un minut!

Ea se simţi foarte mică atunci când el o cuprinse în braţe.

Dam ţi vifuri

Fragilitatea ei îi trezea instincte protectoare. Seth îşi odihni obrazul pe creştetul ei şi urmări apa lovindu-se de stânci.i , săp"" V.[3]

În «I, din ,jrml

f'îmipi

^niw*[11*3 Sil]T " ? [Pit''] «ptj! „ „

«*[c] «runzitor în ochi. „Aş putea «i Îndrăgi < fote pn^ul ele care chiar aş [putea] „ [mj] [d]Wtesc." Ştiu, sunt nebună, zise ea cu voce r[a],, ' vreau s*i*

[Vrcalj 3tât dt] ™ 't si te *¡¡un*

[di]Buze"e l[°r sc întâlnirâ incet] P[entru 3] se savura. Se 4 nârtarâ suficient pentru a citi nevoia din ochii cc[ui]. , l [a]poi se unirâ din nou, flacără cu flacăra. Gustul şi nira gurii lui îi erau familiare acum, dar la fel de pai- "j^nte. Lindsay se agăţă de el. Limbile lor se tachinară, lisând să se înţeleagă ce mai putea fi. Dorinţa era mult [puternică] decât orice sentiment pe care îl cunoscuse [vreodată,] iar mrejele ei cu atât mai înşelătoare. Pentru [un] moment, ea i se oferi întru totul. Promisiunile tre[murau] pe buzele ei. Lindsay se retrase brusc, clătinând [din] cap- Duse o mână la cap, netezindu-şi părul şi înde- pârtandu-l de pe faţă în timp ce inspiră adânc. -Oh, ar fi trebuit să
stau departe de tine! şopti ea.
Foarte departe. Seth
se întinse pentru a-i cuprinde faţa între mâini. -Eprea târziu acum. Pasiunea se vedea în ochii ei. Cu cea mai uşoară atingere, el o aduse cu un pas mai aproape. -Poate.
Ea ÎŞi puse palmele pe pieptul lui, dar nici unul nu se l*[sau nu] se trase mai aproape sau departe. " jn orice caz, eu am vrut asta.

|e pe ^ ar fi fosc vară, zise el şi îşi alunecă degete- u et, am fi avut un picnic aici, seara târziucu vin rccc. Apoi am fi făcut dragoste şi am fj (j pe nisip până când primele raze de soare .var fj încălzească apa.
Lindsay simţea că încep să-i tremure genunchii
- Oh, da, zise ca oftând. Ar trebui să stau dcpa rtc fj tine.
întorcându-se, porni grăbită către nişte stânci. Ş,' de ce îmi place plaja cel mai mult la început de iams! strigă ea, încercând să se cațere în vârf.
- Nu. Scth înaintă ca să i se alăture. De ce.'
- Pentru că vântul e rece şi viu, iar apele pot fi ,jUuj_ cioase. Îmi place să le urmăresc înainte de furtună.
- îţi plac provocările, remarcă Seth, iar Lindsay privi în jos către el.
înălțimea îi oferea perspectivă.
- Da, îmi plac. Şi ţie, din ce îmi amintesc. Am auzit că eşti un paraşutist înfocat.
El ii întinse o mână, zâmbind când degetele li se atinseră. Lindsay strâmbă uşor din nas şi sări pe nisip.
- Eu o să sar cât de mult pot fără echipament, zise ea şi ridică din sprânceană. Nu am de gând să sar din nici un avion dacă nu e parcat în aeroport.
-Credeam că îţi plac provocările.
- îmi place şi să respir.
-Te-aş putea învăţa, se oferi Seth, trăgând-o în braţele lui.
-Ai putea învăţa să faci un tour *m Vai,,* iar eu aş învăţa să sar. în plus...
Lindsay se chinui să se elibereze din braţele lui, copleşită de o amintire.
- îmi amintesc că am citit că ai învăţata pc nu ?tju ce contesă italiancă să facă *o* cădere liberă.

început să cred că ai citit prea mult., prin« de mâni şi o trase înapoi.

Îi surprind faptul ei ai avut timp şi de altceva cu

;;ăs0ciali *«t de activi.

0 - arunci un rânjet plin de viaţi.

^ " 3, „n ferm susţinător al distracţiei. ,5unt u"

' ca Lindsay să aibă timp să se gândească la un

ş 0 străfulgerare roşie îi atrase atenţia, la scurtă ,3spuns' . ..

distanţă pe p ' ă / ă - . . . . g Ruth, zise est mtorcand capul.

Ruth ridică mâna ezitant în timp ce traversa nisipul

ei Avea părul desfăcut peste o jachetă vişinie.

".Ha o fată atât de drăguţă! Lindsay se întoarse şi îl

riv i din nou pe Seth. Observă că şi el o privea pe Ruth,

jar era o uşoară încordare în privirea lui. Seth.' Când el

o privi, îl întrebă îngrijorată: Ce e.'

-Sar putea să fiu nevoit să plec câteva săptămâni. Mă

îngrijorează, încă e atât de fragilă!

-Nu ai suficientă încredere în ea. Lindsay încercă

si ignore deznădejdea pe care cuvintele lui o treziră

în ea. Să plece? Unde? Când? Se concentră asupra lui

Ruth şi alungă întrebările. Şi nici în tine, adăugă ea.

Aţi clădit o relaţie. Câteva săptămâni nu o s-o afecteze

pe Ruth.

înainte ca el să apuce să răspundă, Ruth li se alăturase. -Bună, domnişoară Dunne. Zâmbetul ei devenise mai relaxat faţă de prima oară când îl văzuse Lindsay. ă ?'0 'icărire de entuziasm în ochii ei. - Unchiule Seth, tocmai vin de la Monica. Pisica ei a "o» Pui luna trecută.

- "ndsay ₙ₈ₛₑHonoria c responsabili pentru explozia de p,^.. felină din Cliffside.

-Nu singură, comenră sec Seth, iar Lindsay ₜᵢ„ din nou.

-Avea patru, continuă Ruth. Şi unul dintre ei...

Privi de la Scth către Lindsay, prinzându-şi buza dejoţ intre dinţi. Încet, deschise jacheta şi scoase la lumină ur, ghemotoc de blană portocaliu.

Lindsay scânci involuntar şi se întinse, luând pisicuţa catifelată de la Ruth. îşi îngropă nasul în blăniţa ei.

- Ce frumos e! Cum îl cheamă?

-Nijinsky, îi răspunse Ruth şi se întoarse către unchiul ei. L-aş ţine la etaj, în camera mea, unde nu kr deranja pe Worth. E mic şi nu ne-ar face probleme, se grăbi ea să adauge plină de speranţă.

Lindsay ridică privirea către Ruth în timp ce fata vorbea. Se citea entuziasmul în ochii ei. Din experienţa pe care Lindsay o avusese până acum cu ea, doar dansul îi lumina chipul într-un asemenea mod.

-Probleme? zise ea, aliniindu-se automat cu fata. Bineînţeles că nu o să facă nici o problemă. Doar uită-te la faţa asta! zise ea şi puse pisica în mâinile lui Seth.

El înclină cu un deget căpşorul pisoiului. Nijinsky mieună şi se ghemui, adormind din nou.

-Trei împotriva unuia, zise Seth, mângâind animă- luţul după urechi. Unii ar putea să creadă că m-aţi atras într-o capcană. îi dădu pisoiul înapoi lui Ruth, care îşi trecu o mână prin părul negru. Mai bine mă laşi pe mine să mă descurc cu Worth.

-Oh, unchiule Seth! Legănând pisica, Rurh îşi puse mâna liberă în jurul gâtului lui Seth. Mulţumesc!

Domnişoară Dunne, nu-i aşa că e minunat'

Utim fl muri
m

(,nr! Ochii n (f W lltvjh ri,
.

, pe feri vH «"«*<« wm-V ^ ;, '^rnin^f• ^ ** 1« CM«. Vtí -
'cm or/rf înapoi 1« fr^, ti '
2 p ⁰ >terpektc nV fpK ✱n

, Un lucru atât de máwnt, murmuri Uviuo; jacheta vişinie
índepírtiná ^. *d^! ,,,?;* ^
nifiP-C/C > *ntMr✱ cSot* ^ *dir:* csp.
descurcat exemplar cu asta. £3 crede *ci* gjtf, zâmbi şi aşează párul zburlit de 5.' Lir^jy. crede?
Und«'/ Ü răspunse Ja zâmbet, ap«' n j v. -
(iiiatinse obrazul.
' .jmi place să ştiu că eşti semibil. £s lfcj *mim ir.* Trebuie să plec.
-Undsay.' *El o* ţinu în loc când ea încercă iá pitet. dna cu mine!
Privirea lui era foarte intimă. Doar rina. Vreau să fii cu mine!
-Seth, cred că amândoi ştim că nu am putea iua doar dna. Amândoi ne-am dori mai mult.
-Atunci, amândoi am avea mai mult, murmură el. dar, când o trase pe Undsay în braţe, ea ^ opuse.
-Nu, trebuie să mă gândesc. Preţ de câteva momente, ol}i odihni fruntea pe pieptul lui. Nu gândesc limpede dnd mi atingi. Am nevoie de timp. -Cât?

E[«P Puse o mână sub bărbia ei şi îi înălţă capuL Ştiu.

Lacrimile care începură să curgă din ochii prinseră pe amândoi. Uimită, Lindsay |e şte$_{nse}$" ridică un deget şi prinse una cu vârful degetului^

- Lindsay.

Vocea lui era suavă.

-Nu, nu fi blând! O să mă controle: dacă m să ţipi la mine. îşi duse ambele mâini la faţă şj i$_{n5pJ}$! adânc. Dintr-odată, înţelese de ce începuse să plj^ Trebuie să plec. Te rog să mă laşi să plec, Seth, ttebuie să fiu singură!

Văzând cum o ţinea, se temea că el avea să refuze.

- Prea bine, zise el după un moment destul de lung. Dar nu sunt prea răbdător, Lindsay.

Ea nu-i răspunse, se întoarse şi o luă la fugă. Iar atunci conştientiză nu doar că se putea îndrăgosti de Seth Bannion, ci şi că o făcuse deja.-ia» devreme, erau pe drumul către aeroport. P^jucea, iar Lindsay era în dreapta lui, în timp lor cr¹u banch(:t2 din ¹fp3te¹ Portbagajul ee^{roainC} ! de bagaj^{6}- Chiar daci trecuseră trei săptâ- efj $_{0}$ ajutase pe mama ei să se pregătească pen- (fljfli^{in} j_{uj} Lindsay încă nu-i venea să creadă. Deja ff" '"""^cerâ trimise înainte în California, iar casa în ^{cUtiile} crescuse fusese scoasă la vânzare.

^d s'vându, ştiu *că* ultima ei legătură cu copilăria 4 dispară odată cu ea. Aşa era cel mai bine, se ^{lIt}j"$_{ea}$ în timp ce le asculta pe mama ei şi pe Carol ■y -«¡nd în spate. „Toate lucrurile de care am ne\-oie sfinMpâ în camera de rezervă de la şcoală. O să fie Convenabil pentru mine şi, fără îndoială, este bine pen- tnimama. Urmări în zare un avion care îşi începuse coborârea •i înţelese că aproape ajunseseră. Gândurile ei păreau să ¡boare odată cu aeronava. încă din ziua în care Mae îşi anunţase planurile, Lindsay nu mai funcţionase la capacitate maximă. Prea multe emoţii ieşiseră la suprafaţă în acea zi. încercase să le încuie până când avea să le poată procesa raţional, dar fuseseră mult prea puterni- Ele evadaseră iar şi iar, bântuindu-i visele sau, mai tiu, Iuând-o pe nepregătite în mijlocul unei ore sau al ^conversaţii. Nu îşi dorise să se gândească la Seth, o făcuse; o dată, când Monica îi adusese inocen- "«mele în discuţie, din nou când Ruth strecurase pe furiş pisoiul la ora şi de nenumărate ori când $_{ctv}$U amintea de el.

Era straniu că nu mai putea intra într-o **came-}-** care fusese Seth fără a o asocia cu el. Chiar şi $_{propr}$^ studio ii amintea de el.

După ce trecuse de şocul iniţial, Lindsay începu^ sâ explorez aventura de a fi îndrăgostită. Nu o făcea a aibă ameţeli, aşa cum promiteau unele cântece, d_{ar} observase că era mai distrasă de la lucrurile obişnuite. Nu-şi pierduse apetitul, dar somnul devenise problematic. Nu călca pe nori, ci din contră, se trezi aşteptând ca furtuna lor să o lovească din plin. Nu faptul că se îndrăgostise o făcea să reacţioneze aşa, decise ea, ci persoana de care alesese să se îndrăgostească.

Persoana aleasă, repetă Lindsay în gând, fără să observe că Andy îşi croia drum prin traficul de la aeroport. „Dacă aş fi putut să

aleg de cine să mă îndrăgostesc, aş fi ales pe cineva care să mă adore, cineva care să creadă că eu sunt perfecţiunea întruchipată şi

care să-mi dedice toată viaţa, transformându-mă într-o utopie."

„Oh, nu, nu ai fi făcut asta." Pe fereastra maşinii, întrezări pe propriul chip fantoma unui zâmbet. „M-aş fi plictisit într-o săptămână. Seth mi se potriveşte prea bine. E în totalitate stăpân pe sine, foarte raţional şi totuşi sensibil. Problema e că el e un bărbat care a făcut carieră din evitarea angajamentelor... Cu excepţia lui Ruth." Suspină şi atinse cu un deget reflexia din geam. „Acolo e o altă problemă. Este foarte dificil pentru că el i- împotriva unui lucru atât de important pentru amân- douâ. Cum să ne apropiem când suntem pe baricade, de O parte şi dc cealaltă a unui gard dtnproape Joi metri.'"

Dori- V T'jr|

, lui Andy o "«» *din* l» *re» .*

*„ndirpr*went. Deaori-ir,^. f.ᵢᵢ. **o"¹'", ₄₄ja parcaseră, iar «ilab . -j-**

^ ₍ oboH *repede* ţi încerci -i vr *p j r i* ₜ...----------

pentru tf deja avem *btleteie* r.v,-.-, , -

' ne ai«⁸^ ^ ³emportᵘ^^ⁱⁿ se xxsse ^"ijjj şi o geantă din portbagaj, "trebuie să duci ovate bagajele la chedrin. , '*¿ᵧ*, ridicând cu uşurinţă încă trei vsliîţş: o ¿4 ' -r' leᵛᶜᵘ^ʳᵘ'' k'ndsay? întrebă ei absent :r. r.r- ^ rimase doar cu poşeta şi *cu* o gtzr.-J *dt cctrj-ct.* -Sigur. Carol clipi spre Mae în timp ce Lmdssy :r.caâe portbagajul şi scoase cheile. Vintul îi f.u-.-s haina, t'itându-se în sus, ea cercetă ceruL -0 să ningă la noapte.

-Şi cu o să probezi costume r.ci it biit. -:rmîi Lindsay, încercând să le mobilizeze zt ce:e rt—ei. Aerul era rece şi îi înţepa obrajii. Jn terminal se confruntară cu conrjzii obişr.uhi dinaintea plecării legată dc bilete şi de căr£e de îmbarcare. După verificarea bagajelor. Andv încerc si iriire o listă detaliată cu lucruri permise ş: interzise re care mama lui trebuia să o urmeze. -Să pi tichetele pentru bagaje în portoreL -Da, Andy. Lindsay observă strălucirea din ochii ᵈᵉʳ Andy conrinuă să se încrunte. 5i nu uita <i suni după ce ajungi în LA. "Da, Andy.

J

- să nu uiţi să dai ceasul cu trei ore inapoL "Şa o să fac, Andy.Şl t.í nu vorbe»,tí cu bărbaţi ciudaţi.
Car'il 'rzírá.
- Defínele ciudaţi, íl prwocă ea.

-Mamá!

Încruntarea luí se transformă într-un rânjet înaj,-,..; a o cuprindc într-o Îmbrăţişare strânsă.

Lindsay se Întoarse către mama ei. Voia ca tocul m_{y} termine repede, fără prea multă presiune. Dar, ci-- sc priviri, îţi uită complet discursul superficial En ¿- nou copil şi în mintea ei se plimbau tot felul de ar,ir.-» de revoltă, în loc să încerce să le trieze, îşi aruncă mii-j. le în jurul gâtului mamei sale.

-Te iubesc, şopti ea, închizând ochii plini de lacrimi. Fii fericită! Te rog, te rog, să fii fericită!

- Lindsay, şopti Mae delicat.

După un moment, se retrase. Erau de aceeaşi înălţinî şi se priveau ochi în ochi. Era straniu, însă Lindsay mni putea aminti când o privise mama ei ultima dată cu asta concentrare. Şi nu se uita la balerină, ci la fiica ei.

-Te iubesc, Lindsay. Poate că am făcut greşeli, recunoscu suspinând Mae, dar întotdeauna mi-am dorit ce era mai bun pentru tine - ceea ce am crezur eu că era mai bun. Vreau să ştii că sunt mândră de tine.

Lindsay miji ochii şi simţi un nod în gât auzind acel **răspuns. Mae o sărută** pe ambii obraji şi apoi, luând **valúa din mâinile ei,** se întoarse sâ-şi ia la revedere de **laAndy.**

-O să-mi fie dor de tine, zise Carol, îmbrăţişând-o **scurt şi energic. Să** nu te laşi şi sa l cucereşti pe băr**batul ăla, li şopti ea** la ureche lui Lindsay. Viaţa e **prea scurtă.**

I nin[fe. ei>] *w* ''

.^ „poi P[n'r'" CU MaC S,ire "oarta dc îmbarcsrr
K cc P[iccarí] [Un] V SC T[n6 Cl>rc An<]y. Ave, P[n]P [tn] licrimi, dar reuşi si se abpnâ şi să nu izbucnea

CŨ ĩ[ţ p,/in] *trebui si* mă simt ca o orfană? 'Zlbi,i O cuprinse în braţe Mu?"U, í[nsá cu afa mâ s,mt] [Vrei n]5[te]cafea.'

■ dsay [suflă nasul]apoi c,ătină din ca[P- ·j" jieF]ată, zise ea încântată. O îngheţată mare şi de- ■ să pentru că ar trebui să ne bucurăm pentru ele şi '"¡sărbătorim. k> P[use bra]t[ul] P«te mâna lui cu carc- ffinea de umăr. Fac cinste.

Prognoza lui Carol cu privire la vreme se adeveri „tocmai. Cu o oră înainte de apus, începu să ningă. Elevele cu care Lindsay avea oră seara o anunfară în timp ce intrau. Pref de mai multe clipe, ea şi elevele rămaseră în pragul uşii larg deschise, în frig, privind cum ningea.

întotdeauna era ceva magic la prima ninsoare, se gândi Lindsay. Era ca un soi de promisiune, un cadou. La mijloc de sezon, zăpada avea să aducă mormăieli şi nemulfumiri, dar acum, proaspătă, moale şi albă, aducea visuri.

Lindsay continuă ora, dar mintea ei nu se putea linişti. Se gândea la mama ei, care aterizase în Los %eles. Acolo era după-amiază şi soare. Se gândi la ^P"i din Cliffside, care aveau să-şi scoată săniile din un şi magazii în aşteptarea plimbărilor de a doua ■ gândi să facă o plimbare lungă şi solitară pe plaja Se gândi laSeth.

în timpul pauzei dintre ore, când dev-j,
bau în pantofii pentru ora de poante, Lind.! ^ *>■
nou la uşă. Vântul se înteţise, împrăştjj,^;"
o lovi în faţă. Pe jos era deja zăpadă d„
dacă nu mai mult, şi încă ningea abundent.
asa, calculă Lindsay, avea să ajungă la oi ' • '.- . . . . .
de centimetri inaime ca ora sa se termine o. '
decise ea şi închise uşa. '' ^

- Fără ora de poante în această seară. fer„"- du-şi braţele pentru a alunga frigul, intră ina- ■ meră. Cine trebuie să sune acasă?

" ¡

întâmplarea făcea că majoritatea condu- mergeau cu cineva în maşină pentru a ajmv-T"'^ Se făcură rapid aranjamente ca fetele mai ^ trimise acasă, iar după toată confuzia creată o~: fu eliberat. Lindsay inspiră lung înainte de a se intoaic* Monica şi Ruth.

-Mulţumesc. Acest exod ar fi durat de douâa- mult dacă nu m-aţi fi ajutat. O privi direct pe Rui sunat pe Seth?

- Da. Deja mi-am făcut planuri să rămân peste acei la Monica, dar l-am anunţat.

-Bun.

Lindsay se aşeză şi începu să îmbrace o perei:- pantaloni din velur peste colanţi şi jambiere.

- Din păcate, mă tem că ninsoarea o să se tuns«[3] într-un viscol puternic în aproximativ o oră, dacin[1]- ' mult. Vreau să fiu acasă eu o ceaşcă de ciocoiiu^ până atunci.

-îmi place cum sună.în [Slls] icrmiwinil hanoracului, apoi M
rijî^ [7]j rum ai fi pregătită de orice, comenta [*]*;r;M]jsi [fU nrC¤tsC] [Poanfclc] [+i]
[Pan,r]>fii de dans UP^i, de umăr. iu? o lnrreh.1 pe Ruth În timp ¡ptr-»[1]
[)<c:n 0] căciulii peste urechi. Eşti gata?
încuviinţă şi se alătură ferelor care porniri
sr[ft'] [n1]sine orele o să aibă loc aşa cum era progra-
'domnişoară Dunne? ^'T'ndsay deschise uşa, iar vântul le lovi cu putere pe

trei- Znpada li se lipi de faţă. [l°at]Cătă hotărâre! murmură Monica, plecându-şi capul

u a se proteja de viscol în drumul către parcare, '"ca Şi[cum se]
[înfe•tesesera] dinainte, toate trei începură . [Cl]reţe maşina Monicăi cu mătura pe care Lindsay o adusese din studio. în scurt timp, maşina era deszăpezită insă până să apuce să o cureţe şi pe a lui Lindsay, Monica gemu exasperată. Făcu semn către cauciucul din faţă de pe partea stângă.

-Pană, zise ea plictisită. Andy mi-a zis că are o crăpătură mică. Mi-a spus să o umflu. La naiba! izbucni ea şi lovi cauciucul.

-Păi, o să te pedepsim mai târziu, decise Lindsay. îşi băgă mâinile în buzunare, sperând să-şi încălzească degetele. Acum o să vă duc acasă.

-Oh, Lindsay! Neliniştea se citea în ochii Monicăi. Dar e atât de departe de drumul tău! Lindsay se gândi un moment, apoi încuviinţă. -Ai dreptate, zise ea scurt. Atunci cred că trebuie să mbaţi cauciucul. Ne vedem mâine. Ridicând mătura Sr'' P°mi către maşina ei.-Lindsay! Monica o prinse pe Ruth ot, două începură să alerge după silueta Care,r.t îi Pc dnim, Monica adună un pumn de zjpa? 'Hp^' ¡1 anincă în capul lui Lindsay. Punct ochit, Lindsay se întoarse, indiferentă. ' Pu.1ct -Aveţi nevoie să vă duc undeva cu maşjna, de pe chipul lui Ruth aproape că o făcea ej în hohote de râs. Sărmana, ea chiar a crezut Ni vorbit serios. Haide! Îi dădu veselă mătura Mo ^ai» să ne mişcăm înainte să fim îngropate în zăpadjf''^

În mai puţin de cinci minute, Ruth era Ia m', tre Lindsay şi Monica, înghesuindu-se pe banch' ^ faţă. Fulgii de zăpadă alunecau pe parbriz şi ^ ^ în lumina forurilor. ans'u

-Gata, zise Lindsay şi inspiră adânc în timp ce b- maşina în viteză. ®

-O dată, am fost prinşi într-o furtună de zăpada ■ Germania. Ruth încercă să se ghemuiască mai bin" ca să nu o înghesuie pe Lindsay, care conducea. A trebuit să mergem călare, iar când am ajuns în sat, am rămas înzăpeziţi timp de trei zile. Am dormit pe podea în jurul unui foc.

- Nu ai şi alte poveşti? întrebă Monica şi închise ochii când văzu cât de tare ningea.

-A fost o avalanşă, răspunse Ruth. -Super!

- Noi nu am mai avut aşa ceva de ani buni, zise Lindsay în timp ce înainta cu atenţie. Mă întreb când o sJ iasă cu maşinile de curăţat.

Monica se încruntă către stradă, apoi către Lindsay.

- Deja au ieşit, doar că e greu să-ţi dai scama. O să aibă treabă În noaptea asta!

Dans şi visuri foi, atentă la drum.

îy„Îdaci nu s-a încălzit radiatorul! Mi-au îngheţat

Pu Ascultătoare, Ruth ¡1 porni. Urmă un val de aer rece. jju cred că e pregătit, zise ea şi îl închise la loc. ¿, coada ochiului, Lindsay îi întrezări zâmbetul, gşti aşa de înfumurată pentru că ni te-ai luptat cu avalanşe-

.Ce-i drept, aveam cizme din piele în picioare, recunoscu

Rut*1-

Monica îşi mişcă degetele de la picioare în mocasinii ei subţiri-

- Face pe deşteapta, zise ea. Motivul pentru care reuşeşte şi nimeni nu se supără e că o face cu atâta inocenţă. Uite! Ea făcu

semn în sus şi către dreapta. Poţi să vezi luminile de la Casa Cliff prin zăpadă.

Dorinţa era irezistibilă. Lindsay ridică privirea. Lumina fadă a becurilor strălucea prin perdeaua de nea. Era ca un magnet, o atrăgea acolo. Maşina scrâşni ca şi cum i-ar fi surprins lipsa de atenţie.

Monica închise ochii din nou, dar Ruth continuă să pălăvrăgească, nederanjată.

- Unchiul Seth lucrează la nişte schiţe pentru un proiect în Noua Zeelandă. E foarte frumos, chiar dacă acum e doar pe hârtie. Poţi să-ţi dai seama doar privind că o 53 fie fabulos. Atentă, Lindsay coti către casa Monicăi. ■Presupun că este foarte ocupat zilele astea. . închide în birou cu orele, recunoscu Ruth. Se în- Pentru a porni din nou radiatorul. De data aceas- ' aer'ul era călduţ. Cum să nu iubeşti iarna? întrebă
'"cântată.

Monica oftă, iar Lindsay râse.

. Face pe deşteapta, admise şi ea. Nu rm f. ma dacă nu mi-ai fi spus.

'

-Nici eu nu mi-am dat seama imediat, ii :isc ^ începu să se simtă mai relaxară când se apropj N de strada care ducea către casa ei. Când 0p,ifS' N Monica răsuflă uşurată. Slavă Domnului! Se foi jA un, aproape zdrobind-o pe Ruth când se înting Lindsay. Ruth descoperi că îi plăcea sentimentul. ¡^ aici în seara asta, Lindsay! Drumurile sunt groazn«^

Lindsay ridică din umeri, fără a fi îngrijorata.

- încă nu sunt atât de rele. Radiatorul mergea de^ de bine acum şi ea se simţea protejată şi încrezătoare, q să fiu acasă în cincisprezece minute.

- Lindsay, o să mă îngrijorez şi o să-mi rod unghiil„i

- Dumnezeule, nu pot să fiu responsabilă pentru aş„ ceva! O să te sun de îndată ce ajung acasă.

- Lindsay...

-Chiar înainte să-mi fac o ciocolată caldă.

Monica suspină, recunoscând o cauză pierdută.

- Exact când ai pus piciorul în prag! îi ordonă ea cu fermitate. -Nici măcar nu o să stau la uşă ca să-mi şterg picioarele, o să mă duc direct la telefon.

- Bine. Coborî din maşină şi rămase în ninsoarea deasă, aşteptând-o pe Ruth. Să ai grijă!

- O să am. Noapte bună, Ruth!

-Noaptebună, Lindsay!Ruth îşi muşcă buza când îşi dădu seama că tocmai uitase de bunele maniere şi îi spusese pe nume, dar Monica deja închisese uşa. Nimeni nu-i observă -estul- Ruth :ămbɪ t,mp ᴵᴵ Urmări irurile maşinii fui Lindsay indepărtându-se.

U Lind;ay băgă maşina în marşarier şi ieşi cu atenţie de e alee. apoi porni pe drum. Deschise radioul penmi F umple golul lăsat de Monica şi de Ruth. Drumurile. " cum spusese Monica, erau oribile. Deşi ştergâtoarele funcţionau bine, abia reuşea să vadă în feţă câteva -ecunde înainte ca parbrizul să fie acoperit din nou. Folosea fiecare gram de concentrare şi îndemânare ca să se asi^re că maşina nu începea să alunece necontrolat. Era o şoferiţă bună şi cunoştea drumurile foarre bine, insă simţea o uşoară presiune la ceafă. Dar pe Lindsay nu o deranja asta. Unii oameni lucrau mai bine sub presiune, iar ea considera că era unul dintre ei.

Pret de câteva clipe, se gândi la motivul pentru care refuzase invitaţia Monicăi. Casa ei era întunecată, tăcută şi goală. O refuzase aproape automat, iar acum conştientiza că îi pare rău. Nu voia să mediteze sau să fie singură. O obosise să se gândească atât de mult.

Pentru un moment, oscilă între a înainta şi a se întoarce. Nu apucă să ia o decizie, căci o umbră mare, neagră sări în drum fix în faţa ei. Mintea lui Lindsay nici nu avu timp să înţeleagă că era vorba despre un câine, căci începuse să tragă de volan pentru a evita coliziunea. Odată ce începu să derapeze, pierdu controlul. în tl.nP ce maşina se învârtea, iar cauciucurile aruncau zăi- j3 ă .n c°ate părţile, ea pierdu direcţia. Nu mai vedea cat o ceaţă albă. Hotărâtă, îşi controla emoţiile şi rezis- se aj PUlsu•ui de a aPăsa nebuneşte pe frână. Teama care T otU | n•1S e ın ınter•°rul ei nu avu timp să se manifeste, ceva tare ,c ^ cu ° v•tez ă uluitoare. Maşina se lovi de c s e opri brusc. Ea simţi un junghi de durere

şi auzi cum muzica de la radio se transformă tn 2o de fundal, cu tot soiul de interferenţe, apoi set*"* tăcerea şi întunericul. N

Lindsay gemu şi se mişcă. Capul îi bubuia de <j re. încet, pentru că ştia că în cele din urmă trebui"'! o facă, deschise ochii.

Formele pluteau şi se estompă apoi dcveniră clare. Seth se uita încruntat la ea. Îj si ' degetele pe creştet, acolo unde durerea era puternicj Lindsay înghiţi în sec, simţindu-şi gâtul uscat, iar când vorbi avea glasul răguşit.

-Ce cauţi aici?

El ridică o sprânceană. Ea îl urmări. Fără să scoată un cuvânt, îi ridică pleoapele pe rând, cercetându-i pupilele cu atenţie.

-Nu ştiam că eşti atât de nesăbuită, îi spuse pe un ton calm.

Ameţită, Lindsay nu observă nervozitatea din glasul lui. începu să se ridice, dar el îi puse o mână pe umăr şi o împinse la loc. Pe moment, ea se aşează fără să protesteze. Se afla, aşa cum descoperi, pe canapeaua din salonul lui. Focul ardea în şemineu-, îl auzea trosnind şi simţi miros de lemn ars. Flăcările aruncau umbre în camera luminată doar de două lămpi. Era aşezată cu capul pe o pernă lucrată manual, iar haina ei era încă închisă. Lindsay se concentră pe fiecare fapt banal şi pe fiecare senzaţie până când mintea i se limpezi.

-Câinele acela, zise ea brusc, amintindu-şi. Am lovit câinele?

- Ce câine?

Nerăbdarea era evidentă în vocea lui Seth, dar ea continuă: *câiii ele* care a sărit în fa fa maşinii. Cred că l-am dar nu **sunt sigură...**

cV' Tu să spui că te-ai izbit de un copac doar ca să • • un câine.[7]

eV'n că Lindsay ar fi avut mintea limpede, ar fi recunoscuduritatea din tonul lui calm, dar rece. ín schimb, CÛt " cu grijă mâna să-şi atingă tâmplele.

Întî As» anl Iwit? Mă Sîmt de PărCă m¹3? ciocnit cu

'^Sni locului, *îi* ordonă el, lăsând-o să se holbeze în . ~ ce el ieşi din cameră.

" Cu atenţie, ea reuşi să-şi convingă trupul să se ridice. Vedea foarte *clar,* însă capul încă îi bubuia de durere, c rifinindu-şi capul de perne, închise ochii. Ca dansatoare, era obişnuită cu durerea şi ştia să-i facă faţă. În mintea ei începură să zumzăie tot soiul de întrebări. Lindsay le permise să se formeze, să dispară şi să se regrupeze până când Serh se întoarse în cameră. -Parcă ţi-am zis să stai locului. Lindsay *deschise ochii* şi îi zâmbi tâmp. -Osă mă simt mai bine dacă mă ridic. Ea acceptă paharul şi pastilele pe care el i

le înmâna. Ce sunt astea? -Aspirină, mormăi el. ia-le.[1] Auzindu-I, ea *ridică* din sprâncene, însă durerea de cap o convinse să le accepte cu eleganţă.

Setli o urinări cum ie înghite, apoi porni de-a lungul camerei şi îşi turnă un coniac.

" De ce naiba nu ai rămas *la* Monica? p^ My d,n Umeri' aPoi se sPrí™

din nou de

,"<Wntrebam aceıaf ,ucru când mi-a ieşit câinel

e-Şi ai apăsat pe frână. în timpul unei furtuni ₍| padâ ca să nu-l loveşti. În glasul lui se simţea de₍jj'

Lindsay deschise un ochi şi îi vă:u spatele, apoj ţ| chise la loc.

-Nu. Am tras de volan, dar presupun că asta ₐ d„ la acelaşi lucru. Nu am gândit, deşi îmi imagine: că aş jj făcut acelaşi lucru dacă as fî gândit, ¡n orice car, nu crej că l-am lovit şi nu rn-am rănit prea tare, aşa că totul e bi$_{ne}$

-Totul e bine?

Seth făcu o pauză în timp ce-i dădu un coniac. T$_{onu}$| lui o făcu să deschidă ambii ochi.

- Ai idee ce ţi s-ar fi putut întâmpla dacă Ruth nu m-ar fi sunat şi nu mi-ar fi spus că ai condus-o până la Monica?

-Seth, eu nu prea ştiu ce s-a întâmplat, în afară de faptul că am pierdut controlul maşinii şi am lovit un copac. Cred că ar fi bine să-mi dai informaţiile de bază înainte să ne certăm.

-Bea din ăsta! îi dădu paharul. încă eşti palidă.

El aşteptă până când ea se supuse şi apoi se întoarse să-şi toarne şi lui un pahar.

- Ruth m-a sunat ca să-mi spună că e bine şi în siguranţă la Monica. Mi-a zis că le-ai condus pe ele, apoi ai insistat să te duci acasă.

-Nu am insistat, nu tocmai, începu Lindsay, dar apoi, observând expresia lui Seth, doar ridică din umeri şi sorbi din nou din coniac. Nu era ciocolata caldă pe care şi-o imaginase, dar îi ţinea de cald.

- Desigur, Monica era îngrijorată. Mi-a zis că aveai să tŢeci în curând prin zonă şi m-a rugat, dat fiind că am o privelişte atât de largă, să mă uit după tine pe drum.

, presupus că nu avea să fie prea mult trafic pe o ^"nienea vreme mizerabilă. El făcu o pauză ca să bea, "^{SC} ' roti restul coniacului în pahar, în timp ce o privi şi £ $_{că}$ începea să prindă culoare în obraji. După ce am . $_{m•am}$ dus la fereastră, la timp, se pare, ca să-ţi văd farurile- Te-am zărit virând, învârtindu-te, apoi oprin- ; $_{K}$ i^rusc. După ce puse jos paharul de coniac, îşi băgă mâinile în buzunare. Dacă nu ar fi fost apelul ăla, ai fi f$_{ost}$t şi acum inconştientă în maşină. Slavă Domnului $_{că}$ ai avut suficientă minte încât să porţi centură, altfel ai fi avut cine ştie ce alte răni în loc de un cucui la cap! Ea fierbea, dorindu-şi să se apere. -Uite ce e, nu am intenţionat nici o clipă să rămân inconştientă şi să...

-Dar s-a întâmplat, interveni Seth pe un ton calm şi apăsat.
-Seth, încerc din răsputeri să-ţi fiu recunoscătoare, pentru că, presupun, m-ai scos din maşină şi m-ai adus incasă. Ea sorbi restul coniacului, apoi puse paharul jos. Dar faci ca totul să fie dificil. -Nu mă interesează recunoştinţa ta. -Bine, atunci nu o s-o risipesc.
Lindsay se ridică. Mişcarea fusese mult prea bruscă. Se văzu nevoită să-şi Cef[5] [Ungiiiiie în] Palme pentru a alunga ameţeala. Aş [a] să o sun pe Monica pentru a nu se îngrijora, ^-unatoeu deja. îidis[Par,] [văzu cum] [ro?ee][t3] din obraji produsă de coniac
""işina"^'5 [Că e?ti aici] pentru că **ai** avut probleme cu ^ Sta; ■ [U mi] ∗[ua]
Părut necesar să-i zic ce fel de proble- **'·o5> Lindsay!**
-Cât de sensibil din partea ta, ¡-o în, putea să te deranjez ş, să te rog să mă d„ la Monica. ° Noi
Seth înainta către ea, îşi puse palmele pe [Umerj]. privind-o furios, o împinse înapoi pe canapea ^
-Nici o şansă! Nici unul din noi nu mai i[esein] colul de afară.
Lindsay ridică bărbia şi aruncă o privire în ju,.
- Eu nu vreau să stau aici.
- în momentul de faţă, nu cred că ai de ales, n [is]. punse el.
Lindsay se foi, încrucişându-şi braţele la piept.
- Presupun câ o să-l pui pe Worth să-mi pregătească o cameră în temniţă.
- E posibil, recunoscu el. Dar e în New York, rezolvi nişte lucruri pentru mine. Zâmbi. Suntem foarte singuri
Lindsay încercă să ridice nepăsătoare din umeri, dar mişcarea păru mai mult nervoasă decât relaxată.
- Nu contează, pot să merg pe jos până la Monica mâine-dimineaţă. Şi probabil aş putea folosi camera lui Ruth.
- Probabil.
Ea se ridică, însă de această dată mai lent. Durerea se mai diminuase, iar acum era mai uşor de suportat?! de ignorat.
-Atunci o să urc.
- Nu e nici măcar nouă. Mâna de pe umărul ei era uşoară, însă suficient de puternică încât să o oprească. Eşti obosită?
-Nu, eu...

Adevărul ieşi la lumină până să aibă ea timp *si se* eschiveze.ate.p haina! Fără să aştepte răspunsul ei, el în- ˈSC-Ij desfecă nasturii. Am fost mult prea preocupat ceP1ˈ S3 să.ţi revii ca să mă fi gândit la asta. în timp ce ii să^te f aina, o privi intens. Grijuliu, îi atinse vânătaia sCoaS frunte cu un deget. Te doare? de Pe rare. Lindsay simţea cum îi creşte pulsul. Nu ' ^ Cnici un rost să dea vina pe şocul provocat de ffiai avea jn sj-himb, recunoscu sentimentele care ince- scidenr_- ^ -nv0{bureze în interiorul ei şi îl privi direct

f-S»*—■ >i i .

.n bi în timp ce îşi trecu palmele peste braţele ei, *a ■ se de degete. Gemu când îi ridică ambele ap.0ˈ "pentru a-i săruta interiorul încheieturilor. ""*pulsul* tău e nărăvaş.

_Mă întreb de **ce,** murmură ea.

Mulţumit, Seth începu să râdă, ehberandu-i mâinile. -Ai mâncat? -Să mănânc?

Mintea lui Lindsay încercă să se concentreze asupra cuvântului, dar simţurile încă îi erau amorţite. -Mâncare, continuă Seth. Mă refeream la cină. -Oh, nu, am fost la studio până după-amiază! - Aşazâ-te atunci, îi ordonă el. Mă duc să văd dacă Worth a lăsat ceva gustos.

-Vin şi eu cu tine. Ea puse mâna peste a lui pentru ai opri protestele. Seth, noi, dansatorii, suntem o rasă ^ravânâ. Sunt bine. El îi cercetă minuţios chipul, apoi încuviinţă. " B'ne, dar o facem cum zic eu. Pe neaşteptate, o ridi- J" braţe. Fă-mi pe plac, îi zise, anticipându-i obiecp'ile. "hxâ "k băSˈ cleˈicioasă senzaţia de a fi răsfăţată şi se ˈaʃeˈe lui, bucurându-se de moment.

F

***f*-Tu.**

Tu ai mâncat.

Seth dârinA din cap.

_ Am tot lucrat... Apoi mi-a fost distrasă ayen .

-Deja ţi-am mulţumit. îi zise tindsay. N$_{u}$ soire. A fot vina câinelui oricum. ^{SI}1i cţ,

5e:h împinse uşa de la bucătărie cu umărul.

-Nu ar fi fost o problemă dacă ai fi fos$_{t}$ înţ$_{a}$l$_{eapţ}$. ai fi rămas la Monica. S

- **Iar începi, gândeşri prea logic. Lindsay sus$_{p}$i$_{n}$ j**

în timp ce el o aşează la masa din bucătărie. E u$_{n\ ot}$J urât. dar sunt sigură că ai putea să scapi de el. ..' zâmbi. Iar dacă aş fi rămas la Monica, nu aş fi f$_{0St}$ '' acum. servită aşa. Ce ai de gând să-mi pregăteşti?

Seth o prinse de bărbie şi o privi lung.

-Nu am cunoscut niciodată pe cineva ca tine, îi .jj$_{e}$ el pe un ton visător, care o făcu să-şi pună mâna pe$_{Stt}$ mâna lui.

-Şi asta e bine sau e râu?

El clătină încet din cap, apoi o eliberă.

-Nu m-am hotărât încă.

Lindsay îl urmări îndreptându-se către frigider. Îi era foarte greu să creadă că îl iubea atât de mult - o uimea faptul că iubirea ei pentru el era deja completă şi solidă. „Şi ce să fac în privinţa asta? Să îi spun? Cât de jenant ar fi pentru el şi cât de devastator pentru mine? Aş ruina ceea ce pare să fie începutul unei prietenii grozave. Nu se presupune că iubirea trebuie să fie altruistă şi înţelegătoare?" fntinzându-şi degetele pe masă, ea il privi. „Dar oare trebuie să doară, iar în următorul minut să te facă si te simţi în al nouălea cer?"

Lindsay?& ridică privirea, conştientă dintr-odată că Seth «vorbise-

Ţpans ţi vinuri

.Îmi pare rău. Ii zâmbi. Visam cu ochii deschişi .Am găsit un platou cu vită prăjită, salată de spanac
o varietate *de* brânzeturi. ' .Sună delicios.
Lindsay se ridică, făcând semn cu mâna pentru a-i ***opt i obiecţiile.***

.Chiar nu mai sunt pe lista critică, garantez. Am încredere că poţi pregăti totul în timp ce eu aşez masa. fnaintă către un *dulap şi* începu să caute.

-Ce părere ai despre spălatul vaselor? îl întrebă Lindsay pe Seth, care pregătea cafeaua după cină.

-Nu m-am *gândit prea mult la acest* subiect. *El* privi în spate, peste umăr. Tu ce părere ai despre asta.7 Lindsay se lăsă *pe spate* în scaun. -Tocmai am supravieţuit unui *accident*. A fost traumatic. Mă *îndoiesc* că o să *fiu în stare* să fac muncă fizică.

-Poţi *să mergi* singură în cealaltă cameră? întrebă el «c, apoi *ridică o tavă. Sau să duc mai* întâi cafeaua şi ªPoisă mă *întorc după* tine? -Osâ încerc.

Lindsay se ridică *de la masă. li deschise* uşa, permi- îându-i *luî* Seth *să iasă.* "De fapt, *majoritatea oamenilor* nu şi-ar fi revenit *repede ca* tine. Se mişcau la unison. Ai suferit o

intrară ¡n Şi, te rog, nu \Teau să ştiu nimic despre m aşj n Sa'°I. până când nu trebuie să mă confrunt cu sit uaj a ^ că asta m-ar putea face să intru în depresie. Aşezâ n j pe canapea, îi făcu semn lui Seth să aşeze tava p e din fa fa ei. O să torn. îfi place cu frişcă, nu? rnas' -Mm...

Seth aruncă încă un buştean în foc. Până să fj e prins de flăcări, lemnul şuieră şi aruncă scântei. Qnj se întoarse la ea, Lindsay îşi turna în cană.

- Ţi-e suficient de cald?

- Oh, da, focul e minunat! Se lăsă din nou pe sp ate fără a se atinge de cafea. Această cameră este călduroa- să chiar şi fără el. Relaxată şi simfindu-se confortabil ea începu să cerceteze şi să aprecieze lucrurile din jur. Când eram adolescentă, obişnuiam să visez că stăteam aici exact aşa - o furtună afară, un foc în şemineu si iubitul meu lângă mine.

Cuvintele îi ieşiseră din gură fără să îşi dea seama. Imediat ce le auzi, Lindsay se înroşi. Seth îi atinse uşor obrazul.

- Nu mă aşteptam să te văd roşind.

Lindsay citi plăcerea din glasul lui. Se îndepărtă.

- Poate că am febră.

- Lasă-mă să văd!

Seth o întoarse cu faja la el. Cu fermitate, o finu într-un loc şi apoi o atinse uşor pe creştet.

-Nu pare că ai. Cu o mână îi verifică pulsul la gât, apăsând-o delicat cu degetele. Pulsul nu e regulat. -Seth...

0prt în timp ce el îşi strecură o mână pe wb p>> ^.fei. mângâindu-i spatele pe costumul ei mulat d» ifterV aa e locul în care materialul lăsa pielea la vedere. r0ate că ri-e prea cald în puloverul ăsta zros

,N'u. eu- ... ...
' inte să aibă timp sa reacţioneze, el 11 scoase puW-
Ir-rt \ Dedesubt, pielea ei era uşor rozalie. d| peste cap- . J^a e mai bine.
ci ji masă umerii *goi,* apoi se întoarse spre cafea, ¿¡o corpul lui Lindsay se trezise la viată.
piecare nci
_Ceai mai visat.

în timp ce sorbea din cafea, ochii lui se fixară asupra ei Lindsay se întrebă dacă gândurile ei erau atât de previzibile, aşa cum se temea ea că sunt. -Că dansam cu Nicky Davidov. -E un vis deja împlinit, comentă Seth. Ştii ce mă fascinează la tine?

Curioasă, Lindsay clătină din cap. Hotărâtă, ordonase emoţiilor să se calmeze. -Frumusețea mea răpitoare? sugeră ea. -Laba piciorului.

-Laba piciorului!

Ea râse şi privi către pantalonii din pânză pe care "purta.

-Sunt foarte mici.

nainte ca Lindsay să-i poată intui intenţiile, el îi tră-

-Sun,[PiCi e.aiele in poaiia?

.£,[tca a'e unui copil, nu ale unei balerine.

Hisrjn „ [eu sun]t suficient de norocoasă şi pot să mă

J [PC tr%» rj

°ar un H ' 8ete- Majoritatea dansatorilor folosesc °8et sau două. Seth!Ea râse din nou în fimp ce el ii scoase pantofii fiii pieri când el începu sâ urce cu un deget pe paraj. terioară a pantalonilor. Brusc, ea simţi valuri sâll— de dorinţă. Curseră în interiorul ei, apoi se râsp^j"* precum un foc nimicitor. Gemu încet şi involuntar ff- a se putea abţine.

-Par foarte fragile, comentă Seth, prinzându-i talp, în palmă. Dar trebuie să fie puternice. Din nou ridică privirea către ea. Cu degetul mare îi masă porţiunea din- tre călcâi şi vârful tălpii, iar ea se cutremură. Şi sensibile

Când el îi ridică picioarele şi îi sărută ambele glezne Lindsay ştia că era pierdută.

-Ştii ce-mi faci, nu? şopti ea.

Era timpul să accepte ceea ce trebuia să se întâmple între ei. în ochii lui se citea strălucirea victoriei.

- Ştiu că te vreau. Şi că tu mă vrei.

„Dacă ar fi fost atât de simplu! Dacă nu l-aş fi iubit, am fi putut să ne bucurăm unul de altul în libertate totală, fără regrete. Dar îl iubesc, iar într-o zi o să plătesc pentru această noapte." Simţi fiori de teamă gândin- du-se la preţul pe care îl avea de plătit.

-Strânge-mă în braţe! Se aruncă în braţele lui. Srrânge-mă! „Cât timp o să ţină ninsoarea, o să fim singuri. Nu mai e nimeni în lume, iar acesta este momentul nostru. Nu există mâine. Nu există ieri." înclină capul până când îi văzu chipul. Cu vârful degetului, trasă încet curbele şi unghiurile, întipărindu-şi în memorie fiecare detaliu din chipul lui. Iubeşte-mă, Seth! ii zise ea cu ochii mari. Fă dragoste cu mine!

Nu mai era timp pentru tandreţe, pe care nici unul din ei nu şi-o dorea. Pasiunea avea propriile reguli. Gura lui o gustă cu aviditate chiar înainte ca ea să apuce
, *rem*ine ce spunea. Foamea lui pentru ea era teribil 7excitantă- Dar ea stmţea că el era încă în control, era ¡„nul destinului lor. Nu se fâstâci în timp ce o de:- f ? a Mâinile lui atingeau cu delicateţe fiecare parte 7* ea pe măsură cc o e↑↑bera de haine↑ trezind dorinţa unde punea mâna. Când ea se chinui să-i desfacă nas- Curii' de la cămaşă, el o ajută. Erau pasiune, nevoie şi
puAtingându-l şi cercetându-i pielea fermă a piepmlui . umerilor, Lindsay avu cu torul altă senzaţie. Era una Je posesie. Acum, în acest moment, el îi aparţinea ei, eJ o deţinea întru totul. Erau goi

unul în faţa celuilalt fără bariere şi, înfometaţi, se uniră complet. Gura lui alunecă cu disperare către sânii pe care îi gustă cu pasiune, iar buzele îi rămaseră acolo, în timp ce degetele lui îi produceau plăcere, făcând-osă tremure. Limba lui era excitant de dură. în timp ce el o mușcă, ea se mișcă pe sub el, mânată de nevoi care creşteau în ea.

Gemu, simţind absenţa buzele lui de pe ale ei. Apoi se apropiará încet, iar el zăbovi pe gâtul ei şi alunecă spre ureche, înnebunind-o de dorinţa de a-l gusta întru totul. Cu patimă, ea îl sărută, tremurând cu o pasiune devoratoare, mult mai puternică decât orice trăise până atunci, 'n dans, ea trebuia să rămână mereu unul, o unitate. Plăcerea şi *visurile* erau ale ei şi sub controlul ei. Acum nu mai era singură, iar plăcerea şi visurile erau un lucru "frtăşit. Pierderea controlului făcea parte din extaz.

--a puternică, mult mai puternică decât părea de a ' ^nergia ei era fără limite, izvorâtă din nevoia mi$_{efc}$ ^{Pose}^^{ar} de a dărui. Pasiunea lui curgea dulce ca $^{a},^{ar\ ea}$ se topi în braţele lui.

capitolul 10

Lindsay visíi că stătea într-un pai mate ¡ ^ ghemuită în pituri şi în **braţele** iubitului ti, p^'' pat carc lc cunoştca bine trupurile, unul î$_{n}$ $_{ca}$j ^{UI1} trezise dimineaţă ciupi dimineaţă tle-a **lungul** a$_{n}$¡| Aştcrnuturilc erau clin pânză irlandezii şi moi ca „. "' rut. Pătura era o moştenire de familie pe care avea y transmití fiicei sale. Iubitul era soţul ale cărui braţe d veneau mai incitante odată cu trecerea timpului. C;1nJ copilul incepu să plângă, ea se mișcă, Însă alene, **ţcîinef** că nimic nu putea să distrugă liniştea minunată încarc trăia. Se cuibări mai bine în braţele care o strângeau şi deschise ochii.

- E dimineaţă, murmură ea şi ¡l sărută, un sărut cald moale şi încântător. Ea trecu cu vârful degetelor peste spatele lui, zâmbind când sărutul lui deveni mai insistent. Trebuie să mă trezesc, şopti ea, cuibărindu-se în timp ce el îi cuprinse sânul cu mâna. încă putea să audă plânsetul slab al copilului. Oh...

Buzele lui se mutară către urechea ei. Încet, limba lui o trezi cu totul. Pasiunea se reaprinse din jăraticul serii.

-Seth, trebuie să mă duc, plânge!

Bolborosind, el se întinse către podea. Rostogolindiwe înapoi, el îl aşezi pe Nijinsky, motanul, pe stomacul lui Lindsay. Ea clipi dezorientată şi confuză către pisoiul carc micuna la ca, scoţând scâncete ca de copil.

Se trezi brusc din somn. Lindsay se întinse şi îşi trecu o mână prin păr, apoi trase adânc aer în piept.ro s-a întâmplat?
cethh se jucă în părul ei până când ea deschise ochii.
"Nimic. Ea clătină din cap, mângâind motanul care Visam- A fost un vis prostesc. [1]"e Visai- îi sărută umărul gol. Pe mine?
Lindsay întoarse capul până când privirile li se întâlnirã.
Da. îşi ţuguie buzele. Pe tine.
Seth se mişcă, lipind-o de umărul lui.
Nijinsky se cuibări la picioarele lor. Se învârti de două ori, pipăi pătura şi apoi se linişti.
-Cum?
Ea îşi ingropă faţa în gâtul lui.
-E secretul meu.
Degetele lui se jucau pe umărul şi braţul ei, liniştind-o.
„îi aparţin şi nu pot să-i spun", se gândi. Lindsay privi către fereastră - ninsoarea se mai domolise, dar încă nu se oprise.
„Suntem doar noi doi. Până când se opreşte ninsoarea, suntem doar noi doi. îl iubesc cu atâta disperare!" închizând ochii, ea îşi trecu mâna peste pieptul lui către umăr. Voia să-i simtă din nou muşchii. Zâmbind, ¡1 sărută pe gât. Exista doar acea zi. *Numai* acea zi.
Mişcă Wle către ale lui, iar gurile lor se unirã. Săruturile lor erau scurte, ca nişte gustări tăcute. Adrenalina, dispe- rjrea din noaptea trecută se potoliseră. Acum dorinţa nuţ^ înCet clipă cu cl'Pă- îi pândea, îi tachina, dar bucu-i controla. De data aceasta, aveau timp să se pe pieptul SC m? Că 37a k tnCât 63 Să SC Poată aşeW
C/u'nile tale murmură el în timp ce ridică una la îşi ¡,"tSplendide. Când dansezi, parsă nu aibă oase. Psru|eii|nse mâna peste a ei, palmă peste palmă. câ*u pe... umeri, răsfirându-se peste al lui.
În lumina fadi*«ta««"- * ■« o . « en ca de fiWeş. cu tonuri di rts. .Va , ^ ... delicată si osoasi. dar ochii erau vai ţţi cobori buzele şi ii «niri lung şi ap4«t li** »A. «imtind **foamea care creştea în eL**
-Îmi place chipul tiu. Se opri a săi ^ obrajii, cleoapele şi maxilaruL Pari p-Jwasa , ; malefici Ea zâmbi când işi aminti. M-ai ins^^ prima dată când te-am vfcut. " - înainte sau după ce ai alergat în tW Cu o mari se juca ce spatele ei, iar cu ceaxâ 5 saie părul Era un sentiment leneş, confortabil ş j«., - Eu nu am ieşit în drum. Lindsay ii muşcă . uşor. Tu conducea; mult prea repede. Începu sâl sfc-C pe piept. Păreai teribil de înalt când stăteam ir. bala ăj.

îl aur chicotind în timp ce îşi trecu mâna peste ale ei, apoi încet ii privi din nou şoldurile şi picioare* lungi- El se mişcă şi se rostogoliră ca şi cum ar â fes unul până când el aiunse deasupra ei. Sărutul se aii-, ci. Atingerea mâinilor care descopereau camea încă en blândă, dar nevoia era mai puternică. Conversaţia cârc într-un somn dulce. Pasiunea se ridică precum un vil tropical, călduros şi înalt. Crescu, apoi se împrăştie...

imbricată în blugi şi cu o cămaşă din flanel împrumutată din şifonierul lui Ruth, Lindsay coborî pe scara principală. În casă se simţea frigul, ceea ce îi spunea ci focul Încă nu fusese aprins. Doar cel din dormitorul mare ardea. În prima etapă a planului ei, îşi propusese să-l aprindă pe cel din şemineul de la bucătărie. Itechizând uşa, Începu si fredoneze *o* melodie improvizată de ca. <
e surprinsă sâ-l găsească pe Seth acolo. înaintea
cjp mi«*"1 de cafea' £' Bună! înaintând, îl cuprinse de mijloc şi îşi lipi faţa . " are|e lui. Am crezut că eşti la etaj. "' \m coborât în timp ce foloseai bara lui Ruth. întor- -ndu-ie, o strânse puternic. Vrei ceva la micul dejun? ' Poate, murmură ea, încântată peste măsură de intimitatea pe care o împărtăşeau. Cine o sâ-l prepare? tl îi înclină bărbia. -Noi doi.
-Oh! Ea ridică din sprâncene. Sper că îţi plac cerealele reci cu banane. Asta e specialitatea mea. Seth se strâmbă.
-Nu poţi să pregăteşti ceva cu un ou? - Fac ouă foarte drăguţe de Paşte. -0 să fac eu o omletă, decise el, apoi o sărută pe tante. Te descurci cu pâinea prăjită? -Posibil.
Sprijinită cu capul pe pieptul lui, se uita cum ningea. , Copacii şi peluza semănau cu o scenă. Zăpada albă ᶜ Pᵉ jos era complet neatinsă. Arbuştii de toate dimen- Jⁿ>le pe care Seth îi plantase erau îmbrăcaţi în haine ᴾʳᵗain,ᵍʳ ᵒ ᵃSeˢ ᶜˢeasuᑭra ˢor>ⁱⁿ apropiere, copacii erau -H ⁿ''ᵗᵗe Siganţi acoperiţi de zăpadă. Şi încă ningea. ^ ˢᵃ ˡᵉŞ'm afară! zise Lindsay. Arată minunat!
Nt» ¡ᴾᵃ ᵐ·ᶜᵘˢ dejun. Oricum o să avem nevoie de mai ᶜ lemne. -Logiᵢ꜀ |
"Vm' ᵒᵍˡᶜˢ ˡⁱⁿᵈˢᵃY strâmbă din nas. Ea tj„, ""«ic. ¹ᴹ scurt -
^^¡Jr^delîilinse jucăuş lobul urechii.

Pfâ
bu'¡r
ebUie

Nora Roberts

Să fie

logici

Prac

Dans şi visuri

tici, altf el

Nora Róberts

clăd
i- .lar
oa

Dans şi visuri

me
nii
s-ar

Nora Róberts

ene rva. r

Dar clidirilc talc nu arată practic ¡j urmări indrcptându-se către fagid„. Ij^ dc care era îndrăgostită.' Cine era bărbat" % '' stăpânire pe sentimentele şi ₚₑ trup„| ₑⱼ, .^ep,,^ sunt inimoase, nu seamănă cu acele cuₜ ."'^i sticlă care distrug farmecul oraşelor. "

S
°ît|

!i

- Frumusețea poate fi și practică. El $_{se}$ i carton de ouă în

mână. Sau poate că e mai b"'^ ^ n că practicul poate fi frumos.

^{lric} să

- Da, dar cred că c mai greu să faci ca $_{0}$ clanță ochiului să fie funcțională. plj$_{Clj}$

-Dacă nu e dificil, atunci nu merită, nu' Lindsay încuviință din cap. Asta putea să i -O să-mi arăți și mie schițele tale pent$_{ni}$ ^{fii}din Noua Zcelandă? Ea se îndreptă către cutia $^{Pr\,o\,iiciu}$l Nu am văzut niciodată cum se concepe o clăd $^{M\,\text{»}1e\text{'}}$ -Bine. $^{\text{'}te}$_

El începu să bată ouăle într-un bol. Pregătiră și luară masa, simțindu-sc foarte conf unul cu celălalt. Lindsay credea că în bucătărie m a familie; cafea, pâine prăjită și ouă bătute. își j mă mirosul în memorie, știind prea bine că avea săfi prețios într-o dimineață pe viitor. După ce terminai de mâncat și de curățat totul în bucătărie, se îmbrăcară cu mai multe straturi de haine și ieșiră din casă.

La primul pas Lindsay se afundă în zăpadă până la coapse. Râzând, Seth o împinse ușor, făcând-o să alunece pe spate. Intrase în zăpadă până la umeri. Sunetul râsului lui se lovi de zidul de zăpadă și reverberă, accen- luându-le singurătatea.

iVora ***Raberls***

- Poate că ar fi mai bine să-ți pun un clopoțel la gât ca "ă știu cum să te găsesc, zise el râzând.

$_{,\ se}$ chinui să se ridice. Zăpada i se lipise de $_{\text{þă}_{r\ Set}}$h rânji mai larg când ea se strâmbă la el. $^{Jih\text{»}}$nule! zise ea, smiorcăindu-se înainte de a inain- $^{\text{'}ri}$l prin zăpadă.

tornada de lemne e aici, zise Seth și $_{0}$ prinse

jjr

$^{\text{J}e}$nup»$^{ce\ se}$ ^{o}pUSe Un $^{\text{P}\,\text{I}\,\text{C}\text{'}}$ $^{\text{L}\,\text{i}\,\text{n}\,\text{d}\,\text{s}\,\text{a}\,\text{y}}$ $^{\text{»}}$ urmí Lumea $_{c}$a o insulă. Zăpada cădea din cer, ascunzân-

'"'se apo' în pătura groasă din jurul lor. Abia dacă mai

^ auzi marea. Cizmele lui Ruth îi ajungeau până la

^$_{nU}$nchi, dar cu fiecare pas zăpada se strecura în inte-

jfor.$^{\text{Era rozal}\,\text{'}\,\text{e la laţă d}\,\text{'}\,\text{n}}$ ^ ^`g$^{\text{»}1\text{»}\text{'}}$. dar priveliștea ferita orice disconfort. Marea albă era perfectă. Nu era

$_{aic}$î o lumină care să deranjeze ochii și nici vreo umbră

$_{are\ \text{ş}}$i arunce diferite forme. Era put și simplu un alb

$_{acaparator}$ pretutindeni.

-E aşa de frumos! murmură Lindsay, oprindu-se când ajunseră la grămada cu lemne. Privi lung împrejur. Dar nu cred că ar putea fi

pictat sau fotografiat. S-ar pierde ceva în procesul de redare. -Ar fi şters, îi zise Seth.

Aşează lemne în braţele ei. Lindsay răsuflă adânc, privind dincolo de umărul lui.

- Da, exact. Faptul că erau de acord în privinţa asta o încânta. Mai degrabă mi-ar plăcea să-mi aduc aminte decât să văd priveliştea redată într-o singură dimensiune. Alături de Seth, ea înaintă greoi către uşa din spate. Dar tu trebuie să fii expert în a vizualiza realitatea dintr-un simplu desen.

-Ai înţeles greşit. Aşezară lemnele în spatele uşii de la debara. Eu desenez inspirat de o realitate pe care O vizualizez.

m

Lindsay se opri un moment, răsuflând di$_{n}$ pricina efortului de a umbla prin zăpada ¡na|$_{ij}$$^{U(li}$n la coapse. Pâti5

- Da, încuviinţă ca. Pot să înţeleg asta. C$_{erc}$

îi zâmbi. Ai zăpada pe gene. ^d^

Ochii lui o priveau întrebător. Ea înclină cap i tând sărutul. Buzele lui le atinseră pe ale ei, i$_{ar}$ j,'^- ţinându-şi respiraţia în timp ce o ridică în braţe q dincolo de prag şi trecură de uşă. Când înainta, ^^{câ}rj de debara, Lindsay se trezi din reverie şi obiectă. ^^

- Sedi, suntem plini de zăpadă! O să facem apă r>«,

-Da.

***

Erau în hol, iar ea îi dădu părul din ochi.

- Unde mergem?

-La etaj.

-Seth, eşti nebun!

Ea sări uşor în braţele lui în timp ce el urca pe s$_{cara}$ principală.

- Facem dezordine. Worth o să fie foarte supărat.

- E foarte rezistent, îi zise Seth, cotind către dormi- torul mare. O aşez;! pe Lindsay pe pat. Din poziţia în care era, ea se ridică sprijinindu-se în coate. -Seth!

El îşi scosese haina şi începu să îşi scoată cizmele. Lindsay miji ochii, pe jumătate amuzată, pe jumătate nevenindu-i să creadă.

-Seth, pentru numele lui Dumnezeu, sunt acoperită de zăpadă!

-Atunci ai face bine să te dezbraci de hainele ude.

îşi aruncă cizmele şi apoi începu să-i desfacă haina.

Eşti nebun! decise ea, râzând în timp ce el îi scoase

Dans şi visuri

haina şi o aruncă pe podea lângă cizmele lui. Dans *?i Visuri _ Foarte posibil, admise el* Din *două mişcări, ii* scoase ^ *şosetele groase din lână* pe care /enj/' Ulnar* «PW să-/ *maseze picioarele. Simţi răspunsul J* li inceP" - Serii, n u fi *prostuţ!* .a at.n?erea lui.

*Dar vocea ei era deja răguşită. Zăpada s-a re tot în pat. Zâmbind, el ii sărută picioarele T" ** văzu ochii întunecându-se. Mişcându-se lângă eâ^T " în braţe.* " " 0 ua

- Covorul este uscat, îi zise el în timp ce o aşează jos. încet, când o sărută, îi desfăcu nasturii de la cămiş-î *Lângă ei, focul pe care îl aprinsese înainte de micul dejun sfârâia.*

El îi descheie cămaşa, însă fără să o scoată încă. Cu o *lene tandră, începu să-i sărute sânii în timp ce Lindsay plutea în primele valuri ale plăcerii. Suspină o dată, apoi, atingându-i obrazul, îl convinse să o sărute. Sărutul începu încet, dar ritmul se schimbă fără avertisment. Gura lui deveni disperată, iar el gemu lung, un sunet ce părea să vină de undeva din adânc, din interiorul lui. Apoi el începu să tragă de restul hainelor ei nerăbdător, rupând* cusătura cămăşii *lui Ruth când o trase de* pe *umărul lui Lindsay.*

-Te vreau mai mult decât înainte, murmură el muş-când-o şi sărutându-i gâtul. Mai mult decât ier.- *Mai "lult decât acum câteva clipe. Mâinile lui o posedau cu forţă.*

-Atunci, ia-mă! îi zise ea, trăgându-l mai aproape, rmdu-l. la-mă acum! . . - fu ¡oc

Apoi gura lui o devoră pe a *ei ş' «*

de cuvinte

.Telefonul «> trezi pe Llmlsny. Ameţlu, || Scth ridică.ulu-se sil răspundă. J'„r(il ca pădurea cu care se imbrâoise când w rj0) N, pai ca să fac« din nou focul. Ea pierdu,c ''ir, timpului. Ceasurile erau pentru lumca pr,-,^'"^ pentru vise, '""

Sc întinse încet, vertebra cu vertebră. Dacii et, tea putea fi trăită într-un moment, l-ar fi ales pc Sc simţea moale, călduroasă şi

Nora Róberts

iubită. Corpul ci pi'' de plăcere.

Lindsay îl privi pe Scth fără a auzi cuvintele p$_{c\ c,1r(.}$ spunea la telefon. Sc gândi zâmbind: „Stă atât de drc$_{pt}$; Şi gesticulează foarte rar când vorbeşte. Gesturile trăda sentimente, dar el este foarte reţinut. Are p$_{roprill}$ lesă." Zâmbetul ei se lărgi. „Şi îmi place să ştiu că cu po, să-l scot din ca." Vocea lui pătrunse dincolo de gânduri- le ei, iar ea înţelese bucăţi din conversaţia lui.

Era Rutli, îşi dădu ea seama, distrasă de la studierea atentă a chipului lui. După ce se ridică, Lindsay îşi trase pătura în jurul umerilor. Înainte să se uite pe fereastră, ştia exact ce avea să vadă. Zăpada se oprise în timp ce dormiserâ. Aşteptă ca Seth să închidă telefonul. Reuşi să-i zâmbească în timp ce mintea ei voia cu înverşunare să adune detalii; felul în care părul lui îi aluneca pe frunte, strălucirea soarelui care pătrundea prin fereastră, postura dreaptă atentă. Inima ei se umplu de şi mai multă iubire. Se luptă să-şi controleze emoţiile ca să nu o trădeze expresia feţei.

„Nu strica totul! Nu strica totul acum!", îşi ordonă cu frenezie. •„

Lui Lindsay i se păru că Seth o studia cu mai multa intensitate decât de obicei. După un momen

t(.| înainta către locul t, care |tc. '"'„¡«rart dc Pitiri fi de perne. ' ^ c «a*' întrebă Lindsay ^ ^ ^
nil
. ga "nlVn Vi" inC∘aCC în scu" fimp. Toată 1 , -ost alertată, se pare, iar drumurile sunt ,^
Snc. Lindsay Îşi strânse părul înainte de a se ridi încă rentară de pătură. Presupun că ar trebui să mă „,_tsc. Se pare că o să fin cursurile de seară. Se simţi cuprinsă de o dorinţă bruscă de a plânge. Se lupw c, însăşi, ghemuindu-se în pătură în timp ce-şi adună hain *ele.* „Fii practică! îşi zise ea. Seth e un om practic. detesta *scenele* emoţiona le." înghiţi în sec şi simţi m *» revine* controlul. în timp ce se îmbrăca în colanţii *ci şi cu costumul, continuă* să vorbească: E uluitor cât *j* repede se mişcă *echipele* de curăţare! Sper doar că nu mi-au *îngropat* maşina. Presupun că trebuie să o tractez. Dacă e ceva minor, nu ar trebui să stau fără ea mult timp. Lăsând pătura să alunece, îşi trase puloverul peste creştet. O să *trebuiască să* împrumut peria lui Ruth, continuă ea, scorându-şi părul de sub guler. Brusc, se opri şi îl privi fix pe Seth. De ce doar te uiţi la mine? De ce nu *zici* nimic.[7] El râmase unde era, urmărind-o. -Aşteptam să termini cu pălăvrăgeala. Lindsay închise ochii. Se simţea complet lipsită de parare. Apoi înţelese că se făcuse de râs. El era un bărbat ttţtcat, obişnuit cu aventurile şi cu relaţiile pasagere, ta f 5 pricep la lucrurile de tipul aces-
■]*«- ^u mă pricep deloc. întinse după ea
- Nu, tc roe nu! Se feri brusc de el Nn, ■* nc\,v asta anim.
- Lindsay!
Iritarea din tonul lui o făcu să-şi controlere |a
- Da-mi câteva minute, izbucni ea. Urăsc să J^'1'- port ca o idioată. i-
Zicând asta, se întoarse şi fugi din cameră, tră uşa în urma ei.
în cincisprezece minute, Lindsay era în bucătari turnându-i lui Nijinsky lapte în farfurie. Părul ei ' mos fusese pieptănat şi dat pe spate. îşi domolise nervii. Avea mâinile ferme. Ieşirea ei fusese

prosteas. că, decise ea, dar poate că o ajutase să accepte pri$_{ma}$ etapă din întoarcerea la lumea de afară. Pentru câteva momente, se pierduse într-un vis în lumea plină doar de alb. Ea ştiu, deşi el nu scoase nici un sunet, momentul în care Serh intră în cameră. Lindsay îşi $|_{Ua}$ un scurt răgaz, apoi se întoarse către el. Era îmbrăcat cu pantaloni maro din catifea şi un pulover cu decolteu în V peste o cămaşă crem. Ei i se păru că arăta relaxat şi eficient.

-Am făcut cafea, zise ea pe un ton vesel. Ai vrea o ceaşcă? -Nu.

El înaintă hotărât către ea; apoi, în timp ce ea se întreba ce avea să facă, o trase aproape. O cuprinse în braţe. O sărută arzător, lung şi enervant. Când se opri, Lindsay văzu în ceaţă, apoi tonii deveni clar.

-Am vrut să văd dacă s-a schimbat ceva, îi zise el, privind-o ţintă în ochi. Nu s-a schimbat... -Seth...

$_{F,\ 0}$ sin.tâ din nou. În loc de proteste, $_{se}$ trezi cu o . L hulpavă- Fără să se gândească prea mult. $_{M}$,„• n-entră toate sentimentele în sărutul lor, oferindu-i-se rotul- $^{auzi\ rostindu\cdot i\ numele}$ $^{\cdot nain}$te de a o strânge braţe- $^{Din\ n\cdot OU\ t0tul}$ ^ $^{P\cdot erdUt\cdot Paradisul}$ peste ea -de repede- încât Lindsay văzu frânturi fără a le putea pentru eternitare. Retrăgându-se din nou, ea il P"^{n} $_{fări\ a}$ vedea, ci doar simţind. Altă femeie, gândi ^ameţită, s-ar fi mulţumit cu asta. O altă femeie ar fi ^{C3} $_{L}$ să fie iubita lui şi să nu-şi dorească altceva. Altă f^{1} ¡e nu şi-ar fi dorit atât de multe de la el când deja ^{fCn} $_{destule.}$ încet, Lindsay îşi reveni. Singura cale de a ^pravieţui era să pretindă că era altă femeie. ^{5} Mă bucur că ne-a prins furtuna şi ne-a închis în casă, - vse ea, retrăgându-se delicat din braţele lui. A fost foarte frumos să *fiu* aici cu tine.

Menţinându-şi tonul vesel, porni către cana cu cafea. Când turnă, observă că mâna ei nu mai era calmă. Seth aşteptă ca ea să se întoarcă, dar ea continuă să stea cu faţa către aragaz. -Şi? zise el, ducându-şi mâinile în buzunare. Lindsay luă cafeaua şi sorbi din ea. Era fierbinte. Zâmbi când se întoarse.

-Şi? repetă ea. Durerea pulsa în interiorul ei, făcând cuvântul teribil de apăsător.

Expresia lui era aproape aceeaşi ca prima dată când îl ^use. Mândră şi intangibilă. "Şi asta e tot?

Lindsay îşi umezi buzele şi ridică din umeri. Apucă *J de cafea cu ambele mâini.

[u] cred că înţeleg ce vrei. cceva în I- totfu$_{ge}$ ^ [och1] tăi, zise el, înaintând către ea. Dar

ᵘ ᵃⁱ de gând să-mi spui ce simţi, nu? De ce?Lindsay privi ceaşca, apoi bău. -Scth, înccpu ca calmă şi ¡1 confrunta rele mele sunt treaba mea şi nu ;ᵢₘ ' ' ᶜᵐᵏitiw . . . ˡᵉ «ănᵢ| „ impartaşcsc. ᵘ ˢa ţi |
- Mă gândeam că ai făcut-o deja.
Durerea era incredibilă. îi tremurau genunchiul erau atât dc neclintiţi, atât de pătrunzători' i' ᵒᶜᶠˡˡⁱ se apără apelând la franchețe.

ᵗⁿ<ᵗᵗʸ

-Amândoi suntem adulţi. Am fost atraşi unulj. lălăit, eram deja dc ceva vreme... ᵉ Cc"

-Şi dacă eu vreau mai mult.⁷ întrebarea lui ii împrăştie gândurile. încercă să | adune la loc, încercă să vadă dincolo de zidurile car erau acum în privirea lui. Speranţa şi teama se luptau în interiorul ei.

- Mai mult.⁷ repetă ea precaută. Inima îi bătea nebunește. Ce vrei să spui?

El o cercetă.

- Nu sunt sigur că e ceva ce trebuie să explic. Frustrată, Lindsay trânti ceaşca pe tejghea.
- De cc începi ceva dacă nu ai de gând să termini?
- Exact asta mă întreb şi eu.

El ezită, apoi întinse o mână spre părul ei. Ea se aplecă spre el, aşteptând... -Lindsay...

Uşa de la bucătărie se deschise larg. Intrară Ruth şi Monica.

-Bună! Salutul lui Ruth pieri de îndată ce înţelese situaţia. încercă rapid să găsească o soluţie pentru a ieşi, dar Monica deja trecuse de ea şi mergea către Lindsay.

ᶠ,n bine? T"« ™ ᵛˢᶻᵘᵗ ᵐᵃ?ⁱⁿᵃ- Wrijorarea se,simti

Inul ᶜⁱⁿᵈ u tntTe r^n ,T' a'?l atinBe

în ¹¹ ᵢᵢᵢᵉii că trebuia să te fi obligat să râmai. .A"¹ ⁷ᵗˡ ˢᵃrută pe Monica pentru a se liniști. ᴱCum sunt drumurile acum.' 'pestui de bune. Făcu semn clin cap spre Ruth. Se

nu piardă orele. .Normal- Lindsay se concentră asupra fetelor până . a pulsul îi reveni. Nu ar trebui să fie o problemă. Atras

de vocea lui Ruth, Nijinsky năvăli, înconjurân- du-i picioarele până când ea îl ridică. . Eşti sigură că eşti în stare?
Lindsay citi în privirea lui Ruth înţelegerea deplină a situapei şi se întinse din nou după ceaşcă.
-Da. Da, sunt bine. Se îndreptă automat către chiulită pentru a lua o cârpă cu care să şteargă cafeaua pe care o vărsase. Cred că ar trebui să chem o maşină *ie* tractat. -Osă mă ocup eu de asta.

Seth vorbi pentru prima dată de când fuseseră întrerupţi. Tonul lui era formal şi distant. -Nu este nevoie, începu Lindsay.

-Am zis că mă ocup. O să te duc la studio când eşti iată.
tán
fefi din cameră, lăsându-le pe toate trei holbându-se [care] legăna în spatele lui.

capitolul II

Monica şi Ruth erau pe bancheta din spate în ₘ., şina lui Seth, care le conducea la studio. Ruth ^ conştientă că între unchiul ei şi Lindsay exista i> tensiu. ne pronunţată, definită. Orice era între ei, conchise ea sc lovise de un impas. Pentru că amândoi îi erau foarte dragi, Ruth se străduí să destindă atmosfera încărcată.

- Worth se întoarce în seara asta?

Seth îi întâlni privirea în oglinda retrovizoare.

- **Dimineaţă.**

-Atunci o să pregătesc eu în seara asta *coq au vin,* se oferi ea, aplecându-se către scaunul din faţă. E una dintre cele mai bune mâncăruri pe care le fac. Dar trebuie să mâncăm târziu. -Ai şcoală mâine-dimineaţă.

- Unchiule Seth! îi zâmbi îngăduitoare. Termin liceul, nu şcoala elementară. Monica mi-a arătat albumul fratelui ei seara trecută, continuă ea, îndreptându-şi atenţia către Lindsay. Acela din anul în care tu şi Andy aţi absolvit.

-Andy arăta genial în tricoul lui de fotbal, nu? Lindsay se mişcă în scaun în aşa fel încât să fie faţă în faţă cu Ruth.

- Mie mi-a plăcut poza ta cel mai mult, zise şi îşi dădu părul

Dnn? şi visuri

negru peste umăr.

Lindsay simţi că toată timiditatea ei pierise. Avea o privire deschisă şi prietenoasă şi un zâmbet pe măsură.„Ar trebui să o *vezi,* unchiule Seth. Ea e pe treptele •are duc către auditorium. Execută un *ambesque. Deşteptul* Tom Finley mi-a zis să iac puţin balet. _ Qc astа îi ară rai limba/ Lindsay râse.

-Asta a adus un plus de valoare estetică fotografiei. . Bănuiesc că nu e nici o diferenţă faţă de cel de icum, comentă Seth, făcându-le pe Lindsay şi Ruth să îşi concentreze atenţia asupra lui. *Arabesque-ul* era execut,ir perfect, îmi imaginez. Tu ai putea dansa şi în mijlocul unui cutremur.

Lindsay rămase cu privirea aţintită asupra profilului lui, nefiind sigură dacă el o lăuda sau o critica. -Se numeşte concentrare, presupun. -Nu. Seth *îşi luă* privirea de *la* drum suficient de mult încât să o privească. Se numeşte iubire. Iubeşti să dansezi. Se vede.

-Nu cred că există compliment mai frumos, zise Ruth. Sper ca într-o zi să-mi spună şi mie cineva a?a ceva.

în mintea lui Lindsay alergau toate *lucrurile pe care* ar fi vrut să i *le spună,* dar nici unui nu rămase constant.

schimb, îşi puse palma peste dosul mâinii lui. Seth Privi către mâinile lor, apoi către *Lindsay.*

-*Mulţumesc, zise* ea. pjj^Irna ei începu să bată nebuneşte când el întoarse 0 cuprinse pe a ei. O *ridică şi o* duse la buze. Plăcere.

tiuip1^ 2âmbi văzând gestul, apoi se lăsă pe spate în maşma coti către parcarea *din* curtea şcolii.Cineva făcuse o încercare şovăitoare de a cUri pada, iar Lindsay ştiu de îndată că trebuiau să fie ^ din cartier.

- E cineva aici, comenta Rūth observând maşinj ^ **gantă** şi străină din parcare.

Lindsay privi absentă pe geam în timp ce Seth 0pri maşina.

-Mă întreb cine...

Se opri brusc şi miji ochii. Clătină din cap, fii[nc] [si]_ gură că se înşela, dar coborî încet din maşină. Bărbatul în haină neagră şi cu căciulă de blană se îndepărtă de uşa studioului şi porni către ea. în momentul în care [se] mişcă, Lindsay înţelese că nu greşise. -Nikolai!
În timp ce-l strigă pe nume, începu să alerge prin padă. îi văzu chipul în ceaţă în timp ce se aruncă în braţele lui. O năpădiră amintirile.

El o ţinuse în braţe şi în trecut; fusese prinţul ei pentru Giselle, cavalerul ei pentru Dulcineea, Romeo pentru julieta ei.

Il iubise cu toată sinceritatea unei prietene, îl detestase cu pasiunea pură a unui artist pentru altul, îi venerase talentul şi înnebunise de disperare din cauza temperamentului lui. în timp ce o strângea în braţe, tot ce împărtăşiseră, tot ce ea simţise de-a lungul anilor alături de companie îi reveni în minte. Valul de amintiri era prea rapid şi prea puternic. Plângând, se agăţă de el.

Nick râse, îndepărtând^) şi sărutând-o zgomotos. Era mult prea absorbit de Lindsay pentru a o auzi pe Ruth şoptind cu reverenţă *Daviiov* sau pentru a-l vedea pe seth cercetându-l cu atenţie. - Bună, ptichlui, pasărea mea mică!
|[pr]a urti "' "" *I"""""* »cccnr ru*c»c. Lindsay , Im '«I> î' 'V [11]W'l[a] ^t® [1,1] "'"irul lui.
<T;I "oţând la iveala ,.[m„tljlc
1"»^ *)))(.* *(J„,cl d <>* ImMrtf a doua oari, ca Il *privi*
[<lr;:'] ,'i!i/ lii"'!"V[:]t' '<' "Ucrvii ci era »"'dii'nlaf. Deşi [fn] '" „'(ajâ inocentă tare re putea ***induce*** uşor În eroa- [avf'] "ic'a (.ii "'[wccnc] *V* înjure în cinci [.r'] !'" J'iclca de *ul> ochii lui albaştri cu gene «roase se '"" "'.,, «•diK .'ilor la colţuri. Avea o guri generoasă, fru- """ ''ulpiaiă >' "" [f-.rrn[:J !.] /]arte [cil]"d zâmbea datorită """ ■"|„r din obraji şi a pârului blond-închis, creţ ţi
rt,.....ciufulii, dar a;,la doar ll avantaja. Avea sul,
V i'metri, [ie]ea ce il făcea un bun partener pentru o dansatoare dc dimensiunile lui Lindsay.

Oii Nicfc, nu re-ai sebimbat! Lindsay îi atinse faţa cu ambele mâini. Mă bucur atât dc mult că nu ai făcut-o!

-Dar tu, *l>iiclika,* tu tc-ai schimbat. Un rânjet larg li răsări pe chip. Încă eşti mica mea pasăre, draga mea *IHichka,* dar cum se face ci eşti mai frumoasă?
-Nîckî Lacrimile se amestecară cu râsul. Cât de dor mi-a fost dc tine! ba îi sărută obrajii, apoi gura. Ochii cl înlăcrimaţi aveau o culoare mult mai profundă. Ce cauţi aici?
-Nu erai acasă, aşa că am venit aici. El ridică cu simplitate din umeri. *Ţi-am spus* că o să vin în ianuarie. Am "Mit mai devreme. - Ai condus de la New York prin toată zăpada asta? T®[lai] '"spiră lung şi privi în jur. [ii m S'mt ca in] Rusia în Connecticutul tău. îmi place *alWRÎPada" °chii lui strălucirâ la vederea lul Serh "»telcai^ ^an'erele tale sunt revoltătoare, *ptichka*

,-Oh, îmi parc râu! Am fost atât de su, Ameţită, îşi şterse lacrimile cu dosul palmei, ScX""5" el este Nikolai Davidov. Nicky, Seth şi R$_{ut}$(, g ' ^'h, Ea este balerina despre care fi-am vorbit.
nnion_

Ruth se holbă la Lindsay. în acel moment, ea J de bunăvoie sclava lui Lindsay. ^

- Este o plăcere să cunosc prieteni de-ai lui Linds îi strânse mâna lui Seth. Apoi zâmbi vag în$_{timp\ ce}$ îl cercetă.

-Nu eşti cumva arhitectul Bannion? Seth încuviinţă, în timp ce Lindsay îi urmări $_{pe\ cei}$ doi bărbaţi evaluându-se. -Ba da.

Nick strălucea de plăcere.

-Ah, tocmai am cumpărat o casă gândită de tine în California. E pe plajă, cu multe ferestre, astfel că marea pare că trăieşte la mine în salon.

„E atât de exuberant! Atât de diferit de Seth, dat, cu toate acestea, ei îmi aduc aminte unul de celălalt."

- îmi aduc aminte de acea casă, recunoscu Seth. în Malibu?

- Da, da, în Malibu.

încântat în mod vizibil, Nick strălucea din nou.

- Mi s-a spus cu respect că e un Bannion timpuriu, ca şi cum erai mort de mult.

Seth zâmbi, aşa cum aveau obiceiul să facă oamenii când vorbeau cu Nick.

- Cu cât e mai mult respect, cu atât mai mare e valoarea pe piaţă.

Nikolai râse, dar observă expresia din ochii lui Lindsay când ea îl privi pe Seth. „Deci într-acolo bate vântul"

se gândi el.ca este balerina pe care vrei să rnw trimiți. -'ar inCenrră atenţia asupra lui Ruth. luându-i măi- if!^.ale lui- Văzu o

Dans şi mşuri

frumuseţe brune«, mică - cu fine 'jpjtoase mâini înguste - care tremura ca frunra. 03-c5. ej putea fi exotic cu machiajul *şi* lumina potri- Cl"TU . e eJ Şi dimensiunile ei erau bune.

^imnuleDavidov!

' I se chinui să nu se bâlbâie. Pentru ea, Nikolai J „ era o legendă, o figură mai impresionantă decât viaţa. Să stea lângă el cu mâinile într-ale lui părea ^ Rucuria era chinuitoare. *El* o bătu prieteneşte pes-

âini şi 'i zâmbi larg. R1 "ţ-jgbuie să-mi spui dacă manierele lui Lindsay sunt

atât de îngrozitoare. De obicei, cât de mult timp mereu ..«£.■_» ¡ji ţine prietenii în frig.

Oh la naiba! Lindsay bajbai dupa chei. Tu mă laşi cil gura căscată pentru că apari de nicăieri, apoi te aştepţi ca eu să mă comport raţional. Ea împinse uşa de la intrare. Aveam dreptate, îi mărturisi ea peste umăr, nu te-ai schimbat.

Nikolai păşi fără să scoată un cuvânt către centrul camerei. Scoţându-şi mănuşile, le lovi nepăsător de palmă în timp ce cercetă studioul. Ruth îi urmărea fiecare mişcare.

-Foarte bine, decise el. Te-ai descurcat bine aici, PteMa. Ai eleve bune? "Da, zise Lindsay şi îi zâmbi lui Ruth. "Ai găsit un profesor care să se ocupe de şcoala ta N? imtOrci la New York? leopri'V Lmdsav1caredescheia nasturii de la haină, • nea nu am fost de acord să mă întorc.

-Asta c o prostie, obiecţii el făcându-î,,

Cn>n ,1:

încheieturi. ">

Era un gest pe care Lindsay şi-l aducea hinc re. Daca s-ar fi certat acum, cearta ar fi fost şi furioasă.

-Trebuie să mă întorc în două zile. Sunt regi2ori| baletului *SpârRiiiorul de nuci.* **în ianuarie, mă apuc de p|, nurilc pentru baletul meu. în timp ce vorbea, îşi SC()M(: haina. Purta un costum simplu gri de jogging şi arjri magnific, în opinia lui Rurh. Cu tine în rolul lui Arid nu mă îndoiesc că o să fie un succes.**

-Nick...

- **Dar prima dată vreau să re văd dansând, zise el**

peste protestele ei, ca să mă asigur că nu te-ai pierdut.

- **Pierdut? Enervată, Lindsay aruncă haina pe un scaun. O să te apuci să scrii cărți cu Iraze în rusă cu mult timp înainte ca eu să mă stric, Davidov!**

-Asta rămâne dc văzut. Se întoarse către Seth în timp ce-și scotea căciula. Spune-mi, domnule Bannion, o cunoști bine pe *ptichka* mea?

Seth o privi lung pe Lindsay până când ea roși.

- **Destul de bine. îl privi din nou pe Nikolai. De ce?**

- **Mă întreb dacă poți să-mi spui dacă și-a păstrat mușchii la fel de bine precum și-a păstrat temperamentul. E important pentru mine, căci așa o să-mi dau seama cât timp trebuie să petrec ca să o fac să intre din nou în formă.**

- **Să mă faci să intru în formăl Deși știa prea bine că era manipulată, asta nu o împiedică pe Lindsay să cadă în capcană. Nu am nevoie de tine sau de altcineva ca să fiu în formă.**

pine, încuviință el, uitându-se către picioarele ei. • ₐi nevoie de poante și de colanți. ^nndsaY se roti pe călcâie și porni către birou. încă fumegând- trânti ușa în spatele ei. Nick rânji către Seth

ᴿq ₒᵤnoști foarte bine, comentă Seth. ¡sjikolai chicoti.

1 La fel de bine cum mă cunosc pe mine. Suntem foarte asemănători. Căută adânc într-unui dintre buzunarele hainei și scoase o pereche de pantofi de balet. Se așeză pe un scaun ca să se schimbe. O cunoști de mult pe Lindsay?

Nikolai ştia că era indiscret şi pricepu asta când Seth ridică din sprânceană auzind cât de direct îi vorbise. „E un bărbat retras", decise Nikolai. Dar el se gândea la Lindsay. Dacă un bărbat o oprea pe Lindsay să-şi reia activitatea profesională, el voia să-l cunoască şi să-l înţeleagă pe acel bărbat. Conchise că Seth nu avea să fie un bărbat uşor de înţeles. Lui Lindsay, ştia prea bine, îi Poceau lucrurile complicate. -De câteva luni, răspunse Seth. Artistul din el recunoştea un bărbat extraordinar de ^Umos-. Chipul lui avea ceva năstruşnic, ceea ce îl făcea Ca f^e Prea c°Pi! ăros. Avea o faţă care putea fi distri- cj,re CU U?Urim fă în rolul prinţului din poveste. O faţă Şi el J agreu de urât. Seth îşi băgă mâinile în buzunare. -AţiT* dorinţa de a-l înţelege pe acest bărbat. a U^rat cev a timp împreună în New York. V ziSe ej avut un partener mai bun în toată cariera vreoj cu sinceritate. Dar ei nu aş putea să-i spun t5' bucrează cel mai bine când îi stârneşti pasiunile. Arc un temperament terii,j| (lc w zâmbi în timp ce se ridică. La fel ca un rus. El |
Lindsay sc întoarse în cameră purtând co|antij r| un costum cu jambiere albe şi poante. Încs bia sus.

- Te-ai îngrăşat un pic, comentă Nilcolai, cercetând critic figura subţire.

-Am 46 de kilograme, zise ea defensiv. -O să trebuiască să slăbeşti cel puţin două, ij ■ el în timp ce înainta către bară. Sunt un dansator"^ un halterofil. Făcu un *plié* în timp ce Lindsay spumega de fu,ie

- Nu mai trebuie să mă înfometez pentru tine, Nfck
- Uiţi că acum sunt regizor.

îi zâmbi anost şi continuă să se încălzească.

- Uiţi că, îl contracara ea, nu mai sunt în companie
- Doar hârtii.

îi făcu semn să i se alăture. -O să vă lăsăm singuri.
Lindsay se întoarse către Seth când el vorbi. Nikolai urmări schimbul de priviri dintre ei. „Acest bărbat nu trădează nici o emoţie", decise el. -Să vă oferim un pic de intimitate.

- Vă rog, o întrerupse **Nikolai pe Lindsay, care** încerca să răspundă, trebuie **să rămâneţi!**

- Da, Nick **nu** a **putut niciodată să ofere un spectacol** fără public. Ea zâmbi, **Intinzându-se să atingă mâna** lui Seth. Nu pleca!
-Te rog, unchiule **Seth!**
Vrăjită de posibilitatea **de** a**-i urmări pe doi** dintre ansatorii ei preferaţi **performând, Ruth îl** scutura

Dan' şi visuri ,,-tl' ^ ,e Lindsay lung şi pătrunzător. h
ulâ
o r
' -In i I* tonul forma,', iar asta 0 ingrijon n,
în rimp ce i se alătura lui Nik0|ai' T*\ * ¿are apropierea dintre ei? Ea
^ î <n timP ce amândoi îŞI întindeau şi işi Jg I^Î darel observa de cate or, privirea ei i| căur^
^ pe cât timp îl iubeşti, şopti el doar pentru
..jndsay- |H'1'. Jică brusc privirea.

....

ţ; ai Puwt să un secret faţă de mine
^ Un prieten vede, de cele mai multe ori, mai clar un iubit.
.Mu ?t'u' oftă Lindsay'Simtind P°vara cuvintelor e0datâ, mi se pare că dintotdeauna. ^ar privirea ta e tragică. El o opri punându-i o mână pe obraz. E dragostea chiar atât de tragică, pasărea mea mică.7
Lindsay clătină din cap, încercând să alunge acea stare-
-Ce fel de întrebare e asta din partea unui rus.7 Dragostea e menită să fie tragică, nu.7
-Aici nu vorbim de Cehov, *piichka!* După ce o bâtu pe obraz, porni către CD-player. Poate că Shakespeare fis-ar potrivi.^ El ridică privirea de la CD-urile pe care le studia. îpi aduci aminti de acei *pas de deux* din *fonto fi Julieta?* Lindsay ¡1 privi cu nostalgie. **-Sigur** că da. Am repetat la nesfârşit. Tu mi-ai ma- ■ getele când am avut crampe, apoi ai aruncat
cu un prosop plin de transpiraţie în mjne
lin Jfliue. 'ncl arn r,f
-Ai memorie hună. El introduse CDy| • programă o selecţie.
Anînci, haide, dansează" Prayer ţi ***ittichka,*** de dragul timpurilor
vechi si nni cu Hinj . . . . rosti M;L , '
şi întinse mana. lkolai
Uniunea lor era magică. Degetele lor se atinscr" se despărţiră.
Lindsay simţi imediat: tinereţea s Sp°' amărăciunea primei iubiri.
Simţea paşii în mod^1"' rrv. Curgeau în ritmul muzicii şi se

îmbinau armonic'"⁰ai lui Nick. Când o ridică pentru prima dată, ea se"*^ pierdută în muzică, în emoţie. ˢʲᵐ''

Ruth îi privea aproape fără să respire. Deşi dansul părea înşelător de simplu de executat, pregătirea ei ₀făcea să aprecieze la adevărata valoare toate mişcările dificile şi complexe. Era romantism în forma lui cea mai pură: un bărbat şi o femeie atraşi irezistibil unul de celălalt, pierzându-se în mrejele unei noi iubiri. Muzica vibra în acelaşi ritm cu emoţia unei iubiri profunde şi blestemate. Strălucea puternic în ochii lui Lindsay când îl privea pe Davidov. Aici nu era îndrăzneala ţanţoşă a Dulcineei, ci vulnerabilitatea unei fete care se îndrăgostea pentru prima dată. Şi când îngenunchează pe podea, atingându-se reciproc cu vârfurile degetelor, inima lui Ruth aproape că explodă de bucurie.

Preţ de câteva secunde după ce se opri muzica, dansatorii rămaseră nemişcaţi, privindu-se în ochi, degetele lor încă atingându-se. Apoi Davidov zâmbi şi o trase în braţe. Ea tremură uşor sub palma lui.

- Se pare că nu te-ai pierdut până la urmă, ptichka. Intoarce-te cu mine! Am nevoie de tine! "Oh, Nick!>?' ˢPʳ·ᵉⁿⁱ ᵒ·ᵘⁿⁱˡᵖᵉ "mărul lui
i

Oam ţi visuri

" ᶜu *tonte* acestea, «ns-iş, esenţa d,ₙ,„|ᵤⱼ f ᶜ . ,cniinnentclc pcnrru Seth. Duci ar fi
feo

<, ₜₒₐrc acestea, însăşi a«nţ, d,ns,,l„i, ^ Purur
ˢ³ f -ce
ˢᶜ! ., în a*»* *Jc d* i,r fı 6a ţ̧a *.ntr*-°*clipita.* Mintea ' „roa/K tf
Pᵛ¹rwl ;imcᵛ,ʳ¹ c,c dorinfc *fi* de îndoieli. Sc d« ‹|c Nick ca *fi cum* el era ancora ei.
chiar arâf de rea. Deasupra creştetului lui
dsay, el r.1"j' ᶜ·im: &th Rurh- /V *fost* minunării! rosti Rurh cu o voce răguşită de .„roţii. Amândoi aţi fost minunaţi. Nu-i aşa unchiule,
Scth[7]
' încet. /Jndsay înălţă capul. Gând îl *privi,* în ochii el putea vedea dragostea.
_Pa. Seth o *urmări,* dar *fără* a-şi trăda emoţiile. Nu „m văzut *doi* oameni care să se potrivească mai bine. Se ridică, luându-şi în acelaşi timp haina. Trebuie să plec. Puse o mână peste umărul *lui* Rutli, auzlndu-i protestele. Rurh poale să rămână. Mai e doar o oră până la cursul ei.
-Da, bineînţeles. Lîndsay sc ridică, neştiind cum să facă faţă zidului care brusc se ridicase între ei. Trupul ei tocă mustea de emoţii care îi aparţineau doar lui. Seth! ii rosti ea numele ca şi cum era singurul lucru important din lume.
-Trec să o iau diseară. îşi mută atenţia asupra lui '"""ai, care sc ridicase şi stătea în picioare lângă Lind- ˢᵃʸˡ ∗ ᶠᵒˢᵗ o plăcere să te întâlnesc, domnule Davidov.
Pentru mine, răspunse Nikolai. tojJ.ᵗᵉpˢᵒˢˢᵗmtă neliniştea lui Lindsaycând Seth se în- ᵃčᵘ ᵘ" pas în faţă şi apoi se opri.
Noaptea fusese visul ei, iar dansul, fantezia. ᵢₙcₕ. ochii strâns, în timp ce uşa se închise în urma lui. ·ˢᵗ -Lindsay! Nick îi atinse umărul, dar ea clătină dₑ:ₐ probator din cap.
-Nu, te rog! Trebuie să... trebuie să dau nişte telefₒₐₙₑ întorcându-se, fugi către biroul ei. Nick suspină ţₙ timp ce uşa se închise de tot.

- Suntem nişte emotivi noi, dansatorii, comentă el întorcându-se către Ruth.

Ochii ei erau negri, mari, tineri. Haide atunci, arată-mi de ce te-ar trimite Lindsay la mine! Uimită, Ruth se holbă la el. - Vreţi... vreţi să dansez pentru dumneavoastră? întrebă ea, simţindu-şi picioarele grele, ca de plumb. Nu avea să fie în stare să le mişte.

Nick aprobă din cap, devenind brusc foarte serios. -Da. Privi către uşa închisă în timp ce se întoarse către CD-player. O să-i oferim lui Lindsay tot timpul de care are nevoie pentru a da telefoanele, dar nu o să-l pierdem. Schimbă-ţi pantofii!

capi[t0,ul 12]

• Ruth nu-i venea să creadă ce se întâmpla. în rimp .-¡bea să-fi schimbe cizmele cu pantofii de balet, [cC SC] ^' simţea degetele, care păreau amorţite. Davidov [pU<?ı] ^o'vadă dansând. Era un vis. Era sigură. Era atât voia sa^ ^ g^jurd încât era sigură că în orice moment [se treZ]eească din somn, în patul ei înalt, moale avea
, q[,ea] Cliff-
par era în studioul lui Lindsay. Pentru a se linişti, tli îşi puse mintea la treabă, verificând iar şi iar roa- ncrele de referinţă în timp ce-şi descheia cizmele. \ldea peretele lung de oglinzi, podeaua de lemn, strălucitoare, mereu imaculată. Privi partitura familiară [ase]:ată pe pian, CD-urile împrăştiate pe raft. Planta bol- năvicioasă pe care Lindsay se chinuise să [o] îngrijească [cu] atâta atenţie, care stătea în faţa ferestrei de est. Ruth observă că se ofilise încă o frunză. Putea *să* audă zgomotul radiatorului care fusese pornit. Şuiera încet.

Nu era un vis, îşi tot spunea. Era real. Cu mâinile tremurânde, se încălţă cu pantofii ei preferaţi de balet. ^ ridică, abia îndrăznind să se uite la Davidov. El ar fi trebuit să fie neînsemnat în costumul gri, simplu, de dar nu era. Ruth, în ciuda tinereţii, recunoştea """ bărbaţi nu aveau să fie niciodată obişnuiţi. Unii si fif [a]M[atentia fără] ef°rt. Era vorba nu doar de chipul "^Kcişideauralui.

Nu era pisase cu Lindsay, Ruth se transfigurase. " meo adolescent, ci avea 28 de ani, poate— ^

Nora Roberls

1W>

„popul o>f'erei ,ni llt•d¤nMllor_ D•1r ca Il v.hl cuprins dc magia primei iubiri. Nimeni nu '1°'K îndoială vreun rol pe care Niclc Davidov ar fi a, ' cc Acum încercă si privească bărbatul, darap^^ cra teamă să ridice ochii. Legenda era foarte în, "^li pentru ea. încă era suficient de tânără încât să vi^ eroi indestructibili.

Îl găsea remarcabil de frumos, însă privirea luj toare şi nasul uşor strâmb făceau ca faţa să nu fie JJJ* de copilăroasă. Ruth era bucuroasă fără să ştie 7*» Acum îi putea vedea doar profilul în timp ce e] , Cs• prin colecţia de CD-uri ale lui Lindsay. P e f rutltea ^ vedeau stropi de transpiraţie, mărturie a efortului dej* în dansul de mai devreme. Stătea uşor încruntat şi j*! studia CD-ul pe care îl avea în mână, Ruth se înm.u unde erau gândurile lui. Părea distant, întro Iume ^ era doar a lui. Ea se gândi că poate aşa trebuiau să fe legendele: distante şi inabordabile.

Cu toate acestea, Lindsay nu fusese niciodată aşa se gândi ea. Iar Davidov nu i se păruse aşa la începu," Fusese prietenos, îşi aminti. îi zâmbise. „Poate că a uitat de mine, se gândi ea, simţindu-se mică şi prostuţă. De ce ar vrea să mă vadă dansând?" îşi îndreptă spatele cu mândrie. „Dar el mi-a cerut-o. El mi-a ordonat. Şi o să-şi aducă aminte de mine până ce o să termin", se hotărî ea în timp ce înaintă către bara de balet să se încălzească. Iar într-o zi o să dansez cu el. Aşa cum a făcut-o Lindsay", îşi spuse în timp ce execută prima poziţie.

Fără să vorbească, Davidov puse jos CDul pe care îl ţinea în mână şi începu să măsoare studioul. Mişcările lui semănau **cu**

ale unui animal închis în cuşcă. Ruth pierdu ritmul de uimire. Se înşelase; nu uitase de ea,

¿urile lui erau concentrare asupra femeii din ¡ni* de birou. Detestase privirea rănita şi dispc- fP^{atCrC} "care le văzuse în ochii lui Lindsay când ieşise -.rea P$^{e\,L}$.

¿$_{t}$c stări şi emoţii trecuse într-o singură după-a- l^cugerâ jsijck. O urmărise pe Lindsay şi ii simţise $_{,\hat{a}nC}$) îl văzuse pentru prima dată. Ochii ei străbat"^{13} j$_{e\,e}$moţie. Fiind emotiv, Davidov înţelegea oa- lu^$_{motjvi}$. Admira capacitatea lui Lindsay de a vorbi m^{en}" ;$_{n}$tr-un mod atât de pasional. ®^{r}®.^{CU}$_{se}$ putea înşela în privinţa sentimentelor ei faţă Seth Bannion. Le văzuse imediat. Şi, deşi Seth ^ un bărbat care se controla foarte bine, Nikolai ^{tra} -$_{se}$ şi acolo ceva - un curent uşor, ca o şoaptă abia ^{şl} ceptibilâ. Dar Seth o părăsise pe Lindsay fără să-i ofere o îmbrăţişare sau o atingere, nici măcar un cuvânt. Nikolai era sigur că nu avea să-i înţeleagă vreodată pe americani şi obsesia lor de a fi reţinuţi şi nici ezitarea de $_{a}$ se atinge.

Cu toate acestea, ştia că plecarea lui impersonală o rănise pe Lindsay. Dar nu o devastase. Ea era mult prea puternică. Era ceva mai mult, era sigur, ceva mai profund. Instinctul îi spunea să treacă dincolo de uşa biroului şi să-i ceară să-i spună care era problema, dar ştia că Lindsay avea nevoie de timp. Aşa că avea să i-l ofere. ?i mai era fata.

detJ$^{imOarSe\ o\ VăZU\ pe\ Ruth}$ '"călzindu-se la bara J ,$^{Ctl\ Soarele}$ care pătrundea prin ferestre se reflecta

Cin'a $^{Străh UCea\ în\ jurul\ ei\ în\ tim}$P ^{ce} ¡5' ''dică pi- ^"IterT '}$^{ltr*un\ unghi}$ aproape imposibil de nouă- $^{a\,c}$- Îl ţinu acolo drept, aparent fără efort.

Nora Roberts Nikolai se încruntă, mijind ochii. Când $_{(}$, ... ^{0} Privi$_{t}$. , ră, văzuse o fată drăguţă cu trasaturi exotice $_{sJ\ n}$ ^{m}- tură osoasă bună. Văzuse un copil care încă $^{\%Uc}$- de pe băncile şcolii, dar acum vedea o femeie frun^$^{5\text{'}*}$ Un miraj al luminii, se gândi el, apropiindu-se. Si emoţie puternică pe care o suprimă rapid. ^{110} Ruth se mişcă, iar unghiul de lumină se tnută p din nou o fată tânără. Tensiunea din umerii lui M$_{ic}$j(evaporă. Clătină din cap zâmbind, gândindu-se l$_{a}$ |$_{Ucr}$^ rile pe care tocmai şi le imaginase. Redeveni profesionij. tul sever, porni către CD-player şi alese un CD.

- Haide! zise el impunător. în centrul camerei, ₀ să-ţi spun combinaţia.

Ruth înghiţi în sec, încercând să pretindă că era relaxată, ca şi cum în fiecare zi aveai oportunitatea de a dansa în faţa lui Nikolai Davidov. însă îi erau greu să se desprindă de bara de balet. Nikolai zâmbi, recunoscând brusc neliniştea fetei.

- Haide! îi zise el de această dată cu mai multă blândeţe. Rareori le rup picioarele dansatorilor mei.

Ca răspuns la cuvintele lui, Ruth îi zâmbi fâstâcită, apoi porni către centrul camerei. El selectă muzica de pe CD, apoi începu. Lindsay avea dreptate. Nikolai observă asta încă din primele momente, dar ritmul instrucţiunilor lui nu crescu, râmase constant, lin. Dacă Ruth ar fi fost în stare să-i cerceteze chipul, probabil i s-ar fi părut că era nemulţumit. Ţinea buzele strânse şi avea o privire impenetrabilă.

Teama iniţială pe care Ruth o simţise dispăru. Dansa 5'perm.se muzicii să o conducă. Un *arabesgue,* un *soubre-*

>< o sene rapidă, elegantă de piruete. Ea îi oferi ceea ₍₎ *cerea ft™ ezitare.* Când ₛₑ opriră instru^

Jffcu la fe'. ^eptând. ?tta că avea ₛₐ fe J J cjfnţea asta-

* ₙᵢc̲k se îndreptă către CD-player fără a privi în urma *ₜₕ ă-i adm** vreun cuvânt lui Ruth. Căură repede Vintre CD-uri până cand găsi ce căuta.

ᴾ *-Spărgătorul de nuci.* Lindsay îl pune în scenă de ᶜ£,a mai mult o afirmaţie decât o întrebare, dar Ruth răspunse:

-Da, zise pe un ton puternic *şi clar;* fără inflexiuni de emotivitate.

£a era *dansatoarea* acum, femeia în control.

- *Tu* eşti Caria, *zise el cu atâta* încredere, încât Ruth se gândi că probabil Lindsay îi spusese că o distribu- ise în acel *rol.* Ordonă combinaţia rapid. Arată-mi! îi ceru el încrucişându-şi braţele la piept.

Lindsay stătea tăcută în biroul ei. Instrucţiunile *lui* NikoJai pentru Ruth se auzeau destul *de* clar din spatele uşii închise, dar ea nu le conştientiza. Era uimită de profunzimea durerii. Şi continua să o simtă val după ᵛᵃ'- Fusese atât de sigură că putea să facă faţă finalului ""lei ei cu Seth, la *fel de* sigură cum fusese că putea *si*

%ă zăpezii. Nu își dăduse seama cât de mult avea sa sufere. J. [Abia] reușise să câștige bătălia hidoasă cu lacrimile. [mț[ea]] că nevoia de a plânge se mai potolise. Când i se 7"* lui Seth, își jurase că nu avea să regrete acest lucru cj[nd] "" [Urma] să plângă. Se liniști la gândul că, atunci tindea avea să treacă, urma să rămână cu amin-

m°ase, preţioase. Avusese dreptate, era convinsă,când decisese să nu se arunce în braţele |ui mărturisească iubirea, aşa cum

Nom Robcrts

tânjea si o fa$_{C.\ Ar}$,"'H imposibil de suportat pentru amândoi. Ea f$_{ăcUsc}$ ^ ' S f$_{jc}$ mai uşor pentru el, imprimând o nota $_{reta}$°^{tul} tS timpului petrecut împreună. Dar nu se aştept^,' răceala lui Ş> »ici la uşurinţa cu care ieşise din studio , şi din viaţa ci. Pentru câteva clipe, când era în |,$_{UcJt}$ j^{i} ¡ui şi apoi în maşină, pe drumul către studio, crez$_{Usc\ c}$* se înşelase. Imaginaţia îi juca feste, îşi zise clătinând rj. pid din cap. Iluzii şi dorinţe.

Ce se întâmplase între ei fusese minunat, dar ăCUM se terminase. Asta îi spusese lui Seth, asta trebuia să-şi amintească.

îşi îndreptă spatele, încercând cu disperare să se comporte cu aceeaşi detaşare pe care o văzuse în ochii lui Seth când ieşise din studio. Însă fără să vrea strânse pumnii puternic, simţind cum emoţiile o copleşesc. „Oare o să încetez să-l iubesc.^{7} Oare pot?"

Dans fi visuri

Ochii ei se opriră asupra telefonului. îşi desfăcu degetele, atingând receptorul. Tânjea să-l sune, să-i audă vocea. Putea să inventeze o mie de scuze. Se certă pe sine şi închise ochii, strângându-i puternic „Idioato! El abia dacă a avut timp să ajungă în cealaltă parte a oraşului, iar tu deja eşti pregătită să te faci de râs." Avea să fie mai uşor, îşi zise ea cu fermitate. Trebuia. Ridicându-se, Lindsay se îndreptă către fereastră. Se formaseră ţurţuri la colţurile geamului. în spatele şcolii era un deal înalt şi înclinat care dădea într-un câmp îngust Deja mai bine de o duzină de copii se dădeau cu sama. Erau mult prea departe de ea pentru a auzi ţipetele Şl râsetele de bucurie, care cu siguranţă umpleau aerul proaspăt. Dar putea să le simtă entuziasmul şi libertatea.. pe colo erau tot soiul de copaci, împodobiţi aşa f buiau să fie, încărcaţi de zăpadă ?i strălucind în i"1* puternică a soarelui. J*#1" îi privi lung. O pată roşie coborî dealul, apoi L"'' rcă drumul lung înapoi către vârf. Urmă o pată *ii>cet "arre se* opri la mijloc, ca apoi să se rostogolească Pref de o clipă, Lindsay îşi dori aproape cu di.v [13] să aierge afară şi să li se alăture. Voia să simtă <floriî zăpezii lovind-o în faţă, respiraţia întretăiată fi®" '.cjna vitezei la coborâre. Voia drumul lung, obosi- <.in P" j ,ătre vârf. Se simţea mult prea înfierbântată, *""i"prea* izolată în spatele ferestrei.

""fa îşi sP"J!ni capu! de stic,a rece" "Viaţa mergea mai rte Şi cum nu are de gând să se oprească pentru

,ne aş face bine să ţin ritmul. Nu mai am cum să dau

•naPo'i, să mă ascund. Trebuie să o fac." Apoi auzi muzi-

a sugestivă din *Spărgătorul de nuci.*

„Şi încep de aici."

Lindsay înainta către uşa biroului, o deschise şi intră în studio.

Nici Nikolai şi nici Ruth nu o observară şi, dorin- du-ţi să nu-i deranjeze, nu înainta în cameră, ci rămase locului, urmărind-o pe Ruth, care zâmbea seducător, miţdndu-se fără efort şi cu graţie pe comenzile date de Nikolai. *Nick o* privea fără să comenteze. Nimeni, decise Lindsay, nu putea să-şi dea seama doarprivmdu-l ce gândea.

^cea parte din şarmul lui să fie deschis precum o ^rte mtr"un moment, ca în altul să fie indescifrabil ® un sfinx. Poate

că acesta era motivul pentru ea era" atrase de el, se gândi ea. Dintr-odată, ădu seama că nu era cu mult diferit de Seth.

Dar nu voia să sc gândească la asta. Aşa că se asupra lui Ruth.

Cât de tânără era! Era un copil, ţn ciuda ock-, înţelepţi şi trişti. Pentru ea, trebuiau să existe ba| S şcoală, jocuri de fotbal şi nopţi plăcute de vară Q''' trebuia să fie atât de complicată viaţa unei ădol6ş 6 * de 17 ani? en,e

Lindsay îşi duse degetele la tâmple, încercând sj ■ amintească de ea la aceeaşi vârstă. Deja ajunsese la M*1' York şi viaţa fusese foarte simplă, dar şi foarte exig ene ambeie din acelaşi motiv: baletul. Avea să fie la fel pen' tru Ruth.

Lindsay continuă să o urmărească dansând. Pentt u unii, decise ea, viaţa nu era menită să fie uşoară. Se gjв. di la ea şi la Ruth. Pentru unii, era menită să fie gt ea dar recompensele puteau fi atât de dulci! Lindsay ¡si aminti de sentimentul de euforie de pe scenă, apogeul a sute de ore de muncă şi de repetiţii, răsplata penttu toată durerea şi toate sacrificiile. Avea să le cunoască şi Ruth. Acesta era destinul ei. Lindsay refuză să accepte ideea că, pentru a obţine ceea ce simţea că merita Ruth, trebuia să se lupte cu Seth. Iar în confruntarea dintre ei, ea trebuia să fie foarte puternică. De acum avea suficient timp să se gândească la asta în nopţile pline de singurătate. Era sigură că în câteva zile avea să facă faţă situaţiei, că urma să fie capabilă să se descurce cu propriile emoţii. Atunci voia să vorbească cu Seth despre Ruth.

Când se opri muzica, Ruth menţinu ultima poziţie timp de mai multe secunde. în timp ce coborî braţele, începu următoarea mişcare, dar Nick nu-i vorbi. Nu-i dădu nici un ordin, nu făcu nici un comentariu, ci porni către CD-player şi îl opri.

vmm*.. A,Ruth, CU respiraţia întretăiată, işi Ume:, Acum, când dansul se termi nase, ea redeveni nelinil getele ei care se mişcaserâ cu eleganţă în rimpul dan sii|ui acum tremurau.

' „Crede câ am fost îngrozitoare şi o să-mi spun ă as ra Q să-i fie milă de mine şi o să-mi zică ceva împăciuitor şi blând." Ambele variante erau teribile pentru ea. Avea o mie de întrebări în minte. Şi-ar fi dorit să aibă curajul de a le spune, însă *singurul lucru* pe care reuşi să-l facă fu să-şi prindă o mână cu *cealaltă. I* se

părea că toată viaţa ei atârna de un fir de aţă, aşteptând opinia unui bărbat, cuvintele acestuia. Brusc, Davidov o privi. Intensitatea privirii lui o înspăimântă şi îşi strânse mâinile şi mai puternic. Apoi masca dispăru, iar el îi zâmbi. Inima lui Ruth se opri.

„Iată-le", se gândi ea ameţită. Acele cuvinte blânde, teribile.

-Domnule Davidov, începu ea, dorindu-şi să-l oprească înainte ca el să înceapă. Prefera o lovitură rapidă şi curată. - Undsay avea dreptate, o întrerupse el. Când ajungi în New York, să vii la mine.

"La dumneavoastră.' repetă Ruth tâmp, nesigură că ® auzise bine, neîndrăznind să creadă că era adevărat. -Da, la mine. Nikoiai păru amuzat de răspunsul lu. util- Ştiu câteva lucruri despre balet. H -Oh, domnule Davidov, nu am vrut să... Ea înainti ^ mânată de nelinişte. Eu doar... Eu doar voiam să... T°,ai îi cuprinse mâinile pentru a o calma. el„l âtde ^nt ochii tăi când eşti confuz i e ^ndu, u7or mâinile. încă

fe le-am văzut, bineînţeles.

1« elibera

| ţi o prinse de bărbie, ccrcetându-i minuţios rhip„| ₑdansezi cu poante, continuă el. Cum dansezi cu ᵤ„ rener. Dar ce am văzut e bine. ᵖ,ʳ¹

Ea rămase fără grai. Bine din partea lui Davidov cel mai marc compliment.

Atunci Lindsay înainră, iar Nikolai îşi luă privi$_{rea}$ j la Ruth.

- *Ptichka*

Eliberând bărbia fetei, el se îndreptă către Lindsay Avea ochii fermi şi senini, fără urmă de roşeaţă, dar era palidă. Mâna ei nu era lipsită de vlagă într-a lui; degetele lor se împreunară, însă ale ei erau reci. El îşi puse cealaltă palmă peste mâna ei pentru a o încălzi.

- Deci eşti mulţumit de cea mai bună dintre elevele mele.

O licărire în ochii ei, aproape insesizabilă, fu un semnal suficient de clar pentru el - îi spunea că tot ce se întâmplase nu trebuia discutat acum. -Aveai îndoieli.' întrebă el.

- Nu. Ea zâmbi şi se întoarse către Ruth. Dar sunt sigură că ea se îndoia. Lindsay privi înapoi către Nickşi îi zâmbi obosită. Eşti la fel de intimidant precum îţi este reputaţia, Nikolai Davidov.

- Prostii. Ridică din umeri când auzi opinia lui Lindsay şi apoi rânji către Ruth. Am un temperament de sfânt.

- Cât de frumos minţi! zise Lindsay suav.

- La fel ca întotdeauna.

Auzind-o, el doar zâmbi şi îi sărută mâna.

- Face parte din farmecul meu.

•etcnia şi confortul pe care el i le oferea ii mai ᵖʳ'. ₐU durerea. Lindsay ii strânse mâna în semn fioştinP*.

Vfă bucur foarte mult că eşti aici. Apoi, eliberân- ' ffiâna. ˢᵉ ⁱⁿdʳᵉptă cătrc Ruthʸ T'-ar prinde bine ₑeai sugera ea, dar se abţinu să atingă umărul fetei.

ⁿˡ?ₜ<ᵘᶜ .¡'ᵣᵤᵣă că gestul avea să fie bine primit. Pentru vin era fc

dacă mă ajută memoria, tremuri toată pe interior. ca; asta pentru că eu aşa am păţit la fel prima dată ^nd am dansat în faţa lui, iar pe atunci nu era legenda de astăzi-

Eu mereu am fost o legendă, *ptichka,* o corectă Nikolai-Ruth e pur şi simplu mai respectuoasă decât ai fost tu. Ei ii place să se certe, îi zise el lui Ruth, făcând semn cu degetul către Lindsay. -în special cu cei puternici, recunoscu Lindsay. Ruth râse uşurată. „Oare toate acestea chiar se întâmplă.' Oare chiar stau în faţa lui Davidov, iar el mă tratea- *d* ca pe o profesionistă.'" Privind în ochii lui Lindsay, Ruth văzu înţelegere şi o umbră de tristeţe. Unchiul Seth, îşi aminti ea repede, ruşinată de propriul egoism, ¡îi aminti cât de dezamăgită fusese Lindsay când Seth plecase din studio. Timidă, întinse mâna şi atinse mâna mentorului ei. ■Da, te rog, aş vrea nişte ceai.

-Ceai rusesc? întrebă Nikolai din cealaltă parte a camerei. Lindsay îi zâmbj nevinovat

de măceşe, ^strâmbă.

â»

nci Poate o votcă? întrebă şi ridică din sprâncene.

- Nu mă aşteptam la celebrităţi rtisesn scuze Limlsay zâmbind. Există posihilitarea să' Ci•" cola dietetică. ait) "

-Ceaiul e tocmai bun.

El o studie din nou, iar Lindsay înţelese că g-jn i lui deja zburau departe.

-Mai târziu o să te duc la cină şi o să discutăm făcu o pauză când observă că Lindsay îl privea curioasă Ca în vremurile bune, *ptichka,* îi zise el inocent Av multe să ne povestim, nu?

- Da, admise precaută Lindsay, avem.

Ea pomi înapoi către biroul ei pentru a pregăti ceaiul dar Ruth o opri.

-îl fac eu, se oferi ea, înţelegând că puteau să vorbească mai liber dacă rămâneau singuri. Ştiu unde ţii toate lucrurile. Ţâşni înainte ca Lindsay să apuce să-i răspundă ori să refuze.

Relaxat, Nikolai introduse la întâmplare un CD în player. Ritmul romantic al lui Chopin era suficient pentru a asigura o conversaţie mai intimă.

- E o fată foarte drăguţă, zise el. Te felicit pentru judecata ta!

Lindsay zâmbi, uitându-se către uşa pe care Ruth o lăsase

întredeschisă.

-Acum o să muncească mai mult ca niciodată, dat fiind ce i-ai spus. O s-o iei în companie, Nick, începu ea brusc nerăbdătoare, dorindu-şi să-i asigure fericirea lui Ruth. Ea...

-Aceasta nu e o decizie pe care să o iei brusc, o întrerupse el. Şi nu este doar a mea.

Nu fi raţional, Nick, spune-mi ce simţi, ce-ţî
inima

5rl"Inima îmi spune că ar trebui să vii |a New Yorlt El o Jnse de degete, simţind că se retrage. Inima îmi spune a eşti rănită şi confuză şi ai rămas una dintre cele mai ' (înate partenere pe care ¡e-am avut vreodată. Vorbeam despre Ruth. _Tw vorbeai despre Ruth, contracară el. *Pcichka,* am nevoie de tine, tonul lui suav făcând-o să-l privească
în ochi-

-Oh, nu! Lindsay clătină din cap şi închise ochii. Nu
|upri cinstit.

-Cinstit, Lindsay? El clătină la rându-i din cap. Binele râul nu sunt mereu cinstite. Haide, uită-te la mine! Ea îl ascultă, privind în ochii lui de un albastru profund. -Acest arhitect...

-Nu, zise Lindsay repede. Nu acum, nu încă. Părea din nou palidă şi vulnerabilă, iar el îi atinse obrazul cu mâna.

-Prea bine. Atunci o să te întreb ceva: crezi că eu 'e-aş vrea înapoi în companie, să dansezi în cel mai imPortant rol din primul meu balet dacă m-aş îndoi de talentul tău?

Ea încercă să vorbească, dar se opri văzându-l cum ridl'ca din sprâncene.

"'nainte să vorbeşti de sentimente şi de prietenie, gândeşte.[1] adăugă el.

nspirând adânc, Lindsay se întoarse cu spatele la el şi ji
bara de balet îl cunoştea pe Nikolai Davidov

303 era teribil de egoist când venea vorba de dans.tant, altnii.. .
Putea să fie generos, darnic, şarmant, altruist când convenea. Dar, când era vorba de dans era doar profc. ionist Baletul era motorul m.mu lu, Ea îş, frecă cum în-rdat. Se simţea copleş.ta - era prea mult, erau multe lucruri cărora trebuia sa le facă faţă. Nu ştiu murmură ea. Nimic nu mai părea la fel de Î " „„de sigur cum i se păruse cu doar câteva ore în urmă Jntorcându-se către Niclc, Lindsay ridică ambele
nXe. Pur şi simplu nu ştiu. . . . . .

Când înaintă către ea, Lindsay ridica privirea. El văzu amestecul de durere şi de confuzie de pe chipul Z Zgomotul scos de ceainic acoper, preţ de câteva d.pe
muzica lui Chopin.

Mai discutăm mai târziu, dec.se el ş. o lua de umar. Acum trebuie să ne relaxăm înainte să-ţi înceapă orele.

Porniră amândoi către biroul lui Lindsay, să . se ală- wre lui Ruth. Optindu-se, ea îl sărută scurt pe obraz.

-Mă bucur că eşti aici.

-Bine. El o îmbrăţişă. Atunci dupa ore ma scoţi la cină.

„pitolul 13

îi dup« Crăciun, drumurile erau brăzdate A "n.ţi, Ţurţuri mari străluceau la streşinile caselor ce o mulţime de ţurţuri mai mici atârnau de In "" |P copacilor. Acrul era proaspăt şi rece, iar soarele cirnP111 1 . ,,ns de nori.

Neliniştită şi plictisită, Monica mergea către parcul din oraş. Terenul de joacă părea abandonat şi demn jc milă- Ştergând zăpada din leagăn, ea se aşează. Lovi -Spada cu cizmele şi îşi luă avânt. Era îngrijorată pentru Lindsay.

Avusese loc o schimbare, o schimbare mare. Şi începuse exact după primul spectacol al sezonului. Nu era sigură dacă schimbarea venise din cauza timpului pe care Lindsay îl petrecuse cu Seth sau din cauza vizitei lui Nick Davidov. Lui Lindsay nu-i stătea în fire să aibă atâtea toane. însă timpul trecea, iar starea ei rămânea la fel. Monica se întreba dacă nu cumva o afecta dispoziţia lui Lindsay pentru că propria stare de spirit era 2lăt de nesigură.

fonica se îngrozise când descoperise că sentimente de atracţie şi de afecţiune pe care le avea faţă de li aSe transi orm aseră în iubire. îl adorase din prima ^ «nd el venise acasă cu ,rrate|e ei pur tând tricoul lui C'-Ea avea 10 ani, iar el, 15. Ironic, cel mai mare Na? calea ei era persoana de care se simţea cel apro Piată: Lindsay.

Pe ce nu vede« Lindsay că Andy era înnebuni, ca.' Monica se sprijini pe spate în leagăn, buciirâ,ij"^w de Uimirii din stomac şi de cerul de deasupra. Era ₐ|k? mi-deschis. Oare de ce cl nu-i spusese nimic? Monicₐ •' făcu vânt mai tare.

în anii în care Lindsay lipsise din Cliffside, M₀ₙᵢca fusese adolescenta îndrăgostită pe care Andy o tratai cu blândeţe şi cu mângâieri prieteneşti pe creştet. Dₑ când se întorsese Lindsay, el nu părea să observe că s₀ᵣₐ mai mică a prietenului său crescuse. La fel cum Lindsay se gândi Monica morocănoasă, nu părea să observe că Andy tânjea după ea. -Bună!

întorcând capul, Monica întrezări rânjetul lui Andy înainte de a zbura în faţă. Când alunecă în spate, el încă zâmbea. Ea îşi târî picioarele pe pământ şi încetini.

- Bună! reuşi ea să îngâne în timp ce încercă să se dezmeticească.

-Te-ai trezit dis-de-dimineaţă pentru o zi de sâmbătă, comentă el degajat, trecând cu mâna peste lanţul leagănului. Cum ai petrecut de Crăciun?

- Bine... Se înjură în gând şi încercă să vorbească mai coerent. Şi tu te-ai trezit devreme.

Andy ridică din umeri, apoi se aşeză în leagăn lângă ea. Inima Monicâi bătea cu putere.

-Simţeam nevoia de o plimbare, murmură el. Tu încă dai lecţii de pian? Monica încuviinţă din cap. -Am auzit că te-ai apucat să extinzi florăria.

Da, adaug o secţiune nouă dedicată plantelor de casă.analiză mâinile prinse de lanţurile leagănului l O fascina ideea că

asemenea mâini mari şi ^ IS^⁵ ° ₚᵤteau să aranjeze flori cu arăta delicatețe.

A^/ti deschizi?

*.ₙjeam să deschid un pic după-amiază. Ridică ■• un Nu pare că mai e altcineva treaz în afară jjn unᵉʳ" de"¹⁰¹ʸ ₁ₒᵤ] şi îi zâmbi. Monica se simţea în al jntoarse c k ⁿ ᵒ ᵘ ʲ ᵗᵉᵃ pⱼₐc e să mă trezesc devreme, bolborosi ea.

ᵐ' j ₑᵣₐ ₛᵤavă şi vulnerabilă ca a unui căţel. îşi ᶦ a palmele arzând în aerul rece ₐₑ decembrie. Se ^cutreierând neliniştită terenul de joacă. ᵃ ᵗ Te gândeşti vreodată să pleci din Cliffside? întrebă o după o scurtă tăcere.

-Sigur. Andy sări din leagăn ca să meargă lângă ea. Mai ales când am o zi proastă. Dar nu prea vreau să plec. Ea ¡1 privi.

-Nici eu nu vreau să plec.

Lovi cu piciorul o minge pe jumătate îngropată în zăpadă. Aplecându-se, Monica o ridică. Andy urmări lumina soarelui de iarnă reflectându-se în părul ei.

-Îmi aduc aminte când tu şi fratele meu obişnuiaţi ^ vă jucaţi în curtea din spate. Aruncă uşor mingea, deodată, dădeai câte o pasă şi către mine.

Te descurcai destul de bine pentru o fată, recunoscu relaxa* T^ ˢᵉ ˢᵗʳâᵐᵗ³ᵃ- El râse, simţindu-se mult mai Moli ᶜᵃⁿᵈ ⁱⁿᶜᵉᵖᵘˢᵉ Plimbarea, data, ₑⱼ ᶜ| ᵐᵉʳᵉᵘ '! fᵃᶜᵉᵃ să se simtă bine. De această ⁿ ᵃʳᵘʳ>că mingea, el o prinse.

Nora Roberls

-Vrei să aruncăm!

-Bine. li

Ea porni iute prin zăpadă, apoi începu să\l amintindu-şi mişcările din anii trecuţi. Andᵧ ,'>,

având şi aruncă mingea care se roti în aer către ₑₐ. pₑ ,ᶜᵘ i poziţionată, ea o prinse. ᵉʳ«ct

- Chiar nu e rău! strigă Andy. Dar nu o să îₙₛcᵣᵢᵢ Monica strânse mingea sub braţ.

- Priveşte-mă! strigă ea şi porni prin zăpada bătător' Alergă direct către el, apoi coti la stânga înainte q $_{t}$)
să aibă timp să marcheze. Agilitatea ei îl surprinse, d_{ar} reflexele lui erau bune. Se întoarse, urmărînd-o $\hat{I}_{n\ 2ig}$ zag. Absorbit de moment, se aruncă, prinzând-o de mjj. loc şi izbind-o de pământ. Se auzi o bufnitură. îngrozit Andy se rostogoli deasupra ei. Sub zăpada pe care o avea pe faţă, ea roşi.
- Oh, Monica, îmi pare râu! Eşti bine? El începu să-i cureţe obrajii de zăpadă. Nu m-am gândit. Te-am rănit?
Ea clătină din cap, dar nu-i revenise suflul suficient de mult cât să poată vorbi. El era pe jumătate urcat pe ea, ştergându-i preocupat zăpada de pe faţă şi din păr. Ritmul respiraţiei lor se sincronizase. Ea zâmbi văzân- du-i chipul îngrijorat, iar privirile li se întâlniră. Brusc, Andy cedă impulsului şi o sărută uşor, ezitant.
- Eşti sigură că eşti bine?
Gustul lui era mult mai dulce decât ce îşi imaginase Monica vreodată. îl gustă din nou când el o sărută a doua oară. -Oh, Andy!

Monica îşi aruncă braţele în jurul gâtului lui şi se rostogoli până când el ajunse sub ea. Ea coborî buzele către ale lui fără a ezita, cu multă pasiune.ccă pe gulerul Andy, dar el o uir să-i cuprindă cu mâna ceafa pentru
ofrâ- a .nievSzUtul.
if ^liinP 0 ea în timp ce-i săruta faţa. Te iubesc iubesc. "s£
^t de rr>01 sia părul. Monica se simţea eliberată. El ' ţ] îi1.1stea acolo pentru totdeauna atât timp
hotjrSt moale şi plăcut mirositoare, era agăţată de oi se ridică, încă ţinând-o în braţe, şi o privi gjttfllul' ^necaţi şi emoţionaţi. O sărută din nou.

mergem la mine acasă!

de umeri, trăgand-o mai aproape de el.
0 cuprmse u
- d cu maşina prin zonă, Lindsay îi văzu pe Andy U nica şi ridică din instinct mâna pentru a-i saluta.

u1 din ei nu o observă. Era îngândurată şi condu- cea'către Casa Cliff. Trebuia să discute cu Seth.

Simţea că nu mai era timp pentru ea, pentru ei, pentru Ruth. Nimic nu părea să meargă cum trebuia, nimic începând din acea după-amiază când se oprise prima ninsoare.

Seth plecase aproape imediat la şantierul din Noua Zeelandă, întorcându-se doar cu câteva zile înainte de Crăciun. Nu-i scrisese şi nici nu o sunase şi, deşi Lindsay ru se aşteptase să o facă, totuşi sperase. Dorul de el era Ureros; Voia să fie din nou cu el, să prindă din nou o Pierea^'" fericirea pe care o simţise, o parte din apro- ^care 0 împărtăşiseră. Cu toate acestea, ştia distanţa & avCaU să vort>ească, urma să se adâncească Ve ,j o ',ntre ei- Trebuia să-l convingă prin orice mij- ^'ck o ^ Pe să plece. Ultima ei conversaţie c°nvinsese că era timpul să facă presiuni, aşa
cum era timpul pentru ea să ia o decizie finali leg,,} viaţa ei. Voia ca Ruth să meargă cu ea la New York.

Cori încet pe aleea lungă ce ducea către curte,)„ Seth, fixând casa cu privirea. Inima îi bătea cu for^ în piept, aşa că se nu se grăbi să coboare după ce
maşina. Nu voia să se facă din nou de râs în prezenţa^ Seth. Viitorul lui Ruth depindea de ea, de cât de puter nică era pentru a-l convinge că ştia ce avea nevoie fata.

Lindsay cobori din maşină, strângând geanta cu am- bele mâini, neliniştită, în timp ce înainta către uşa de la intrare. „Relaxează-te!" Sentimentele ei faţă de el nu trebuiau să-i întunece judecata.

Vântul îi dădea culoare în obraji şi era recunoscâtoa- re pentru asta. îşi împletise părul şi îl aranjase la spate pentru ca vântul să nu i-l răvăşească. în acel moment, stăpânirea de sine era vitală pentru ea. Ştia că amintirile pe care le împărtăşise cu Seth aveau să iasă la iveală şi să o copleseasca în clipa în care intra în casă. Ridică dege- tul acoperit de mânuşă şi apăsă pe sonerie. Din fericire,
nu aşteptă mult şi Worth îi răspunse.

Era îmbrăcat aproape la fel ca data trecută. Costumul negru şi cravata erau impecabile. Cămaşa era de un alb strălucitor. Barba era atent tunsă, iar expresia chipului părea impenetrabilă.

- Bună dimineaţa, domnişoară Dunne.

Vocea lui nu indica deloc curiozitate cu privire la mo- tivul vizitei ei matinale.

-Bună dimineaţa, domnule Worth.

Lindsay îşi potoli o parte din neliniştestranganci geanta, însă cealaltă parte se putea citi în ochii ei.

- Seth e acasă?

crnk/c.1 *lucrează, domnişoară. Poli,, ' permite sil intre în* **casa cald**$_{ljroa}$

^ ^ s a ' o n > m i $d_{,lc}$ *t* ^ZZ

$_{c}0_{T}$/>, ci'- Tc ro''' ¿i m«** tn cc " "tml „Să nu , să „MW"*

_ *Pot si* v3 *njut* cu hama, *domnişoară, se oferi el* când $_{rrl.-a}$*i de pragul* salonului. ^{C}"$_{B}$*ri st scoată un cuvânt, Lindsaysc* dezbrăcă. Focul $_{art}$/.a. Îşi >Mnd chr cum făcuse dragoste cu Seth aici pentru *prim:' dată, în timp ce focul* şuierase şi ceasul *de pe* şemineu *ticăise, măsurând* timpul *pe* care îl petrecu- *¡cri împreună.* .Domnişoară.' *.Da! Da, scuze. Se întoarse către* Worth, brusc conştientă că el îi *vorbise.*

-Aţi dori nişte cafea cât timp aşteptaţi.' -Nu, *nimic.* Mulţumesc.

îşi scoase *mănuşile şi* se îndreptă către fereastră. Voia sJ-şi *recapete* controlul înainte ca Seth să i se alăture. *Aşezând* geanta şi mănuşile pe o masă, îşi împreună *degetele. li era greu să* aştepte *acolo,* descoperi ea, în camera în *care i se dăruise* complet. Amintirile erau chinuitor "le intime. *„Priorităţile.* Trebuie să-mi *aduc* aminte *de* Priorităţile mele." în *reflexia* geamului se *vedea pe* sine: Pantaloni gri trei sferturi, pulover vişiniu din mohaircu mâneci pline şi strânse. Părea stăpână pe sine, însă stă- [pSn]rea de sine, la fel ca femeia din *oglindă,* era o iluzie.

■ . . """Icos, y

[rm]fc si mi re în casa *an<l*$_{lll}$,

if" «î aste-prafi *In salon.* fnî ,l..... "" Vi P««.

"Lindsayt$_{Ea\ se}$ întoarse, crezându-se pregătită. O avalanşj $_{dţ}$ sentimente o cuprinse văzându-l din nou. Dar cel acaparator sentiment era bucuria. Ea zâmbi încân«$_{atj}$ traversă camera către el. întmse măm.le fără e$_{jttare}$
Seth **Ce mă bucur să te văd!**
El îi strânse uşor mâinile înainte de a le elibera. Arăţi bine, îi zise el pe un ton relaxat şi distant, ceea ce o făcu să-şi înghită cuvintele care îi stăteau
oe limbă. . . . ,
$_{Mulţumesc.}$ Se întoarse ş. porni către foc, simţind
"oia de a se încălzi. Sper că nu te deranjez.
Nu Seth **rămase** locului. Nu mă deranjezi, Lindsay.
" $_{Lucr}$urile au mers bine în Noua Zeelandă? întrebă
• 1 cu un zâmbet mai rezervat. Imi imaginez ea, pnvinuu i
$_{că}$ **vremea a fost diferită acolo**
Un pic, recunoscu el. înainta, dar pastra distanţa. Trebuie să mă întorc după 1 ianuarie pentru câteva sâţv tămâni.Ruthmi-a zis că ai vândut casa.
Da Lindsay trase de gulerul puloverului, dorindu^ $_{să}$ fi avut ceva cu care să^i ocupe mâinile. M-am mutat
¡n şcoală. Totul se schimbă, nu?
El încuviinţă din **cap.**
. E destul spaţiu acolo şi, bineînţeles, casa părea te- ribil de goală când stăteam doar eu în ea. O să fie ma, uşor de organizat totul când mă întorc la New York... - Pleci la New York? o întrerupse el tăios. Lindsay îl văzu **încruntându-se.**
Îluna viitoare. Ea porni către feteaströWte să mai stea **locului. Atunci Nick îşi începe** baletul, ajuns la un **acord în cele din urmă.**
$_{St_v}$|, vorbi 'ncct. li privi «Otui lun* $_{pânil}$ ' $_{ln}$t(»»w $^{cu\ fn}$»$^{a\ eil,rc\ cl}$- Atunci ai hotărât ,ă
« 'Cin'<>$^{liil"}$:,"ii "'T""$^{110,\ l:n2i,m,.i'}$ '"«rcând ,¡„<1(1 «'1 'Tf " banală conversaţie. Inimi, io |$_{lmc}$,<Î l·'' premiem o să fie televizaţii. Din moment ce am cunoscut partener al lui Nlck, $_{.,m}$ fost de îsil joc rolul principal. Astfel, reuniunea noastră ""'Atragi $^{mili\ iml,fil\ atentic\ asupra}$ spectacolului. $^{o5*}q$ jingură reprezentaţie, murmură Seth. îşi băgă ' ¡1, ţn buzunare în timp ce o privi. Chiar crezi că o
¿ţi opri după asta?

. Bineînţeles. încercă Lindsay să spună cu calm. Am multe motive pentru care vreau să fac asta. E importtant pentru Nick. Ea oftă. Câteva raze de soare alune- ar.ă prin geam, reflectându-se în părul ci. E important
pentru mine. -Să vezi dacă încă poţi fi o vedetă? Ea ridică din sprâncene, amuzată. -Nu. Dacă aş fi avut un asemenea ego, lucrurile ar fi fost diferite de mult. Acea parte nu a contat pentru mine. Presupun că din această cauză eu şi mama nu am ajuns la o înţelegere.
-Nu crezi că asta o să se schimbe de îndată ce te întorci în acea lume? în tonul lui se simţea ceva apăsător, ceea ce o făcu pe Lindsay să se încrunte. Când ai dansat cu Davidov, în studio, tot ce erai se contopise în dans.

"Da, şi aşa trebuie să fie. Ea înaintă către el, scurtând ᵘ?or distanţa şi dorindu-şi să-l facă să înţeleagă. Dar danii. interpretarea nu sunt

întotdeauna acelaşi lucru. .ᵁ ᵃᵐ ᵃᵛᵘt parte de spectacol, îi aminti ea. Eu am fost lumina reflectoarelor. Nu-mi mai trebuie.-1! mult mai simplu să rămâi aici, acum. Şi ₘᵢᵢ|ᵣ greu ilupă cc o să stai din nou în lumina reficcto$_{ar}$

- Nu. Lindsay clătină din cap. Depinde de

• r - ■ , . . ᵐᵒᵗᵢvel$_{P}$ pentru care re întorci. Ea înainta către el, atingând

mâna cu degetul. Tu vrei să-l ştii pe al meu? ᵘᵐ'

El o cercetă un moment lung, în tăcere, ap$_{o}$j

întoarse.

-Nu. Nu, nu cred că vreau. Stătea cu faţa către foc c dacă te-aş ruga să nu pleci?

-Să nu plec? întrebă ea confuză. Ea înaintă, p$_{um}$ân du-şi mâna pe braţul lui. De ce ai face asta?

Seth se întoarse şi privirile li se întâlniră. El nu o atinse.

- Pentru că te iubesc şi nu vreau să te pierd. Lindsay miji ochii. Apoi sări în braţele lui, strângân-

du-l cu toată puterea.

- Sărută-mă! îi ceru ea. înainte să mă trezesc. Buzele lor se întâlniră înfometate, dorindu-şi să po

tolească nevoia stringentă care prin sărutări repetate se mai domoli. Ea îşi lipi faţa de umărul lui, nevenindu-i să creadă că era adevărat ce auzise. îi simţi mâinile pe spate, de-a lungul puloverului moale, apoi sub el, pe pielea delicată.

- Mi-a fost dor să te ating, murmură el. Au fost nopţi în care nu m-am putut gândi la altceva în afară de pielea ta.

- Oh, Seth, nu pot să cred! Ea îşi trecu ambele mâini prin părul lui. Mai spune-mi o dată!

El o sărută pe frunte înainte de a o strânge din nou în braţe.

-Te iubesc. Ea îi simţi trupul relaxându-se în timp ce il auzi oftând. Nu am spus asta nici unei femei.

acar vreunei conrcsc italiene sau vreunui star jsJitr»[11.u 7 ′ *i* irance"

Lindsay se auzea înăbuşit la pieptul lui. " V^ ,-rrS suficient de mult încât privirile lor să 0 o apoi o ţinu într-un loc, uitându-se la ea

„-ător şi **hotărât.**

m-a atins aşa cum ai făcut-o tu. Aş putea -mi-am petrecut toată viaţa căutând pe cineva iP -i aşa. El îi zâmbi, cuprinzându-i faţa cu 0 ,' vi ştiam că există cineva ca tine. Tu ai fost

Ulii" .

Acesta e cel mai frumos lucru pe care mi l-a spus

neva vreodată.

a întoarse capul şt u saruta palma. Când am ştiut că te iubesc, mi-a fost teamă pentru ;semna că am atâta nevoie de tine! Ea îl privi fascinată. El îi cucerise nu doar inima şi trupul, ci şi mintea. Profunzimea sentimentelor era incredibilă. Brusc, se lipi de el, simţind cum inima ei o ia

-Strânge-mă! îi şopti ea, închizând ochii. încă mă tem.

Gura ei o găsi pe a lui, iar sărutul deveni electric. Se ofereau pătimaş unul altuia. Era un sărut de dependenţă totală. Se strângeau unul pe celălalt şi se ofereau.

-Am fost pe jumătate moartă din acea zi în care ai Pl«at din studio, îi mărturisi ea. Degetele ei simţeau . să exploreze ridurile de pe chipul lui. Totul a fost sens, la fel cum ar fi fost fotografia cu zăpada.

ru am putut să rămân_ mi ai S US că a ost m s ce întâmplat între noi. Doi adulţi singuri, »ul de altul. Foarte simplu. El clătină din cap,

■ „«„pecuposesivitatt.AstanMripu, trăgând« mă' J de »ine. Pentru prim, d

viaţa mea. nu d cineva minte? .ŢunuP°P

bă ea sW- . fac faţă ideii de a fi îndrăgostit. _ Nu când incei

_ Da« aş fi S se cuibări în braţele lui, inimii- ascultându-i i te-am văzut dansând.

. Am vnK să- - ^^ ^ , mirosindu-i Ai fost magn • P

parfumul- 2 . secundă în care te priveam vârfurile degetelor peste buzele

-Mu, Seth- ta iţ' v

Kiii e asa deloc. Î To prinse de umeri, îndepârtând-o. El îţi of, care tu nu ai putea să o împărtăşeşti cu ° S oferea din

nou un loc în lumina reflectoa- t'L spus că trebuia să fac ce era corect şi să te SpE^ stat departe de tine în toate aceste sap iti Dar

am ştiut încă din momentul « care te-atn
J eTvSâ din nou şi nici locul din lumina refleo
r.rcbi„rdacăle-aş putea obţine. Nu mă întorc
pentru acest balet din acest motiv.
.Nu vreau să te duci. O strânse mai tare de umen. Îţi
cer să nu te duci!
Ea îl privi lung, încă cuprinsă de emoţii.
-Cum ar fi dacă eu ţi-aş **cere** să **nu te** mai duc. în
Noua Zeelandă!
Brusc, el o eliberă **şi se întoarse cu spatele.**
,<((. ncclnşi lucru. E serviciul meu. în câte- ' '.nii o sil fie K^ra şi o să
mă întorc. Nu este (,, .«^".vnii schimbe complet viaţa. Când se
intoar- ™"'' nVca pumnii strânşi în buzunare. Ar fi loc ;i copii în viaţa
ta daci ai fi prim-balerină r^'" '"„ic?'
'""f't- ci nu. Ha se apropie de el, dar înţelese din
'.1V."tui că era mai bine să nu-l atingi. Dar nu o
P^!'^j-cJuJlară prim-balerină în companie. Chiar dacă " f i i '
e u n u m ·
s*"" j ji,, tor sufletul, nu ar fi posibil. lar n"'^' pe ce nu vrei să
înţelegi? Pur şi simplu nu am j0rC5- de asta. Nici măcar nu o să fiu
oficial cu compa- i această reprezentaţie. O să am statut de invi-
„la pe^nu:
' De această dată, ea se întoarse cu spatele, copleşită de emoţii-
Vreau să o fac pentru Nick, pentru că este netenul meu. Legătura
noastră este foarte specială. Şi pen'ru mine. 0 să pot închide acest
capitol din viaţa mea cu ceva frumos în locul morţii tatălui meu.
Asta e important pentru mine; până de curând, nu mi-am dat ieama
cât e de important. Trebuie să o fac, altfel o să trăiesc cu acest
regret pentru totdeauna.
În liniştea dintre ei, un buştean alunecă în foc, aruncând scântei
prin paravan. -Aşadar, o să pleci indiferent de ce simt. lindsay se
întoarse încet. îl privi fix şi hotărâtă. -0 să plec şi o să-ţi cer să ai
încredere în mine. Şi
«wausăoiaupeRuth.
"Nu! îi răspunse el imediat şi tăios. Ceri mult. Mult Ptamult.

Pt e^A^ mult•ripostil ea‘ Ascu'tă-mă! Nick a cerut-o urmărit-o dansând; a testat-o aici şi o vrea.A putea ave* un loc în companie până la vară, Seth,

arât e de bună! Nu-i pune **piedici!**

Nu-mi spune mie că î. pun p.edic.! Funa ţâş nea cuv j n tele lui. Mi-ai povestit ce fel de viaţă ar av ea - durerea firică si chinul emoţional, presiunea, tensiunea.

E un copil. Nu are nevoie de aşa ceva.

Ba da are. Nu e un copil; e o femeie tânără şi ţie. buie să treacă prin tot pentru a deveni balerină. Nu ai dreptul să-i refuzi asta. -Am tot dreptul •

Lindsay inspiră adânc, încercând sa se controleze. - Legal, dreptul tău o să expire în câteva luni. Atunci, o s-o pui în poziţia de a merge contra voinţei tale. O să fie teribil de nefericită din cauza asta şi s-ar putea să fie prea târziu pentru ea. Nilcolai Davidov nu se oferă să instruiască fiecare dansatoare pe care o întâlneşte. Ruth e specială.

-Nu-mi vorbi despre Ruth! El ridică vocea, luând-o prin surprindere. I-a luat aproape un an ca să înceapă să fie fericită aici. Nu o s-o împing într-o lume în care tre buie să se pedepsească zilnic doar pentru a ţine ritmul. Dacă este ceea ce tu îţi doreşti, du-te, nu te pot opri! O luă de braţ şi o trase lângă el. Dar nu o să-ţi trăieşti cariera prin Ruth.

Lindsay se albi la faţă. Miji ochii, nevenindu-i să creadă.

-Asta crezi tu despre mine? şopti ea. -Nu ştiu ce cred despre rine. Faţa lui era înflăcărată de furie în timp ce a ei era rece din cauza şocului. Nu te înţeleg. Nu te pot ţine aici; faptul că te iubesc nu e suficient. Dat Ruth e altceva. Nu o să rămâi în lumina ^Wr prin ea. Lindsay! Trebuie să l upfi singUr- ^ntro asta.

" .Dă-mi drumul, te rog! Deşi tremura vocea e' ¿arre calma. Când Seth o eliberă, ea rămase locului gudiindu-l. Tot ce n-am spus este adevărat Tot R0 • pe Worth să-mi aducă haina! Am ore în curând Sein toarse către foc, îndreptându-şi spatele. Nu cred că m^ avem ce să ne spunem.capitolul 14

Era cu totul altfel să fii elevi, nu ***p„,f*,*** joritatca fetelor clin clasele lui Lindjay *rilij tinere decât ea; de fapt, erau adolescente '^ împliniseră sau trecuseră de 20 de ani erau
- *TMtJ*
foarte lungi, ceea ce răcea ca nopţile si fjs .'
'.V.
de suportat.

Timpul şi-l petrecea la ore, apoi la repetiţia mai multe ore. Locuia împreună cu doi companiei cu care era prietenă din trecut N'oap^"'5 mea profund din pricina oboselii. Dimineaţa, e^ev^* puneau stăpânire pe trupul ei. Muşchii ei se ofcC?""4 din nou cu durerea şi crampele în timp ce iar.ua^- "" transformă în februarie. Rutina era aceeaşi dintotd * na: imposibilă.

Afară cerul se întunecase din cauza unei furtuni d zăpadă, dar nimeni nu păru să observe, căci repetau ' dans din primul act al baletului Ariei al lij Davidcv Muzica era de poveste, invocând tot soiul de scene cu duri întunecate şi flori sălbatice. Aici, tânărul prinţ avea să o întâlnească pe Ariei. Muritorul şi Spiritul aveau să se îndrăgostească. Mişcarea de pas de deiu era foarte dift cilă şi punea multă presiune pe rolul feminin din caua combinaţiilor de *soubresaut* şi *jete*. Implica foarte multa energie, dar în acelaşi timp mişcările trebuiau să para uşoare şi diafane. Aproape de finalul scenei, Lindsay trebuia să sară, îndepărtându-se de Nick, rotindu-se

ca la aterizare să fie din nou cu faţa spre el. Dar la în 'cr'ca nu cadă, Lindsay puse ambele picioare jos

¡gS«***
ScuzS'nia- . . .
' piraţia ei era greoaie din cauza efortului din tim-
pU'Scuze! El iţi revărsă furia gesticulând cu mâinile câ-
'ea N'u pot să dansez cu nişte scuze. ^Ceilalţi dansatori din încăpere o priveau pe Lindsay compătimire. Cu toţii simţiseră limba ascuţită lui Qavidov. Pianistul porni automat suita de la început. Lindsay îşi simţea trupul ostenit de munca de peste doua sprezece ore pe care o depusese.

-Aproape că nu am pus picioarele jos în toată scena trei, ripostă ea. Cineva îi dădu un prosop, iar ea îşi şterse recunoscătoare transpiraţia de pe gât şi de pe faţă. Nu am aripi, Nick! -Asta e clar. Râmase surprinsă că sarcasmul lui o răni. De obicei, ar fi enervat-o doar, apoi lucrurile s-ar fi liniştit. Acum simţea că era necesar să se apere.

-Egreu, murmură ea, dându-şi şuviţele rătăcite după ureche.

-Greu! urlă el, traversând camera pentru a o confrun- [Q]- Da, e greu. Credeai că te-am adus aici ca să te urmă- '«ccum faci o simplă piruetă pe scenă?

[A]vea părul umed, lipit de faţă şi ochii înflăcăraţi, H asupra ei.

j. "Nu m-ai adus tu, îl corectă ea cu vocea tremurândă [n] |*uza oboselii. Eu am venit! C [ai venit]- Se întoarse cu spatele la ea. Să dansez. [r] de camion.

Scâncetele îi ieşiseră pe gură fără să le [pn;ufl] îngrozită, îşi duse mâinile la faţă. în timp [ce] f[u] °[Pri]- cameră, văzu chipul şocat al lui Nick.

Uşa de la toaletă se trânti în urma lui Lind colţul îndepărtat, era o bancă joasă. Se ghemui ^

începu să plângă în hohote. Incapabilă sâ-şi [maj] [n?i] me durerea, o exterioriză. Plânsul ei răsuna în înc-T^'" Simţind că o cuprinde cineva în braţe, lindsay se [D]' în îmbrăţişare, acceptând orbeşte alinarea. Avea n ■ [U] de cineva. Nikolai o legănă şi o mângâie până câ̂nd I '' mile ei se mai potoliră. Se agăţase de el precum un co i iar el o ţinea strâns, murmurând în rusă.

- Porumbiţa mea! O sărută suav pe tâmple. Am f[0] necruţător.

-Da...

Ea folosi prosopul pe care îl aruncase pe umeri pen tru a-şi şterge lacrimile. Se simţea stoarsă, goală, iar dacă durerea încă era acolo, ea era mult prea amorţită ca să o mai simtă.

- Dar obişnuiai să ripostezi. El îi ridică bărbia. Avea ochii umezi şi uluitori. Suntem foarte sensibili, nu' Nikolai câmbi, sărutându-i colţurile gurii. Eu ţip la tine, tu ţipi la mine, apoi dansăm.

Spre neliniştea amândurora, Lindsay îşi îngropă faţa în umărul lui şi începu să plângă din nou.

- Detest oamenii care se comportă aşa. Totul pare prostesc. Câteodată, mă simt la fel ca acum trei ani, şi nimic nu e schimbat. Apoi văd fete precum Allyson Gray, pufni Lindsay, gândindu-se la dansatoarea care avea si preia rolul lui Ariei. Ea are 12 ani.

20 de ani, o corectă Nikolai, mângâindo pe creştet

., (■„«■«• hî» "I"'» <" îl *cum* a, ŋ -'^.„i „cornul, "-

l""«! decerni jiif-'' ^
^ ŗrSCiirci minunat, ştii asta. (¿| „ „rw ^
fi⁰ ,jrnt ca un bolovan, mc ca sirnţind.Mc v,mn-r,'bolovan 6ril coordonare. Kl-kola' zâmbi şi îşi menţinu tonul afecttio,. Ai scâpat dc ccic două kilograme, 'trei, îl corectă ca, apoi oftă, ştergând«^- ochii din ' Cine arc timp să mai mănânce? Probabil, o să mă ^¡cşorez până când o să dispar. Ea privi în jur, apoi ^ji ochii mirată. Nick, nu ai voie să fii aici, este toaleta femeilor.
.Eu sunt Davidov, zise ei imperial. Eu mă duc oriunde.
Ea începu să râdă şi îl sărută. -Mă simt foarte prost. Nu mi s-a mai întâmplat aşa ceva la vreo repetiţie.
-Nu c vorba despre lucrurile pe care le-am discutat. El o prinse de umeri şi o privi serios. -E vorba despre arhitect. -Nu, zise ea mult prea repede. El ridică doar din sprânceana stângă. -Da.
Ea expiră adânc şi închise ochii. -Da.
"Putem să vorbim despre asta acum?

"ou înᶜh¹zând ºChii¹ Linclsay încuviin?ă_ ^ cu¹bări din «cu ⁿ rațe↑e ↑ui¹ ºPrijinindu-şi capul pe umărul lui, şi Preţ de câteva momente.ᵂpa a mă iubeşte, începu ea. Am crezᵁᵗ ₐ m" aşteptat toată viaţa. El mă iubeşte, iat viₐₜₐ ₀ ₛⱼ Ţ Afectă de acum. Dar dragostea nu e suficientă. ᴱᵘ ' Jam, d" aşa e. înţelegerea, înctedetea... Iubirea ₜₜₜ o închisoare fără ele.

Ţâcu din nou, amintindu-şt fiecare detaliu de iₐ ultima ei întâlnire cu Seth. Nikolai aşteptă ca ea sj continue.

-El nu a putut să accepte ca eu să mă întorc pₑₙₜₙᵢ acest balet. Nu a putut, nu a vrut să înţeleagă ca trebuia să o fac. Şi nici nu a avut încredere în mine când jis că mă întorc doar pentru această ultimă repreze$_{n}$. tație. Nu a putut să creadă că nu mai voiam această viaţă din nou, că îmi doream să îmi clădesc una alături de el. Mi-a cerut să nu plec.

-E egoist, zise Nikolai. Se încruntă către perete şi se mută mai aproape de Lindsay. E un om egoist.

Ea zâmbi, gândindu-se cât de simplu fusese pentru Nick să-i ceară să se întoarcă. Se părea că era prinsă între doi bărbaţi egoişti.

- Da. Dar poate că trebuie să fie ceva egoism în dragoste. Nu ştiu. Era calmă acum şi respira normal. Dacă m-ar fi crezut, dacă ar fi crezut că nu mă întorceam la o viaţă cate avea să-l excludă, poate că am fi ajuns la o înţelegere. -Poate?

-E şi **Ruth. Simţea că o apăsa şi altă** povară. Nimic din ce **am spus nu l-a putut convinge să** o trimită aici. Nimic **care să-l facă să Înţeleagă că el o** lipseşte de tot ce este ea, **de tot ce poate fi. Ne-am certat** des în privinţa ei, cel **mai violent ultima dată când l**-am văzut Lindsay mghiţi **în sec, simţind durerea revenind.** El o iubeştelt şi ia foarte în serios responsabili^ voia ca ea să se confrunte cu greutăţile vieţii pe * o ducem aici. Crede că ea este mult prea tânără"

recunoscu de fi -"' ¿indsay se opri. O înveseli un şi -Ueles că tu vezi lucrurile aşa, dar pentru cineva din

<r torul e diferit.

Mu fS el- 'cea a lui Davidov, continuă Lindsay, admirându-l

' încrederea lui.

F j^gjc, admise el, iar ea simţi umor în tonul lui. *~_ Q...eva* care nu e dansator s-ar putea si aibă altă - ere, murmură ea.

Eu înţeleg cum se simte el, iar asta face ca'totul să fie mai greu, deoarece ştiu că, indiferent ¡ntâmplă, locul lui Ruth e aici. Ei crede că... Ea ¡si muşcă buza când îşi aminti. El crede că vreau să o folosesc, să-mi continui cariera prin ea. Asta m-a durut cel mai tare.

Davidov tăcu preţ de mai multe clipe, analizând tot ce îi spusese Lindsay, apoi adăugă la cele auzite propriile lui impresii despre Seth Bannion.

-Eu cred că doar un bărbat foarte rănit fi-ar fi spus aşa ceva.

-Nu l-am mai văzut după aceea. Ne-am despărţit răniţi.

-O să te întorci la primăvară, când o să termini cu ^nsul. El îi înclină bărbia. O să-l vezi atunci. -Nu ştiu. Nu ştiu dacă pot, îi zise ea cu ochi trişti. oate că e mai bine să lăsăm lucrurile aşa cum sunt, să nUl* mai rănim din nou. "Dragostea doare, *ptichka,* zise el ridicând din umerii tul te răneşte, iubitul te răneşte, viaţa... Acumspală« pe faţă! ii zise el brusc. Este timpul să d^ din nou.

Lindsay se privi la bara de balet. Era singuri Într^ sală de repetiţii, la cinci etaje deasupra Manhattanu]ul Era seară, iar ferestrele erau negre. Din CD-player zica se auzea încet, doar la pian. Rotindu-se, începu să ridice piciorul drept. Părea drept de la şold până la vâr- fijl degetelor de la picior, o singură linie lungă. Fără a-si lua ochii de la figura din oglindă, luă poziţia specifică de atitudine, ridicându-se pe vârful degetului de la picio. rul celălalt. îl strânse ferm pe cel ridicat, nepermiţând muşchilor să tremure, apoi coborî piciorul, readucân- du-l dureros la loc. Repetă exerciţiul cu piciorul stâng.

Trecuse aproape o săptămână de la ieşirea ei din timpul repetiţiilor. în fiecare noapte de atunci, folosise sala de repetiţii după ce pleca toată lumea. încă o oră în plus pentru a-i aminti propriului trup ce aştepta de la el, încă o oră în care mintea ei era ocupată cu altceva şi nu avea timp să cutreiere către Seth.

Glissade, assemblé, changement, changement. Mintea ei ordona, iar trupul asculta. în şase săptămâni, avea să urce pe scenă pentru prima dată după mai bine de trei ani. Pentru ultima dată în viaţa ei. Avea să fie pregătită.

Execută dureros de încet un *grand plié,* conştientă de fiecare tendon. Costumul ei era umed din pricina efortului. Când se ridică din nou, o mişcare în oglindă îi întrerupse concentrarea. îi veni să blesteme, dar se opri brusc. -Ruth?

Se întoarse exact când fata începu să **alerge** către ea.

. Isl într-o îmbrăţişare strânsă, Lindsay răma- CP'"vinte, gândindu-se la prima lor întâlnire. îi

;C ÎS[rS] Umărul lui Ruth, dar ea o respinsese. Cât de [rtinseSe] crhimbase, se gândi Lindsay, cuprinzând-o lr se in[1]" , j [cU] putere.

g [s]ă te văd! îndepărtându-se, Lindsay îi cu- ' ^fgţa Era vioaie, zâmbitoare, cu ochii întunecaţi ^'"-lucitori- Arăţi minunat! Minunat! [str]^. [a] f[osă] dor de tine. Mi-a fost aşa de dor de tine! Ce [cau]P [aicir7] ' -[incisa]y " [cu]P[rinse] mâinile, încălzindulie. Sethe cu tine? Sperând, temându-se, ea privi către uşa. -Nu, el e acasă.

Ruth observă imediat răspunsul pentru întrebarea nespusă pe care o avea. Ea încă îl iubea. -Nu putea să plece chiar acum. -Am înţeles. Lindsay îşi concentră din nou atenţia asupra lui Ruth şi reuşi să zâmbească. Dar tu cum ai ajuns aici? Şi de ce?

-Am venit cu trenul, răspunse Ruth. Ca să studiez baletul.

-Să studiezi? Lindsay încremeni. Nu înţeleg. -Eu şî unchiul Seth am avut o discuţie foarte lungă ^câteva săptămâni înainte ca el să se întoarcă în Noua [e]'andă. Desfăcu fermoarul de la jacheta din catifea [51] * dezbrăcă. Exact după ce ai plecat tu la New York, [0si] fiu exactă.

[dlscu]?ie? Lindsay înaintă către CD-player şi opri apoi i| I» [US Un] P[roso]P uscat pentru a-şi şterge gâtul şi

-D[es] [Pe umeri]- Despre ce? ^itru ^ [ce îmi] doream în viaţă, ce era important [ine] Şi de ce. O urmări pe Lindsay scoţând cu atenţie CD-ul din player. Citi neliniştea în mi[icSri], ci. Avea foarte multe îndoieli legate de venirea mea ai[ci] Presupun că ştii asta.

- Da, stiu, zise Lindsay şi puse CD-ul în carcasă. -El îşi dorea ce este mai bun pentru mine. Du[pă] moartea părinţilor mei, nu m-am putut adapta la noua situaţie. în primele luni, el a lăsat totul deoparte pentru a fi cu mine când aveam nevoie de el. Chiar şi după aceea ştiu că şi-a reorganizat viaţa, munca pentru mine. Ruth îşi aşează haina pe spătarul unui scaun din lemn. A fost foarte bun cu mine.

Lindsay încuviinţă, incapabilă să vorbească. Rana era deschisă iar.

- Ştiu că i-a fost greu sâ mă lase să vin, să mă lase să fac această alegere. Sa comportat minunat în privinţa asta, s-a ocupat de toate hârtiile pentru şcoală şi a aranjat să stau cu o familie pe care o cunoaşte. Au un duplex grozav pe East Side. Mă lasă să-l aduc acolo şi pe Nijinsky. Inaintă către bara de balet şi, deşi era îmbrăcată în jeanşi şi pantofi sport, începu sâ exerseze. E minunat aici! Chipul ei radia în timp ce Lindsay o urmărea în oglindă. Domnul Davidov mi-a zis că o să lucreze cu mine seara când o să aibă timp.

-L-ai văzut pe Nick?

Lindsay înaintă, astfel că amândouă erau în faţa barei de balet.

- Cu o oră în urmă. încercam să te găsesc.

Ea zâmbi, capul ei coborând sub al lui Lindsay în timp ce îndoia un genunchi.

El mi-a spus că o să te găsesc aici, că vii în fiecare seară să faci exerciţii. Abia aştept să văd baletul! Mi-a zis că aş putea să-l urmăresc din culise dacă vreau.a bineînţeles că tu vrei.

Lindsay o atinse pe creştet, orni către bancă pentru a-şi schimba pantofii. ªP°Hu eşti entuziasmată? Ruth făcu trei piruete în ' iDre Lindsay. O să ai rolul principal în primul ^JîuiDavidov.

Osing[DM] datã*!i ämmtl Lmdsa V' desfăcand fundele [pan] La premieră! continuă Ruth. împreunându-şi mâi- j]e Ruth o privi pe Lindsay. Cum o să poţi renunţa la tot din nou?

„Nu din nou, o corecta ea. Acesta e un favor pe care fac unui prieten şi mie însămi. Lindsay clipi când îşi scoase pantoful. .Ţe doare?

-Oh, Dumnezeule, da!

Ruth căzu în genunchi şi începu sâ-i maseze degetele lui Lindsay. Putea să simtă tensiunea din ele. Suspinând, Lindsay îşi sprijini capul de perete şi închise ochii.

-Unchiul Seth o să încerce să vină pentru a petrece câteva zile cu mine la primăvară. Nu e deloc fericit. -0 să-i fie dor de tine.

Crampele din piciorul lui Lindsay începeau să se domolească. -Nu mă refeream la asta.

-A

Cuvintele ei o făcură pe Lindsay să deschidă ochii Ruth o privea serioasă, deşi degetele ei nu se opriră masat.

din

as ceva? Mi-a trimis vreun mesaj?

un a umua vicuu mcoaj.

C'ătină din cap. Lindsay închise ochii din nou.

capitolul 15

Lindsay descoperi că absenţa de trei ani de pe scen. nu-i calmase deloc nervii de d.na.ntea unei reprezentării În ultimele două săptămâni, îndurase ore de interviuri şi | sesiuni foto, întrebări, răspunsuri şi blin.il a nenumărate camere. Reuniunea dintre Dunne şi Davidov pentru un singur spectacol la un balet pe care el însuşi îl scrise era de interes pentru mass-media. De dragul lui N,^ şi al companiei, Lindsay nu refuzase nici o oportuni- tate de publicitate. Din păcate, asta însemna să prelungească zilele care erau deja imposibil de lungi.

Spectacolul avea să fie de caritate, iar audienţa însesată de vedete. Baletul avea să fie televizat şi tot profitul donat pentru un fond de burse dedicat tinerilor dansatori cu adevărat talentaţi. Publicitatea putea să încurajeze şi mai mult donaţiile. Iar Lindsay îşi dorea ca totul să fie un succes.

Dacă baletul avea să fie bine primit, atunci urma să fie inclus în repertoriul de sezon. Nick avea să dobândească o deschidere incredibilă în lumea dansului. Pentru el şi pentru ea, Lindsay îşi dorea succesul.

Primise un telefon de la mama sa şi o vizită în cabină de la Ruth. Tonul mamei la telefon fusese călduros, fără presiune.

Mae era încântată de viitoarea ei reprezentaţie, aşa cum era de aşteptat; însă, spre surprinderea şi bucuria lui Lindsay, propriile responsabilităţi şi noua ei viaţă nu-i permiteau să părăseascăplifornia. Inima

• iveau să fie cu Lindsay, îi promisese ea, şi **i urmărească** baletul la televizor.

R_{ij}th fusese precum o gură de aer proaspăt. ' V:·t3 comp'ef fascinată de modul în care se deru- g,ith $^{er"}n|_e$ i_n spatele cortinei. Era gata să răspundă IjU $^{IIICrII}J_{rcre}$ din partea oricui. Anul viitor, se gândise la £>r$i^{ce\ c}$ $_{m}$ă,ind-o cărând costume şi recuzită, avea să U«^'1' | $_e$ şj să se îngrijoreze pentru propriile costume. $^{iii>re\circ C}$fl un ciocan, apucă o pereche nouă de poante, • e podea şi începu să le bată. Avea să le înmoaie $^{!ea'e*}$ de a le coase funde. Costumele ei erau înşirate •"ordine în dulap. Zgomotul de fundal acompania su- "-ul ciocanului care se lovea de lemn. Mai trebuiau ■a se ocupe de machiaj şi de coafură şi să se îmbrace în tutuul alb pentru primul act. Lindsay trecu în revistă fiecare proces, conştientă de camerele video care înregistrau tot ce se petrecea pe scenă înaintea spectacolului. Doar încălzirea fusese executată în privat, la insistenţele ei. Aici avea să înceapă procesul de concentrare de care urma să aibă nevoie în următoarele ore.

Simţea cum îi creştea tensiunea în piept în timp a înainta pe coridorul care ducea în partea stângă a jenei. Pe acolo avea să-şi facă intrarea după dansul de jschidere al grupului din pădure. Muzica şi luminile °)a pe ea. Ştia că Nick avea să aştepte în partea «a, atf °.SCeneiı °?tePtându-i intrarea. Ruth stătea lângă sâ-i ureze s ^ încheieturăı ca cum ar fi vrut
triereu ,„•• succes fără a folosi cuvinte. Superstiţiile erau

n

Noni Roluri?

Lind tCalTU' Hngî^l 'Urmări Pe dansatori - femeile în rochiile c'le|0r '
e' tip clopoţel, bărbaţii cu vestele şi tuni-Tf

. de »P°' cincisprezece. iar ca ţnc 1 Um£ M Zecc r0tin aPo'cmci'1 sc
'Tiul din stomac amenința să se transform, rc. gjmil. de
greaţs. Sângele n înghețase în Venț i
»Imentc m * de< apoi alergă pe scenă. Închise och» i SE auli h
intta rea ei era unul de ValUI Îundsay nici măcat nuA auzi. Pentru
ea, e*!
bun «nit- Mişcă rile ei curgeau cu bucuria prim ei
doa n mU ;u l fu scurt, dar foarte intens, iar când alergă scene.
Uari ^ su(Joare fi curgeau de pe chip. I si tn culise, P tă
hrănită cu câteva picături amj
permise sa f ^ urmărea pe Nick interpretând râte de apa i
cate va secunde, tot publicul îi
scena a doua' "
-Sfîîi, Lindsay, apoi se întoarse zâmbind
o ' h O să fie perfect. Că'n 1 nil se concentra în jurul
rolurilor principale şi *a* 1 de rare scenele în care unul sau
amândoi să erau destui _ ^ finală) ricmu l muzicii încetini
TlumS^veniră diafane. Lindsay purta o rochie bu-
H*' '"Ațeînebuia TăTeddă dacă renunță sau nu la
Aici, Ariei ^ pentru a se căsători cu prin-
'' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' '

ai«™. O a» *»«

rsacflsy-»-„nunche lângă ea, atingându-i umărul pentru a-i fl , ■ Vra bărbia-
wjecarea amplă de *pas de deux* exprima dragostea lui ' 'u ea, nevoia lui de a o avea aproape. Ea era vrăjită Pe"l jar înspăimântată de pierderea vieţii pe care o ^„oştea, de ideea de a se confrunta cu moartea în caii- '""de muritor. Ea alerga liberă printre copaci, alintată ilumina lunii care fusese dintotdeauna a ei, dar iar şi ia r inima o făcea să se întoarcă la el.

Se 0pri, căci venise vremea răsăritului şi era timpul să ia o decizie. El se întinse către ea, dar ea se întoarse nesigură, temătoare. Disperat, el se hotărî să o părăsească. În ultimul moment, ea îl strigă înapoi. Primele raze ale soarelui atingeau copacii în timp ce ea alerga spre el. El o ridică în braţe, iar ea îi oferi inima şi viaţa ei.

Cortina se lăsase, dar Nick încă o ţinea. Inimile le băteau nebuneşte, iar în acel moment aveau ochi doar unul pentru celălalt. -Mulţumesc.

El o sărută suav, ca un prieten care îşi lua la revedere. -Nick! Ochii ei erau plini de emoţie, dar el o lăsă jos înainte a ea să-i vorbească. -Ascultă! îi ceru el, făcând semn către cortina trasă, plauzele erau tot mai puternice dincolo de cortină. U"' putem lăsa să aştepte la nesfârşit.Hail0H 5t oameni. Se Părea că nici una, nici alta nu iar ' peau în cabina lui Lindsay. Se auzeau râsete, firi mevă îi turnă un pahar de şampanie. Ea îl puse jos a frusta. Mintea ei era deja îmbătată de frumuseţea **entului.** Răspundea la întrebări şi zâmbea, dar totul era în ceaţă. încă era în costum şi machiată, incs era Ariei.

Veneau bărbaţi în smochinguri şi femei în rochii strălucitoare de seară, care sc amestecau cu elfi şi spirite din pădure. Ea vorbise cu un actor foarte cunoscut, un star si cu un demnitar francez aflat în vizită. Tot ce spera era că răspunsurile ei avuseseră coerenţă. Când o zări pe Rudi, o strigă cu o privire rugătoare.

-Stai cu mine, daî o întrebă ea pe fata care abia reuşise să-şi croiască drum prin mulţime. încă nu mi-am revenit. Am nevoie de cineva.

-Oh, Lindsay! Ruth o îmbrăţişa. Ai fost minunată! Nu am văzut niciodată ceva atât de frumos. Lindsay râse şi o îmbrăţişă la rândul ei. - Doar ajută-mă să revin cu picioarele pe pământ! Sunt încă în aer.

O întrerupse asistentul directorului, care îi adusese şi mai multe flori şi şampanie.

Trecu mai bine de o oră înainte ca mulţimea să se împrăştie. Lindsay începea să simtă oboseala care urma după extazul emoţional. Nick, care reuşise să iasă din propria cabină, reuşi să o golească şi pe a ei. Observând semnele oboselii de pe chipul ei, el le aminti celor are rămăseseră despre recepţia care avea loc la un restaurant din apropiere.

-Trebuie să plecaţi pentru ca ptichka să se schimbe, zise el jovial, bătând pe cineva pe spate şi împingând politicos persoana afară pe uşă. Păstraţi-ne nişte şampanie! Şi caviar, adăugă el, dacă e rusesc.

În doar câteva minute, doar el şi Ruth i se alăturată lui Lindsay în camera plină de flori.

Deci, > se acțresă eț ʻui Ruthț înainteând şi ciupind-o ţ bărbie- Crezi că profesorul tău s-a descurcat bine în -ceastă seară.'

Oh. da! Ruth zâmbi către Lindsay. A fost minunată! .Eu mă refeream la mine. ¡si aranja părul pe spate, părând insultat. _Nu te-ai descurcat prea rău, îl informă Lindsay. -Prea rău.' pufni el, îndreptându-şi spatele. Ruth, te rog să ne laşi un moment. Eu şi această doamnă avem ceva de discutat. - Bineînţeles.

înainte ca Ruth să plece, Lindsay o prinse de mână. - Aşteaptă! Luă de pe masa ei un trandafir, unul dintre cei care îi fuseseră aruncaţi la picioare după spectacol. l-l dădu lui Ruth. Pentru noua Ariei, într-o zi.

Fără a scoate un cuvânt, Ruth privi trandafirul şi apoi pe Lindsay. Ochii ei spuneau tot, deşi ea reuşi doar să încuviinţeze din cap înainte de a ieşi din cameră. -Ah, mica mea pasăre! Nick îi luă mâna şi i-o sărută, o inimă atât de bună! Ea îi strânse degetele.

"Da, dar tu o s-o distribui în spectacol. în trei ani, Poate doi. E' încuviinţă.

pj .Unii sunr meniţi pentru asta. Ochii lui îi întâlniră «im e*- Nu ° să mai dansez niciodată Ariei perfect, aşa Lin? fSCUt*° în această seara»

say se aplecă, astfel că stăteau faţă în faţă. cjatt) spui Pentru mine, Nick, pentru mine.' Credeam -Tp16^»131 cu buchetele pe această seară.

-î ^J, besc. Ptichka!

'Ub«c, Nicky!

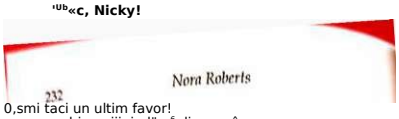

0,smi taci un ultim favor!

,ftmbi. sprijinind"-«6 din nou în scaun.

.Cum a? **putea si te refuz!**

.Mai este cineva cu care aş vrea sS tc întâlneşti în această seară.

ţa îl privi amuzată şt obosită.

- Pot doat să mă rog să nu fie un alt reporter. O să mj întâlnesc cu oricine vrei tu, recunoscu ea, atât timp cât mite aştepţi să merg la recepţie.

- Eşti scuzată, zise el înclinând din cap.

El porni către uşă, o deschise şi apoi se întoarse pţeţ de o clipă pentru a o privi.

Ea stătea acolo, pe scaun, vizibil extenuată. Pătul îi aluneca libet pe umeri în rochia subţire şi albă, avea ochii mari, accentuaţi de linii şi de machiajul viu. Ea îi zâmbi, dar el ieşi fără a-i mai vorbi.

Lindsay închise scurt ochii, însă simţi un fior pe şina spinării. îşi simţi gâtul uscat, aşa cum se întâmplase înainte de primul dans din balet. Ştia cine avea sâ fie acolo dinainte de a deschide ochii.

Ea se ridică atunci când Seth închise uşa în urma lui, dar încet, ca şi cum ar fi măsurat distanţa dintre ei. Era din nou trează, complet vie, ca şi cum ar fi fost trezită dintr-un somn lung şi odihnitor. Brusc, fu conştientă de mirosul puternic al florilor şi de multitudinea de culori cate se vedea dintr-o parte în alta a camerei. Era conştientă că el părea mai tras la faţă, dar că mergea drept şi că ochii lui erau la fel de serioşi şi direcţi. Era conştientă de faptul că dragostea ei pentru el era la fel de puternică. -Bună.

. ceTCi să zâmbească. îi stătea atât de bine în hai- ^ V decise ca încolăcindu-şi degetele. îşi aminti, n^cC'e^enea, cât de bine arăta în jeanşi şi cămaşă de de ^3S,CIT^unt atât de mulţi Seth Bannion! Iar eu îi iubesc flanel; *f*

^'a! fost minunată, îi zise el. Nu se apropie de ea, ci locului, întîpărindu-şi cumva în memorie fiecare J-ţ |egat de ea. Dar cred că ai auzit asta prea des în
această seară. . . . .

Niciodată nu e prea des, n răspunse ea. Mai ales '- vine din partea ta. Voia să traverseze camera că- e| dar durerea încă era acolo şi distanţa părea prea mare.' Nu am ştiut că vii.

-Am rugat-o pe Ruth să nu spună nimic. El înaintă, dar distanţa încă părea imensă. Nu am venit să te văd înainte de spectacol pentru că am crezut că era posibil să te supăr. Nu mi se părea corect. -Tu ai trimis-o... Mă bucur.

-M-am înşelat în privinţa asta. El ridică un trandafir de pe masă şi îl cercetă atent. Ai avut dreptate, locul ei e aici. M-am înşelat în privinţa multor lucruri.

-Şi eu am greşit că te-am forţat mult prea repede. Lindsay îşi desfăcu degetele, apoi, simţindu-se neajuto- rată> le încolăci înapoi. Ruth avea nevoie de ceea ce îi "fereai tu. Nu cred că ar fi fost cea de azi dacă nu ar fi °®tat acele luni alături de tine. Acum e fericită.

■Ş' tu? El ridică privirea, uitându-se fix la ea. Tu eşti? rtiu bise Z"™ să vorbească, dar toate cuvintele pă- «ra$_{u}$ nepotr'v'te, aşa că se întoarse cu spatele. Pe măsuţă leati^.'3 de ?

[am]Panie pe jumătate
plină şi paharul ei !irj ,„ .'
[n]dsay ridică paharul şi
sorbi. Bulele îi domo- de
pe gâ

ț. Ai vrea niște șampanie! Se pare cS am destulă. -Da. El ajunse lângă ea. Aș vrea. Neliniștită că el era atât de aproape acum, Li$_{nd}$ privi în jur în căutarea altui pahar.

-Ce prostie, lise ea, cu spatele la el. Se pare că nu,ₘ | nici un alt pahar curat. - O să-l împărțim pe al tău. Puse mâna pe umărul ei, întorcând-o delicat spre el astfel că erau față în față. își puse degetele peste degeteU ei, pe piciorul paharului. Bău fără a-și lua ochii de la $_{ea}$.

-Nimic nu are gust fără tine. Ea aproape că rămase fără glas în timp ce coborî paharul. Nimic.

El strânse degetele peste ale ei, iar ea văzu o strălucite în ochii lui.

-Nu mă ierta prea repede, Lindsay, o sfătui el. El așeză paharul pe masă. Lucrurile pe care le-am spus... -Nu. Nu mai contează acum. Ochii ei erau plini de emoție.

- Ba da, o corectă el. Pentru mine contează. M-am temut că o să te pierd și te-am alungat din viața mea.

-Nu am fost niciodată alungată.

Ea s-ar fi dus către el, dar Seth se întoarse.

- Ești o persoană de care este înspăimântător să fii îndrăgostit, Lindsay, atât de călduroasă, atât de generoasă! Nu am cunoscut niciodată pe cineva ca tine. Când se întoarse, ea citi emoția din ochii lui, nu atât de controlată acum, nu atât de reținută. Nu am avut nevoie de nimeni vreodată și apoi am avut nevoie de tine și simțeam că te pierd.

- Dar nu era așa.

Ea fu în braţele lui înainte ca el să apuce să spună altceva. Când el încremeni, ea îşi înălţă capul şi" găsi buzele.c ,sc sărutul deveni hulpav şi pătrunzător. Sunetul Raţiei lui o făcea să simtă fiori de plă cere în res^rpul-

"" oh, Seth, am fosr pe jumătate moartă timp de trei

•i să'nu mă mai părăseşti niciodată! 'Uc "ngând-o în braţe, el îi mirosi părul. ţ" m-ai părăsit, murmură el. Mu o să mai fac asta niciodată, zise ea, ridicând ch'ii mari, superbi, ca el să vadă promisiunea din ei.

Kjiciodată! . . ... .

.Undsay! El se întinse şi 11 cuprinse faţa cu mâinile. Eu nu pot " nu vreau să te rog să renunţi la ţ ce ai aici. Văzându-tc în această seară...

_Hu trebuie să mă rogi nimic. Ea îi cuprinse încheieturile în palme, dorindu-şi să-l facă să înţeleagă. De ce nu vrei să înţelegi? Nu-mi mai doresc asta. Acum nu-mi mai doresc. Te vreau pe tine. Vreau o casă şi o familie. El o privi pătrunzător, apoi clătină din cap. -îmi vine atât de greu să cred că o să renunţi la asta! Cu siguranţă ai auzit aplauzele. Ea zâmbi. „Ar trebui să fie atât de simplu!" -Seth, mi-am depăşit limitele timp de trei luni. Am muncit mai mult decât am făcut-o vreodată în viaţa mea pentru a oferi un singur spectacol; sunt obosită, vreau & mă duc acasă. Căsătoreşte-te cu mine! împarte-ţi viaţa tu mine!

Suspinând, el îşi sprijini fruntea de a ei. ■Nimeni nu m-a cerut în căsătorie până acum. j". n> «unei sunt prima. 11 era atât de uşor să se topească în braţele lui! "Itima, murmură el între săruturi.